

M. SAUSIO 20 D., KETVIRTADIENIS

PIRMININKAVO: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Pirmininko pavaduotojas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 9.00 val.)

2. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

3. 2009 m. konkurencijos politikos ataskaita (diskusijos)

Pirmininkas. – Pirmas klausimas – D. J. Eppinko pranešimas Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos (2010/2137(INI)) (A7-0374/2010).

Derk Jan Eppink, *pranešėjas.* – Pone pirmininke, šiais laikais konkurencija dažnai laikoma dalyku, apsunkinančiu gyvenimą. Siekdami apsisaugoti nuo žiauraus visuotinės konkurencijos pasaulio, kai kurie žmonės renkasi draugiškus ir užkulisinius susitarimus. Vis dėlto, Komisijos nary, konkurencija gelbėja Europos ekonomiką, o ne gadina ją. Europa stovi kryžkelėje. Kokią ekonomiką ji sukurs: pereinamojo laikotarpio ekonomiką, kuriai būdingas nedidelis augimas ir didelis struktūrinis nedarbas, ar ekonomiką, kuriančią turtą ir atlaikančią visuotinės konkurencijos išbandymą?

Komisijos nary, nekonkurencinga futbolo komanda pralaimi vienas rungtynes po kitų. Nekonkurencinga ekonomika praranda investicijas, darbo vietas ir galiausiai socialinių susitarimų pagrindą. Kadangi Europos konkurencijos politika – išimtinė Europos Komisijos kompetencijos sritis, jūs, Komisijos nary, o tiksliau Komisijos narys J. Almunia, kurį jūs pavaduojate, atliekate lemiamą vaidmenį.

Šią savaitę Jungtinės Tautos paskelbė duomenis apie 2010 m. tiesiogines užsienio investicijas. Jungtinės Amerikos Valstijos pritraukė 43 proc. daugiau užsienio investicijų nei 2009 m., Lotynų Amerikoje tiesioginės užsienio investicijos išaugo 21 proc., o Azijoje – 10 proc. Europos Sąjungoje jos sumažėjo 20 proc. – kodėl taip atsitiko? Pinigai plaukia ten, kur vyksta veiksmas. Panašu, kad investuotojams Europa atrodo neveiklus žemynas, kurio augimo rodikliai prasti. Iš jų matyti, kad Europos Sąjunga susidūrė su konkurencingumo deficitu.

Komisijos nary, verslumui Europoje turite užtikrinti tinkamas galimybes, kad mūsų žemynas galėtų tinkamai konkuruoti visuotiniu mastu. Visi žinome, kas yra Kinija.

Norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į keletą 2009 m. konkurencijos politikos, kurios daugelį ypatybių matome šiandien, aspektų. Pagrindinis šiandien kylantis klausimas – tai didžiulės valstybės pagalbos finansų sektoriui padariniai: valstybės skyrė mokesčių mokėtojų pinigų, kad užkirstų kelią finansų sektoriaus žlugimui. Jeigu būtume leidę finansų sektoriui žlugti, būtume taip pat palaidoję ir milijonų Europos piliečių santaupas bei pensijas. Vis dėlto akivaizdu, kad dėl tokio valstybės pagalbos masto buvo iškraipyta konkurencija. Būtent todėl šią pagalbą reikia kuo greičiau nutraukti ir grąžinti pinigus Europos mokesčių mokėtojams.

Taigi, Komisijos nary, užduosiu jums tokį pirmą klausimą: kiek laikina yra laikinoji sistema ir kaip ji bus palaipsniui nutraukiama? Tikiuosi, kad Komisijos nario J. Almunios vardu atsakysite į šį klausimą.

Kitas aspektas – tai Europos centrinio banko tam tikriems bankams teikiama likvidumo parama, kad jie nežlugtų. Pripažįstu, kad tarp pinigų politikos ir konkurencijos politikos yra sąsaja, tačiau ar dėl jos įtakos konkurencija išsikraipė? Toks mano klausimas.

Kita problema – tai aktyvų išpardavimo taisyklės. Įmonių darbuotojų skaičiaus mažinimo kriterijai pakankamai aiškūs ir sąžiningi. Dabar turėtume pažiūrėti į ateitį: kas bus, Komisijos nary? Valstybės narės jau nuėjo labai toli restruktūrizuodamos finansų sektoriaus kapitalą, kai iš dalies ir (arba) visiškai nacionalizavo institucijas panaudodamos mokesčių mokėtojų pinigus. Šią padėtį reikės ištaisyti. Tačiau kai tik valstybės narės ims trauktis iš finansinių institucijų, kad atkurtų savo padėtį, kyta pavojus, kad jos paliks kraitį – tokią vestuvių dovaną. Kraičiai gali būti naudojami, siekiant palaikyti finansines institucijas privačioje rinkoje.

Šį aspektą dažnai matydavome vykstant privatizacijai. Kuo puikiausiai tai prisimenu pašto sektoriuje. Vyriausybės parėmė savo pašto paslaugų teikėją prieš pat jam patenkant į privačią rinką. Savo laiške priminiau Komisijos nariui J. Almuniai apie ilgai trukusį Vokietijos pašto paslaugų teikėjo tyrimą. Šiuo metu Komisija taip pat pradeda Jungtinės Karalystės, Prancūzijos ir Belgijos pašto paslaugų teikėjų tyrimus, nes šių šalių pašto rinkos šiais metais bus liberalizuotos.

Taigi, Komisijos nary, prašau jūsų atkreipti dėmesį į kraičio reiškinį finansų sektoriuje. Geriau užkirsti kelią problemai, nei eiti ilgu teisių gynimo teisinėmis priemonėmis keliu.

Dėkoju jums, Komisijos nary, – ir Komisijos nariui J. Almuniai, – už bendradarbiavimą, taip pat dėkoju Konkurencijos generalinio direktorato tarnybai, kuri, kiek žinau, yra viena geriausių Komisijoje.

Štefan Füle, *Komisijos narys.* – Pone pirmininke, Komisijos pirmininko pavaduotojo J. Almunios, kuris negali šįryt dalyvauti šiame posėdyje, vardu visų pirma norėčiau padėkoti pranešėjui D. J. Eppinkui už jo darbą dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos. Taip pat norėčiau padėkoti Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto ir Transporto komiteto nuomonės referentams S. Koch-Mehrin, C. S. Buşoi ir M. Cramerui.

Komisija palankiai vertina teigiamą pranešimo toną ir išreikštą paramą mūsų veiksams dėl 2009 m. konkurencijos politikos, visų pirma reaguojant į ekonomikos ir finansų krizės sąlygas. Pritariame jūsų nuomonei, kad konkurencija būtina, siekiant užtikrinti visiems vienodas sąlygas bendrojoje rinkoje ir paskatinti tvarų išėjimą iš krizės. Dėl šios priežasties Komisija ir toliau laikosi tvirtos pozicijos prieš antikonkurencinius veiksmus ir susijungimus.

Komisija atkreipia dėmesį į daugelį prašymų parengti konkrečias ataskaitas ar atlikti tyrimus – jų pateikta daugiau nei 10. Komisija negali parengti visų šių ataskaitų, nes turi savo prioritetų ir ribotus išteklius. Vis dėlto, kaip Komisijos pirmininko pavaduotojas J. Almunia pranešė Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui lapkričio mėn., Komisija išanaluos laikinųjų valstybės pagalbos priemonių, kurių imtasi įvykus krizei, padarinius. Tai bus nelengvas darbas, tačiau krizė – tai galimybė mokytis, kurios paprasčiausiai negalime praleisti.

Antra, dar kartą norėčiau čia pareikšti, kad šios priemonės iš tikrųjų laikinos. Komisija pratęsė valstybės pagalbos sistemą esant krizei iki 2011 m. pabaigos, nes ekonomikos sąlygos tebėra neaiškios. Vis dėlto jau pradėta palaipsniui nutraukti šias priemones. Kai kurios priemonės nutrauktos, o kitos vis dar taikomos numatant griežtesnes sąlygas.

Trečia, dėl privataus konkurencijos taisyklių taikymo Komisija atsižvelgė į Parlamento paramą sukurti Europos lygmens kolektyvinio žalos atlyginimo formą, taip pat į jo prašymą parengti konkrečius ES teisės aktus, kuriais būtų užtikrinamas žalos atlyginimas ES antimonopolinės teisės pažeidimų aukoms. 2011 m. pradžioje Komisija pradės viešas konsultacijas dėl Europos požiūrio į kolektyvinį žalos atlyginimą. Vėliau, atsižvelgdama į gautus jų rezultatus, ji planuoja priimti komunikatą.

Galiausiai norėčiau pakalbėti apie išreikštą susirūpinimą dėl konkurencijos konkrečiuose sektoriuose, kaip antai energetikoje, transporte, maisto tiekimo grandinėje ir besiformuojančiose skaitmeninės pramonės šakose. Komisija supranta jūsų susirūpinimą ir toliau šiose srityse taikysime griežtus veiksmus, glaudžiai bendradarbiaudami su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis.

Silvana Koch-Mehrin, *Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomonės referentė.* – (DE) Pone pirmininke, konkurencijos politika – viena svarbiausių, pagrindinių ES politikos sričių. Esant gerai konkurencijos politikai, rinkos gali tinkamai veikti. Esant gerai konkurencijos politikai, vartotojams siūloma didelė produktų įvairovė už pagrįstą ir priimtina kainą. Be to, gera konkurencijos politika taip pat prisideda prie to, kad Europoje ir vėl būtų augimas. Būtent todėl taip svarbu, Komisijos nary, kad konkurencijos politika apimtų visas jūsų minėtas sritis. Taip pat svarbu sustiprinti mažąsias ir vidutines įmones, nes jos yra varomoji Europos augimo jėga. Privalu panaikinti rinkos kliūtis, taip pat pašalinti pernelyg dideles sąnaudas, kurios išlieka tose srityse, kuriose neveikia konkurencija, kaip antai mobiliųjų telefonų tarptinklinio ryšio mokesčiai, ir kuriose vis dar nėra konkurencijos – būtent tai reikia pakeisti.

Galiausiai norėčiau nuoširdžiai padėkoti pranešėjui D. J. Eppinkui už jo puikų darbą, o Komisijai pasakyčiau: aktyviai ir drąsiai siekite savo tikslų.

(Plojimai)

Cristian Silviu Buşoi, *Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomonės referentas.* – Pone pirmininke, visų pirma norėčiau pasveikinti Komisiją, lanksčiai įgyvendinusią konkurencijos taisykles per dabartinę finansų ir ekonomikos krizę. Labai svarbu, kad krizė nebūtų naudojama kaip dingstis konkurencijai panaikinti, o Komisija jau parodė labai griežtą požiūrį prieš kartelius, ir tai gerai. Turime užtikrinti pasitraukimo iš rinkos mechanizmus ir kad kuo greičiau grįžtume prie įprastinių rinkos sąlygų.

Yra kelios sritys – ir jūs, Komisijos nary, apie tai kalbėjote, – kuriose konkurencija gali būti sustiprinta. Jos apima energetikos rinką, kurioje energijos kainos vis dar iškraipo konkurenciją; be to, baigus kurti bendrąją geležinkelio rinką didelę naudą pajus ir Europos keliautojai. Komisija taip pat turėtų būti ypač atidi konkurencijai vaistų rinkoje, visų pirma dėl kilmės gamintojų veiksmų, apribojančių generinių vaistų patekimą į rinką.

Be to, prašau, kad Komisija ryžtingai užtikrintų valstybinių ir privačių ligoninių konkurenciją, drąsiai imdamasi veiksmų prieš valstybinėms ligoninėms skiriamas kryžmines subsidijas. Komisija turi veiksmingiau pranešti vartotojams apie konkurencijos politikos naudą.

Michael Cramer, *Transporto ir turizmo komiteto nuomonės referentas.* – (DE) Pone pirmininke, visų pirma norėčiau padėkoti pranešėjui už puikų bendradarbiavimą.

Transportas – taip pat labai svarbus konkurencijos srities klausimas. Juk dėl transporto susidaro 30 proc. išmetamųjų CO₂ dujų, būtent todėl džiaugiuosi matydamas, kad sutarta įtraukti transporto sritį į strategiją „Europa 2020“ kaip vieną pagrindinių reikalavimų.

Vis dėlto nesąžiningos konkurencijos vis dar yra ir dėl jos Komisija turi imtis veiksmų. Pavyzdžiui, aviacijos sektoriui, kuris yra pats didžiausias klimato niokotojas, nėra taikomas pridėtinės vertės mokestis ir degalų akcizas. Tai reiškia, kad kasmet Europos mokesčių mokėtojai už aviaciją sumoka 30 mlrd. EUR paprasčiausiai tam, kad oro linijos galėtų pasiūlyti tarp miestinių skrydžių bilietus už tokią pat kainą kaip trumpa kelionė taksi. Šiuo atveju našta tenka geležinkeliams. Už kiekvieną pravažiuotą kilometrą kiekvienas lokomotyvas privalo sumokėti geležinkelio mokestį. Tai privalomas mokestis ir jam nėra nustatyta jokia viršutinė riba. Dėl kelių pačioms valstybėms narėms palikta spręsti, ar apskritai imti mokestį. Daugiausia mokesčiai taikomi tik už greitkelius ir tik sunkiasvoriams automobiliams, sveriantiems 12 ar daugiau tonų. Kitą variantą, kai kurios mūsų valstybės narės renka didelius geležinkelio mokesčius, tačiau visai nerenka kelių mokesčių. Negalime to leisti, nes tai visiškai prieštarauja reikalo esmei. Pagaliau jeigu nekeisime judėjimo įpročių, mums niekada nepavyks išvengti klimato kaitos. Vis dėlto būtent tokio tikslo turime siekti. Dėl to ir transporto sektoriuje turime sukurti sąžiningą konkurenciją.

Arturs Krišjānis Kariņš, *PPE frakcijos vardu.* – (LV) Pone pirmininke, Komisijos nary, visi esame tinginiai. Jeigu galime išsisukti nieko nedarydami, dauguma žmonių iš tikrųjų nieko ir nedarys. Šiuo atžvilgiu verslas nėra išimtis. Dauguma verslininkų (esu tikras) svajoja apie galimybę būti monopoliniais tiekėjais, galinčiais diktuoti sąlygas, o ne klausyti vartotojų diktuojamų sąlygų. Būtent dėl konkurencijos vartotojams siūlomos ne tik žemos kainos, bet ir optimali kokybė. Deja, Europos Sąjungoje tebėra keletas sektorių, kuriuose nėra tikrosios konkurencijos. Pirmasis – energetika. Kai kuriose Europos vietose rinkos tebėra izoliuotos, kur dėl teisėtai techninių priešasčių visiškai nėra konkurencijos. Koks rezultatas? Dirbtinai didelės kainos vartotojams. Vienas konkretus pavyzdys – Baltijos valstybės ir dujų rinka. Kaip Komisijos narys G. Oettinger pats pripažino, šiuo metu Vokietijos vartotojai moka 30 proc. mažiau už gamtines dujas nei Baltijos valstybių vartotojai. Kodėl vienoje pusėje konkurencija yra, tačiau jos visai nėra Baltijos valstybėse? Tai turi pasikeisti. Dar viena sritis, kurioje nėra konkurencijos, – tai žemės ūkio sektorius. Net neminint apskritai subsidijų poveikio žemės ūkio rinkai, pačioje Europoje žemės ūkiui mokamos labai skirtingos sumos arba subsidijos lyginant vieną valstybę narę su kita. Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad Europos vartotojai moka dirbtinai dideles kainas daugelyje vietų ir, žinoma, taip pat kenčia ūkininkai. Ponios ir ponai, prašau jūsų paremti šią ataskaitą dėl Komisijos 2009 m. darbo „Konkurencijos link“. Vis dėlto priminsiu jums, kad darbas dar nebaigtas ir mums reikės išplėsti sritis, kuriose turi būti konkurencija. Dėkoju už dėmesį.

Antolín Sánchez Presedo, *S&D frakcijos vardu.* – (ES) Pone pirmininke, 2009 m. konkurencijos politikos ataskaita – tikriausiai viena didžiausių ir išsamiausių iki šiol Parlamento parengtų ataskaitų – Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui pavyko įtraukti ir kitų trijų parlamento komitetų nuomones – ir ji buvo parengta po penkerių metų, kai buvo įgyvendinti du svarbūs reglamentai: Modernizavimo reglamentas ir Susivienijimo reglamentas, kurie suvaidino teigiamą vaidmenį konkurencijos politikoje. Vis dėlto reglamentai galėtų būti įgyvendinti geriau, jeigu būtų geriau suderinti prioritetai, bendradarbiavimo pastangos padvigubintos, administracinė našta pašalinta ir įvyktų nacionalinių bei ES teisės aktų konvergencija.

Ataskaitoje kalbama, kaip svarbu, kad viešosios paslaugos atitiktų pagrindinius piliečių poreikius, ir jaučiame, kad turime tai pabrėžti naujoje pagal Lisabonos sutartį sukurtoje sistemoje. Todėl atsižvelgiant į informacinės visuomenės kūrimo svarbą taip pat skiriama pagalba, kurios tikslas – pasiūlyti mūsų piliečiams visuotines plačiajuosčio ryšio paslaugas tinkamu mastu ir prieinamomis kainomis, ir mes prašome, kad kitose ataskaitose būtų skiriamas dėmesys tarptinklinio ryšio kainodarai telekomunikacijų srityje.

Konkurencijos politika – svarbiausia finansinių paslaugų srityje. Pasiūlyta pagalba prisidėjo prie ekonomikos krizės padarinių stabilizavimo ir sušvelninimo. Ataskaitoje pabrėžiama, kad pagalba yra laikina ir kad jos pratęsimas privalo būti vykdomas pagal griežtesnes sąlygas ir reikia grąžinti vienodas sąlygas pasitraukimo iš rinkos procesui, siekiant išvengti bet kokios moralinės rizikos, o svarbiausia, kad finansinės institucijos, kurios neprašė valstybės pagalbos, pamatytų, jog jų konkurencinė padėtis atkurta.

Finansų srityje taip pat pabrėžiami trys dalykai: finansų informacijos skaidrumas, poreikis nediskriminuojamai ir veiksmingai padaryti Europos mokėjimų sistemą prieinamą, skaidrią ir veikiančią, o trečia – poreikis kovoti su neįprastai didelėmis tarptautinių sandorių, atliekamų mokėjimo kortelėmis, kainomis. Ataskaitoje taip pat keliamas susirūpinimas dėl mažųjų ir vidutinių įmonių bei energetikos, atsižvelgiama į Pieno sektoriaus aukšto lygio darbo grupės rekomendacijas, pagal kurias gamintojų derybinių galių stiprinimas ir nauji sutartimis grįsti santykiai turi būti suderinami su konkurencijos politika, ir prašoma Komisijos imtis teisėkūros iniciatyvos, siekiant palengvinti pavienių ar kolektyvinių reikalavimų atlyginti žalą dėl konkurencijos teisės pažeidimų procesą, vengiant JAV sistemos nesaikingumo.

Todėl sveikinu pranešėją D. J. Eppinką atlikus puikų darbą.

Sophia in 't Veld, *ALDE frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, visų pirma norėčiau pasveikinti pranešėją. Darniai dirbome kartu (buvau praėjusiųjų metų pranešėja), tad norėčiau aptarti pirmąjį savo klausimą.

Šios metinės diskusijos apie konkurencijos politiką mane stebina dėl to, kad labai draugiškai ir mandagiai reiškiamo savo nuomones, o paskui Komisija paprasčiausiai toliau tęsia savo įprastinę veiklą, nes šioje srityje turi išimtinis įgaliojimus. Manau, kai diskutuosime apie Europos Sąjungos ekonomikos valdyseną, ši padėtis turėtų pasikeisti. Europos Parlamentas turėtų atlikti svarbesnį vaidmenį formuojant konkurencijos politiką ir todėl raginu Komisiją visų pirma vadovautis 3 ir 4 rekomendacijomis ir iš tikrųjų rimtai atsiskaityti Europos Parlamentui dėl savo rekomendacijų.

Antra, mano nuomone, ataskaitoje turėtų būti pateikta daugiau informacijos nei paprasčiausia veiksmų santrauka. Ji turėtų apimti konkurencijos politikos poveikio analizę, o jos šiuo metu trūksta. Sakote, kad parengsite analizę dėl laikinosios valstybės pagalbos sistemos, nes toks jūsų prioritetas, tačiau tokios analizės reikalavome jau ne vienus metus: dėl aplinkos gaivinimo, valstybės pagalbos inovacijoms, taip pat valstybės pagalbos viešosioms paslaugoms. Jau seniai reikėjo tai padaryti, todėl prašyčiau Komisiją atlikti išsamesnę analizę.

Galiausiai būtinai pakartosiu jau keletą metų mūsų teiktus reikalavimus dėl reklamos internete ir ieškos sistemų sektoriaus tyrimo. Jau iš tikrųjų seniai reikėjo jį atlikti ir norėčiau paklausti Komisijos, kada ji planuoja tokį tyrimą atlikti.

Philippe Lamberts, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, visų pirma norėčiau padėkoti šiandienos posėdyje nedalyvaujančiam Komisijos nariui J. Almuniaui, kuris, nors

tai nėra Europos Parlamento darbo sritis, nemažai dirba kartu su mūsų Ekonomikos ir pinigų politikos komitetu ir taip skiria laiko tolesniam dialogui su Parlamentu šiais klausimais.

Taip pat norėčiau padėkoti pranešėjui. Dažnai taip elgiamės oficialiai, tačiau, pone D. J. Eppinkai, nors mūsų šalys dažnai nesutaria dėl daugelio dalykų, turiu pasakyti, kad rengiant šį pranešimą per diskusijas nebuvo jokių draudžiamų aptarti klausimų. Svarbu pabrėžti, kad visi dalykai buvo labai dalykiškai ir išsamiai išnagrinėti.

Dabar norėčiau pereiti prie trijų klausimų, kuriuos, manau, Komisija turėtų toliau tęsti. Pirma, kaip buvo sakyta, finansų sektoriaus svarba, kuriam, tiesą sakant, ekonomikoje suteikiamas pernelyg didelis svoris.

Žinome, kad finansų krizė reiškia, jog tos finansų grupės, kurios išgyveno, tapo didesnės ir stipresnės. Taigi iš tikrųjų šioje srityje yra rinkos iškraipymo problema ir ji susijusi ne tik su specialiosiomis valstybių narių nustatytomis valstybės pagalbos priemonėmis jų finansų sektoriui padėti, bet, kaip pabrėžėme šiame pranešime, ir su įvairiomis tiesioginės Europos centrinio banko (ECB) pagalbos formomis, kurios, deja, turiu pasakyti, visiškai nėra skaidrios.

Todėl raginame Komisiją sutelkti dėmesį į tai, kaip ECB padėjo bankams, nes aišku, kad tie bankai, kurie kreipėsi į ECB, gavo tam tikrą pagalbą, kurios kiti geriau valdomi bankai neprašė. Taigi tinkamai valdomi bankai tam tikru būdu nukentėjo nuo rinkos iškraipymo.

Antrasis sektorius – žaliavos, visų pirma maisto prekių. Žinome, kad didelės žemės ūkio pramonės įmonės ir dideli mažmenininkai užima tokią rinkos padėtį, kuri suteikia jiems pernelyg didelę kainodaros įtaką. Labai svarbu atlikti rinkos tyrimą dėl šio klausimo.

Kitas nemažiau svarbus klausimas – mokesčių konkurencija. Žinote, kad dauguma valstybių narių, įskaitant mano ir daugelį kitų valstybių, taiko mokesčių konkurencijos formas, kurios labai kenkia bendram Europos interesui. Šias konkurencijos formas reikia nustoti naudoti. Žinau, kad Komisija ir vėl pradėjo domėtis šiuo klausimu, tačiau labai raginu Komisijos narį J. Almuniją ir Komisijos narį A. Šemetą spręsti šią problemą.

Pereinu prie paskutinio savo klausimo: džiaugiamės, kad nuo kadencijos pradžios Komisijos narys J. Almunia jau taiko baudas įvairiuose sektoriuose, visų pirma krovinių skraidinimo oro transporto sektoriuje. Taip pat palankiai vertiname pradėtą tyrimą dėl „Google“ ir tai iš dalies atsako į tik ką S. in 't Veld iškeltą klausimą.

(Kalbėtojas sutiko atsakyti į klausimą, pateikiamą pakeliant mėlynąją kortelę pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį.)

Pirmininkas. – Pone Ph. Lambertsai, Hans-Peter Martin pakėlė mėlynąją kortelę, norėdamas parodyti, kad ketina užduoti jums klausimą. Ar norite jį išklausti? Labai ačiū.

Pone H. P. Martinai, jums skiriama 30 sekundžių užduoti klausimą Ph. Lambertsui.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pone pirmininke, Ph. Lamberts kalbėjo apie ypatingą paramą, kurią Europos centrinis bankas suteikė bankams. Gal jis galėtų truputį išsamiau paaiškinti, ką jis turi omenyje ir kaip ji buvo teikiama? Jis taip pat užsiminė, kad šią paramą reikia nutraukti. Kaip jis siūlytų mums kontroliuoti, kad netinkami žmonės nesusikrautų pelno?

Pirmininkas. – Tai per sudėtingas klausimas, kad į jį būtų galima atsakyti per trisdešimt sekundžių; vis dėlto esu tikras, kad Ph. Lamberts moka apibendrinti.

Philippe Lamberts, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (FR) Pone pirmininke, akivaizdu, kad į tokį klausimą per 30 sekundžių beveik neįmanoma atsakyti.

Kokia čia problema? Europos centrinis bankas (ECB) sutinka suteikti likvidumą tiems bankams, kurie jo prašo, neribotai, priimdamas įvairaus pobūdžio turtą kaip tokio likvidumo užstatą. Vis dėlto mums nėra visiškai aiški tokio turto prigimtis. Taip pat rimtai įtariame, kad didžioji šio turto dalis yra „sifilinė“ arba „toksinė“, nes tikrąją jo rinkos vertę labai sunku nustatyti ir dalis jo gali neturėti visiškai jokios vertės.

Esant tokioms sąlygoms, pagalba tampa tiesioginė. Akivaizdu, kad jeigu ECB nesuteiktų šio likvidumo pagal pateiktą užstatą, kuris iš tiesų yra trumpalaikis, galimas dalykas, kad kai kurios tokios finansinės institucijos bankrutuotų.

Nelengva atsakyti į šį klausimą; vis dėlto bet kuriuo atveju pirmas žingsnis – užtikrinti tokio turto skaidrumą.

Pirmininkas. – Ačiū, pone Ph. Lambertsai, už tokį aiškų atsakymą į tokį sudėtingą klausimą.

Kay Swinburne, *ECR frakcijos vardu.* – Pone pirmininke, visų pirma norėčiau pasveikinti savo kolegą D. J. Eppinką parengus tokį išsamų ir gerai suderintą pranešimą, apimantį tiek daug temų. Iš esmės konkurencijos politika turėtų būti Europos bendrosios rinkos šerdis ir tvirti konkurencijos principai turėtų būti įdiegti visuose ES teisės aktuose. Dėl konkurencijos turėtų atsirasti stipresnė rinka ES piliečiams ir ES taptų konkurencingesnė pasaulyje.

Kyla pavojus, kad paskutiniame finansinių paslaugų teisės aktų pakete šis principas nebus išsaugotas. Turime pasinaudoti visomis galimybėmis, kad sukurtume daugiau konkurencijos rinkose, kuriose dominuoja dideli rinkos dalyviai, ir kad sukurtume energingesnę rinką. Išvestinių finansinių priemonių teisės aktuose, dėl kurių šiuo metu vyksta derybos, galima užtikrinti, kad nekursime arba nestiprinsime monopolijų remdami atvirą prieigą prie pagrindinių sandorio šalių ir panašiai, taip pat užtikrindami galimybę visiems veikėjams susipažinti su svarbiais duomenų šaltais.

Ateityje peržiūrėdami finansinių priemonių rinkų direktyvą (MiFID) privalome nepamiršti pradinės jos paskirties atverti Europos akcijų rinką konkurencijai ir po jos plėtros įtraukdami naujas turto klases privalome užtikrinti konkurencijos principų palaikymą, nes dėl abiejų šių dalykų per pastaruosius trejus metus gerokai sumažėjo investuotojų mokami prekybos akcijomis mokesčiai.

Svarstant apie auditorių, kredito reitingo agentūrų ir kitų finansinių paslaugų teikėjų reformą, galima pasvarstyti apie tai, kur susiduriama su kliūtimis patekti į rinką, ir dirbti siekiant jas panaikinti. Manau, kad parėmę konkurenciją pagrindinėse pramonės šakose galėsime iš tikrųjų paskatinti tikrąjį ES augimo potencialą ir suteikti gyvybės mūsų ekonomikai šiame nuolat kintančiame pasaulyje.

Thomas Händel, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, atsižvelgiant į šį pranešimą, Komisija vykdo sėkmingą konkurencijos politiką. Vis dėlto turėtume nepamiršti, kad nereguliuojant konkurencijos taip pat gali išaugti nedarbas, tad atotrūkis tarp turtingųjų ir neturtingųjų dar padidėtų.

Europos Sąjungoje laisva konkurencija yra viršesnė už socialinius mūsų piliečių poreikius. Aistringas tikėjimas laisvomis rinkomis negali užgožti fakto, kad šios rinkos ne tik nuolat patiria nesėkmes, bet ir nesugeba užtikrinti ilgalaikio socialinio teisingumo. Šiai problemai išspręsti nepakanka kelių kovos su konkurencijos iškreipimu procedūrų ir kainų nustatymo. Sąžininga ir socialinė vidaus rinka veiks tik tuo atveju, kai reguliavimas bus stiprus ir teisingas. Šioje srityje skubiai reikia nudirbti daugiau. Pavyzdžiui, netoleruotina, kad vis daugiau visuotinės svarbos visuomenei paslaugas teikiančių institucijų konkuruoja su privačiomis įstaigomis.

Ataskaitoje pateikiamos Komisijos būsimosios konkurencijos politikos gairės. Skubiai reikia užtikrinti dar didesnę vartotojų apsaugą ir kad visuotinės svarbos paslaugoms nebūtų taikomos konkurencijos taisyklės ir kartelių kontrolė. Taip pat būtina numatyti sutarties nuostatą dėl saugios socialinės pažangos, į kurią būtų žiūrima taip pat rimtai kaip į konkurencijos taisykles Europoje.

William (The Earl of) Dartmouth, *EFD frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, nedažnai turiu ką gera pasakyti apie Gordoną Browną, vis dėlto jis iš tikrųjų veikė greitai, ryžtingai ir veiksmingai spręsdamas bankų krizę Jungtinėje Karalystėje, nors privalau pasakyti, kad didele dalimi ji pablogėjo dėl katastrofiškos finansų ministro dešimties metų kadencijos.

Vis dėlto dėl ES konkurencijos politikos padarinių bankų gelbėjimas JK nebuvo toks greitas, koks galėjo būti. Mano gerbiamas kolega profesorius Tim Congdon parengė apie tai brošiūrą. Akivaizdu, kad šie klausimai turėtų būti sprendžiami nacionaliniu, o ne Komisijos lygmeniu. Komisija paprasčiausiai nežino, ką daro, ir turėtų laikytis nuošaliai.

Per likusias man skirtas 15 sekundžių turiu paminėti nepaprastai slegiančią Ph. Lamberts kalbą apie mokesčių konkurenciją. Būtent dėl mokesčių konkurencijos mokesčiai yra mažesni. Jis pasisakė už ES fiskalinę politiką, dėl kurios visoje ES būtų taikomi didesni mokesčiai. Kas tai ir norėčiau paprašyti Ph. Lambertsą ir jo kolegas kitą kartą tai įvardyti.

Pirmininkas. – Tai daugiau asmeninis pareiškimas, o ne klausimas iškėlus mėlynąją kortelę. Pone Ph. Lambertsai, labai prašau kalbėti trumpai, pažiūrėkime, ar galėsite išsakyti kolegai savo nuomonę per trisdešimt sekundžių, bandom?

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – Pone pirmininke, lordas Dartmouth nurodo žaliuosius kaip didelių mokesčių dėl didelių mokesčių šalininkus. Tenorėčiau, lorde Dartmouthai, užduoti jums labai paprastą klausimą. Tokios paslaugos kaip švietimas, sveikatos apsauga ir saugumas yra vertingos ir manau, kad reikia rasti būdų joms finansuoti. Ar esu teisus?

Pirmininkas. – Ne, apie tai nepradėsime diskusijų.

W. Dartmouthai, galėsite vėliau koridoriuje atsakyti į Ph. Lambertso klausimą. Taip jau yra, kad pagal taisykles negalima į vieną klausimą atsakyti kitu klausimu.

Jums teliko 15 sekundžių.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (*pirmų kalbos žodžių nesigirdėjo, nes mikrofonas buvo išjungtas*) ... klausimą uždavęs žmogus turi teisę atsakyti. Būdamas pirmininku išradote naujas taisykles – savo taisykles. Esate visiškai neteisus, pone.

Pirmininkas. – Taip, iš tikrųjų išrandu taisykles. Nuolat išradinėjame taisykles ir prisidedame prie demokratinio Parlamento veikimo. Ačiū, kad tai pripažįstate.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pone pirmininke, visų pirma pagirsiu jus už tai, kad leidote vykti tokiam dialogui. Truputį gaila, kad Dartmuto grafas nesuprato, kad suteikėte jam galimybę atsakyti. Manau labai gerai, kai toks žmogus kaip Ph. Lamberts pateikia tokius konkrečius pasiūlymus ir turime galimybę dalyvauti tokioje aktyvioje diskusijoje, kai žmonės gali atsakyti labiau tiesiogiai, o būtent to ir norime šiame Parlamente. Gal suteiksite jam galimybę vėliau trumpai atsakyti.

Norėčiau tęsti nuo tos vietos, kurioje pabaigė Ph. Lamberts. Neneigiame, kad bankų sistemoje mums reikia daugiau skaidrumo. Visuomenė vis dar nežino, kad šios subsidijos dėl finansų krizės iš tikrųjų padarė kažką neįsivaizduojamo pagal ES standartus. Iš jų aišku, kad konkurencija savaime ne visada gali susitvarkyti be subsidijų, kai pavojus kyla didesniems tikslams. Vis dėlto visas šis verslas – tai karti piliulė, kurią sunku nuryti dėl to, kad tie bankai, kurie gavo paramą, ir vėl spekuliuoja, o kai kuriais atvejais iš tiesų prieštarauja bendriesiems Europos interesams. Tiek apie finansų rinką.

Kitas dalykas, kurį norėčiau aptarti, – tai klausimas, apie kurį jau kalbėjau anksčiau, – vaistai. Labai gaila, kad vis dar nepadarėme pažangos, kurią buvo galima ir būtina padaryti prieš dešimtmečius. Iš tikrųjų Europa žengtų labai didelį žingsnį į priekį, jeigu mano šalies, Austrijos, taip pat Vokietijos ir kitų šalių piliečiai turėtų mokėti tą pačią kainą už vaistus kaip ir kitų ES valstybių narių piliečiai. Tai kartelių ir stambaus verslo darbas. Manau, kad Komisija turi galimybę ir privalo galiausiai imtis veiksmų šioje srityje.

Antrasis aspektas – tai klausimas dėl leidimo prekiauti vaistais. Tebevykdomi nebūtini bandymai su gyvūnais ir žmonėmis. Nereikalingai dubliuojama daug darbo. Europos vidaus rinkoje šis klausimas turėjo būti išspręstas jau praėjusį šimtmetį. Dar kartą prašau jūsų imtis aktyvių veiksmų šioje srityje.

Gunnar Hökmark (PPE). – Pone pirmininke, šiuo metu mūsų akys nukrypusios į Kinijos bei JAV aukščiausiojo lygio susitikimą, nes šios dvi šalys yra laikomos dviem didžiausios ekonomikos šalimis. Kalbame apie tai, kada Kinija taps didžiausia ekonomikos šalimi, tačiau tokios kalbos pagrįstos klaidinga prielaida, nes pamirštame, kad didžiausią ekonomiką turi Europos Sąjunga, o Kinija ir JAV turi didžiausias rinkas. Taip yra dėl konkurencijos stokos tarp Europos Sąjungos valstybių ir įvairiose jos teritorijose.

Dėl konkurencijos stokos į šias, o ne į savo šalis žiūrime kaip į tikinčias savo pirmaujančia padėtimi. Todėl svarbu, kad ateityje konkurencijos ataskaitoje būtų sutelktas dėmesys į jau priimtų teisės aktų nevykdymą, taip pat į konkurencijos stoką Europos ekonomikoje. Tai turime padaryti daugelyje sričių. Be to, norėdami tapti pirmaujančios ekonomikos valstybėmis, turime užtikrinti, kad būtume labiausiai konkurencingi.

Atskleisiu jums paslaptį: neturėdami konkurencijos niekada netapsime konkurencingiausi. Valstybės subsidijos ir taisyklės, trukdančios naujiems rinkos dalyviams patekti į rinką, neleidžia Europos ekonomikai pirmauti. Todėl privalome užtikrinti, kad valstybės subsidijos visada būtų skiriamos tik išimtiniais atvejais, kai nieko kito padaryti negalima arba kai galime jas nukreipti bendrajam gėriui pasiekti, neiškraipydami konkurencijos.

Turime užtikrinti, kad kuo daugiau naujų rinkos dalyvių būtų leista dalyvauti kuo daugiau Europos ekonomikos sričių. Konkurencija nereiškia, kad reikia išstumti kitus. Ji reiškia, kad didelėms įmonėms leidžiama susijungti ir tapti dar didesnėmis pasauliniu mastu, taip pat kad naujoms įmonėms leidžiama diegti inovacijas. To mums čia trūksta ir Komisijai tenka atsakomybė tai parodyti ir imtis veiksmų, kad galėtume kartu judėti į priekį, kad ateityje į mus būtų žiūrima kaip į pirmaujančias ekonomikos valstybes.

Edit Herczog (S&D). – Pone pirmininke, konkurencijos politika – tai Europos teisės aktų šerdis. Pritariame, kad inovacijos, kūrybingumas ir buvimas geresniems nei kiti neišvengiamai reiškia rinkos pranašumą, tačiau nesutinkame, kad tik dėl to, jog kažkas yra didesnis, stipresnis, gali lengviau gauti informaciją ir visų pirma turi ypatingų ryšių su vyriausybe, tokie pranašumai turėtų būti taikomi rinkoje, ir džiaugiamės, kad Komisija stebi, siekdama užtikrinti, kad tai nebūtų taikoma.

Dar kartą norėčiau užsiminti apie naują reiškinį: atrodo, kad veikia ne rinkos dalyviai, o vyriausybės, kurios kartais konkurencijos politikos prasme suteikia ypatingų privilegijų kai kurioms savo mėgstamiausioms įmonėms. Tai labai blogas reiškinys ir jis susijęs su partijų išdininkais.

Paprašyčiau Komisiją pajudėti šia kryptimi: leiskite mums turėti inovacijų, kūrybingumo, mažųjų ir vidutinių įmonių, tačiau neleiskite, kad šiose srityse būtų piktnaudžiaujama informacija ar galiomis – ekonominėmis ar politinėmis.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, D. J. Eppinko pranešimas puikus, tačiau šiek tiek baiminuosi – tai niekaip nėra susiję su pranešėju, – kad mes vis aptarinėjame tuos pačius klausimus. Tai tas pats, kas plakti negyvą arklį botagu. Be abejo, pritarčiau S. In 't Veld ir Ph. Lambertsui, kad mums reikia tinkamos konkurencijos stebėsenos ir pagalvoti apie tai, kas vyksta žemės ūkio sektoriuje, kuriame mažai pirkėjų ir daug gamintojų – anksčiau dar niekada tai nekėlė Komisijai nerimo, bet jeigu tai būtų buvęs pramonės sektorius, jis iš karto būtų atsidūręs pirkėjų kartelyje. Naujų taisyklių reikia ir interneto sektoriui.

Vis dėlto mūsų santykiai su Komisija be galo nuobodūs. Ji pateikia mums ataskaitą, kurioje trys ketvirtadaliai temų nutylimos. Mes mandagiai atsakome, kad ji įdomi ir kad ją reikia kažkuo papildyti; paskui visi ją įsidedame į stalčius.

Paprasčiausiai norėjau šiandien tai pasakyti ir pakartoti G. Hökmarko žodžius: pasaulis keičiasi. Labai gerai, kad sakome, jog valstybės pagalba nėra gerai, tačiau iš tikrųjų Kinija, Korėja, Jungtinės Amerikos Valstijos ir kitos šalys teikia valstybės pagalbą. Nesu tokios pagalbos šalininkė. Nesu prancūzė liaudies gynėja; paprasčiausiai sakau: atsimerkime ir liaukimės sapnavę!

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Pone pirmininke, pagal 4 rekomendaciją Komisija turi pateikti ataskaitas apie tai, kaip ji tvarkysis su būsimosiomis rekomendacijomis, taip pat paaiškinti bet kokius galinčius atsirasti neatitikimus. Manau, kad tai labai protingas pasiūlymas, ir norėčiau, kad jis būtų konkretesnis. Praėjusiais metais Parlamentas per atitinkamas diskusijas nusprendė, kad norime sutelkti dėmesį į sąžiningą ir nediskriminuojančią mažųjų ir vidutinių įmonių konkurenciją. Per tą laiką Komisija nieko nenuveikė. Ši rekomendacija ir vėl yra D. J. Eppinko pasiūlyme dėl rezoliucijos.

Norėčiau išgirsti, ar Komisija dabar planuoja įgyvendinti šią pakartotinai įtrauktą rekomendaciją, arba bent jau paprašyčiau jos pasakyti, kas jai trukdo atsižvelgti į tam tikras mažųjų ir vidutinių įmonių problemas.

Kitas klausimas susijęs su prekių sektoriumi. Džiaugiuosi, kad šioje ataskaitoje aptariama skaidrumo stoka prekių sektoriuje. Taip pat labai palankiai vertinu, kad joje nagrinėjamas prekių spekuliacijos klausimas. Vis dėlto apgailestauju, kad šio klausimo neapima visa Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto rekomendacija, iš kurios matyti, kad neturime vadovautis Tarybai pirmininkaujančios Prancūzijos pasiūlymu, t. y. kad

spekuliacijos klausimas turėtų būti sprendžiamas tik dėl žemės ūkio produktų, kad taip pat reiktų įtraukti ir spekuliaciją metalais. Mano nuomone, tai ne mažiau svarbu.

Vicky Ford (ECR). – Pone pirmininke, norėčiau padėkoti savo kolegai Derkui Janui Eppinkui už puikų pranešimą ir visų pirma pateikti pastabą dėl energetikos rinkos, kurią Komisija planuoja nagrinėti šiais metais.

Kaip sakė kiti EP nariai, energijos tiekimas ir kainodara įvairiose valstybėse narėse gali labai skirtis. Mano atstovaujame regione beveik ketvirtadalis namų ūkių neturi prieigos prie magistralinio dujotiekio ir didžioji jų dauguma priklausomi nuo buitinio krosnių kuro. Per vieną mėnesį nuo lapkričio iki gruodžio mėn. kainos šioje rinkoje išaugo daugiau nei 50 proc. Vartotojai sunerimę (ir labai sušalę), jiems kelia nerimą kartelinis susitarimas dėl kainų nustatymo ir dėl to pateikti pareiškimai.

Pritariu, kad tai visų pirma turi išsiaiškinti vietos reguliavimo institucijos, tačiau girdžiu apie panašų susirūpinimą ir kitose ES valstybėse narėse. Taigi norėčiau paprašyti Komisijos nario: kai šiais metais žiūrėsite į energetikos rinkas, nepamirškite ir tų, kurie gyvena labai atskirtose kaimo teritorijose.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kaip matėte mūsų vakarykščiame pranešime, vidaus rinkos stiprinimas ir darbo vietų kūrimo skatinimas – tai vieni iš Tarybai pirmininkaujančios Vengrijos prioritetų. Kadangi ES konkurencijos politika pagrįsta visuose sektoriuose taikomomis vienodomis konkurencijos sąlygomis – tai būtina minėtų prioritetų sąlyga, džiaugiuosi, kad buvo parengta ši ataskaita. Vis dėlto, ponios ir ponai, ji jau tolimoje praeityje. Nuo tada laikai pasikeitė. Manau, kad svarbu padaryti išvadas dėl šios ataskaitos, taip pat manau, kad svarbu, jog Europos Parlamentas, t. y. mes, jo nariai, galėsime aktyviau dalyvauti formuojant konkurencijos politiką ateityje. Dėl šio dalyko prašau Komisiją bendradarbiauti.

Visų pirma, prašau to, ką laikau būtina, t. y. kad Parlamentui turėtų būti nuolat pranešama apie visas šioje srityje pradėtas iniciatyvas. Antra, prašau Komisiją, kaip vienintelę visoje ES kompetentingą konkurencijos instituciją, kasmet atsiskaityti Parlamentui apie jos parengtų rekomendacijų įgyvendinimą, taip pat apie nukrypimą nuo jų.

Manau, kad svarbu suprasti – ir dėl to pritariu savo kolegoms EP nariams, – kad konkurencijos politika negali būti valdoma vertikaliai. Be to, visose funkcinėse ir reguliavimo srityse reikia koordinavimo. Tačiau tai tenka Komisijos atsakomybei. Dėl šios priežasties labai svarbu suderinti ES politiką ir prioritetus, nustatytus strategijoje „Europa 2020“, kurios tikslas – remti augimą ir užimtumą.

Galiausiai taip pat norėčiau paminėti mažąsias ir vidutines įmones, kurių dalyvavimas būtinas ir neišvengiamas norint, kad augtų visos Europos ekonomika, įskaitant, be abejo, užimtumą. Vis dėlto konkurencijos sąlygos turi būti vienodos. Jos turi būti užtikrinamos konkurencijos politikoje. Prašau Komisiją skirti ypatingą dėmesį MVĮ ir suteikti joms teisingas ir nediskriminacines konkurencines sąlygas.

Peter Skinner (S&D). – Pone pirmininke, iš pradžių norėčiau pasveikinti D. J. Eppinką, kuris labai kruopščiai dirbo, kad parengtų šį pranešimą. Tikiuosi, kad jis ir toliau atliks pažangų vaidmenį šioje srityje.

Palankiai vertinu šį pranešimą dėl 2009 m. konkurencijos politikos padėties. Vis dėlto ES tebėra konkurencijos aspektų, kuriuos reikia sustiprinti ir išaiškinti. Paraginkčiau Komisiją ir Europos Parlamentą labiau bendradarbiauti šioje srityje. Tai vienintelis būdas išlaikyti

visuomenės pasitikėjimą priimtais sprendimais. Be to, labai svarbu, kad Europos Parlamentas žinotų naujausią informaciją apie Komisijos įgyvendintus veiksmus, visų pirma sutelkiant dėmesį į MVĮ politiką.

Labai noriu pamatyti ataskaitas ir tyrimus, apie kuriuos rašoma šioje ataskaitoje – pagal paskutinius skaičiavimus, 11 ataskaitų ir 6 įvairių sričių ir Konkurencijos generalinio direktorato fiskalinio valstybės pagalbos padalinio pakartotinio įsteigimo tyrimus. Visų pirma labai palankiai vertinu dar kartą pakartotą prašymą įtraukti baudų apskaičiavimo pagrindą, apie kurį jau kalbėjome. Manau, kad tai labai svarbu.

Tarp kitko, buvo labai įdomu išgirsti kalbant grafą Dartmutą, nes jis aristokratas, apie konkurencijos politiką. Visiems žinoma, kad Jungtinės Karalystės aristokratai didelį dėmesį skiria žemės koncentracijai. Galbūt turėtume paprašyti konkurencijos institucijų pasidomėti šiuo klausimu ir išsiaiškinti, kaip aristokratai visą šį laiką rūpinosi savo žeme visoje Europos Sąjungoje.

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Pone pirmininke, man malonu klausytis šių diskusijų. Norėčiau padėkoti D. J. Eppinkui už parengtą pranešimą. Žinodamas jo požiūrį, susižavėjęs žiūriu į šį pranešimą ir džiaugiuosi, kad jį parengė būtent jis. Man taip pat malonu klausytis kolegų kalbų, tačiau yra vienas dalykas, kurį jaučiu, kad privalau pasakyti. Savo dėmesį čia sutelkiame į Europos Komisijos darbą. Kaltiname ją, kad ji neturi stiprios pozicijos ar politikos ir kad ji nekovoja su protekcionizmu, tačiau atvirai kalbant pagrindinis mūsų oponentas ir mūsų didžiausia problema – G. Hökmark kalbėjo, kad Europos ekonomika nėra konkurencinga – tai valstybės narės. Europos Komisija labai dažnai neturi kitos alternatyvos – veikianti spaudžiama valstybių narių – kaip kuo labiau mėginti apsaugoti laisvą konkurenciją.

Prieš keletą savaitių šiame Parlamente, be kitų dalykų, kalbėjome apie specialius anglių rinką reglamentuojančius teisės aktus. Tuomet, beje, negirdėjome, kad EP nariai kalbėtų apie laisvą konkurenciją, tegirdėjome žmonių, reikalaujančių protekcionistinių principų ir galimybės subsidijuoti, pvz., vadinamąsias uždaras kasyklas, balsus, tačiau, tiesą sakant, tikroji problema buvo pagalba kasykloms, kurių visai nebuvo ketinama uždaryti. Todėl privalome nuosekliai dirbti savo darbą, o nuoseklumo šiam Parlamentui ir trūksta.

Kalbėjome apie pagalbą bankų sektoriui. Bijau, kad Europos Komisija, spaudžiama valstybių narių, tik leido suteikti tokią pagalbą, o šiandien, kai kalbame apie ataskaitą, kuri iš tikrųjų yra 2009 m. – šiuo atveju sutinku su išsakyta kritika, – man atrodo, kad ataskaitoje trūksta tos pagalbos padarinių įvertinimo, taip pat įvertinimo, ar iš tiesų dėl suteiktos pagalbos bankų pramonės struktūra pasikeitė stabiliai. Tikiuosi, Komisijos nary, kad šis aspektas – svarbios politikos įvertinimas – bus įtrauktas į ataskaitą.

Ataskaitoje taip pat rašoma apie tai, kad Komisija kovoja su protekcionizmu, kai, be kitų dalykų, kalbame apie automobilių pramonės sektorių, tačiau yra pavyzdžių (esu iš Lenkijos), kai geriausia „Fiat“ grupės gamykla buvo uždaryta – gal neuždaryta, tačiau gamyba sumažinta ir perkelta į Italiją. Tai – akivaizdus protekcionizmas, o Europos Komisija turėtų kovoti su šia problema.

Pateiksiu kitą pavyzdį. 2009 m. dvi lenkų laivų statyklos buvo uždarytos. Esu iš Lenkijos laivų statybos miesto, tačiau problema didesnė nei dvi Lenkijos laivų statyklos. Problema susijusi su tuo, kad pasaulio lygmeniu Europos konkurencijos politika verčia laivų statybos pramonę kovoti visų pirma su labai subsidijuojama Artimųjų Rytų laivų statybos pramone ir šiandien iš tiesų dėl šios konkurencijos politikos uždarėme laivų statybos pramonę

Europoje, nes verčiame ją konkuruoti su subsidijuojamomis pramonės šakomis. Mums turėtų būti svarbu turėti laivų statybos pramonę Europoje. Ačiū ir atsiprašau, kad kalbėjau ilgiau, nei man buvo skirta laiko.

Lara Comi (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, mano nuomone, parengti veiksmingą konkurencijos politiką ir metodiškai teisingai ją įgyvendinti – labai subtilus ir sudėtingas uždavinys, visų pirma esant krizei.

Subtilus, nes pernelyg griežtai įgyvendintas šis uždavinys gali turėti per didelį poveikį ir dėl jo gali atsirasti rimtų padarinių socialinėje srityje ir ekonomikos cikle. Sudėtingas, nes priimti kriterijai nebūtinai gali tiktis visoms ekonomikos sritims tokiu kebliu metu. Todėl Komisiją reikėtų pasveikinti atlikus darbą šia tema. Jai pavyko kartu panaudoti griežtą ir lankstų metodą, kuris būtinas esant tokios ekonomikos sąlygoms. Iš tikrųjų tai, kad parengiama nuostata siekiant įvertinti nacionaliniu lygmeniu priimtas *ad hoc* priemonės krizei užbaigti, rodo ne tik labai profesionalų, bet ir jautrų požiūrį.

Europos konkurencijos teisė yra ir plataus pobūdžio, ir labai specializuota. Taip Europos Sąjunga ir vėl turi prisiimti kelrodės žvaigždės vaidmenį šviesdama savo kaimyninėms šalims, visų pirma mažiau išsivysčiusioms. Taip padedama užkirsti kelią pirmaujančių ir iš paskos sekančių šalių atsiskyrimui ir skirtingumui. Todėl dukart svarbiau užtikrinti, kad ši kelrodė žvaigždė koku nors būdu neišblėstų. Mano nuomone, ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas įvairiems pokriziniams scenarijams, kurie turėtų pradėti rasti 2010 m., įvertinti.

Labai panašu, kad tai reikš, jog turėsime iš naujo patikrinti struktūrinių pokyčių, į kuriuos turime atsivėlgti, mastą, taip pat įvertinti dabartinę įvairių pramonės šakų ir sektorių padėtį. Esant tokiai nežinomybei, pagrindinis žodis turi būti atsargumas.

Paraginkčiau Komisiją atkreipti dėmesį į mažąsias bei vidutines įmones ir jaunimo užimtumą, dėl kurių konkurencija ir vėl tampa visos Europos problema.

Sari Essayah (PPE). – Pone pirmininke, norėčiau pasidžiaugti, kad ataskaitoje labai teigiamai užsimenama apie SEPA – bendrą mokėjimų eurais erdvę. Ne kartą šis Parlamentas reikalavo greitos SEPA migracijos dėl paprastų priežasčių. Komisijos poveikio vertinimo ataskaitoje cituojamas tyrimas, pagal kurį po šešerių metų SEPA sutaupyta ES ekonomikai 300 mlrd. EUR. Sutaupyta būtų dėl padidėjusios konkurencijos, taikant bendrus standartus ir procesus. Taip pat būtų sutaupyta visų europiečių, kuriems reikia atlikti mokėjimus kitose šalyse, laiko ir išvengta nereikalingo streso.

Taip pat labai pritariu ataskaitos nuostatai, kad valstybės ekonominė parama bankams ir kitoms įmonėms esant ekonomikos krizei iškraipė ekonomiką. Kaip ir daugelis čia šįryt kalbėjusių kolegų, raginu Komisiją atlikti šio iškraipymo analizę.

Norėčiau pridurti dar vieną mintį dėl bendrų standartų ir procesų poreikio. Daugelis išradimų ateityje bus pagrįsti informacijos ir ryšių technologijomis. Reikia daugiau konkurencijos IRT verslo srityje ir ji turi būti skatinama vis daugiau panaudojant atvirąsias programas Europoje. Tikiuosi, kad tokiu būdu Europa, palyginti su JAV ir kitomis pagrindinėmis ekonomikos erdvėmis, taps konkurencinga šioje labai svarbioje srityje, kaip anksčiau sakė G. Hökmark.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Pone pirmininke, svarstomos rezoliucijos autoriai teisingai pastebi, kad ekonomikos krizė buvo išimtinis ES konkurencijos politikos išbandymas. Nacionaliniai ir politiniai interesai kelis kartus nugalėjo ne tik laisvosios rinkos

taisykles, bet ir sveiką protą. Pagrindinė ekonomikos krizė, kurios padarinius tebejauciame Europos šalyse, turėjo didelės įtakos 2009 m. konkurencijos politikai. Per šį laikotarpį buvo naudojami mechanizmai ir priemonės, kurių pagrindinis tikslas buvo padėti sunkumų patiriančioms finansų įstaigoms, taip pat didelėms įmonėms, bet nepalaikyti rinkos ekonomikos taisyklių, o blogiausių padarinius pajuto mažosios ir vidutinės įmonės.

Ar tai, kas buvo padaryta, ilgainiui bus veiksminga? Tik dabar išsiaiškiname. Todėl turėtume prašyti Komisiją parengti patikimą suteiktos pagalbos ekonomikai poveikio analizę. Taip galėsime ne tik įvertinti, kas buvo padaryta, bet taip pat greitai ir veiksmingai reaguoti į panašias grėsmes ateityje.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Pone pirmininke, konkurencijos politika atlieka pagrindinį vaidmenį užtikrinant Europos ekonomikos konkurencingumą, o valstybės pagalba – neatskirama jos dalis.

Tuo pat metu esant dabartinei krizei Europos Komisija matė poreikį pritarti valstybės pagalbos subsidijų skyrimui, visų pirma bankų sektoriuje, taip pat kituose sektoriuose, kurie susidūrė su sunkumais. Todėl valstybės narės skyrė dideles sumas garantijų sistemai, kapitalo restruktūrizavimo sistemai, kitoms bankų įstaigų likvidumo finansavimo formoms, siekdamas suteikti joms finansavimo šaltinį ir garantiją dėl rizikos.

Vis dėlto Europos Komisija turi akylai stebėti šį sektorių ir pateikti planus dėl finansų įstaigų struktūros keitimo ir reguliavimo, kad jos toliau nesieltų rizikingai, nes tai kenkia finansiniam Europos Sąjungos stabilumui. Priešingu atveju valstybės pagalba tik padės įamžinti Europos Sąjungos finansinius sunkumus.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pone pirmininke, iš pateiktos ataskaitos matyti, kad ES mūsų vis dar laukia ilgas kelias, siekiant tinkamai užtikrinti konkurenciją.

Vienas geras šios nuostatos pavyzdys – žemės ūkio produkcija, kai ir ES, ir atskiros valstybės leidžia skirti įvairias subsidijas ir paramą, taip labai iškraipydamos konkurencinę aplinką. Žemės ūkio įmonės visų pirma iš naujųjų valstybių narių labai kenčia dėl neteisingos ES subsidijų politikos. Transportas – dar viena sritis, kurioje būtina pakeisti ir patobulinti konkurencinę aplinką iš esmės. Todėl manau, kad labai svarbu priimti Transporto ir turizmo komiteto, kuris vykusiai atkreipė dėmesį į konkurencijos tarp skirtingų transporto priemonių iškraipymą, pasiūlymus.

Bet kuriuo atveju tai gera bei įkvepianti ataskaita, ir svarbu, kad ji būtų panaudota veiksmingai, siekiant pagerinti konkurencijos aplinką ES.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Pone pirmininke, ekonomikos ir finansų krizės sukurtą padėtį atspindi Komisijos ataskaitos tonas. Tačiau ataskaita gera, ir tai atspindėta Parlamento rezoliucijoje. Vis dėlto keletą dalykų būtų galima pagerinti artimiausioje ateityje, visų pirma prevencijos ir tinkamo informavimo srityje. Jeigu nebendradarbiausime, negalėsime atsigausti nuo krizės, todėl labai svarbu, jog Komisija mus patikintų, kad ji nuolat teiks mums informaciją apie jau pasiektus rezultatus. ES konkurencijos politikos taisyklių paisymas ir jų įgyvendinimas – vienas iš svarbiausių sėkmingos bendrosios rinkos dalykų. Pvz., energetikos politikos srityje tebėra žaliavų rinkų, kuriose skaidrumas turi būti didinamas. Be to, konkurencija nėra visiškai užtikrinama visose energetikos sektoriaus dalyse. Todėl reikia skubiai įgyvendinti antrąjį vidaus rinkos paketą ir trečiąjį energetikos paketą. Pats laikas paprašyti atlikti išsamų konkurencijos tyrimą kitame sektoriuje – žemės ūkio pramonėje. Atlikę tyrimą turime įvardyti pagrindinius tiekėjus ir platintojus, atsakingus už konkurencijos šioje rinkoje iškraipymą.

Elena Băsescu (PPE). – (RO)Pone pirmininke, norėčiau pabrėžti, kad labai svarbu parengti aiškias konkurencijos taisykles, kurios pravers ir bus naudingos MVĮ. Jos ypač svarbios visai Europos ekonomikai, jau nekalbant apie didelį jų siūlomą inovacijų potencialą. Šiuo atžvilgiu manau, kad būtų gerai į ataskaitą įtraukti mažosioms įmonėms skirtą skyrių ir pagrindinį dėmesį sutelkti į sąžiningą konkurenciją. Konkurencijos politika turėtų padėti skatinti ir įgyvendinti atvirus standartus ir sąveiką. Taip būtų užkirstas kelias technologinio užsidarymo procesui, kurių taiko rinkos veikėjai.

Baigdama norėčiau pasakyti, kad siekiant tvaraus ekonominio augimo Europos Sąjungoje būtina sėkmingai įgyvendinti konkurencijos politiką ir leisti vidaus rinkai veikti neribojamai.

Mairead McGuinness (PPE). – Pone pirmininke, norėčiau sutelkti dėmesį į ataskaitos 90 dalį, kurioje rašoma, kad konkurencija žemės ūkio gamybos sektoriuje – tai žemesnių kainų ES valstybių vartotojams prielaida. Nedidelė joje nurodyta dalis teisinga, tačiau bijau, kad liko visiškai nesuprasta esmė. Čia ir konkrečiose šio Parlamento frakcijose kalbamės apie tai, kas vyksta žemės ūkio rinkose ir kodėl nesąžiningai perkeliama kaina, kurią mes, vartotojai, mokame už maisto produktus tiems, kurie juos gamina.

Tai labai rimta problema, kuri kyla mums pertvarkant žemės ūkį ir nekreipiant dėmesio į šios rinkos netobulumus. Taigi ataskaitoje turėtų būti apie tai daugiau parašyta. Komisija turėtų pažvelgti į konkurenciją žemės ūkio gamybos ir pramonės sektoriuje: taip, prašom pažvelgti į šią problemą ir mažmeniniame sektoriuje, o paskui liaukitės spoksojė ir imkitės veiksmų! Puikiai kalbame šiame Parlamente, tačiau veikiamo ne taip gerai.

Noriu pasakyti dar vieną dalyką dėl konkurencijos. Rinkėjų vardu pateikiau Komisijai keletą skundų. Paprastas žmogus neturi galimybės dalyvauti teismo posėdyje prieš valstybę, todėl norėčiau, kad Komisija išklaustų šiuos žodžius: yra skundų, kuriuos aš, kaip Parlamento narė, ne...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Pirmininkas. – Ačiū, poniam M. McGuinness. Kai kalbėsime ateityje apie šiuos dalykus, gali būti aktualu išklausti ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomonę.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL)Pone pirmininke, vidaus rinka turėtų būti laisva, veiksminga, dinamiška ir novatoriška. Tinkama konkurencijos politika – gera priemonė šiam tikslui pasiekti. Jeigu konkurencija tinkamai veikia prekių ir paslaugų rinkoje, galime užtikrinti geresnę kokybę, mažesnes kainas ir geresnį vartotojo pasirinkimą. Gerai, kad atliekame šiuos metinius konkurencijos politikos vertinimus. Galima daug pasimokyti iš tokio tyrimo ir pasinaudoti gautų tyrimų rezultatais. Veiksmingai panaudojant konkurencijos politiką buvo galima užtikrinti didesnę ekonomikos stabilumą ir sušvelninti ekonomikos krizės padarinius įmonėms ir vartotojams. Būtina gerinti konkurenciją vaistų ir energetikos rinkose. Nepamirškime, kad privati ir valstybės nuosavybės monopolija riboja konkurenciją. Verta pabrėžti, kad bendrosios žemės ūkio politikos pakeitimai reiškia, jog subsidijos ir išorės parama neriboja konkurencingumo.

Štefan Füle, *Komisijos narys.* – Pone pirmininke, Komisija atkreipia dėmesį į Parlamento prašymą dėl didesnio skaidrumo, dialogo ir informacijos apie konkurencijos politiką. Toliau jums pranešime apie svarbius politikos sprendimus, susijusius su konkurencija, ir pamėginsime atsižvelgti į jūsų prašymus mūsų atsakyme į jūsų rezoliuciją – kitoje Konkurencijos politikos ataskaitoje arba *ad hoc* būdu, kaip prašė R. Bütikofer ir kiti EP nariai.

Atkreipiu dėmesį į jūsų prašymą atlikti sektorių tyrimus keliose rinkose. Iš sukauptos patirties matyti, kad vien teisingas ir griežtas įgyvendinimas turi teigiamos įtakos konkurencijai visame sektoriuje. Sektorių tyrimai ne visada geriausias būdas mūsų taisyklėms įgyvendinti atskirame sektoriuje. Jie labai brangūs, nes reikalauja daug išteklių, ir turėtų būti naudojami tik tais atvejais, kai tyrimas būtinas siekiant Komisijos politikos tikslų.

Galiu dar kartą patvirtinti, kad laikinosios su krize susijusios valstybės pagalbos priemonės iš tikrųjų laikinos. Dėl laiko stokos norėčiau iš tiesų telegrafiniu būdu pasirinkti keletą jūsų klausimų.

Pirma, dėl investicijų ir finansų sektoriaus: tebevyksta konsultacijos dėl gelbėjimo ir struktūros keitimo gairių.

Antra, dėl transporto: Komisija rengia baltąją knygą dėl transporto ateities ir ji turėtų būti priimta 2011 m. kovo mėn. Joje bus bendrais bruožais aprašyti pasiūlymai dėl transporto vidaus rinkos užbaigimo paspartinimo.

Trečia, dėl visuotinių ekonominės svarbos paslaugų: Komisija apie tai atsiskaitys šių metų pirmą ketvirtį.

Ketvirta, dėl skaitmeninės darbotvarkės: Komisija visiškai pritaria dėl iš tikrųjų integruotos vidaus rinkos skatinimo svarbos.

Penkta, dėl MVI: visoms įmonėms, didelėms ir mažoms, būtinos vienodos sąlygos, kad jos galėtų klestėti. Siekiant tai užtikrinti būtina, kad Komisija įgyvendintų konkurencijos taisykles. Be to, parengėme valstybės pagalbos taisykles, skirtas MVI, inovacijoms, moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai, taip pat ekologiškoms technologijoms.

Kitą birželio mėn. pirmininko pavaduotojas J. Almunia pateiks jums 2010 m. konkurencijos politikos ataskaitą. Iki tol jis informuos jus apie jūsų iškeltus klausimus, atsižvelgdamas į Parlamento pranešimo 4 dalį, o Konkurencijos generalinio direktorato tarnyboms bus pavesta atsakyti jums išsamiau.

Pirmininkas. – Baigsime pranešėjo D. J. Eppinko, kurį, be abejo, sveikiname, nes dauguma kolegų pagyrė jį, kaip šio pranešimo autorių, kalba.

Derk Jan Eppink, *pranešėjas.* – Pone pirmininke, norėčiau padėkoti Komisijos nariui, kuris pavaduoja savo kolegą, kad dalyvavo šiame posėdyje. Palankiai vertinu Komisijos iniciatyvą dėl kolektyvinio žalos atlyginimo, kurią jau seniai reikėjo priimti. Ji taip pat minima ataskaitoje ir manau, kad jos reikia vartotojų interesams apsaugoti – jeigu ji gerai apibrėžta ir reglamentuota. Manau, kad ji gera. Pradėsime nuo žaliosios knygos, kad išsiaiškintume skirtingas nuomones. Palankiai tai vertinu.

Bankų sektoriuje padėtis labai keista: skirtingose šalyse teikiama valstybės pagalba yra įvairaus lygmens ir įvairių etapų. Kai kuriose šalyse, pvz., Ispanijoje, bankų sektoriuje didžiausių sunkumų patiria regioniniai bankai (*cajas*) ir jiems palaikyti reikia Europos centrinio banko pagalbos – nors ECB, kaip per 30 sekundžių nurodė Ph. Lamberts, rizikuoja turėti daug nelikvidaus turto. Taip ECB virsta prastu banku – tokio neturėtume turėti.

Kitos šalys mėgina atsitraukti nuo bankų sektoriaus ir tuomet iškyla pavojus dėl kraičio. Nesitikiu, kad atsakysite į šį klausimą dėl kraičio – jis skirtas Komisijos nariui, – tačiau tų bankų, kurie negavo valstybės pagalbos, atžvilgiu būtų labai nesąžininga, jei kiti, kurie

buvo atgaivinti ar kuriuos reikėjo gaivinti, netikėtai tokią pagalbą gautų. Taigi šiuo atveju reikėtų panagrinėti vienodų sąlygų klausimą.

Galiausiai pereinu prie pažangos stebėjimo, nes S. In 't Veld, I. Gáll ir R. Bütikofer pateikė keletą pastabų, ir jos buvo tikslios. Praėjusiais metais buvo parengta ataskaita, šiais metais – dar viena ir turbūt kitais metais bus parengta trečia. Niekas nesikeičia. Tai šiek tiek primena katalikų ritualą, kai vis kartojami tie patys dalykai. Manau, kad turime toliau aiškintis, kas pasikeitė po mūsų užduotų klausimų; siūlau, kad pranešėjas ir ankstesnis pranešėjas susisiektų su Komisijos nariu ir su Konkurencijos generalinio direktorato generaliniu direktoriumi, kad išsiaiškintų, kokių veiksmų imtasi mūsų pateiktu prašymu.

Mums reikalinga ataskaita, kuri būtų tinkamai įgyvendinta, t. y. kad apie ją būtų tinkamai informuojama. Todėl manau, kad mums būtina tinkamai stebėti pažangą, ir dėl to S. In 't Veld, be abejo, mane parems, kad žinotume, ką daro Komisija.

Pirmininkas. – Ačiū, pone D. J. Eppinkai. Esu tikras, kad pastebėjote savo kolegų reakciją ir kad tikriausiai jūsų pasiūlymui bus suteikta būtina parama.

Diskusijos baigtos.

Balsuojama bus šiandien, ketvirtadienį.

4. Tvari ES Tolimosios Šiaurės politika (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra M. Gahlerio pranešimas Užsienio reikalų komiteto vardu dėl tvarios ES politikos tolimojoje šiaurėje (2009/2214 (INI)) (A7-0377/2010).

Michael Gahler, pranešėjas. – (DE) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, ponai mūsų Arkties kaimynų atstovai, stebintys šią diskusiją, labai džiaugiuosi šiandien kaip pranešėjas galėdamas jums pristatyti daugiau nei metus trukusio darbo, atlikto bendradarbiaujant su šešėliniais pranešėjais, kitais kolegomis iš ES Arkties forumo ir daugeliu ekspertų bei atstovų, taip pat ir iš Arkties regiono, rezultata.

Pasiekėme bendrą sutarimą ir manome, kad turime suformuluoti tvarią politiką tolimojoje šiaurėje. Pranešime analizuojama nauja Arkties regiono reikšmė ir aprašoma, kaip, Europos Parlamento požiūriu, turėtų būti parengta ES politika mūsų šiaurinių kaimynų atžvilgiu. Pagrindinė mano mintis yra pasiūlyti bendradarbiauti su mūsų kaimyninėmis valstybėmis ir institucijomis tolimojoje šiaurėje.

Mes žinome, kad jau vyksta dvišalis ir daugiašalis bendradarbiavimas su Arkties valstybėmis. Be klausimų, susijusių su Arktimi, Norvegija ir Islandija yra prisijungusios prie Europos ekonominės erdvės ir bendradarbiauja pagal Šengeno *acquis*. ES jau dalyvauja kaip *ad hoc* stebėtoja Arkties taryboje, bet norėčiau aiškiai pasakyti, kad, mano nuomone, būtų pageidautina ES gauti nuolatinės stebėtojos statusą. To reikėtų visų pirma dėl to, kad beveik visos politikos sritys, svarbios regionui, bent jau iš dalies patenka į Bendrijos kompetencijos sritį. Šis bendradarbiavimo pasiūlymas taip suformuluotas dėl to, kad mes, ES, negalime imtis veiksmų ar pradėti Arkyje kokios nors veiklos remdamiesi savo pačių teise. Didžiąja dalimi esame priklausomi nuo tiesioginių kaimynių noro bendradarbiauti su mumis.

Šiame pranešime didelį dėmesį skyriau ir žmogiškajam aspektui. Jokie jokių atskirų bendros politikos sričių dalyviai niekuomet neturi pamiršti, kad turi būti deramai atsižvelgiama į Arkties regiono gyventojų interesus. Kalbu apie vietines šalių tautas, kurių gyvenimo būdas ir ūkinė veikla atitinka tvarumo principą, taip pat apie kitus ten gyvenančius žmones.

Pripažįstame, kad šie Arkties regiono gyventojai pageidauja, kad jų gyvenama teritorija vystytųsi, kitaip tariant, jiems būtų nepriimtinas sprendimas išsaugoti regioną tokį, koks jis yra dabar, paverčiant jį kažkuo panašiu į nacionalinį parką. Todėl mes su partneriais siekiame užtikrinti, kad į ekosistemas ir natūralias buveines visada būtų kišamasi laikantis aukščiausių gamtos apsaugos principų. ES yra patraukli bendradarbiavimo partnerė Arkties valstybėms, nes mes pirmaujame svarbiose politikos srityse, tokiose kaip aplinkos apsauga ir kova su klimato kaita. Šiam regionui labai svarbus klausimas, ar didžiausia pasaulyje vidaus rinka vykdo plačių užmojų aplinkosaugos politiką.

ES yra patraukli bendradarbiavimo partnerė ir todėl, kad neabejotinai esame Arkties teikiamų žaliavų – ne tik naftos ir dujų, bet ir, pvz., retų rūdų – pirkėjai. Turėtume sekti gerais šios srities pavyzdžiais, pvz., Rusijos ir Norvegijos bendradarbiavimo pavyzdžiu Štokmano telkinyje, Barenco jūroje. Partneriai bendradarbiauja išgaudami šiuos mineralinius išteklius pagal griežčiausius Norvegijos aplinkos apsaugos standartus. Tikiuosi, kad tas pats bus taikoma ir įgyvendinant pastarosiomis savaitėmis pasiektą Rusijos ir BP bendradarbiavimo susitarimą dėl žvalgyimo Arkties jūroje. Ateityje mūsų žemės stebėjimo palydovai teiks vertingą paramą tiek aplinkosaugos sektoriuje, tiek ir atveriant naujus laivybos maršrutus, pvz., šiaurės rytų koridoriuje. Bendradarbiavimas šioje srityje leis sutrumpinti, pvz., laivybos maršrutus į Pietryčių Aziją. ES, kurios prekybos laivynas sudaro 40 proc. pasaulio laivyno, tai svarbus veiksnys, ypač finansų požiūriu.

Mūsų bendroji mokslinių tyrimų programa teikia vertingą paramą tolesniam moksliniam bendradarbiavimui tarp įvairių poliarinių institutų jų mokslinių tyrimų stotyse Arktuje. Mūsų tolimosioms šiaurės kaimynėms ES žinoma kaip kompetentinga bendradarbiavimo partnerė. Vis dėlto galima pagerinti mūsų politikos formavimą, koordinavimą ir įgyvendinimą. Pažangos galėtų būti pasiekta pavedant vadovauti Komisijos jūrų reikalų ir žuvininkystės generaliniam direktoratui bei įsteigiant atitinkamą instituciją EIVT. Be to, Arkties informacijos centras, kuris rinktų ir vertintų visą svarbią informaciją, taip pat galėtų dar labiau pagerinti mūsų duomenų bazę. Siekiant sudaryti sąlygas sklandžiau ir veiksmingiau bendradarbiauti mokslinių tyrimų ir plėtros srityse taip pat būtų svarbu sukurti bendrą finansavimo ir programų rengimo ašigalio srityje mechanizmą, kuriame dalyvautų visos tolimosios šiaurės partnerės.

Esu įsitikinęs, kad šis teisėkūros projektas suteiks patikimesnes gaires visapusiškai ir sėkmingai ES Arkties politikai, kuri būtų naudinga ir mūsų šiauriniams kaimynams, parengti.

Štefan Füle, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, praėjusių metų pradžioje ES vyriausioji įgaliotinė–Komisijos pirmininko pavaduotoja C. Ashton ėmėsi iniciatyvos pasiūlyti diskusijas dėl Arkties regiono. Diskusijos plenarinio posėdžio metu padėjo mums susipažinti su jūsų nuomone ir parodyti, kokią reikšmę teikiame Arkties bendradarbiavimui, kuris yra Europos Sąjungos išorės santykių dalis.

Bendradarbiaujame su Arkties regionu daugeliu lygmenų. Pirma, ir Europos Sąjunga, ir valstybės narės vykdo aktyvią mokslinių tyrimų politiką regione. Antra, įgyvendiname griežtą aplinkos apsaugos ir jūrų politiką. Trečia, mūsų diplomatinės pastangos kovos su klimato kaita srityje yra skirtos pagrindinėms Arkties pokyčių priežastims nagrinėti. Ir, ketvirta, mes ir toliau remiame vietines tautas visame pasaulyje, įskaitant gyvenančias Arktuje.

Nors pripažįstame, kad mūsų dialogas su visomis ašigalio srityje gyvenančiomis vietinėmis tautomis galėtų būti pagerintas, 2010 m. buvo laikomi vaisingo ir platesnio tarpusavio bendravimo, kurį tikrai tęsime ir ateityje, pradžia.

Spręsdami priegios prie Arkties ir jos išteklių klausimus, turime pateisinti savo, kaip atsakingo žaliavų ir energijos išteklių vartotojo, reputaciją, laikydamiesi griežčiausių saugumo ir aplinkos apsaugos standartų. Tuo pat metu tvirtai sieksime, kad būtų teisingai atsižvelgiama į mūsų, taip pat ir mūsų įmonių, interesus.

Džiaugiamės matydami, kad šios sritys įtrauktos į Europos Parlamento pranešimą dėl tolimosios šiaurės, kuriame pateikiami ir vertingi pasiūlymai, kaip veikti ateityje. Šis pranešimas yra svarbus indėlis į laipsnišką Europos Sąjungos Arkties politikos kūrimą ir aš norėčiau padėkoti Michaeliui Gahleriui už šią iniciatyvą.

Ši iniciatyva yra ypač pagirtina, nes pranešėjas ir keli kiti EP nariai paskatino įdomų dialogą su Arkties trečiosiomis šalimis ir pilietine visuomene, kuriame aktyviai dalyvavome. Galutiniame pranešime išdėstyti įvairūs požiūriai, taip parodant Europos Sąjungos pasiryžimą klausytis visų Arkties suinteresuotųjų šalių ir dirbti su jomis.

Dabar pradėdame naują ES Arkties regiono politikos formavimo etapą. Parlamento pranešimas taps trečiuoju jos bazinės struktūros ramsčiu po 2008 m. Komisijos komunikato ir 2009 m. Tarybos išvadų. Šie trys dokumentai yra nuoseklūs ir jais siunčiama atsakinga ir teigiama žinia Arkties šalims partnerėms bei žmonėms, gyvenantiems visame regione. Siekiame skatinti saugesnę, tvaresnę Arktį. Mes laikomės tarptautinių sutarčių ir susitarimų ir norėtume bendradarbiauti juos rengiant bei tobulinant.

Visų pirma, norėčiau pripažinti, kad pernai pasirašytas Norvegijos ir Rusijos ribų nustatymo susitarimas Barenco jūroje yra ilgalaikio taikaus bendradarbiavimo visame Šiaurės poliarinio rato regione atskaitos taškas.

Europos Sąjunga norėtų stipresnės ir veiksmingos Arkties tarybos, kurioje būtų suderinami ir įgyvendinami svarbiausi sprendimai dėl regiono ateities. Norėtume dalyvauti Arkties tarybos veikloje kaip nuolatinė stebėtoja, kad pasidalytume didele savo patirtimi tarptautinio regioninio bendradarbiavimo srityje, ir esame labai dėkingi Parlamentui už pritarimą šiai veiklai.

Pranešimas dėl tolimosios šiaurės stipriai paskatins Europos išorės veiksmų tarnybą ir Komisiją vykdyti išorės veiklą, susijusią su Arkties regionu. Manau, kad jo idėjos ir požiūris yra aktualūs ir pateikti tinkamai.

Parlamento pranešimas dėl tolimosios šiaurės taip pat turės įtakos mūsų pačių ES Arkties politikos pažangos ataskaitai, kurią Taryba paprašė mus pateikti vėliau šiais metais. Mūsų ataskaita bus skirta abiem institucijoms, t. y. Tarybai ir Parlamentui, ir tikimės, kad jūs visi būsite ja patenkinti.

Inese Vaidere, *PPE frakcijos vardu.* – (LV) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau padėkoti M. Gahleriui už jo kruopščiai parengtą pranešimą. Tikrai džiaugiuosi, kad Europos Sąjungos politika tolimojoje šiaurėje yra viena iš tų sričių, į kurias Europos Sąjunga atsigręžė gana tinkamu laiku. Arktyje gali būti rasti didžiuliai gamtiniai ištekliai – apie ketvirtadalis neatrastų pasaulio naftos ir dujų išteklių, biogenetinių ir žuvų išteklių, naudingųjų iškasenų. Ji taip pat siūlo naujų jūrų transporto galimybių. Tirpstant ledynams laivybai atsivėrė maždaug 40 proc. trumpesnis kelias į Azijos šalis. Arkties potencialas yra įspūdingas. Todėl su juo turi būti elgiamasi atsakingai. Ir neatsakingas gamtos išteklių naudojimas, ir neapgaltoti transporto srantai gali turėti labai rimtų ekologinių padarinių. Tuo pat metu turi būti pripažinta, kad naudojami Arkties turtai gali atverti naujų galimybių sprendžiant ne tik energetikos, bet ir žaliavų bei su maistu susijusias problemas. Vyksta įnirtinga didžiųjų pasaulio valstybių kova dėl to, kam teks liūto dalis valdant ir naudojant

šiuos išteklius. Nors Arkties regione gyvena maždaug 3,7 mln. žmonių, atstovaujančių kelioms dešimtims vietinių tautų, vis dėlto tam tikru mastu gali būti laikoma, kad jis priklauso bendrai visam pasauliui. Šiuo metu Jungtinės Tautos nėra patvirtinusios jokių kokios nors valstybės išimtinių teisių Arktyje, ir tikiuosi, kad tai nebus padaryta ateityje. Būtent todėl mūsų politika turi būti atsakinga. Europos Sąjunga turi sukurti specialią, koordinuotą strategiją, skirtą visoms su tolimąja šiaure susijusioms veiklos sritims ir susitarti dėl šios politikos finansavimo bei šio finansavimo šaltinių. Taip pat turi būti atsižvelgta į klimato kaitos, vietos gyventojų gerovės ir vystymosi bei energetinio saugumo klausimus. Siekiant įgyvendinti šią politiką, svarbus nuolatinės stebėtojos Arkties taryboje statusas. Nors neturime tiesioginių jūros sienų su Arktimi, Europos Sąjunga gali tapti lydere tiek tiriant regiono išteklius ir naujus laivybos kelius, tiek ir užtikrinant aukštą aplinkos apsaugos lygį. Ačiū.

Liisa Jaakonsaari, *S&D frakcijos vardu*. – (FI) Pone pirmininke, pradžioje norėčiau nuoširdžiai padėkoti pranešėjui Michaeliui Gahleriui už jo konstruktyvų bendradarbiavimą. Žinoma, geriausią jo įvertinimą pateikė Komisijos narys Š. Füle, pasakydamas, kad šis pranešimas taps trečiuoju ES Arkties politikos ramsčiu.

Nieko nuostabaus, kad Arkties politika atsiduria tarptautinės politikos dėmesio centre, nes, kaip sakė ką tik prieš mane kalbėjusi Parlamento narė, Arkties regione yra trečdalis pasaulio dar neatrastų gamtos išteklių: naudingųjų iškasenų, dujų ir naftos. Klimato kaita ir konkurencija dėl šių gamtinių išteklių yra tarpusavyje susiję klausimai, bet faktiškai plėtrą, be abejo, lemia pasaulio ekonomikos vystymasis. Laimei, veikla Arkties regione buvo stabili ir pagrįsta noru bendradarbiauti.

Arkties politika ateityje leis patikrinti, ar mes kartu galime padidinti stabilumą, ar, priešingai, paskatinti naujus konfliktus. Svarbu gamtos išteklius naudoti atsakingai ir rūpestingai, kad būtų išvengta aukso karštligės ir katastrofų, panašių į įvykusią Meksikos įlankoje.

Svarbu, kad pateikiame subalansuotą pranešimą ir siunčiame žinią, kad turėtų būti sustiprinta Arkties taryba ir kad Europos Sąjunga aktyviau dalyvaus joje kaip stebėtoja. Turėtume ne tik įsikišti į jos veiklą, bet ir dėti diplomatinės pastangas, dalyvauti derybose, tvirtame politiniame bendradarbiavime ir, visų pirma, užimti priešakines pozicijas iškilus poveikio aplinkai vertinimo klausimui. Manau, puiku, kad pranešime užsimenama apie Arkties informacijos centro svarbą ir taip pat teigiama, jog tinkama jo būstinės vieta būtų Laplandijos universitetas Rovaniemyje, Suomijoje.

Anneli Jäätteenmäki, *ALDE frakcijos vardu*. – (FI) Pone pirmininke, norėčiau nuoširdžiai padėkoti pranešėjui M. Gahleriui, taip pat visiems šešėliniams pranešėjams. Manome, jog puikiai bendradarbiavome, ir svarbu, kad pranešimas savo iniciatyva priimtas ir kad remiantis juo bus pateiktas pasiūlymas.

Pranešime tvirtai pasisakoma už dideles būsimas investicijas, kurios sudarytų sąlygas Arkties regiono žmonėms ten išgyventi, ir investicijas į darbo sąlygas, transportą ir aplinką. Taip pat manau, kad itin svarbus jame išdėstytas požiūris į būtinybę pripažinti vietinių tautų, ypač samių, statusą. Samiai yra vienintelė Europoje gyvenanti čiabuvių tauta, ir ES, t. y. Komisija, Parlamentas ir Taryba, turi bendradarbiauti su jais lygiais pagrindais.

Pranešime taip pat pripažįstamas Arkties tarybos, kurią, kaip pridūrė Komisijos narys Š. Füle, ES pasiryžusi stiprinti, vaidmuo. Vis dėlto mane labai nuvylė Komisijos nario Š. Füle pareiškimas, kad bendradarbiavimas Arkties regione vyksta lėtai. Be abejo, ES turi parodyti užmojų, taigi turi ten investuoti ir pademonstruoti norą sustiprinti bendradarbiavimą su

Arkties regionu. Neturi būti leidžiama žengti pirmyn tik iš lėto, nededant pakankamai pastangų: tai turi būti vienas iš prioritetų.

Baigdamą noriu pasakyti, kad taip pat džiaugiuosi, jog bus daromos investicijos į mokslinius tyrimus Arkties regione ir kad šiame pranešime Laplandijos universitetas minimas kaip galimas šios veiklos centras. Laplandijos universitetas nusipelno pagyrimo už tai, kad yra vienintelis universitetas, vienintelė įstaiga, kuri tikrai dirbo siekdama užtikrinti, kad toks centras galėtų būti įsteigtas, ir skyrė tam daug laiko bei pastangų.

Indrek Tarand, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau išreikšti savo padėką ir perduoti savo nuoširdžiausius sveikinimus ir komplimentus pranešėjui ir kolegoms šešėliniams pranešėjams už jų puikų bendradarbiavimą ir savitarpio supratimą. Taip pat norėčiau padėkoti savo kolegoms Žaliųjų frakcijos nariams už jų bendradarbiavimą ir įnašą.

Pagaliau galime pasakyti, kad parengėme tinkamą dokumentą, leidžiantį mums, Europos Sąjungai, elgtis sąžiningai ir pagrįstai, atsižvelgiant į visus visų suinteresuotųjų šalių interesus. Nors Žaliųjų frakcija pagrįstai mano, kad turime elgtis dar radikaliau, vis tiek palankiai vertiname tai, kad šiame pranešime atsižvelgiama į mūsų susirūpinimą ir abejones, pvz., į pasiūlymus, kuriuos pateikėme pranešėjui, susijusius su tuo, kad moksliniai duomenys aiškiai rodo, jog Arkties ekosistemoje šiuo metu vyksta didžiuliai su klimato kaita susiję pokyčiai ir kad ši padėtis reikalauja atsargumo ir moksliniu požiūriu patikimos koncepcijos, kuria būtų remiamasi vykdant bet kokią veiklą Arkties regione ateityje.

Būtent todėl paraginame, remiantis daugiašaliu susitarimu, kuris turi būti sudarytas, atlikti papildomus mokslinius tyrimus, kad tarptautinė visuomenė ir sprendimus priimančios asmenys būtų informuoti apie padėtį Arkties ekosistemoje, prieš imantis bet kokių tolesnių svarbių žingsnių. Dėkojame kitoms frakcijoms, kad su tuo sutiko. Tai parodo, kaip sutartinai gali spręsti klausimus plačiam įvairių rinkėjų nuomonių spektrui atstovaujantys nariai. Šioje salėje yra keletas skeptikų, kurie pareiškė, kad Arkties regionas nenusipelno mūsų dėmesio, tačiau taip nėra, ypač turint mintyje, jog Islandija gali tapti 28-ta ES valstybe nare.

Arktis – nuostabus regionas. Ir ne dėl klimato kaitos ar dėl to, kad šyla paprastai šaltas tolimosios šiaurės klimatas. Arktis nuostabus regionas, nes joje atsiveria perspektyvių galimybių, nors ir susijusių su sudėtingomis ir rimtomis problemomis. Todėl manau, kad politikai, kurie sprendžia šias problemas atsakingai ir politiniu požiūriu sumaniu būdu, yra puikūs politikai, kaip ir tie iš mūsų, kurie šiandien balsuos už Michaelio Gahlerio pranešimą.

Konrad Szymański, *ECR frakcijos vardu*. – (PL) Pone pirmininke, Arktis tikrai keičiasi. Akivaizdžiausias šių pokyčių rezultatas – galimybė atverti naujus transporto ir prekybos maršrutus, taip pat galimybė, kuri jau neabejotinai svarstoma, naudoti gamtinius išteklius ir išgauti naftą bei dujas. Pasaulio reakcija į šiuos pokyčius yra chaotiška. Viena vertus, turime labai konstruktyvų Norvegijos ir Rusijos ribų Barenco jūroje nustatymo susitarimą, o kita vertus, taip pat matome, kad rusai bando tęsti *accomplis faits* politiką. Manau, kad šiuo atveju didžiulį vaidmenį turėtų vaidinti Europos Sąjunga ir tarptautinė bendruomenė. Šiame pranešime raginame tai daryti; šis dalykas jame buvo išreikštas tinkamai. Antras klausimas, į kurį turime atkreipti dėmesį, yra būtinybė užtikrinti lygiateisę, nediskriminacinę prieigą prie transporto maršrutų. Nei teisiniai, nei finansiniai sumetimai neturėtų tapti kliūtimi šiai lygiateisei prieigai prie maršrutų užtikrinti. Visa tai buvo tinkamai apibūdinta pranešime. Todėl mums bus labai malonu balsuoti už šį pranešimą.

Sabine Lösing, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, labai dėkoju Michaeliui Gahleriui už jo pranešimą. Aišku, taip pat ir iš šio pranešimo, kad yra milžiniškas susidomėjimas Arkties regiono gamtos ištekliais. Dėl klimato kaitos nafta ir dujos, taip pat kiti ištekliai, gali būti išgauti vis lengviau. Klausimas dėl galimybių geriau pasinaudoti laivybos maršrutais jau buvo aptartas.

Logiškas padarinys yra tai, kad tarša regione didės. Dėl pramonės plėtros, ypač dėl naftos ir dujų gavybos, komercinės žvejybos plėtros ir padidėjusio laivų eismo, tikrai bus sutrikdyta arba galbūt net ir sunaikinta ši labai jautri ekosistema, o tai turės katastrofiškų padarinių.

Deja, šiame pranešime pateikti bendro pobūdžio pasiūlymai ir nėra numatyta jokių veiksmingų kovai su šiais pavojais skirtų strategijų. Be to, jame nepamainėta, kad ES nėra vienintelė, kuri pripažįsta padidėjusią geostrateginę Arkties reikšmę. Su Arktimi besiribojančios šalys, t. y. Rusija ir NATO narės – JAV, Kanada, Danija ir Norvegija – jau pradėjo militarizuoti Arkties regioną ir ketina ten ginti savo interesus.

Ši padėtis Arkties regione susidarė dėl klimato kaitos. Turime užkirsti kelią katastrofiškam šių pokyčių vyksmui, o tai gali būti pasiekta tik greitai perėjus prie atsinaujinančiųjų energijos išteklių. Vis dėlto šioje strategijoje laikomasi visiškai priešingo požiūrio.

Mes, Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija / Šiaurės šalių žalieji kairieji, reikalaujame, kad neturėtų būti sudarytos sąlygos Arkčiai tapti kitu geopolitiniu karštuoju tašku. Kartu su daugeliu aplinkos apsaugos organizacijų raginame paskelbti moratoriumą dėl naujų naftos gavybos Arktyje projektų. Turi būti sudaryta sutartis (panaši į sutartį dėl Antarkties), pagal kurią naudingųjų iškasenų gavyba šiame regione būtų uždrausta. Galiausiai raginame nedelsiant demilitarizuoti regioną ir dėl to įsteigti demilitarizuotą Arkties zoną.

Kadangi mano frakcija ir aš negalime paremti šio pranešimo savo iniciatyva išvadų, GUE/NGL frakcija pateikė alternatyvų pranešimą.

(Kalbėtojas sutiko atsakyti į klausimą, pateikiamą pakeliant mėlynąją kortelę pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį.)

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Pone pirmininke, norėčiau paklausti kairiųjų atstovės, kaip Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija / Šiaurės šalių žalieji kairieji mano pasiekti tam tikrą moratoriumą, jei nė vienas iš regione veikiančių subjektų ar šalių to nepageidauja. Koks būtų vietinių tautų požiūris, jei Europos Sąjunga „iš viršaus“ imtų nurodinti joms, ką daryti? Parlamentas jau padarė vieną nuodėmę, uždrausdamas prekybą iš ruonių pagamintais produktais, ir juos gerokai supykėdė. Kodėl turėtume erzinti juos dar labiau? Dabar reikia imtis diplomatijos ir bendradarbiavimo.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Pone pirmininke, aš nesu tokių dalykų šalininkė ir, be abejo, to nėra įmanoma įvesti „iš viršaus“. Vis dėlto lieka neatsakytų klausimų: su kuo buvo konsultuojamasi? Kurios šalys yra susijusios? Kurioms vietinėms tautoms daromas poveikis? Ar vyko kokios nors konsultacijos su žmonėmis, kuriems tokia padėtis gali būti naudinga, arba su tais, kurie gali prarasti savo pragyvenimo šaltinį? Manau, kad reikalingas tolesnis dialogas. Iki šiol vykusių derybų nepakanka. Turime stengtis, kad šis dialogas būtų kuo platesnis, įskaitant konsultacijas su platesnėmis visuomenės grupėmis ir galbūt visų pirma su vietinėmis tautomis.

Bastiaan Belder, *EFD frakcijos vardu.* – (NL) Pone pirmininke, visų pirma norėčiau išreikšti savo gilią padėką už puikų darbą pranešėjui M. Gahleriui.

Arkties regionas yra strategiškai svarbus, ypač dabar, kai Arkties regiono atšilimas, atrodo, atvėrė naujų transporto maršrutų naudojimo ir išteklių gavybos galimybių. Be to, vienas iš šio regiono bruožų – labai trapi ekosistema, ypač nukentėjusi dėl taršos iš Europos, Šiaurės Amerikos, Rusijos ir Kinijos. Tai, kad nacionalinės pretenzijos į Arkties regioną ne visada aiškios, tik apsunkina padėtį. Nors ES iki Islandijos prisijungimo neturės priegios prie Arkties regiono pakrančių, ES turi Arkties regione esančių valstybių narių.

Taigi pritariu ES strategijai dėl Arkties regiono, kuri padės ES užimti padėtį, atitinkančią kitų didžiųjų valstybių, ypač Rusijos, kuri aiškiai linkusi išnaudoti šį regioną ekonomiškai, padėtį. Jei ekonominė veikla ateinančiais metais plėsis, bus svarbu, kad užtikrintume tinkamą pusiausvyrą tarp aplinkos apsaugos ir ekonominių aspektų ir tai darydami įtrauktume vietos gyventojus. Užtikrinti ES stebėtojos statusą Arkties taryboje būtų tinkamas žingsnis teisinga kryptimi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pone pirmininke, kaip žinome, neapsakomai dideli Arkties naudingųjų iškasenų išteklių pavertė šį regioną karštų ginčų objektu. Manoma, kad vien tik naftos atsargos po ledu siekia 90 mlrd. barelių. Neišvengiamai kyla tam tikras nerimas, kad iš visų įmonių kaip tik „British Petroleum“, dėl kurios pernai kilo naftos katastrofa Meksikos įlankoje, dabar gali gauti leidimą išgauti išteklius šioje jautrioje gamtinėje aplinkoje, kurioje sąlygos yra kur kas ekstremalesnės nei Meksikos įlankoje.

Juk jau dabar Arkties regiono platumos yra pasaulinis gyvsidabrio atliekų kapinynas. Vis dėlto, atsižvelgiant į energijos paklausą pasaulyje, turbūt būtų nerealu tikėtis, kad bus priimtas sprendimas atsisakyti Arkties regiono naftos išteklių gavybos. Reikia tikėtis, kad Europos Sąjunga, atlikdama savo vaidmenį Arkties taryboje, užtikrins, kad bus įdiegti geresni saugos standartai tam, kad Arkties gyvūnija nepatirtų panašaus šiurpaus likimo, kaip Meksikos įlankoje po neseniai įvykusio naftos išsiliejimo.

Be to, ES požiūriu, Arktis yra taip pat labai svarbus regionas naujų pasaulio prekybos maršrutų plėtrai. Jei iš tiesų būtų galima naudotis naujais laivybos maršrutais tarp Europos, Azijos ir Šiaurės Amerikos, tai iškart padėtų apeiti Somalio piratus, kartu sutaupant daug ES pinigų, nes nebūtų reikalinga misija „Atalanta“. Be abejo, tik tuo atveju, jei vietos gyventojai eskimai nebus priversti dėl prarasto pragyvenimo šaltinio iš nevilties griebtis į piratavimą panašių priemonių. Kaip tik to reikia nepamiršti tiek planuojant laivybos maršrutus, tiek ir išgaunant naftą.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Pone pirmininke, aš, be abejo, taip pat norėčiau padėkoti M. Gahleriui už jo parengtą labai gerą rezoliucijos projektą ir vaisingą bendradarbiavimą.

Man vienas svarbiausių dalykų rengiant šį pranešimą buvo tai, kad daugiau dėmesio būtų skiriama aplinkos pokyčių moksliniams tyrimams ir stebėsenai, nes gauta informacija yra labai svarbi priimant politinius ir ekonominius sprendimus. Susidaro įspūdis, kad Europos Sąjungai labiausiai rūpi ekonominiai reikalai, pvz., žuvininkystės, transporto ir gamtinių išteklių gavybos sritys. Labai gaila, nes nėra abejonių, kad mokslas suteikia mums galimybių įvertinti, kokią įtaką ekonominiai pokyčiai padarys šio regiono aplinkai. Įtaką, kuri bus gerokai didesnė nei kituose regionuose. Kokia iš tikrųjų bus ši įtaka? Į tai gali atsakyti tik specialistai.

Deja, Arkties regiono mokslinių tyrimų atvirumą vis labiau riboja valstybės, kurios turi prieigą prie Arkties vandenyno. Net tose srityse, kurioms taikomos tarptautinės konvencijos ir sutartys, per pastaruosius dvejus ar trejus metus buvo gerokai sumažinta veiklos ir

mokslinių tyrimų laisvė, dažnai prisidengiant aplinkos apsauga. Klimatiniai ir okeaniniai procesai Arkties regione daro didelį poveikį klimato ir aplinkos kaitai, todėl mokslinių tyrimų laisvė – labai svarbus dalykas siekiant suprasti, kas vyksta ne tik pačiame Arkties regione, bet, dar svarbiau, ir čia, kur esame mes. Be to, gvildenant šias problemas darbas, kurį jau atliko mokslininkai iš šalių, nepriklausančių Arkties regionui, taip pat pinigai, kurie buvo tam išleisti, suteikia mums teisę priversti išgirsti mūsų balsą klausimais, susijusiais su šiaurės poliariniu regionu.

Diana Wallis (ALDE). – Pone pirmininke, norėčiau padėkoti M. Gahleriui už jo labai kruopštų ir išsamų pranešimą ir, be abejo, už jo norą siekti kompromiso. Vis dėlto nuogaštauju, kad elgiamės, lyg reikšdami norus ir pageidavimus dėl kalėdinių dovanų (nors Kalėdos jau praėjo), ir kad tai nustelbia svarbiausius politinius dalykus.

Ankstesnes mūsų diskusijas Parlamente dėl Arkties politikos, be abejo, sukėlė Komisijos komunikatas. Tada labai aiškiai pareikalavome, kad būtų nuosekliai imtasi trapios Arkties ekosistemos apsaugos, t. y. šio paskutinio laukinės gamtos kampelio, kuris dabar tapo aplinkosaugos karštuoju tašku, apsaugos.

Atrodo, kad įvyko labai subtilus mūsų mąstysenos pasikeitimas (atsitraukimas) apibrėžiant saugumo siekį, nes dabar mums jau rūpi energijos tiekimo saugumas ir išteklių naudojimo saugumas. Tai šį savaitgalį buvo patvirtinta „BP of Deepwater“ susitarimu tarp „Rosneft“ ir BP.

Kaip ne kartą pabrėžė Komisija ir kiti komentatoriai, teisės aktuose dėl Arkties yra labai daug reguliavimo spragų. ES poveikis aplinkai šiame regione nėra nežymus.

Nuostatos yra nesuderintos ir nenuoseklios. Kelias atviras tarptautinėms įmonėms. Galėtume pagerinti padėtį. Anksčiau sakėme, kad norime pagerinti padėtį. Mes norėjome nuoseklesnio požiūrio. Norėčiau žinoti, kokie pokyčiai įvyko, ir manau, kad mūsų piliečiai taip pat galėtų paklausti, kas pasikeitė.

Struan Stevenson (ECR). – Pone pirmininke, aš irgi dėkoju Michaeliui Gahleriui už gerai apgalvotą, puikų pranešimą. Nepaisant sudėtingų Arkties aplinkos sąlygų, kylančios naftos kainos paskatino tarptautinį susidomėjimą naftos gavyba šiame regione. Visi žinome, kad naftos buvo pirmą kartą išgauta 1968 m. iš Prudhou Bėjaus gręžinio, esančio Aliaskos šiaurinio nuolydžio regione, tačiau daugelis Arkties sričių iki šiol dar neišžvalgytos.

2008 m. JAV geologijos tarnyba apskaičiavo, kad zonose į šiaurę nuo poliarinio rato yra daugiau nei 90 mlrd. barelių neatrastų techninėmis priemonėmis pasiekiamų naftos išteklių, taip pat 44 mlrd. barelių skystų gamtinių dujų. Šiuo metu tai sudaro 13–20 proc. visų neatrastų pasaulio naftos išteklių. Neverta nė sakyti, kad naftos gavyba šiame regione padarys dramatišką poveikį Arkčiai ir gali sukelti pasaulinio masto ekologines katastrofas. Todėl manau, kad turime savęs paklausti, ar išmintinga pradėti tokį projektą tokiu metu, kai imamasi ryžtingų pastangų siekiant sumažinti mūsų priklausomybę nuo iškastinio kuro ir galiausiai įgyvendinti siekį dėl visuomenės, kuri nekeltų CO₂ taršos.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Pone pirmininke, dėl tam tikrų priežasčių skaitant Komisijos komunikatą dėl Arkties man kyla mintis apie į grietinėlės puodynę bežiūrinčią ir besilaižančią katę. Visuotinis atšilimas ir šiaurės ašigalio ledo „kepurės“ tirpimas tikrai atveria naujų galimybių, susijusių su gamtos ištekliais, naftos gavyba, žvejyba, laivyba ir pan. Visi esame apie tai girdėję. Vis dėlto manau, kad svarbu ES pernelyg tuo neapsidžiaugti, nes ji neturi jokios pakrantės palei Arkties vandenyną. Man, kaip danui, atrodo gana apgailėtina, kad Danija naudojama ES sąsajoms su Arkties regionu pagrįsti.

Faktas yra tai, kad vienintelė Danijos sąsaja su Arkties regionu – Grenlandija, kuri referendumu prieš 26 metus nusprendė pasitraukti iš Europos Sąjungos.

Be to, ES neturėtų per daug tikėtis ir iš Islandijos. Sprendimą dėl Islandijos narystės turi priimti patys islandų žmonės be ES spaudimo. Nėra visiškai jokių požymių, kurie rodytų, kad dauguma ten pritaria narystei ES.

Taigi ES, užuot įsivaizdavusi, kad yra potenciali Arkties regione veikianti jėga, turbūt turėtų pripažinti savo geografinę padėtį ir vietoj to stengtis užtikrinti gerus kaimyninius santykius su šalimis, kurios iš tikrųjų turi teritoriją Arkties regione. Kalbu apie mūsų draugus Šiaurės Vakarų šalyse, t. y. Norvegijoje, Islandijoje, Grenlandijoje ir Farerų salose. Įgyvendinti šį siekį ir turėtų būti pagrindinė Europos Parlamento užduotis.

Timo Soini (EFD). – (FI) Pone pirmininke, tai svarbus klausimas, be to, Suomija – šiaurės šalis, todėl esu gerai susipažinęs su šiais klausimais. Šį kartą galėčiau pritarti kolegoms Parlamento nariams iš Suomijos, kad jie Laplandijoje ir Laplandijos universitete (Rovaniemyje) geriau išmano šiuos dalykus. Taip pat pritariu pozicijai dėl vietinių tautų padėties.

Aš balsuosiu už šį pranešimą, nors kritiškiausiai vertinčiau nuostatas dėl klimato kaitos, nes turėtume laikytis susitarimo, atspindinčio ES požiūrį. Prekyba taršos leidimais ES visiškai žlugo. 2008 m. buvo atskleista piktnaudžiavimo, PVM grobstymo ir daugelio kitokių apgavysčių atvejų, dėl kurių padaryta žala siekė 5 mlrd. EUR. Be to, šie skaičiai nuolat augo. Prekybos išmetamaisiais teršalais sistema tiesiog neveikia; ji yra žalinga. Siekiant pakeisti šią sistemą, mums reikalinga konkrečių išmetamųjų teršalų apmokestinimo sistema, kokia taikoma transporto priemonėms, t. y. tokia, kai būtų galima nustatyti, kas teršia ir kokie teršalai yra išmetami, o ne užsiimti tarptautine prekyba indulgencijomis, kai perkama teisė teršti. Tai ypač svarbus klausimas.

Arkties problema taip pat svarbi, nors nelabai įsivaizduoju, kaip ji bus sprendžiama, atsižvelgiant į veiksmus, kurių neseniai ėmėsi ES. Dalykai, apie kuriuos ES prabyla, nebūtinai pradeda gerėti. Europos Parlamento narys iš Danijos čia prasmingai kalbėjo apie ten esančius regionus. Tai regionai, turintys suverenias teises, kuriomis jie gali pasinaudoti priimdami sprendimus dėl savo pačių reikalų.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Pone pirmininke, pirmiausia noriu padėkoti savo kolegai Michaeliui Gahleriui už puikų jo pristatytą pranešimą. Šiame pranešime Taryba ir Komisija raginamos suformuluoti konkrečią ES Arkties politiką ir pabrėžiama, kad Islandijai ateityje įstojus į ES Europos Sąjunga taptų Arkties pakrantės regiono subjektu.

Kaip vienas iš Parlamento pranešėjų dėl Islandijos, norėčiau pabrėžti, kad šios šalies pagrindiniai tikslai Arkties regione atitinka Europos Sąjungos tikslus. Tarp jų – politinio ir administracinio Arkties tarybos vaidmens stiprinimas, tvaraus regiono vystymosi užtikrinimas, o galiausiai norėčiau jums priminti, kad reikia remti vietinių gyventojų teises. Be to, tai, kad ir Islandija, ir Europos Sąjunga dar tik kuria savo Arkties strategijas, gali suteikti progą suderinti jų abiejų politiką, be kita, ir dėl Europos Sąjungos prašymo suteikti jai nuolatinės stebėtojos statusą Arkties taryboje.

Baigdamas noriu pasakyti, kad Europos Sąjunga, be abejo, gali prisidėti prie veiksmingo daugiašalio tolimosios šiaurės valdymo. Taip pat norėčiau pasakyti S. Søndergaardui, kad labai atidžiai klausiausi, ką jis sakė apie daugumos nuomonę Islandijoje. Manau, kad mūsų laukia ilgas procesas, kuriame galime susidurti su įvairiais pokyčiais. Mano nuomone,

esame pajėgūs skatinti šioje šalyje atsakingą pasirengimo stojimui procesą ir, svarbiausia, apgalvotą diskusiją apie Europos Sąjungą.

Justas Vincas Paleckis (S&D). - Komplimentas kolegai Michaeliui Gahleriui, kuris, nors ir kilęs iš pietinės Vokietijos, pasirodė puikus Arkties ir Tolimosios Šiaurės žinovas ir mylėtojas. Kai kurie kolegos kalbėjo apie tai, kad šalys turėtų dorotis su iškylančiomis problemomis po vieną, nereikia čia jokių didelių koordinacijų. Kategoriškai nesutikčiau su ta nuomone. Kaip tik Europos Sąjunga, kuri turi didžiausią patirtį, kaip sujungti jėgas ir kaip tikrai žengti neišžvalgytais keliais, turėtų šiame regione vaidinti labai svarbų vaidmenį. Kadangi, aišku, arba konfrontacija, neaiškios varžybos, konfliktai, arba taikus bendradarbiavimas ir regionas, kuris galėtų rodyti pavyzdį ir kitoms pasaulio šalims. Dar vienas aspektas – ar pelnas, ar ekonominė nauda, ar aplinkosauga ir gamtos išsaugojimas. Manau, kad Europos Sąjunga, kuri visados buvo lyderė kovoje su klimato kaita, irgi derinant abu požiūrius visgi turi daugiau dėmesio kreipti į antrą aspektą.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA). Pone pirmininke, Arkties regionas stipriai keičiasi dėl klimato kaitos, tirpsta ledynai ir sniegas. Atsiranda naujos laivybos magistralės, nauji žūklės plotai, vis daugiau ir geresnių galimybių naftos ir dujų žvalgymui.

ES vaidina aktyvų vaidmenį sprendžiant Arkties problemas. Pvz., ES, įgyvendindama Septintąją bendrąją mokslinių tyrimų ir plėtros programą, labai reikšmingai prisideda prie mokslinių tyrimų ir plėtros finansavimo. Europos Parlamentas aktyviai dalyvauja vykstančiame dialoge su renkamais Arkties šalių atstovais Arkties regiono parlamentų narių nuolatiniam komitete, ir aš, kaip delegacijos ryšiams su Šveicarija, Islandija, Norvegija ir Europos ekonomine erdve (angl. SINEEA) pirmininkas, šioje svarbioje institucijoje atstovavau Europos Parlamentui.

Rugsėjo mėn. Parlamentas pirmą kartą surengė nuolatinio komiteto posėdį, kuris vyksta du kartus per metus. Konferencija labai pavyko, ji suteikė galimybę Europos Parlamentui pagilinti ir sustiprinti santykius su Arkties regiono valstybėmis.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Pone pirmininke, nekalbėsiu kaip Parlamento narė, gyvenanti prie Šiaurės poliarinio rato; noriu tik visus perspėti, kad Šiaurės ašigalis vertingas ne tik ekonominiu ir energetiniu požiūriu, nes jis taip pat yra svarbiausias mūsų gamtos paveldas. Taigi labai svarbu, kad įmonės, kurios ketina tame regione vykdyti žvalgymo ir gręžimo darbus, ateitų ne su senų aukso kasėjų nusistatymu gauti kuo daugiau pelno, o su europine atsakomybe, susiformavusia XX amžiuje ir XXI amžiaus pradžioje. Neužmirškime, kad darbus teks vykdyti nepaprastai atšiaurių orų sąlygomis ir naudojant naujas technologijas. Nepaprastai svarbu, kad nedarytume jokių nuolaidų šioje srityje ir šioms įmonėms taikytume tokias taisykles, standartus bei reikalavimus, kurie leistų techniškai spręsti šiuos klausimus laikantis pačių naujausių technologinių standartų; kartu turėtų būti numatytos lėšos užkirsti keliui bet kokioms gamtos nelaimėms – tokioms, su kuriomis susidūrėme platformos „Deep Horizon“ atveju. Nepaprastai svarbu užtikrinti tinkamą eiliškumą: planeta, žmonės ir produktas ...

Produktas šiuo atveju – dujų ir naftos išteklių. Ačiū jums už dėmesį ir sveikinimai pranešėjui.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE). – (DE) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, norėčiau padėkoti pranešėjui Michaeliui Gahleriui ir visiems šešėliniams pranešėjams. Visiškai teisingai pasakyta, kad Europa turi ir vėl prisitaikyti prie naujų realijų ir ieškoti sprendimų keičiantis politinių jėgų pusiausvyrai. Kalbant apie Arkties politiką, tai reiškia, kad turime suvokti, jog Arkties valstybės nori vystyti regioną pačios, bet yra

atviros bendradarbiavimui. Jos nesuinteresuotos naujomis sutartimis, bet norėtų tobulinti esamas taisykles nustatančias sutartis.

Klimato kaita ir nauji laivybos maršrutai nebūtinai susiję su rizika, bet gali suteikti ir galimybių. Arkties atveju tai ES reiškia glaudesnio bendradarbiavimo ir plėtros galimybes. Šiaip ar taip, neįmanoma kovoti su klimato kaitos padariniais pavieniui, kaip ir neįmanoma pavieniui plėtoti Arktikos regiono potencialo. Be to, Europos Sąjunga nuolat suinteresuota saugiu vystymusi ...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją.)

Mitro Repo (S&D). – *(FI)* Pone pirmininke, Arkties turtai – ne tik milžiniški energijos ištekliai ir naujos laivybos linijos, bet ir vietinės tautos. Tai ne Arkties muziejus, o trijų su puse milijono gyventojų namai. Vadinasi, reikia atsiklausti ir jų. Niekas neturi teisės šį regioną niokoti ir jame plėšikauti.

Akivaizdu, kad ateityje ten išvysime daug kasyklų, pramonės įmonių ir laivų, vadinasi, susidursime ir su didėjančia gamtos nelaimių grėsme. Turime tam atsakingai pasiruošti. Išsaugoti gamtą yra sunkus uždavinys, o ji šiame regione ypač trapi.

Naujieji Laplandijos universiteto tyrimai rodo, kad ES jau įsitvirtino Arkties regione, todėl ji turėtų būti aktyvesnė ir atsakingesnė. Ji turėtų investuoti į šį regioną – ir nemažai. Tai priklausys ir nuo to, ar Islandija taps ES nare. Taip pat manau, kad Laplandijos universitetas Rovaniemyje yra tinkama vieta Arkties informacijos centrui įkurti.

Riikka Manner (ALDE). – *(FI)* Pone pirmininke, pone Komisijos nary, pirmiausia noriu pasveikinti pranešėją, parengusį puikų, apgalvotą pranešimą. Per pastaruosius keletą metų visuotinis susidomėjimas šiauriniais regionais smarkiai išaugo, kaip buvo pasakyta, pasiekdamas naujas aukštumas. Taigi Europos Sąjungai gyvybiškai svarbu imtis aktyvaus vaidmens ir taip pat dėti dar daugiau pastangų, kad gautų nuolatinės stebėtojos Arkties taryboje statusą.

Kaip jau buvo sakyta, šie regionai turi milžinišką potencialą, susijusį, pvz., su jų gamtos ištekliais. Reikalinga ne tik drąsi vizija ir bendradarbiavimas, bet ir finansinės investicijos, kad tame regione gyvenantys žmonės galėtų tvariai pasinaudoti jo teikiamomis galimybėmis.

Kaip ir dauguma mano kolegų šio Parlamento narių, džiaugiuosi, kad pranešime atskirai paminėtas Arkties informacijos centras, Laplandijos universiteto laimėjimai bei kompetencija ir puiki ten jau esanti infrastruktūra.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – *(LV)*. Pone pirmininke, neabejoju, kad šios dienos diskusijų tema labai svarbi, ir manau, kad šį šimtmetį tapsime tautų ir vyriausybių kovų dėl privilegijų naudotis Arkties turtais liudininkais. Dėl to pritariu tam, kad šiandien šiuo klausimu būtų diskutuojama. Kuo paremta tokia išvada? Matome, kad ir Kinija jau statosi ledlaužį. Žinome, kad ištisa virtinė valstybių, kurios neturi sienos su šiaurės jūromis, nori tapti Arkties tarybos narėmis; man malonu, kad Europos Sąjunga yra narė ir ja išliks. Vis dėlto yra dvi reikalo pusės. Pirma, norėčiau rekomenduoti Komisijai pasirūpinti, kad šis regionas nebūtų militarizuotas, nes jau ...

Anna Rosbach (EFD). – *(DA)* Pone pirmininke, šiame pranešime yra gražių žodžių apie nerimą dėl klimato kaitos ir apie būtinybę saugoti aplinką, bet iš tikrųjų tai pranešimas apie ES Arkties išteklių medžioklę. Kalbama apie numatomus naftos, dujų, mineralų, miškų ir žuvų kiekius, kuriais ES galės naudotis netolimoje ateityje. Jame pareiškama, kad ES turi

didelius žemių plotus Švedijoje ir Suomijoje, bet nepasakyta, kad tai švedų ir suomių teritorijos. Jame pareiškama, kad jūrų biologinių išteklių išsaugojimas yra išimtinai Europos Sąjungos kompetencija. Nesu įsitikinusi, kad Grenlandijos, Rusijos ar Kanados eskimai tam pritartų.

Tik dėl to, kad Arktis retai apgyvendinta, nereiškia, kad bet kas gali ten nusigauti ir ja pasinaudoti. Šis regionas negali atlaikyti masinio turizmo, beatodairiško žuvų gaudymo ir masinio žaliavų grobstymo. Arktis – nepaprastai trapi teritorija, turinti bendradarbiavimo tradiciją, o dauguma Arkties šalių paprasčiausiai nėra ES narės. Faktiškai Grenlandija pasitraukė iš ES, kaip ką tik minėjo S. Søndergaard.

PIRMININKAVO: ISABELLE DURANT

Pirmininko pavaduotoja

Anna Ibrisagic (PPE). – Ponia pirmininke, norėčiau padėkoti Michaeliui Gahleriui už puikią iniciatyvą ir puikų pranešimą. Manau, kad jis gerai subalansuotas: atsižvelgiama į nuomonę tų, kurie siekia eksploatuoti gamtinius išteklius, taip pat ir į tų, kurie rimtai susirūpinę dėl poveikio klimatui.

Manau, kad geriausiai Arktį apsaugotų pasaulinis susitarimas dėl klimato, bet šiuo metu turime rasti trumpalaikių sprendimų, kaip mažinti Arkties atšilimą. Norėčiau, kad Europos Parlamentas pripažintų, jog suodžių tarša smarkiai prisideda prie Arkties atšilimo. Dėl to norėčiau paraginti Komisiją tinkamai iš dalies pakeisti direktyvą dėl tam tikrų atmosferos teršalų išmetimo nacionalinių ribų (įskaitant ir suodžius).

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Ponia pirmininke, pritariu daugelio kolegų Parlamento narių, ypač E. Herczog ir M. Repo, kalbėjusių apie šios teritorijos ir vietinių gyventojų apsaugos svarbą, nuomonei. Tai nuo amžių neliesta teritorija. Vis dėlto čia gyvena žmonės, kurie turi savo kultūrą. Aplinka šioje teritorijoje labai svarbi. Tai kritiškai svarbi teritorija kovojant su klimato kaita ir prisitaikant prie jos. Man tikrai liūdna reginti, kaip Europos Sąjunga dabar, kai tirpsta ledai, dalyvauja varžybose, kas pirmas pradės eksploatuoti šios srities naftos išteklius. Tai, kad taip daro ir kiti, nepateisina tokių veiksmų. Privalome visada garsiai skelbti savo vertybes ir imtis veiksmų, kad apsaugotume šiuos išteklius ir sukurtume mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomiką.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Ponia pirmininke, yra trys pagrindinės su Arktimi susijusios problemos. Pirmoji, energijos: čia daug kalbėta apie naftą ir dujas, o ateityje bus kalbama ir apie metaną, kadangi amžino išalo žemėje susikaupusio metano užtektų trims šimtams metų. Tuo tarpu ES institucijos šią problema išleido iš akių.

Antroji problema – transportas. Nutiesus maršrutus per šiaurę, kelionė į Tolimuosius Rytus sutrumpėtų. Iš Hamburgo į Seulą kelionė truktų 21 dieną. Jeigu į tokią galimybę būtų atsižvelgta, labai sumažėtų išlaidos, o tai prisidėtų prie glaudesnių ryšių tarp dviejų regionų.

Trečioji problema – aplinka, nes dėl energetinių išteklių eksploatavimo ir didesnių transporto srautų iškils daug pavojų regiono aplinkai. Mano nuomone, būtų gerai sukurti veiksmų planą ...

(Pirmininkė nutraukė kalbėtoją.)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). - Sveikinimai pranešėjui Gahleriui inicijavus labai svarbų ir reikalingą Europos Parlamento pranešimą dėl Tolimosios Šiaurės ir atsiliepus į Komisijos rekomendaciją formuluoti Europos Sąjungos politiką Arkties regiono atžvilgiu

labai konkrečiais ir visa apimančiais pasiūlymais: nuo vietos gyventojų įtraukimo į dialogą, stabilumo ir saugumo regione iki būsimų projektų, aplinkosauginių aspektų ir klimato kaitos. Vienas penktadalis pasaulio dar neatrastų rezervų glūdi būtent šiame regione. Beatodairiška konkurencija dėl prieigos prie Arkties gamtinių išteklių yra labai nepageidaujama, bet reali. Todėl svarbu vystyti dialogą, kad Arkties regionas netaptų valstybių ir gavybos kompanijų tarpusavio konkurencijos kovos arena, kurios aukomis pirmiausia taptų vietos gyventojai ir ypač jautri Arkties aplinkos sistema. Pranešime rašoma, kad Arkties regione, kuriame ypač ryškiai matosi klimato kaitos pasekmės, ilgainiui gavybos projektų daugės. Todėl, manau, teisinga ir ypač svarbu pažymėti, kad poveikio aplinkai vertinimas...

Seán Kelly (PPE). – Ponia pirmininke, manau, gerai, kad Europos Sąjunga rengia politikos kryptis ir strategijas platiems regionams, pvz., Baltijos, Dunojaus ir mano gimtajam Atlanto regionui, o šiandien diskutuojame dėl tolimosios šiaurės.

Vis dėlto svarstydami klausimus dėl tolimosios šiaurės turėtume būti diplomatai, o ne didaktikai; būti pasiruošę bendradarbiauti, o ne daryti spaudimą; tirti ir žvalgyti, o ne išnaudoti. Vietinėms tautoms visur ir visada teiktina pirmenybė dėl jų unikalumo, o juk yra įmonių ir šalių, godžiai žvelgiančių į Šiaurę dėl jos išteklių: iškasenų, žuvų ir galbūt naujų laivybos galimybių. Atsižvelgiant į tai, jog Europos Sąjunga susaistyta sutartimis, taip pat dėl jos pačios *raison d'être*, ES neturi galimybių pasiekti pusiausvyros.

Dar noriu pasakyti štai ką: esu delegacijos ryšiams su Kanada narys; galėtume laikytis išvien su Kanada ir kitomis panašių pažiūrų šalimis užtikrinant sąžiningą požiūrį į tolimąją šiaurę ir ypač į vietines tautas.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Ponia pirmininke, išteklių grobstymas, strateginiai interesai, klimato kaita ir, ne mažiau svarbu, didėjantis turizmas stumia šią jautrią ekosistemą prie sunaikinimo ribos. Taip, tolimosios šiaurės ekologinė sistema iš dalies atsikuria pati, bet dėl to yra nepaprastai trapi. Dėl šios priežasties svarbu nustatyti pusiausvyrą tarp, viena vertus, naudojimo ir, kita vertus, kuo geresnės šios jautrios sistemos apsaugos. Deja, to negalima pasiekti be gavybos ir jai naudojamų metodų suvaržymų, taip pat be griežtesnių taisyklių turistams ir komercinei laivybai.

Žinia, kad galinga naftos įmonė BP ir Rusijos valstybės valdoma įmonė „Rosneft“ sudarė bendrus naftos ir dujų išgavimo planus, nerodo, kad būtų sukama apdairios mineralų gavybos kryptimi – iš esmės sukama priešinga kryptimi.

Taigi visiškai aišku, kad Arkties apsauga – problema, kuri peržengia atskirų valstybių strateginius ir ekonominius interesus ir turi būti ES dėmesio centre.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Ponia pirmininke, noriu padėkoti pranešėjui M. Gahleriui ir šešėliniams pranešėjams už puikų, įvairiapusį pranešimą, kuriame klausimai keliami neprarandant pusiausvyros. Kalbama apie Arkties regiono potencialą, milžiniškus gamtos išteklius, žaliavų ir energetinius išteklius, naujus laivybos maršrutus ir turizmą. Be to, kalbama apie tai, kokia pažeidžiama ir trapi Arkties gamtinė aplinka, ir keliamas klausimas, kaip užtikrinti vietinių gyventojų teises. Šiaurėje mums reikia iš tikrųjų elgtis apdairiai, reikia turėti tobulą Arkties strategiją.

Pritariu savo kolegoms Parlamento nariams iš Suomijos, kurie išreiškė pasitenkinimą pranešimu ir tuo, kad jame teigiamai atsiliepiama apie Laplandijos universiteto iniciatyvą jo patalpose įsteigti ES Arkties informacijos centrą. Laukiu Komisijos pranešimo apie Arkties politiką, kaip žadėjo Štefan Füle.

Štefan Füle, *Komisijos narys*. – Ponia pirmininke, tai iš tikrųjų įdomi diskusija, rodanti, kiek daug svarbių dalykų apima bendradarbiavimas Arkties regione, kokia jautri mūsų visuomenė, kai kalbama apie Arkties ateitį. Norėčiau panagrinėti penkias problemas, iškeltas rytinėje diskusijoje.

Pirma, dėl Arkties informacinio centro. 2008 m. Komisijos komunikate ir 2009 m. Tarybos išvadose prašoma Komisijos ištirti galimybę įsteigti naują Arkties informacijos centrą. Šiuo metu mes kruopščiai nagrinėjame įvairias ES galimybes, taip pat ir galimybę įsteigti šį centrą Rovaniemyje (Suomija, Laplandija), ir, svarbiausia, svarstome, ką toks centras veiks.

Antra, Europos Sąjunga yra vienintelis iš Arkties regiono suinteresuotųjų subjektų, kuris aiškiai iš anksto pripažino, kad jis, kaip išsivysčiusios pramonės subjektas, kartu su kitomis išsivysčiusios pramonės sritimis atsakingas už Arktyje vykstančius pokyčius. Komisijos komunikate pirmenybė teikiama aplinkos apsaugai; ši nuostata pabrėžiama ir 2009 m. Tarybos išvadose.

Trečia, mes didžiuojamės ES piliečiais samiais, taip pat didžiuojamės ir įvairiomis ES sutarčių nuostatomis bei ES regionine politika samių tautos atžvilgiu. Tarpvalstybinis bendradarbiavimas, Europos demokratijos instrumentai ir žmogaus teisių programos – parama šiaurės vakarų Rusijoje gyvenančiai samių tautai ir kitoms Barento jūros regiono tautoms.

Ketvirta, Europos Sąjunga ir valstybės narės pirmąją Arkties regiono mokslinių tyrimų srityje visame pasaulyje ir mes tuo didžiuojamės. Ši teritorija atskirai paminėta bendrojoje programoje. Iš viso, pagal penktąją, šeštąją ir septintąją bendrąsias programas Europos Sąjunga šiems tikslams investuoja 200 mln. EUR. Deja, pastangos būti gerai matoma, bet vienašališka visos Arkties politikos lydere, kai nesame Arkties regiono pakrantės subjektas, nebus protinga politika, kurios reikėtų laikytis ateityje.

Penkta, 2010 m. Komisija priėmė komunikatą dėl grėžinių atviroje jūroje, kuris bus mūsų veiksmų orientyras visame pasaulyje, taip pat ir Arkties regione. Jame akcentuojamas apdairumas, kurio laikysimės ir Arktyje. Tai visiškai atitinka ES principus dėl Arkties išsaugojimo, pabrėžiant, kad taikytini aukščiausi aplinkosaugos standartai.

Ponia pirmininke, gerbiami Parlamento nariai, Parlamento pranešime dėl tolimosios šiaurės išsamiai apžvelgiami ES darbai, įsipareigojimai ir interesai Arkties regione. Jame taip pat įtvirtinamas ES subalansuotas požiūris į Arkties regioną, derinant jo apsaugą ir tvarų vystymąsi. Esame įsitikinę, kad tai mums pavyks ir kad kalbant apie šalių bendradarbiavimą Arkties poliarinio rato regione apie Europos Sąjungą bus neišvengiamai atsiliepiama teigiamai.

Michael Gahler, *pranešėjas*. – (DE) Ponia pirmininke, aš irgi norėčiau padėkoti visiems kalbėtojams. Pone Komisijos nary, kalbėdamas apie politiką, susijusią su mūsų kaimynais tolimojoje šiaurėje, nenorėjau pasakyti, jog išitraukėte į ginčą su baroniene C. Ashton dėl kompetencijos. Tiesiog norėjau tai paaiškinti.

Iš beveik visų girdėtų kalbų paaiškėjo vienas dalykas: mums iškilęs uždavinys – įgyvendinant savo politiką įrodyti, kad skirtingi interesai ir veikla yra suderinami arba turi būti suderinami.

Manau, tai galima matyti iš Norvegijos pavyzdžio: jie gaudo žuvis, išgauna naftą ir dujas, taiko griežčiausius aplinkosaugos standartus veiklai sausumoje ir jūroje, plėtoja savo toliausiai į šiaurę esančius regionus ten gyvenančių žmonių labui. Jeigu bendradarbiaudami su vietos bendruomenėmis galėsime taikyti šį principą visam regionui, tapsime pavyzdžiu

ir kitiems jautriems regionams. Politinė realybė pasikeitė: mes nebetikime, kad galime priversti žmones vykdyti mūsų norus, tačiau priimame iššūkį pasiekti tuo pat metu visus mūsų tikslus: turime užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos lygį, mažinti klimato kaitą, vykdyti tvarią žuvininkystės politiką, saugiai plėtoti laivybos maršrutus ir vykdyti priimtina vietos bendruomenių plėtrą. Jeigu pabandysime kartu nustatyti šiuos tikslus ir tada juos įgyvendinti, bendradarbiaudami su savo partneriais tikrai pasieksime kažką naudinga regionui ir sau.

Norėčiau dar kartą padėkoti, ypač visiems šešėliniams pranešėjams. Laukiu tolesnių diskusijų remiantis šiuo pranešimu. Balsavimas neturėtų reikšti, kad klausimas svarstyti baigtas.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks vėliau.

5. Komitetų ir delegacijų sudėtis (žr. protokolą)

6. ES Juodosios jūros strategija (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas dienotvarkės punktas yra T. Ungureanu pranešimas Užsienio reikalų komiteto vardu dėl ES Juodosios jūros strategijos (2010/2087(INI)) (A7-0378/2010).

Traian Ungureanu, pranešėjas. – Ponia pirmininke, lygiai prieš trejus metus Europos Parlamentas patvirtino Juodosios jūros sinergiją. Tai buvo pirmasis žingsnis siekiant sukurti nuoseklią politiką, skirtą vienam jautriausių Europos regionų, ir tai buvo žingsnis teisinga kryptimi, nes Juodosios jūros regionas dabar plačiai analizuojamas – kartu nuogaustaujant – kaip erdvė, kurioje susipina politinės, strateginės ir saugumo viltys, pranašumai ir siekiai.

Šiandien mūsų politika šiame regione gali būti plėtojama toliau. Šis Parlamentas gali atlikti pagrindinį vaidmenį paverčiant ES politiką visaverte ES strategija. Būtent tai ir yra pagrindinė pranešimo, kurį inicijavau palaikomas kolegų iš Užsienio reikalų komiteto ir viso Parlamento, idėja.

Bet kodėl reikalingas naujas pranešimas dėl Juodosios jūros ir ES Juodosios jūros strategija? Kai kas pasakytų, kad Juodoji jūra yra maža jūra. Iš tiesų ji tokia ir yra, bet mums pakeitus šį žemėlapi strateginiu žemėlapiu, Juodoji jūra tampa milžiniška. Yra ir kitas veiksnys: Juodoji jūra tampa vis juodesnė.

Nuo Rumunijos ir Bulgarijos įstojimo Juodoji jūra dabar iš dalies yra ES vidaus jūra. Vis dėlto pokyčiai šiame regione dažnai nenuspėjami: jame kaupiasi įtampa ir kyla daugybė nesutarimų. Trumpa Juodosios jūros regiono analizė leidžia daryti išvadą, kad neigiamos šio regiono problemos išlieka arba netgi aštrėja. 2008 m. Gruzijos ir Rusijos karas, neišspręsti vadinamieji „išaldyti“ konfliktai ir nerimą keliantis demokratinio valdymo Ukrainoje ir Rusijoje silpnėjimas yra labai rimtos aplinkybės ir ryškūs grėsmės saugumui regione pavyzdžiai.

Išnagrinėjus esamus ES veiklos šiame regione rezultatus, jie atrodo mažų mažiausiai netolygūs. ES politinis požiūris, taikomas Juodosios jūros regionui, neapima stebėjimo, vertinimo ir tolesnių veiksmų mechanizmų. Juodosios jūros regionui skiriama nepakankamai dėmesio diskusijose Briuselyje, o šiam regionui skiriamas ES finansavimas yra fragmentiškas ir sudėtingas.

Remiantis Juodosios jūros sinergijos, kurią patvirtinome prieš trejus metus, pranašumais įgyvendinant naują ES Juodosios jūros strategiją turėtų būti sukurta tvirtesnė politika ir konkrečios priemonės. Leiskite man paminėti tik dvi pranešime pateiktas rekomendacijas. Pirmoji susijusi su pakankamais ištekliais: jei ES nori vaidinti pagrindinį vaidmenį Juodosios jūros regione, ji turi skirti atitinkamus finansinius ir žmogiškuosius išteklius. Būtina ES biudžete sukurti atskirą biudžeto eilutę. Antroji rekomendacija susijusi su ES veiksmų plano, kuriame būtų išdėstyti aiškūs tikslai ir uždaviniai, įskaitant reguliarius susijusių šalių ministrų susitikimus, parengimas.

ES Juodosios jūros strategijos jokia šio regiono valstybė neturėtų nei nuvertinti, nei pervertinti. Norint užtikrinti sėkmingą regioninį bendradarbiavimą, įtraukties ir regionų savarankiškumo principai turėtų būti įgyvendinami skiriant svarbų vaidmenį ne tik Turkijai ir Rusijai, bet ir visoms regioninėms partnerėms.

Baigdamas norėčiau padėkoti visiems kolegoms už jų labai teigiamą indėlį rengiant galutinį šio pranešimo variantą. Manau, visi sutiksime, kad šis Parlamentas tikisi, jog Komisija ir Taryba pavers šį pranešimą tikrove. Strateginė ir naudinga ES veikla Juodosios jūros regione turėtų tapti realybe.

Štefan Füle, *Komisijos narys*. – Ponia pirmininke, labai džiaugiuosi, kad Juodosios jūros regiono klausimas įtrauktas į Europos Parlamento darbotvarkę. Šis regionas yra svarbus Europos Sąjungai, todėl turime daug dėmesio skirti jo itin didelio pažeidžiamumo problemai svarstyti.

Noriu padėkoti ir pasveikinti Užsienio reikalų komiteto pranešėją Traianą Ungureanu parengus puikų ir labai dalykišką pranešimą. Pranešimas ir rekomendacijos yra įdomūs ir daugeliu aspektų novatoriški.

Po paskutinės plėtros Juodoji jūra yra ir Europos Sąjungos jūra. Turime įsipareigojimų šio regiono, kaip ir visų kitų baseino regionų, su kuriais turime sienas, atžvilgiu. Turime ryžtingai vykdyti naujus įsipareigojimus.

Jau esame priėmę šiam regionui skirtą iniciatyvą – Juodosios jūros sinergiją, kuri yra Europos kaimynystės politikos dalis. Vis dėlto turime pripažinti, kad ją įgyvendinti pasirodė esą kur kas sunkiau, nei įsivaizdavome. Ne viskas, ką norime padaryti, regione sutinkama su entuziazmu.

Būtent dėl šių priežasčių Parlamentas pasirinko požiūrį, kuris pagrįstas regionų savarankiškumu ir dialogo skatinimu. Manau, kad šiuo metu tai tinkamas požiūris, kurio turime laikytis, bet šie įsipareigojimai gali būti įtikinami tik tada, jei ir kai jie skatina konkrečius teigiamus poslinkius šio regiono tautų labui.

Taigi pranešime dėl naujos Europos Sąjungos Juodosios jūros strategijos sukūrimo pateikiamas mūsų įsipareigojimas teikti visą įmanomą paramą regionui ir šiam regionui priklausančioms mūsų valstybėms narėms sprendžiant uždavinius, susijusius su jų ypatinga geografine padėtimi.

Suprantame, kad Juodosios jūros regiono strategija neturėtų pakeisti jau esamų priemonių, ypač Juodosios jūros sinergijos. Tai turėtų būti išsamus pagrindas, nustatant visų Europos Sąjungos veiklos sričių šiame regione gaires.

Juodosios jūros strategija gali būti puiki proga persvarstyti mūsų interesus šiame regione, įskaitant strateginius, politinius ir ekonominius interesus, ir aptarti, kaip būtų galima juos geriausiai užtikrinti. Parlamentas nustatė atitinkamas sritis, kurios turėtų būti apimtos

kuriant strategiją, tokias kaip valdymo, saugumo ir energetikos, transporto, aplinkosaugos, prekybos, vietos ekonominio vystymosi, socialinės ir žmogaus raidos.

Šios strategijos kūrimas taip pat gali suteikti galimybę į regione vykdomą veiklą įtraukti jūrų aspektą. Šiuo metu Komisija rengia išsamų priemonių paketą, kuris bus skirtas jūrų politikos iniciatyvoms, gamtos išteklių valdymo ir kovos su neteisėta žvejyba sritims.

Galime pasinaudoti savo patirtimi kuriant kitas strategijas, pvz., ES Baltijos jūros regiono strategiją ir ES Dunojaus strategiją. Išties Dunojaus strategiją reikės aiškiai susieti su Juodosios jūros strategija. Vis dėlto žinome, kad kiekvieno Europos baseino regionas yra skirtingas. Taigi turime užtikrinti, kad visos būsimos ES strategijos būtų pritaikytos prie jų sektorių ypatumų, ekonominio ir socialinio vystymosi, aplinkos ir energetikos, infrastruktūros ir gamtos išteklių.

Pranešime dėl ES Juodosios jūros regiono strategijos kūrimo pateikiama regiono ateities iššūkių apžvalga, o kartu jis bus svarbus ir nustatant tvirtus ryšius su regiono valstybėmis partnerėmis, kad būtų užtikrintas sklandus ir veiksmingas jos įgyvendinimas. Turime pasinaudoti šia galimybe, kad būtų surengtos plačios konsultacijos su visomis suinteresuotomis šalimis, pradėdant mūsų partneriais regionuose ir įtraukiant Europos Parlamentą.

Pakartoju, kad šis pranešimas yra sveikintinas ir esame pasiryžę remtis jo rekomendacijomis. Išorės veiksmų tarnyba ir atitinkamos Komisijos tarnybos dės pastangas parengti Juodosios jūros strategiją ir sieksime, kad jūs ir Taryba ją paremtumėte.

Metin Kazak, *INTA komiteto nuomonės referentas*. – (BG) Ponia pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, norėčiau pasveikinti T. Ungureanu ir, kaip Tarptautinio prekybos komiteto pranešėjas, džiaugiuosi, kad kai kurie mūsų pasiūlymai buvo įtraukti į pagrindinį pranešimo tekstą.

Džiaugiuosi, kad, kaip jau buvo minėta, 2007 m. įstojus Bulgarijai ir Rumunijai Juodoji jūra, vaizdžiai tariant, tapo „europine“ jūra, ir dėl to reikia bendros Europos strategijos, kuriai būtų skirta nemažai administracinių ir finansinių išteklių, taip pat gero koordinavimo ir atskaitomybės.

Pagrindinis uždavinys yra įtraukti į naują strategiją projektais grindžiamą požiūrį. Ypatingas dėmesys turi būti skiriamas bendro intereso sritims, pvz., aplinkos apsaugos, energetikos, transporto ir infrastruktūros, kurios turi lemiamą reikšmę tvariam regiono vystymuisi.

Taip pat būtinas intensyvus bendradarbiavimas parlamentiniu lygmeniu, pvz., su tokiomis organizacijomis, kaip Juodosios jūros ekonominio bendradarbiavimo parlamentine asamblėja bei PPO, ir su Juodosios jūros regiono prekybos ir plėtros banku. Galiausiai manau, kad turėtume atsižvelgti ir į kitas regionines iniciatyvas, bet neleisti joms užgožti strategijos.

Silvia-Adriana Țicău, *ITRE komiteto nuomonės referentė*. – (RO) Ponia pirmininke, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas remia visapusišką rinkos ir reguliavimo integraciją remiantis ES energetikos teisės aktais, ragina platesnio Juodosios jūros regiono šalis prisijungti prie Energijos bendrijos sutarties ir skatina ES, EIB ir ERPB teikti paramą Juodosios jūros regiono energijos infrastruktūros modernizacijai.

Pabrėžiame Pietinio dujų koridoriaus, kaip ES tiekimo saugumo stiprinimo priemonės, Europos pridėtinę vertę ir svarbą. Tokiais projektais, kaip dujų vamzdynas „Nabucco“, kuris yra pagrindinis prioritetinis ES projektas, kartu su kitais projektais, kaip antai Adrijos

jūros dujotiekiu, visos Europos naftotiekiu, Turkijos, Graikijos ir Italijos jungiamuoju vamzdynu ar Azerbaidžano, Gruzijos ir Rumunijos jungiamuoju vamzdynu, pabrėžiama ir didelė ES išitraukimo į Juodosios jūros regioną svarba, ir būtinybė toliau plėsti prie Juodosios jūros esančių šalių bendradarbiavimą. Pabrėžiame, kad svarbu sukurti regioninį mokslinių tyrimų ir švietimo tinklą platesniame Juodosios jūros regione ir užtikrinti jo ryšį su tinklu GEANT, ir raginame Komisiją toliau remti mokslinių tyrimų projektus šiame regione.

Baigsiu, ponie pirmininke, paragindama Komisiją parengti Europos Sąjungos šiam regionui skirtą strategiją ir veiksmų planą. Pabrėžiame, kad reikia užtikrinti šios strategijos ryšį su Europos Sąjungos Dunojaus strategija.

Victor Boştinaru, *REGI komiteto nuomonės referentas*. – Ponia pirmininke, pone Komisijos nary, Juodosios jūros regiono svarba Europos Sąjungai transporto, energetikos, stabilumo, saugumo ir aplinkos apsaugos požiūriu akivaizdi. Būtent dėl šios priežasties ES šiam regionui skirta strategija tikrai turės teigiamą poveikį ir regionui, ir visai ES.

Regioninės plėtros komitetas mano, kad ši strategija gali paspartinti regiono ekonomikos augimą ir tvarų vystymąsi. Kartu jis laikosi nuomonės, kad siekiant užtikrinti visišką jos veiksmingumą būtina įtraukti visas šio regiono šalis, nesvarbu, ar jos yra valstybės narės, ar ne. Įgyvendinant šią strategiją bus reikalingi suderinti veiksmai; vis dėlto neaišku, kaip šis suderinimas galėtų būti užtikrintas be tinkamo visų šalių dalyvavimo. Koordinuoti neabejotinai reikia ir su Dunojaus strategija, kuri netrukus turėtų tapti pagrindiniu Tarybai pirmininkaujamos valstybės narės Vengrijos prioritetu.

Visose šios strategijos srityse, o ypač transporto, energetikos ir aplinkos apsaugos, turėtų būti skatinama taikyti integruotą metodą ir bendradarbiauti tarpvalstybiniu regionų lygmeniu.

Elmar Brok, *PPE frakcijos vardu*. – (DE) Ponia pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, norėčiau padėkoti pranešėjui už puikų darbą, kuriame išsamiai išdėstyta daug idėjų, kuriomis galėsime remtis dirbdami ateityje.

Turime suprasti, kad bendradarbiavimas Juodosios jūros regione neturėtų būti painiojamas su Rytų partneryste arba su mūsų strateginiais santykiais su Turkija ir Rusija. Tai skirtingi dalykai, o šis bendradarbiavimas jų neatstoja. Kita vertus, manau, būtų tikrai puiku, jei būtų galima paskatinti šias skirtingas grupes bendradarbiauti tam tikrais klausimais, siekiant parengti darnią politiką, kuri atitiktų mūsų pačių interesus, taip pat suteiktų galimybę padėti atitinkamoms šalims. Toks bendradarbiavimas galbūt gali padėti sutaisyti priešingiems politiniams ir ekonominiams interesams atstovaujančias grupes tam, kad ginčai ateityje būtų mažiau dramatiški ir pavojingi, taip pat tam, kad, pvz., mūsų Rytų partnerystės veikla būtų ne prieš ką nors nukreipta, bet kad visos priemonės viena kitą papildytų. Vis dėlto, kalbant apie europinę perspektyvą, ši bendradarbiavimo kryptis neturėtų trukdyti mums tikėtis, jog Rytų partnerystė su šiomis šalimis duos kitokių rezultatų nei, pvz., bendradarbiavimas su Rusija. Turime turėti galimybę skirtingai vertinti šiuos dalykus ir Komisijos narys, be abejo, gerai žino, kad tai turėtų būti daroma. Vis dėlto dėl šios priežasties bendradarbiavimas Juodosios jūros regione yra svarbus Europos Sąjungai, Rusijai, Turkijai ir likusioms šio regiono šalims, kurių dauguma dalyvauja Rytų partnerystės programoje. Mano manymu, tai padėtų pastebimai pagerinti ekonominį ir politinį stabilumą Europoje, todėl tikiuosi, jog galėsime dirbti glaudžiai bendradarbiaudami su Komisijos nariu tam, kad pasiektume pažangos šioje srityje.

Ioan Mircea Pașcu, *S&D frakcijos vardu.* – Ponia pirmininke, Juodoji jūra – Europos vartai, todėl šį regioną reikėtų taip ir vertinti. Tai nėra tolima nesvarbi vieta, kuri tik kartais atkreipia mūsų dėmesį.

Savaime suprantama, kad mūsų darbotvarkėje jau buvo (ir toliau bus) su šiuo regionu susijusių klausimų, pvz., dėl 2006 m. ir 2008 m. nutrūkusio dujų tranzito arba 2008 m. Gruzijos karo. Vis dėlto, nepaisant akivaizdžios ir pripažintos jo svarbos, ES Juodosios jūros regionui vis dar neskiria pakankamai dėmesio, nors ES turėjo kokių nors būdų spręsti šias problemas, kai 2007 m. Bulgarija ir Rumunija tapo jos narėmis.

Pažvelgus praeitin, Juodosios jūros sinergija, atrodo, buvo paskubomis sukurtas dokumentas, skirtas „baltajai dėmei“ arba „juodajai skylei“ uždengti (kaip jums labiau patinka), kuri beveik per naktį atsirado ES. Tai aiškiai parodo faktas, kad po pirmojo iniciatyvos persvarstymo 2008 m. nieko svarbaus neįvyko, be to, mes, kaip nurodyta pranešime, ir dabar nesame labai toli pažengę ją įgyvendindami.

Mano nuomone, taip yra dėl dviejų pagrindinių priežasčių. Pirma, ES narės akivaizdžiai nesuinteresuotos ir nelinkusios ryžtingai spręsti su šiuo regionu susijusių klausimų. Be to, šiuo metu, kai trūksta pinigų, noro ką nors daryti yra dar mažiau nei anksčiau.

Antra, pradine prielaida, kuria buvo grindžiama sinergija, t. y. idėja, kad šis regionas turėtų tapti darniu ir bendradarbiaujančiu regionu tam, kad sulauktų ES dėmesio ir materialinės paramos, buvo ignoruota paprasta tiesa, kad vos prieš 20 metų šis regionas atrodė visiškai kitaip. Viltis, kad toks sudėtingas ir įvairove pasižymintis regionas per tokį trumpą laiką taps darniu vienetu ir įgaus savitą tapatybę, rodo, kad arba prasilenkiama su tikrove, arba, nenorėčiau taip sakyti, kad turima piktų kėslų. Galbūt padėtis pagerėtų persvarsčius Rytų partnerystę.

Ivo Vajgl, *ALDE frakcijos vardu.* – (SL) Ponia pirmininke, dėkoju savo kolegai nariui T. Ungureanu už tinkamai parengtą pranešimą, kuriame atveriamas kelias bendradarbiavimui ir kuriame mūsų dėmesys vėl atkreipiamas į didelę įvairove pasižymintį regioną. Ši įvairovė susijusi su politinėmis sistemomis, kultūros tradicijomis, religijomis, pozicijomis ir siekiais priartėti prie Europos Sąjungos ekonominio išsivystymo lygiu, turimais gamtiniais ištekliais ir, be abejo, nauja padėtimi, susidariusia dėl to, jog šiandien trys Europos Sąjungos valstybės narės sudaro regiono, apie kurį diskutuojame, dalį.

Mūsų požiūriu, Juodosios jūros regionas ypač vertas dėmesio dėl jo geostrateginės padėties, kuri gali ne tik duoti pridėtinės vertės, bet ir kelti rimtą pavojų mūsų saugumo interesams. Šiuo atžvilgiu noriu ypač pabrėžti energetinį saugumą ir siekį užtikrinti tvaresnę energijos tiekimą Europos Sąjungai, taip pat klausimus dėl infrastruktūros ir mūsų galimybių daryti įtaką sprendžiant konfliktus ir neišspręstas regiono problemas, taip pat plėtoti partnerystes su Rusija ir Turkija. Visa tai gali būti pasiekta labiau įsitraukus šio regiono šalims ir dalyvaujant visoms Europos Sąjungos valstybėms narėms, taip pat įvairioms organizacijoms ir tinklams, esantiems šiame regione, įskaitant pilietinės visuomenės organizacijų tinklų dalyvavimą. Kaip tik jiems ir reikia mūsų dėmesio ir pripažinimo.

Mums nereikia naujos institucijos šiems tikslams pasiekti. Mes paprasčiausiai turime užtikrinti reguliary finansavimą, taip pat rimtesnius politinius išipareigojimus. Pone Komisijos nary, manau, kad galėsite tinkamai panaudoti šį pranešimą, ir aš nekantriai laikiu, kada pradėsime kartu dirbti.

Werner Schulz, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (DE) Ponia pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, jei siekiame, kad Juodosios jūros regionas taptų stabilumo saugumo,

demokratijos ir gerovės regionu, ir jei norime, kad šiomis galimybėmis būtų pasinaudota, o uždaviniai – įvykdyti, turime parengti visapusišką strategiją. Šioje rezoliucijoje siekiama šio tikslo, todėl mano frakcija ją remia. Taip pat ją remiame, nes į ją buvo įtraukta daug mūsų pasiūlymų, pvz., susijusių su neišspręstais regiono konfliktais, bendradarbiavimo su pilietine visuomene gerinimu, žmonių tarpusavio kontaktų projektų skatinimu ir nedidelio masto projektų tarptautinio bendradarbiavimo srityje skatinimu.

Taip pat siekiame tvarios energetikos politikos, didesnio energijos vartojimo efektyvumo ir mokslo bendruomenės bei studentų bendradarbiavimo tinklų kūrimo. Vis dėlto norėčiau sukritikuoti nuoseklios pozicijos energetikos infrastruktūros regione klausimais stoką (šiuo atžvilgiu norėčiau paminėti „Nabucco“ ir „Pietų srovės“ projektus). Man nesuprantama, kodėl buvo atmestas mūsų prašymas griežčiau kontroliuoti Juodosios jūros naftos gavybos platformų darbą. Tai labai svarbu po katastrofos Meksikos įlankoje. Būtent dėl šios priežasties šiandien vėl pateikiame šį pakeitimą.

Paweł Robert Kowal, *ECR frakcijos vardu.* – (PL) Ponia pirmininke, pone Komisijos nary, manau, kad parengtas dokumentas turėtų būti patvirtintas, todėl savo frakcijos vardu jam pritariu. Norėčiau pabrėžti, kad šiuo metu reikia persvarstyti Juodosios jūros sinergijos klausimą. Taurūs ketinimai ne visada padėjo veiksmingai panaudoti sinergiją, todėl labai gerai, kad pranešėjas tai pabrėžia. Taigi, manau, svarbiausias Š. Füle uždavinys šiandien yra pabandyti sugrupuoti mūsų iniciatyvas, skirtas šiai Europos daliai, ir nurodyti, jog mūsų prioritetas – kaimynystės politika ir kad šiuo atžvilgiu kiti klausimai turėtų būti antriniai. Manau, jog toks nusistatymas užtikrins, kad ateityje Juodosios jūros sinergija bus veiksminga, ypač energetikos srityje. Sinergija taip pat galėtų būti gera priemonė, pvz., teikiant paramą Gruzijai tam, kad ji tęstų demokratinę ir ekonominę pertvarką, kuri joje vyko pastaraisiais metais. Vis dėlto šiuo metu pirmas ir svarbiausias žingsnis – parengti iniciatyvas šiai Europos daliai, kad galėtume ne tik didžiulis jomis, bet ir kad jos taptų tikrai veiksminga priemone siekiant tam tikrų konkrečių tikslų.

David Campbell Bannerman, *EFD frakcijos vardu.* – Ponia pirmininke, svarstant Juodosios jūros regiono klausimus, į galvą ateina vienas žodis – „atsargumas“. Šiuo atveju viską turime daryti atsargiai.

Juodosios jūros regionas – Rusijos interesų zona. Jos karo laivynas švartuojasi Kryme esančiame Sevastopolyje, netoli nuo kurio vyko kruvini Krymo karo mūšiai. Mes stebėjome tragišką konfliktą Gruzijoje, kurio kaltininkės buvo abi pusės. Jei Gruzija būtų buvusi NATO narė, padariniai galėjo būti katastrofiški. Nors aš palaikau gruzinų nepriklausomybę, nėra protinga pykinti rusišką mešką jos pačios guolyje.

Dar yra Turkija, su kuria ES flirtuoja, siūlydama narystę, nepaisant to, kad kai kurios valstybės narės, pvz., Prancūzija, vetuos jos paraišką. Tik 4 proc. Turkijos sausumos yra Europoje. Ji neturėtų tapti ES nare. Dėl Turkijos vedžiojimo už nosies gali kilti realių pavojų. Nusivylimas gali pastūmėti Turkiją į islamo ekstremistų glėbį.

Galiausiai, pagrindinis dalykas yra tai, kad Juodoji jūra – gyvybiškai svarbių Kaspijos naftos ir dujų tranzito centras. Tikrai viską turime daryti atsargiai.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Ponia pirmininke, norėčiau pritarti Parlamento daugumos nuomonei, kuri čia buvo išreikšta, ir padėkoti pranešėjui už laimėjimus, susijusius su jo pranešimu. *Ponto Euxinus*, kaip Juodoji jūra buvo vadinama senovėje, visada buvo geostrateginiu ir ekonominiu požiūriu svarbi Europos sritis. Ji neprarado šios svarbos ir mūsų laikais.

Štai kodėl labai svarbu, kad ši strategija būtų paversta realiais veiksmais; juk vėl apie tai diskutuojame, nors pamenu, kad gana neseniai jau buvome surengę panašią diskusiją. Todėl norėčiau apibendrinti tai, apie ką kalbėjo socialistų frakcijos nariai, ir pabrėžti, jog ypač remiu pasiūlymą sukurti atskirą biudžeto eilutę šiai strategijai įgyvendinti.

Taigi raginu Komisiją veikti. Tik užtikrinę pakankamą finansavimą žodžius, išsakytus šiandien šiame Parlamente, galėsime paversti veiksmais, kurie turės poveikį Europos piliečiams.

Iuliu Winkler (PPE). – Ponia pirmininke, norėčiau pradėti kalbą padėka T. Ungureanu už jo iniciatyvą rengiant pranešimą dėl Juodosios jūros. Taip pat, mano gerbiami kolegos, palankiai vertinu tai, kad keli ankstesni kalbėtojai patvirtino išipareigojimą skleisti naują Europos viziją, skirtą Juodosios jūros regionui.

Juodoji jūra iš dalies tikrai tapo Europos Sąjungos vidaus jūra. Vargu ar gali būti pervertinta jos geostrateginė svarba, atsižvelgiant į regioninį stabilumą, demokratizavimo procesus ir su tuo susijusius energijos tiekimo saugumo, ekonominius ir komercinius klausimus. Tvirtai tikiu, kad mes, ES, o ne kiti, turėtume gauti naudos iš Juodosios jūros regiono potencialo.

Norint pasiekti šį tikslą, Europos Sąjunga turi daugiau remtis šiam regionui priklausančiomis savo valstybėmis narėmis, be to, atsikratyti bet kokių ankstesnių sustabarėjusių koncepcijų ir vykdyti dinamiškesnes, pagrįstas vadovavimu ir toliaregiškas priemones. Neliesdamas klausimų, susijusių su plėtros procesu, norėčiau kreiptis į visus Juodosios jūros skeptikus. Bet koks integravimosi į ES procesų regione sulėtėjimas smukdys demokratinę raidą šiame regione. Kiltų pavojus atsirasti vidutinės trukmės ir ilgalaikiam nestabilumui, kurio padarinius Europos Sąjungai būtų sunku įvertinti ir dar sunkiau valdyti.

Galiausiai, Juodoji jūra reikalinga ES kaip vidaus jūra, todėl turime parengti šiam regionui skirtą integruotą strategiją. Juodosios jūros regiono strategiją turėtų parengti Komisija, remdamasi mūsų pranešėjo pateiktomis rekomendacijomis. Šiandien šis Parlamentas turėtų visiškai pritarti šiai strategijai.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Ponia pirmininke, šiandien svarstome labai svarbų pranešimą dėl konkretaus regiono, esančio netoli Europos Sąjungos, t. y. dėl Juodosios jūros regiono. Šiam regionui priklauso ES valstybės narės ir svarbios regioniniam bendradarbiavimui šalys. Todėl kyla bendras poreikis aplink Juodąją jūrą išsaugoti taikos, demokratijos, saugumo ir stabilumo erdvę.

Juodosios jūros sinergija, kuri buvo pradėta įgyvendinti prieš kurį laiką, nors dar ir nedavė apčiuopiamų rezultatų, suteikia mums tvirtą bendradarbiavimo pagrindą. Sėkmingas jos įgyvendinimas bendrais visų dalyvaujančių šalių veiksmais dar labiau sustiprins mūsų santykius, pagrįstus bendromis vertybėmis. Ji turėtų papildyti jau vykdomas Europos kaimynystės politikos ir Rytų partnerystės iniciatyvos priemones.

Stabilumas ir saugumas visame Juodosios jūros regione turi tiesioginį poveikį Europai. Taigi Europos Sąjunga dalijasi atsakomybe dėl paramos taikiai sprendžiant konfliktus ir stiprinant pasitikėjimą. Šis regionas svarbus Europos Sąjungai, ypač dėl energetikos ir transporto magistralių. Tvirta demokratija ir griežta teisinės valstybės principų sistema sudarys geresnes sąlygas prekybai, investicijoms ir laisvam asmenų judėjimui.

Visiškai pritariu nuomonei, kad reikalinga atskira biudžeto eilutė, skirta Juodosios jūros sinergijai. Tai bus veiksminga pagalba modernizuojant šią sritį. Nuo mūsų pačių priklauso

tai, kad pasinaudotume mūsų politika ir dar labiau priartintume šias šalis prie Europos, siekiant abipusės naudos visiems.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Ponia pirmininke, nuo 2007 m. pripažįstame Juodosios jūros regiono svarbą, tačiau tokio mūsų požiūrio padariniai, švelniai tariant, kuklūs: nei konkrečių projektų, nei konkrečių rezultatų. Mums reikia parengti realiai įvykdomą ir finansiškai pagrįstą veiksmų planą, kuriame būtų išdėstyti aiškūs tikslai, prioritetiniai uždaviniai bei gairės, ir geriau pasidalyti bei suderinti užduotis su Rytų partneryste ir Dunojaus strategija.

Turime ryžtingai pradėti energetikos ir transporto partnerystes ir vykdyti jas kartu su aplinkos partneryste. Tik laikydamiesi projektais grindžiamo požiūrio, kuriuo sutelkiamas dėmesys į nedidelio masto specifinius projektus, galėsime išspręsti labai skirtingų ir painių interesų regione problemą. Taip pat turime palikti praeityje savo nenuoseklų požiūrį skirstant finansavimą. Kol kas taikėme įvairias finansines priemones, kurių matomumas buvo menkas. Todėl bendrą Juodosios jūros baseino veiklos programą turime paversti savo pagrindine Juodosios jūros strategijos įgyvendinimo priemone ir naudoti ją kaip pradinį kapitalą, siekiant pritraukti į regioną investuoti pasirengusias institucijas, ir taip skatinti bendradarbiavimą.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Ponia pirmininke, lėtas projektų įgyvendinimo tempas, veiksmų planų ir vertinimo pranešimų nebuvimas, aukšto lygio susitikimų stoka, dubliavimosi su Rytų partneryste pavojus ir daugelis kitų problemų rodo, jog sprendimas, pagal kurį valstybės narės turi imtis vadovaujančio vaidmens įgyvendinant Juodosios jūros strategiją, buvo visiškai neapgalvotas. Atrodo, kad Europos Komisija turėtų vaidinti aktyvesnį vaidmenį kaip Juodosios jūros strategijos koordinatorė ir tarpininkė.

Taip pat tvirtai tikiu, kad ši strategija, kaip ir kitos makroregioninės strategijos, turi ir toliau išlikti neutralios biudžetiniu, instituciniu ir įstatyminiu požiūriu; kitaip sakant, dėl jos neturi susidaryti papildomų išlaidų, būti steigiamos naujos institucijos arba priimami nauji teisės aktai.

Reikia ne rengti naujas veiklos programas ir kurti specialias biudžeto eilutes, o sutelkti dėmesį į konkrečių projektų, kuriais būtų tikrai suinteresuotos susijusios valstybės, įgyvendinimą.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Ponia pirmininke, pone Komisijos nary, dabar pabrėžti, kad Juodoji jūra Europos Sąjungai strategiškai svarbi, jau paprasčiausias formalumas. Kaip galėtų būti kitaip, kai dabar, įstojus Bulgarijai ir Rumunijai, ji yra tapusi Europos Sąjungos vidaus jūra? Energetika, saugumas, stabilumas ir, žinoma, demokratija mums yra pirmutinės svarbos sritys.

Nuo 2007 m., kai pradėjome vykdyti savo politiką šiame regione, kuris keliais atžvilgiais labai svarbus, padarėme tam tikrą pažangą ir pasiekėme tam tikrų laimėjimų. Vis dėlto, deja, neišvengėme ir vilkinimo bei delsimo, nenuoseklus požiūriu ir inercijos laikotarpių. Tenka apgailestauti, kad nuo 2008 m. nesurengtas nė vienas ministrų susitikimas. Ši padėtis gerokai nutolusi nuo mūsų pradinių tikslų ir, turint mintyje šio regiono geostrateginę, geopolitinę ir ekonominę svarbą, mums belieka vienintelis pasirinkimas: stiprinti savo politiką ir veiklą Juodosios jūros regione.

Dėl to be išlygų palaikau pranešėjo T. Ungureanu pasiūlymą sustiprinti Europos Sąjungos Juodosios jūros politiką parengiant integruotą strategiją, kuriai būtų skirta atskira biudžeto eilutė. Remdamasis tuo, noriu, kaip Transporto ir turizmo komiteto narys, pabrėžti šių

dviejų sektorių, kurie turi tapti Europos Sąjungos Juodosios jūros strategijos sudedamosiomis dalimis, svarbą.

Galiausiai, nėra reikalo pabrėžti, kad bendra ES laivybos politika taip pat galėtų reikšmingai prisidėti prie tolygios, perspektyvios Juodosios jūros regiono plėtros. Tai reikia daryti dabar. Vis dėlto naujų narių priėmimas yra kitas klausimas, kuris turi būti kruopščiai išnagrinėtas.

Evgeni Kirilov (S&D). – Ponia pirmininke, prisijungus Bulgarijai ir Rumunijai Juodosios jūros regionas tapo ES kaimyniniu regionu. Tai strateginis tiltas, jungiantis Europą su Kaspijos jūra ir Vidurine Azija. Jo geopolitinė ir ekonominė svarba Europos Sąjungai saugumo, stabilumo ir energetiniu požiūriu nuolat auga. Dėl to Sąjunga turi sustiprinti savo veiklą jame, formuoti aktyvią politiką ir rasti ilgalaikius esamų regiono problemų sprendimus.

Ne tik pakrančių valstybės turi rodyti didelį suinteresuotumą daugiašaliu bendradarbiavimu, kuris yra itin svarbus siekiant spręsti neatidėliotinas regionines ir visai Europai svarbias problemas, tokias kaip „išaldyti“ konfliktai, nelegali prekyba ir kiti su saugumu susiję klausimai.

Šiuo metu reikia sutelkti dėmesį į kelias nerimą keliančias problemas, kurių pragmatiško sprendimo siekia visos pakrančių šalys. Viena iš jų – laivybos saugumas. Pastaraisiais metais didėja nelaimingų atsitikimų Juodojoje jūroje skaičius, įskaitant žmonių aukas ir žalą gamtai. ES turėtų sumažinti civilinių avarijų pavojų pagal Europos bendrosios laivybos politiką teikdama pagalbą per paieškų ir gelbėjimo operacijas. Tikimės netrukus balsuoti dėl mūsų kolegės Ilianos Malinovas Iotovas pranešimo, kuriame pirmą kartą nagrinėjama ES žvejybos Juodojoje jūroje politika. Tai galėtų suteikti tinkamą pagrindą daugiašaliam bendradarbiavimui regione.

Pageidautina ir ES parama dabar įgyvendinamiems projektams, tokiems kaip greitkelio, juosiančio Juodąją jūrą, paneuropinių transporto koridorių Nr. 8 ir Nr. 9 ir transporto jungčių tarp Juodosios jūros uostų statyba.

Norėčiau padėkoti pranešėjui už tai, kad parėmė mano pateiktus pakeitimus, ir už jo puikią kalbą.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Ponia pirmininke, kalbant apie Juodosios jūros regioną reikia pasakyti, kad Europos Sąjungos kaimynystėje nėra kitos tokios teritorijos, kuri pasižymėtų tokiais kraštutiniais skirtumais, tokia daugybe įtemptų konfliktų, tarp jų ir kruvinų, ir tokia daugybe prieštarinių interesų. Taigi neturėtume apgaudinėti savęs, kad suformulavę kokią nors politiką galėsime išspręsti klausimus, kurių nepavyko išspręsti kitomis politikos priemonėmis. Tai ne radijo pageidavimų koncertas ir mes negalime išspręsti energetikos problemų, kai Rusija nepageidauja dujotiekio, o mes jo norime. Taip pat negalime išspręsti regioninių konfliktų. Faktiškai tai labai ribota politika, bet vis dėlto verta ją vykdyti.

Kadangi kalbame apie sinergiją Juodosios jūros politikos atžvilgiu, atsiminkime, kad sinergija turi tam tikrą pridėtinę vertę. Norėčiau paklausti, pvz., kodėl Europos Parlamentas nebendradarbiauja su tokiais to regiono organizacijomis, kaip Juodosios jūros regiono ekonominio bendradarbiavimo organizacijos parlamentinė asamblėja (PABSEC). Jie nori dirbti su mumis. Europos Parlamentas mano, kad yra toks reikšmingas ir toks svarbus, kad jam šis bendradarbiavimas nereikalingas. Siūlau pradėti šį bendradarbiavimą ir dirbti kartu su kitais.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Ponia pirmininke, Juodosios jūros regionas yra strategiškai svarbus Europos Sąjungai. Deja, pastebime, kad nesuformuotas struktūrinis požiūris į šį regioną. Nesukurtas Juodosios jūros sinergijos veiksmų planas, o finansavimas skiriamas iš kelių nesuderintų šaltinių. Tai mums būtina parengti ES Juodosios jūros strategiją, kuriai būtų teikiamas toks pats prioritetas, kaip ir kitoms Europos Sąjungos regioninėms strategijoms, ir kurioje dėmesys būtų sutelktas į tris pagrindines sritis: ekonominio, socialinio ir žmogiškojo vystymosi; energetikos, transporto ir aplinkos; saugumo ir gero valdymo.

Tam tikriems pagrindiniams Europos ekonomikos projektams, tokiems kaip „Nabucco“ dujotiekio, kuris užtikrintų didesnę energetinę nepriklausomybę, arba Juodosios jūros uostų plėtros, reikia neatidėliojant suteikti impulsą, o tai galima pasiekti tik įgyvendinant bendrą strategiją.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Ponia pirmininke, Juodosios jūros regionas yra labai svarbus Europos energetiniam saugumui. Pone Komisijos nary, „Nabucco“ dujotiekis, nuo kurio didele dalimi priklauso Europos energetinis saugumas, yra pagrindinis klausimas. Deja, apie tiekimą šiuo milžinišku dujotiekiu informacijos yra labai mažai. Vakar Komisijos Pirmininkas J. M. Barroso mums sakė, kad lankėsi Azerbaidžane ir Turkmėnijoje ir kad diskusijos vyko labai gerai. Ką visa tai reiškia? Kažkuriuo momentu turime nusistatyti laiko ribą. Kada žinosime, ar „Nabucco“ dujotiekis yra perspektyvus, ar ne, kad neeikvotume energijos ir galėtume ieškoti kito sprendimo? „Nabucco“ dujotiekio klausimas, kuris vienas pagrindinių klausimų Europos energetinio saugumo požiūriu, yra nepaprastai svarbus ir turi būti aiškus. Tai turime tiekiją ar ne?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Ponia pirmininke, norėčiau pradėti padėkodamas pranešėjui T. Ungureanu už ypač puikų darbą rengiant šį pranešimą, kuris nepaprastai svarbus tiek geopolitinės, tiek ekonominės perspektyvos požiūriu. Regionas turi didelį potencialą gaminti ir tiekti energiją ir jam turi būti skiriamas didesnis dėmesys, ypač siekiant užtikrinti Europos Sąjungos energetinį saugumą.

Atsižvelgiant į tai, kad iki šiol veiksmai, kurių ėmėsi ES, nebuvo pakankamai išaiškinti, o Juodosios jūros sinergija nebuvo išplėtotą tiek, kiek buvo tikėtasi, nuoširdžiai tikiuosi, jog Europos išorės veiksmų tarnyba turės pakankamai žmogiškųjų ir materialinių išteklių, reikalingų trijų partnerysčių: aplinkos, transporto ir energetikos, įgyvendinimui užbaigti. Manau, kad Europos Sąjunga neturėtų nusigręžti nuo šio regiono. Priešingai, įgyvendinama nuosekliai, ilgalaikės priemonės, kurios leistų pasinaudoti vystymosi galimybėmis, ji privalo pasiekti, kad jos dalyvavimas taptų juntamas.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, apie Juodosios jūros strategiją kalbu kaip Parlamento narys iš Vengrijos, nes pranešime pastebėjau, atrodo, du tikslus, sutampančius su pagrindiniais Tarybai pirmininkaujančios Vengrijos prioritetais.

Pirma, pranešime išsipareigojama skatinti Europos Sąjungos ir šio regiono bendradarbiavimą. Mums, Parlamento nariams vengrams, tai ypač svarbu, turint mintyje paramą Dunojaus strategijai, kadangi bet kokios paramos Dunojaus strategijai galima tikėtis tik tuo atveju, jeigu atvirai palaikysime ir kitas strategijas.

Antras prioritetas – pats energetinis saugumas. Be ketinimo užtikrinti taiką ir stabilumą regione, galbūt svarbiausias Juodosios jūros strategijos tikslas energetinio saugumo srityje yra užtikrinti patį energetinį saugumą; kaip buvo pasakyta vakar, energetinis saugumas

yra pagrindinis Tarybai pirmininkaujančios Vengrijos prioritetas, taigi esame visi tuo suinteresuoti.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Ponia pirmininke, Juodoji jūra yra arti mūsų ir, žvelgiant iš energetikos perspektyvos, ji taip pat yra tikrai Europos jūra. Kaip Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto šešėlinis pranešėjas, atstovaujantis Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijai, ir kaip regioninės politikos koordinatorius norėčiau dar kartą patvirtinti šį požiūrį. Juodosios jūros regionas atveria dideles perspektyvas. Šiuo atžvilgiu itin svarbus yra bendradarbiavimas. Ką tik kalbėjome apie su dujotiekiu „Nabucco“ susijusias investicijas; šie projektai gali būti įgyvendinami tik esant stabiliems santykiams. Vakar J. M. Barroso pranešė apie Azerbaidžane ir Turkmėnijoje pasiektus rezultatus. Trumpai tariant, tokių strategijų pridėtinė vertė yra neginčijama; tai visiškai aišku ir, beje, E. Brok tai irgi pabrėžė.

Man asmeniškai svarbiausias dalykas būtų mūsų energijos tiekimo šaltinių įvairinimas, kaip daug platesnės sistemos dalis. Taip pat norėčiau padėkoti pranešėjui T. Ungureanu už šį labai įdomų ir reikalingą pranešimą.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Ponia pirmininke, Juodoji jūra yra svarbi Europos Sąjungai ne tik dėl savo strateginės vietos, bet ir ekonominių galimybių požiūriu bei dėl stipresnio regioninio vystymosi sąlygų. Šio regiono strategija duotų naudos prisidedama prie ekonominės veiklos tarp šalių, besiribojančių su jūra, įvairinimo, bendradarbiavimo švietimo ir mokslinių tyrimų srityje plėtojimo, taip pat bendradarbiavimo šiame regione stiprinimo siekiant užtikrinti svarbių gamtinių išteklių apsaugą.

Manau, kad Europos Sąjunga turi skatinti Juodosios jūros regiono šalis tinkamai naudoti gamtinės aplinkos išteklius, užtikrinti tvarų regiono vystymąsi, gerinti gyvenimo kokybę šiame regione ir kurti vietas bei regionines partnerystes.

Štefan Füle, *Komisijos narys.* – Ponia pirmininke, dabar pateiksiu tik tris pastabas. Pirmąją išsakyčiau jau mūsų diskusijos pradžioje: esu dėkingas už aktualų pranešimą dėl Juodosios jūros regiono.

Antra, leiskite man pasidžiaugti akivaizdžia, kaip parodė mūsų diskusija, jūsų šiam konkrečiam regionui teikiama svarba; šio požiūrio laikosi ir Išorės veiksmų tarnyba bei Komisija.

Mano trečioji pastaba yra ta, kad tikiuosi bendradarbiavimo su Parlamentu rengiant Juodosios jūros regiono strategiją ir jos vėlesnio įgyvendinimo.

Traian Ungureanu, *pranešėjas.* – Ponia pirmininke, trumpai kalbant, labai džiaugiuosi ne tik dėl plovimų, bet ir dėl to, kad man pasisekė gauti iš esmės abiejų šio Parlamento pusių palaikymą. Manau, kad, kaip pabrėžė E. Brok savo išvalgiose pastabose, pranešimas, dėl kurio šiandien rengiamės balsuoti, yra labai geras įvairių grupių bendradarbiavimo šiame Parlamente pavyzdys; turiu ypač padėkoti I. M. Paşcu, kuris pasirodė esąs labai aktyvus ir nuoširdus šio pranešimo šalininkas.

Nenoriu minėti kitų pavardžių, nes tai būtų neteisinga, kadangi kiekvienas turėjo pasakyti ką nors svarbaus apie šį pranešimą: dėl Juodosios jūros erdvės unikalumo, dėl jos trapumo, taip pat ir dėl būtinybės atsargiai formuoti politiką Juodosios jūros regione.

Žinoma, labai svarbi pastaba dėl „Nabucco“ projekto reikalingumo ir jo svarbos visai Europai. Taip pat norėčiau padėkoti Komisijos nariui Š. Füle už jo pastabas, ypač už tai,

kad buvo paminėtas jūrų aspektas, kurį kaip tik dabar plėtoja Komisija, ir, žinoma, už tai, kad buvo nustatyta reikiama sąsaja tarp Juodosios jūros strategijos ir Dunojaus strategijos.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks po kelių minučių.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Elena Băsescu (PPE), raštu. – (RO) Pirmiausia norėčiau padėkoti savo kolegai Traianui Ungureanu už šį pranešimą, kuris yra ypač svarbus Rumunijai. Mano šalis yra aktyviausia ES valstybė narė pabrėžiant strateginę Juodosios jūros svarbą ir būtinybę Europos Sąjungai stiprinti savo vaidmenį šiame regione. Regiono svarba buvo išryškinta kelete priemonių, kuriomis remiamos ES rytinės kaimynės. Vis dėlto Juodosios jūros sinergija davė nedaug rezultatų. Manau, kad ES prioritetai turi būti orientuoti į stabilaus, demokratinio regiono stiprinimą. Neišspręsti konfliktai tapo opiu klausimu Juodosios jūros regione. Jie bet kuriuo metu gali paastrėti, sukeldami grėsmę regiono saugumui. Juodosios jūros regionas taip pat yra ypač svarbus ES energetiniam saugumui. Europos Komisija ir toliau turi skirti dėmesį visų pirma planuojamiems energetikos projektams šiame regione.

Corina Crețu (S&D), raštu. – (RO) Dėl neaiškių tikslų ir bendradarbiavimo formų dubliavimosi kyla grėsmė, kad ES Juodosios jūros regiono strategija praras pagrindą. Padėtis vargu ar pagerės, nes skiriasi šalių, susijusių su Europos Sąjunga, statusas, dažnai nesutampa bendradarbiaujančių veikėjų interesai ir nėra vizijos, kaip akivaizdžiai rodo ir T. Ungureanu pranešimas. Jei norime paspartinti neišspręstų konfliktų sureguliuavimo procesą regione, turime pradėti nuo pastebėjimo, kad šią veiklą labai vilkino įvairių planų rėmėjai, besivaržantys vieni su kitais, taip vilkindami procesą daugiau nei 15 metų. Iš tiesų šis lenktyniavimas atskleidžia jų skirtingus interesus, dažniausiai, tiesiogiai ar netiesiogiai, susijusius su siekiu kontroliuoti tiekimo maršrutus regione. Manau, kad vaizdas bus aiškesnis tik tada, kai bus visiškai aišku, kaip bus sprendžiama Turkijos stojimo į ES klausimas ir koks bus Rusijos statusas Europos Sąjungos atžvilgiu. Tik išsiaiškinus šiuos dalykus bus sureguliuoti neišspręsti konfliktai ir užtikrintas ilgalaikis stabilumas regione.

András Gyürk (PPE), raštu. – (HU) Manoma, kad Juodosios jūros strategija ateityje vaidins vis svarbesnį vaidmenį Europos Sąjungoje. Tai visiškai aiškiai rodo ir bendra Europos Komisijos ir Azerbaidžano deklaracija, pasirašyta praeitą savaitę, kurioje Azerbaidžanas raštu pažadėjo dideliais kiekiais tiekti dujas Europai. Džiaugiuosi galėdamas pažymėti, kad Europos Komisija pagaliau imasi konkrečių veiksmų siekdama paskatinti „Nabucco“ projektą, nes prieigai prie dujų šaltinių, esančių Kaspijos regione, užtikrinti turėtų būti teikiamas ypatingas prioritetas. Vis dėlto kartu turime nepamiršti dujų tiekimo į Europą, kuris gali būti vykdomas tik per Juodosios jūros šalis.

ES ir Juodosios jūros šalių dialogo stiprinimas galėtų būti didelis žingsnis pirmyn užtikrinant Europos energijos tiekimo saugumą, nes dujotiekio „Nabucco“ statyba taip pat suteiks valstybėms narėms, kurių išteklių įvairovė šiuo metu itin menka, prieigą prie naujų dujų šaltinių. Vis dėlto statant dujotiekį bus reikalingas ir aktyvus dalyvaujančių šalių indėlis. Skaidri, nediskriminacinė transporto sistema ir investicijoms palanki verslo aplinka yra svarbios ne tik siekiant užtikrinti ES valstybių narių tiekimo saugumą, bet ir lemiamos stabilumo bei gerovės šiame regione prielaidos. Mano nuomone, „Nabucco“ statyba Juodosios jūros regionui gali duoti tik naudos: vamzdynas užtikrins nuspėjamų pajamų

šaltinių regiono šalimis ir tuo pat metu suteiks joms tiesioginę prieigą prie didžiausios pasaulyje dujų rinkos.

Danuta Jazłowiecka (PPE), raštu. – (PL) Svarstomo pranešimo autorius aiškiai pažymi, kad vadinamoji Juodosios jūros sinergija, kuri buvo priimta 2007 m., nevisiškai pateisino į ją dėtas viltis. Europos Sąjungos plėtra prisijungiant prie jos Rumunijai ir Bulgarijai reiškė, kad šis regionas atsidūrė mūsų dėmesio centre. Po to, kai padėtis Centrinėje ir Rytų Europoje stabilizavosi, atrodė, kad atėjo laikas Europos Sąjungai sutelkti dėmesį į Juodosios jūros regioną. Vis dėlto dėl pasaulinės ekonomikos krizės šis klausimas tiesiog dingo iš Europos darbotvarkės. Neturime pamiršti, kad Europos Sąjungai svarbūs ne tik Baltijos jūros ar Viduržemio jūros baseinai. Žinoma, dabartiniai įvykiai Tunise rodo, kad šiems regionams irgi turime skirti dėmesį. Vis dėlto privalome pradėti suprasti, kad Juodosios jūros regionas pamažu tampa itin svarbus Europos požiūriu. Jis gali padėti išspręsti mūsų energetikos problemas. Jis turi mūsų ekonomikai svarbius susisiekimo kelius. Kartu jame yra ir nestabilumo šaltinių, kurie gali kelti mums didelį pavojų. Dėl visų šių priežasčių būtina pritarti pranešėjui, kad atėjo laikas parengti visapusišką ES politiką Juodosios jūros regione. Juo labiau, atrodo, kad pakeitimai, įvesti Lisabonos sutartimi, gali prisidėti prie veiksmingo tokio plano įgyvendinimo. Taip pat didžiąją dalį dabartinės Juodosios jūros sinergijos trūkumų galėtų padėti išspręsti įsteigtas atitinkamas Europos išorės veiksmų tarnybos skyrius.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), raštu. – (CS) Europos Sąjungos Juodosios jūros regiono strategija panaši į sniego žmogų. Visi kalba apie jį, bet niekas jo nematė. Tam tikrų šių mano nuomonę patvirtinančių prieštaravimų randu jau pačioje rezoliucijos pradžioje. Pirmą, joje pateiktas Juodosios jūros regiono apibrėžimas. Gana įdomu tai, kad Juodosios jūros regionui „pagal Europos Komisijos apibrėžimą“ priskirtas Azerbaidžanas, t. y. ant Kaspijos jūros kranto esanti šalis, o Makedonija – nepriskirta, nors priskirtos dvi artimiausios jos kaimynės, Bulgarija ir Graikija. Net neįsivaizdavau, kad Graikija siekia net ir Juodosios jūros pakrantę. 13 bendradarbiavimo sričių, kuriose tikimasi didesnio ES dalyvavimo šiame regione, yra labai platus sąrašas. Atrodo, kad anksčiau Komisija nepakankamai įvertino šio regiono svarbą. Galiausiai, turėdamas mintyje, kad šių metų pavasarį 1,5 mln. EUR bandomojo projekto dėl aplinkos apsaugos ir regiono vystymosi lėšų suma buvo perkelta projektui dėl bananų iš AKR šalių, turėčiau pateikti užklausą dėl informacijos, kuria Komisija rėmėsi priimdama tokį sprendimą. Įdomu, kad autorius, kuris „užmiršo paminėti“ „Pietinės srovės“ dujotiekį, dabar kalba apie prieštaringai vertinamą ir nepakankamai finansuojamą „Nabucco“ projektą. Norėčiau pabrėžti, kad partnerysčių su įvairiais ES regionais sudarymo galimybė bus labai svarbus aspektas siekiant tolesnio regiono vystymosi (išskyrus anksčiau minėtą sritį). Nėra paskutinės diskusijos išvados dėl vizų režimo su Ukraina sustabdymo.

Iosif Matula (PPE), raštu. – (RO) Šiandien svarstome projektą, kuris svarbus Europos Sąjungos ateičiai keliais aspektais. Tai, kad prie ES prisijungė Rumunija ir Bulgarija, suteikė pridėtinės vertės, nes buvo užtikrinta prieiga prie Juodosios jūros regione, kurioje yra ir kaimyninės Europos Sąjungos šalys, įskaitant strategines partneres. Bendra Juodosios jūros regiono strategija leis mums pasiekti didelę pažangą kuriant stabilumo, saugumo, demokratijos ir gerovės erdvę. Atsižvelgdami į tai, bendras, integruotas iniciatyvas, priimtas šio regiono šalių, galime laikyti pirmu žingsniu mūsų žemyno suvienijimo link.

Ir kaip rumunas, ir kaip Regioninės plėtros komiteto narys pritariu tam, kad būsima Juodosios jūros strategija būtų susieta su Dunojaus strategija, kurią neseniai pradėjo vykdyti Europos Komisija. Manau, kad ES turi plačiau veikti Juodosios jūros regione ir bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis, nes mūsų regionai yra tarpusavyje susiję ir

teritoriniu, ir ekonominiu požiūriu. Tai leis mums ateityje užtikrinti didesnę energijos tiekimo saugumą, įgyvendinant infrastruktūros projektus (pvz., vadinamojo Pietų koridoriaus arba suskystintų dujų terminalų projektus) ir įvairinant tiekimo maršrutus bei šaltinius.

Be to, turime deramai koordinuoti Juodosios jūros regionui skirtas finansines priemones, kurti ir modernizuoti jo uostus, sumažinti taršą šioje teritorijoje.

Zbigniew Ziobro (ECR), raštu. – (PL) Juodosios jūros sinergija – dar vienos praleistos progos užmegzti ryšius su regionais, turėsiančiais geopolitinę ir strateginę reikšmę ateityje, pavyzdys. Kai strategija buvo priimta, prioritetu buvo paskelbtas Juodosios jūros šalių ir Europos Sąjungos energijos tinklų sujungimas. Pagrindinė ši tikslą padėsianti pasiekti investicija – „Nabucco“ dujotiekis. Deja, matome, kad jau ilgą laiką Briuseliui šiuo klausimu trūksta ryžto. Kaimyninės šalys, kurios suinteresuotos dujotiekio statyba, taip pat tai sako. Jau metus Azerbaidžanas siunčia raginimus Europos Sąjungai imtis veiksmų dėl sutarčių dėl dujų tiekimo iš Kazachijos ir Tadžikijos sudarymo, nes be jų dalyvavimo dujotiekio statyba nebus finansiškai naudinga. Tiesa, tylų palaiminimą yra gavęs konkuruojantis projektas, kuris apeina Kaukazo šalis – Rusijos „Pietinės srovės“ dujotiekis. Mums nedera taip dirbti. Energetikos pranešimo nuostatos yra nepakankamos. Jos turėtų būti sukonkretintos, t. y. reikėtų pateikti papildomos informacijos apie lėšų investicijoms, turinčioms strateginės reikšmės ES ateičiai, skyrimą.

(Posėdis buvo sustabdytas kelioms minutėms)

PIRMININKAVO: GIANNI PITTELLA

Pirmininko pavaduotojas

7. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. – Kitas darbotvarkės punktas – balsavimas

(Išsamūs balsavimo rezultatai ir kita informacija pateikiama protokole)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė paprašė įtraukti procedūrinį pasiūlymą.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – *(LT)* Mieli kolegos, šių metų sausio 13 d. žymi 20 metų sukaktį, kurios pasekoje griuvo sovietų imperijos sienos. 1991 m. Lietuvoje daugiataukstantinė beginklė minia pasipriešino sovietinės armijos agresijai ir apgynė laisvę bei nepriklausomybę. Kruvinos sausio 13-osios nakties įvykius stebėjo Europa ir visas pasaulis. Valstybės, tarptautinės organizacijos ir pavieniai žmonės reagavo į okupacinės jėgos smurtą, siųsdami į Vilnių palaikymo žinias. Visų Lietuvos žmonių vardu dėkoju Europos Parlamentui, 1991 m. sausio 24 d. priėmusiam rezoliuciją, palaikančią Baltijos valstybes, ir pasmerkusiam sovietinę agresiją. Dėkojame jūsų atstovaujamosioms valstybėms, kurios nepaliko mūsų vieny. Kaip simbolinę padėką savo dėžutėse rasite proginį leidinį, skirtą aniems įvykiams prisiminti. Kad tokia tragiška istorija nepamikartotų, turime...

Pirmininkas. – Dėkoju, ponai R. Morkūnaite-Mikulėniene. Norėčiau jūsų paprašyti nutraukti kalbą; mes jums suteikėme žodį, nors tai, apie ką kalbėjote, nebuvo procedūrinis pasiūlymas. Nenorėjau trukdyti jums iš mandagumo ir dėl to, kad paminėjote keletą svarbių dalykų. Ačiū.

7.1. Derybos dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo (A7-0368/2010, Ana Gomes) (balsavimas)

7.2. Krikščionių padėtis religijos laisvės atžvilgiu (B7-0039/2011) (balsavimas)

– Prieš balsavimą dėl 14 dalies:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pone pirmininke, pritarus kitoms frakcijoms, norime pateikti patikslinimą: pageidaujame ne pakeisti EIVT sistemą, o tik išplėsti pajėgumus. Taigi teksto redakcija, kurią pasirinkome, yra tikslesnė ir norėtume paprašyti mūsų kolegų Parlamento narių tam pritarti. Taip pat vartojame teisingą oficialų Europos išorės veiksnių tarnybos pavadinimą.

(Žodinis pakeitimas buvo priimtas)

7.3. Padėtis Baltarusijoje (B7-0044/2011) (balsavimas)

– Prieš balsavimą dėl 2 dalies:

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Pone pirmininke, siūlome svarbų trumpą 2 dalies papildymą: „yra ypač susirūpinęs Mikolajaus Statkevičiaus, pastarąsias 31 dieną tęsiančio bado streiką, sveikata“.

(Žodinis pakeitimas buvo priimtas)

– Prieš balsavimą dėl 3 dalies:

Jacek Protasiewicz (PPE). – Pone pirmininke, mano siūlomas pakeitimas labai panašus į Justo Paleckio pateiktą pakeitimą. Kadangi rezoliucija – ne tik Parlamento politinis pareiškimas, bet ir moralinė parama tiems, kurie yra įkalinti, norėtume pasiūlyti įtraukti į mūsų rezoliuciją keturių buvusių kandidatų į prezidentus, kurie vis dar kalinami KGB, pavardes.

Tai: Vladimir Nekliayev, Andrei Sannikov, Nikolai Statkevich ir Alexei Mikhalevich, taip pat dviejų demokratinių opozicinių partijų lyderiai – Pavel Severinets, Baltarusijos krikščionių demokratų partijos pirmininkas, ir Anatoly Lebedko, Jungtinės piliečių partijos lyderis. Norėtume paprašyti jūsų paramos, kolegos, kad šios šešios pavardės būtų įtrauktos į 3 dalį.

(Žodinis pakeitimas buvo priimtas)

– Prieš balsavimą dėl 9 dalies:

Vytautas Landsbergis (PPE). – Pone pirmininke, derėtų nepamiršti, o gal įtraukti į 9 dalies tekstą šią mintį: „tuo pačiu metu Komisija turėtų finansuoti V. Nekliajevo poezijos knygų, kurias Baltarusijos valdžios institucijos neseniai konfiskavo ir sudegino, perspausdinimą ir platinimą“. Prašome, jei įmanoma, tam neprieštarauti.

(Žodinis pakeitimas buvo priimtas)

– Prieš balsavimą dėl 13 dalies:

Kristiina Ojuland (ALDE). – Pone pirmininke, norėtume pasiūlyti žodinį pakeitimą, t. y. 13 dalį po žodžių „Rytų partnerystės veikloje“ papildyti žodžiais „ne vėliau kaip“. Mums reikia šio pakeitimo, nes turime greitai priimti sprendimus dėl santykių su Baltarusija, ypač

dėl sprendimo dėl Rytų partnerystės ir tolesnio Baltarusijos dalyvavimo joje. Norėtume paprašyti jūsų paramos.

(Žodinis pakeitimas buvo priimtas)

7.4. 2009 m. konkurencijos politikos ataskaita (A7-0374/2010, Derk Jan Eppink) (balsavimas)

– Prieš balsavimą dėl 105 dalies:

Michael Cramer (Verts/ALE) – (DE) Norėtume pasiūlyti 105 dalį papildyti taip:

„Ragina valstybes nares ir Komisiją pereinamuoju laikotarpiu.“

(Žodinis pakeitimas buvo priimtas)

7.5. Tvari ES Tolimosios Šiaurės politika (A7-0377/2010, Michael Gahler) (balsavimas)

7.6. ES Juodosios jūros strategija (A7-0378/2010, Traian Ungureanu) (balsavimas)

– Prieš balsavimą dėl 13 dalies:

Adrian Severin (S&D). – Pone pirmininke, norėčiau pateikti žodinį 13 dalies pakeitimą. Po antrojo sakinio, kuriame rašoma: „yra įsitikinęs, kad ES ir JJEBO bendradarbiavimo institucinis dialogas galėtų būti žingsnis siekiant tikros partnerystės regione“, norėčiau pasiūlyti papildomą sakinį: „šiuo tikslu ragina įsteigti Europos Parlamento užsienio reikalų komiteto ir JJEBO Parlamentinės Asamblėjos bendrą darbo grupę“. Tai būtų tinkama priemonė, kuri padėtų mums įdiegti bendrą idėją, dėl kurios, matyt, susitarta. Kalbėjau su pranešėju, kuris, atrodo, reiškia paramą ir pritarimą šiam pakeitimui.

(Žodinis pakeitimas nebuvo priimtas)

Balsavimas baigtas

8. Paaiškinimai dėl balsavimo

Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo

Pranešimas: Ana Gomes (A7-0368/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Pone pirmininke, dėkoju už suteiktą galimybę pareikšti savo nuomonę apie susitarimą, šiandien ES sudarytą su Libija; turiu pasakyti, kad jame nekalbama apie vieną rimtą reikalą. Keista matyti, kad šiame pranešime nepaminėtas europiečiams turbūt svarbiausias dalykas, būtent tai, kad Libija, kaip tranzitine šalimi įvažiuoti į Europą, masiškai naudojasi nelegalūs imigrantai iš visos Afrikos, iš Azijos, kitaip sakant, iš didesnės pasaulio dalies. Gerai žinoma, kad ES jiems – stebuklų žemė, kur pieno upės plaukia ir pinigais lyja. Dėl to Europa tarsi magnetas traukia neįtikėtinai daug žmonių, norinčių pabėgti iš kalėjimo, nuo skurdo ir vargo, kuriuos įkūnija jų gimtinės. Taip pat aišku, kad Libija, kartu su kitomis Šiaurės Afrikos šalimis, atvirai naudojama kaip tranzito šalis, ir tai yra milžiniškas iššūkis ES. Visa tai turėjo atlikti daug didesni vaidmenį mūsų diskusijoje su Libijos valdžia – atlikti daug didesni vaidmenį aptariant reikalavimus, kuriuos nustatome, kad būtų užkirstas kelias šiam spaudimui Europos sienoms. Gerai, kad

inicijavome derybas, bet į nevirtį varo tai, kad per derybose neleidžiame sau svarstyti tai, kas svarbu.

Pasiūlymai dėl rezoliucijų: (RC-B7-0039/2010)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, antisemitinių ir antiislamiškų nuotaikų vienu ar kitu mastu dar pastebima daugelyje pasaulio dalių, kaip ir priešiško bei negerų jausmų krikščionių atžvilgiu.

Pastarieji įvykiai, įskaitant išpuolius prieš krikščionis, gyvenančius Pakistane, Irake, Egipte, Nigerijoje Kipre, turi būti griežčiausiai pasmerkti. Abipusis kitų žmonių vertybių supratimas yra tikrasis religijos laisvės pamatas ir ta laisvė neturi būti jokiais būdais ribojama. Taigi turi būti saugomos visų žmonių, krikščionių ar kito tikėjimo, pagrindinės laisvės.

Tuo pat metu Europos Sąjunga negali ir neturi švaistyti nemažų išteklių kitoms religijoms skatinti, ypač šiais ekonominės krizės laikais. Komisija išleido neįtikėtiną 4 mlrd. EUR sumą islamui stiprinti. Šie pinigai galėjo būti panaudoti kitiems svarbiems tikslams.

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, manau, kad tai, ką šiandien patvirtinome, turi lemiamą reikšmę. Religijos laisvė yra visų laisvių motina. Tai viena iš pagrindinių neatimamų žmogaus teisių, įtrauktų į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją.

Šios teisės apima laisvę keisti religiją ar tikėjimą ir laisvę, vienam ar su bendruomene, viešai ar privačiai išpažinti religiją ar tikėjimą mokymu, nusistovėjusia tvarka, malda ir apeigų laikymusi. Deja, pastarųjų mėnesių žudynės, pasiglemžusios aukų iš krikščionių mažumų, yra puolimo, sistemiškai ir beatodairiškai vykdomo prieš krikščionis daugelyje pasaulio vietų, kulminacija.

Deja, kaip rodo šie įvykiai, teisė į religijos laisvę šiandien ginčijama. Taip atsiranda netolerancija, kuri dažnai skatinama ir kuria manipuliuojama politiniais ir finansiniais sumetimais. Šiomis aplinkybėmis labiausia stebina tai, kad institucijos nieko nedaro. Bet kurie tylūs protestai lengvai užgniauziami.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Pone pirmininke, suprantu ankstesnių kalbėtojų nerimą ir pritariu jų mintims. Vis dėlto yra vienas ypatingas aspektas, kuriam pranešime faktiškai skirta pernelyg mažai dėmesio. Tai 7 dalis, kurioje smerkiami Turkijos valdžios veiksmai Šiaurės Kipre, kuris, remiantis visomis tarptautinės teisės normomis, yra neteisėtai okupuotas Turkijos – Turkijos kariuomenės – taigi šalies, kuri oficialiai ir realiai derasi dėl stojimo į ES.

Stebime, kaip trukdoma Kipro gyventojams graikams, norintiems sugrįžti ir susigrąžinti savo cerkves, vienuolynus ir šventus pastatus Šiaurės Kipre, kaip jiems neleidžiama atvykti ir paprasčiausiai atstatyti savo bažnyčias, kaip jiems trukdama grįžti ir atsiimti jiems teisėtai priklausančią nuosavybę.

Iš tikrųjų matome, kaip Šiaurės Kipre panaudojant smurtą ir priespaudą diskriminuojami krikščionys ir tai tiesiogiai palaiko kandidatė į ES nares, t. y. Turkija. Tai nepriimtina, todėl Europos Parlamentas turėtų veikti vadovaudamasis 7 dalimi ir rekomenduoti sustabdyti derybas su Turkija bent jau iki to laiko, kol Šiaurės Kipre bus atkurta tvarka.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Pone pirmininke, Europai dėl jos šaknų tenka ypatinga pareiga ginti krikščionis visame pasaulyje. Ši rezoliucija, be abejo, yra tos pareigos

išraiška. Žinoma, aš jai pritariu. Vis dėlto Europa turi ir pareigą imtis priemonių, kurios ateityje apgintų krikščionis visame pasaulyje ir neleistų vėl kilti tokioms tragedijoms.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Pone pirmininke, neseniai keliose pasaulio šalyse, daugiausia šalyse, kuriose gyventojų daugumą sudaro musulmonai, matėme žiaurų krikščionių mažumų persekiojimą. Negalime stebėti tokių įvykių sudėję rankas. Religijos laisvė, kaip ir kitos pilietinės teisės, ir toliau išlieka vienas Europos Parlamento veiklos prioritetų. Todėl visiškai pritariu Europos Parlamento Pirmininko J. Buzeko pareiškimui, kuriame jis smerkia šiuos nusikaltimus. Taip pat prašau Europos Sąjungą imtis visų įmanomų diplomatiškosios priemonių, kad būtų užtikrintos religinės laisvės, ypač šalyse, kurių piliečiai pažeidžia šias teises. 2009 m. pranešime apie žmogaus teisių padėtį, kuris buvo neseniai patvirtintas, pabrėžėme, jog Europos Sąjunga turi atlikti aktyvų vaidmenį stengdamasi stiprinti žmogaus teises ir demokratiją visame pasaulyje. Raginame skirti specialų ES įgaliotinių žmogaus teisių klausimams. Šios dienos rezoliucija yra puikus kito mūsų kovos už pagarbą žmogaus teisėms etapo išeities taškas.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Pone pirmininke, norėčiau išreikšti savo džiaugsmą, kad priimta rezoliucija dėl krikščionių persekiojimo, kurios bendraautoris esu ir aš. Be to, norėčiau padėkoti C. Ashton už jos reakciją į krikščionių padėtį Aleksandrijoje. Prisimename sirų vyskupų iš Irako apsilankymą ir jų tragiškus pasakojimus apie krikščionių padėtį Irake. Taip pat norėčiau šia proga paminėti ir Joną Paulių II (po kelių mėnesių džiaugsmingai švęsime jo paskelbimą palaimintuoju), kuris buvo didelis taikos ir dialogo tarp krikščionių, žydų, musulmonų ir kitų religijų pasekėjų šalininkas. Mes prisimename susitikimus Asyžiuje ir Jono Pauliaus II apsilankymus mečetėje bei sinagogoje pagarbos ir meilės savo artimui labui.

Krikščionių padėtis pasaulyje tokia, kad Europos Sąjunga turi imtis veiksmų. Tai mūsų pareiga. Turėtume panaudoti visas politines priemones, taip pat turėtume padėti materialiai nukentėjusiesiems nuo persekiojimų.

Tunne Kelam (PPE). – Pone pirmininke, kaip vienas iš bendraautorių, balsavau už šią istorinę rezoliuciją, bet yra dar du svarbūs pavedimai vyriausiajai įgaliotinei ir Komisijai, kuriuos reikia kuo skubiau įgyvendinti.

Pirma, Komisija turėtų skubiai parengti ES strategiją dėl teisės į religijos laisvę įgyvendinimo, taip pat priemonių prieš valstybes, kurios sąmoningai negina religinių mažumų, sąrašą.

Antra, Komisija turėtų Išorės veiksmų tarnybos Žmogaus teisių direktorate sukurti nuolatinę struktūrą, skirtą vyriausybių religinės laisvės suvaržymams stebėti ir kasmet apie tai pranešti Parlamentui.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, religijos laisvė – civilizacijos pagrindas. Be jo, demokratija šluba, o visuomenė stumiama tikėjimo, kuris neigia žmoniškumą ir žmogaus orumą, link.

Tai ir vyksta įvairiose pasaulio dalyse. Ekstremistiniai ir fundamentalistiniai religiniai įsitikinimai kasdien įžiebiamą mirtinų smurto veiksmų prieš krikščionis, kurie tampa tikrais šių dienų kankiniais. Ši smurtą sukelianti netolerancija atsiranda iš fundamentalistinės kultūros. Štai kodėl bet kokios pažiūrų, atmetančių kitų žmonių religinį ar kultūrinį tapatumą, apraiškos turi būti nedelsiant ir be užuolankų pasmerktos. Tarptautinės bendruomenės ir jos institucijų pareiga užtikrinti pagarbą religiniams įsitikinimams. Ne visada jos skubinosi imtis veiksmų, kai žudynių aukomis tapdavo krikščionys.

Irako chaldėjams ir Egipto koptams gresia išnykimas tuose regionuose, kur jie gyveno amžių amžiais. Dar kartą norėčiau padėkoti Pirmininkui J. Buzekui už entuziastingą pritarimą idėjai surengti procesiją su fakelais – uždegti krikščionišką žvakę visoms fundamentalizmo aukoms.

Religijos laisvė turi tapti humanistinės bendruomenės vėliava; linkiu visiems džiaugtis ne tik tikėjimu, viltimi ir širdies dosnumu, bet ir teisingumu bei laisve.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, aš taip pat balsavau už šią rezoliuciją, nes šiuo metu religinių mažumų apsaugos visame pasaulyje klausimas tampa vis svarbesnis.

Ypatingą nerimą kelia tai, kad 2011 m. žmonės vis dar persekiojami už savo įsitikinimus. Europos Sąjungos pagrindinių žmogaus teisių chartijos 10 straipsnyje nesuteikiama jokios erdvės interpretacijoms. Jame aiškiai nustatyta teisė į visišką minties, sąžinės ir religijos laisvę. Per pastarąsias kelias savaites įvykdyti puolimai prieš kai kurias religines bendruomenes yra dar vienas ženklas, kad visoms vyriausybėms reikia imtis veiksmingų priemonių religinėms mažumoms apginti, nepaisant jokių sunkumų ar grasinimų.

Europos Sąjunga turi siekti puoselėti tikybų dialogą, skatindama glaudesnę Europos šalių bendradarbiavimą, bet ypač su šalimis, kuriose religijos laisvė, deja, dar negarantuojama. Teisė į religijos laisvę turi būti gerbiama ir garantuojama visur, be jokių išimčių.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pone pirmininke, tai puiki istorinė rezoliucija. Turime skirti daugiau dėmesio religijos laisvei Europoje. Svarbu prisiminti savo šaknis, kurios remiasi judėjų ir krikščionių vertybėmis. Paminėtos Europos vertybės ir teisės atsirado iš šio palikimo, iš šių šaknų. Tai, kas atsitiko Egipto krikščionims koptams, privertė mus dėl to susimąstyti. Ginti krikščionis reikia visose pasaulio dalyse, ne tik Egipte: panašūs dalykai dėjosio Turkijoje ir Asirijoje.

Mums, europiečiams, reikėtų atkreipti ypatingą dėmesį į tai, kad ir pačioje Europos Sąjungoje susidaro situacijų, kai turime įsikišti. Žmonės tampa persekiojimo dėl religijos aukomis.

Tai, savo ruožtu, atsitinka dėl iškreiptos islamo baimės, dėl kurios mes atsižadėjome savo vertybių, trypdami krikščioniškąsias vertybes. Taip neturėtume daryti; vietoj to reikalingas dialogas ir religijos laisvė. Mums reikia užtikrinti, kad Europos kultūrinis paveldas išliktų, išliktų judaizmo ir krikščionybės vertybės, turime jas drąsiai ginti. Šios vertybės – ypač svarbi mūsų europinio tapatumo dalis.

Philip Claeys (NI). – (NI) Pone pirmininke, balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl krikščionių padėties atsižvelgiant į religijos laisvę, todėl esu laimingas, kad ji buvo priimta. Vis dėlto turiu kai kurių abejonių dėl dviprasmiškos kalbos. Pvz., niekur nebuvo tiesiai šviesiai pasakyta, kad krikščionys susiduria su didžiausiomis problemomis islamo šalyse.

Pvz., N konstatuojamojoje dalyje pasakyta, kad Europa nėra visai nekalta dėl religijos laisvės pažeidimų. Taip tikrai gali būti, tačiau taip sakydami pavienes ir atsitiktines Europos problemas priskiriame tai pačiai kategorijai, kaip ir struktūrinę diskriminaciją ir išpuolius prieš krikščionis musulmonų kraštuose. Be to, kalbama ne apie bombų sprogdinimus ir kitokias smurto atakas, kurias vykdo musulmonų ekstremistai daugelyje musulmonų šalių, nes esama ir oficialios politikos, nukreiptos prieš krikščionis. Pvz., kad ir tariama problema dėl išteklių bažnyčioms Turkijoje renovuoti stokos arba sunkumų dėl Konstantinopolio ekumeninio patriarcho sosto paveldėjimo. Turkijos okupacinių pajėgų elgesys Kipre taip pat tikras skandalas.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pone pirmininke, vakar čia dalyvavau diskusijose, kurios buvo labai įdomios ir labai reikšmingos. Taip pat vakar dalyvavau ceremonijoje su degančiomis žvakėmis prie Parlamento ir dėkoju Pirmininkui J. Buzekui už vadovavimą eisenai.

Krikščionių persekiojimas šiais laikais primena paskutines Romos imperijos dienas, kai krikščionys buvo laikomi žvėrimis, kuriuos galima medžioti. Tam reikia padaryti galą. Svarbu, kad Europos Sąjunga tuo užsiimtų; manau, kad mes tą ir darome įtvirtindami saviraišką ir laisvę išpažinti savo religiją ne tik Europos Sąjungoje, bet ir šalyse kandidatėse. Tai labai svarbu visam pasauliui.

(GA) Džiaugiuosi, kad ši istorinė rezoliucija šiandien priimta, ir ypač kad priimta vienbalsiai.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pone pirmininke, ši rezoliucija labai svarbi, nes ji pirmoji ir priimta ypač svarbiu momentu. Mes žinome apie krikščionių žudynes Irake. Mes žinome, kas dabar vyksta Egipte ir kas ten vyko pastaraisiais metais. Mums žinomi atskiri atvejai, bet ir jie svarbūs – kunigų krikščionių žudynės, ir ne tik kunigų, Turkijoje, Sirijoje, Pakistane. Mes žinome, kas darosi tam tikrose Afrikos šalyse, kur yra musulmonų dauguma. Turint visa tai omenyje, mane didžiai nustebino Europos Sąjungos Komisijos Pirmininko J. Barroso tylėjimas. Praėjo ištisa savaitė be jokių jo komentarų. Ir tik valstybių narių ministrų pirmininkų (nors mano šalies ministro pirmininko tarp jų nebuvo) prispaustas, jis padarė pareiškimą. Gerai, kad C. Ashton apie tai kažką pasakė, bet vis dėlto Europos Sąjungos vadovas dėl šio dalyko turėjo pasisakyti iš karto, nedelsdamas. Jis to nepadarė, ir tai apgailėtina.

Pasiūlymai dėl rezoliucijų: (RC-B7-0044/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, džiaugiuosi, kad šis Parlamentas suvokia, kad Baltarusija eina autokratijos link. Baltarusijos režimas yra tokios valdymo sistemos pavyzdys, kurios šis žemynas turėjo atsikratyti jau prieš 20 metų.

Nepaisant to, tikiuosi, kad šis pasiūlymas galėtų sužadinti kai kurių kolegų norą atlikti savianalizę. Vertinkite tai atsižvelgdami į buvusio sovietų „aparatchiko“, analizuojančio Europos Sąjungą, poziciją. Noriu jums pasakyti, kad jis rastų nemažai dalykų, dėl kurių pasijaustų kaip namie. Jis pamatytų, kad valdo ne išrinktas prezidentas ar išrinkta sistema, tačiau iš 27 narių sudarytas politinis biuras, vadinamas Europos Komisija, įvertinęs pamatytų šį Parlamentą, mechaniškai priimančių sprendimus, ir tai jam sukeltų nostalgiskus jausmus, jis pamatytų penkerių metų trukmės planus, kuriais vadovaudamiesi tvarkome savo reikalus, jis pamatytų netgi specialių limuzinų parką ir netgi specialias uždaras parduotuves, skirtas sistemos darbuotojams ir nomenklatūros nariams.

Tačiau svarbiausia, kad jis pamatytų tai, ką F. Engels vadino „klaidingos sąmonės doktrina“ – t. y. padėtį, kai balsuodami žmonės nesuvokia savo tikrųjų interesų, ir būtent mes turime jiems sukurti geresnę sistemą. Prisimenu tą gąsdinančią paskutinę sceną iš Dž. Orvelo „Gyvulių ūkio“, kai gyvuliai žiūri tai į žmogų, tai į kiaulę ir suvokia, kad nebegali jų atskirti.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Pone pirmininke, taip pat balsavau už šią labai reikalingą rezoliuciją. Mano nuomone, Europos Sąjunga turėtų itin atidžiai stebėti žmogaus teisių pažeidimus, kurie daromi kaimyniniuose regionuose. Norėjau matyti daugiau veiksmų sprendžiant problemas, su kuriomis susiduria jaunimas. Baltarusijos jaunimo organizacijoms neleidžiama laisvai veikti; dėl to jos turi veikti slaptai.

Jau daugiau nei metus Europoje jaunimas organizuoja gatvės renginius, kurių metu Europos sostinėse užkemša burnas svarbioms statuloms, taip pademonstruodami jų nebylumą. Tai

protestas prieš žodžio laisvės suvaržymą Baltarusijoje. Tikiuosi, kad jaunesiems europiečiams nereikės užkimšti burnos Europos Parlamentui ar mus nutildyti ir kad sugebėsime drąsiai ginti savo vertybes ir demokratiją.

Kristian Vigenin, *S&D frakcijos vardu.* – (BG) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcija pritaria pateiktai rezoliucijai. Tikime, kad tai bus svarbus ženklas Baltarusijos valdžiai, pilietinei visuomenei, žiniasklaidai ir visiems kovojantiems už šios šalies demokratinę raidą. Tikimės, kad Komisija bei Taryba atidžiai apsvarstys ir aptars šioje rezoliucijoje pasiūlytas priemones ir jos bus kuo skubiau įgyvendintos, siekiant jų teigiamo poveikio.

Tiesą pasakius, dėl rytoj planuojamos perrinkto prezidento A. Lukašenkos inauguracijos ceremonijos niekur nedings klausimai, susiję su jo paties, rinkimų teisėtumu ir šių rinkimų rezultatų skaičiavimo būdu. Iki šiol Europos Sąjungoje buvo naudojamos įvairios politikos kryptys ir priemonės daryti įtaką Baltarusijai ir Baltarusijos lyderiams, tačiau rezultatai buvo nepakankami. Galbūt jau metas apsvarstyti naujas galimybes bei įvertinti, ar šiame regione nesusidarė nauja padėtis, tokiu atveju galėtume pritaikyti kitas priemones.

Rezoliucijoje užsimenama apie labai svarbią ir dar neišbandytą priemonę – mūsų politikos ir santykių su Baltarusija koordinavimą su jos tiesioginiais kaimynais, nepriklausančiais ES, t. y. mūsų strategine partnere Rusija ir Rytų partnerystėje dalyvaujančia Ukraina. Manau, bendromis ir suderintomis pastangomis galėtume bent jau sukurti kitais metais numatomiems sąžiningiems ir demokratiniais parlamento rinkimams politiškai palankesnę aplinką.

Europos Parlamentas taip pat turi visapusiškai išnaudoti esamas galimybes. Šiandien nusprendėme nusiųsti delegaciją į Baltarusiją ir manau, kad leidimas šiai delegacijai lankytis šalyje ir reikalingos paramos bei informacijos suteikimas bus tam tikras Baltarusijos lyderių išbandymas. Tai padės mums susidaryti aiškesnę nuomonę ir patiems pamatyti, kokias galimybes mums teikia tenykštė padėtis.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau pareikšti savo pasipiktinimą D. Hannano pateiktu Baltarusijos ir Europos Sąjungos palyginimu. Jo absurdiškas pasisakymas tapo dar nemalonesnis dėl kai kurių mano kolegų Parlamento narių Europos konservatorių ir reformistų iš Lenkijos plojimų.

A. Lukašenkos režimas turėtų būti izoliuotas. Dabartinė tikėjimo, kad šis režimas laipsniškai taps atviras demokratijai, politika pasirodė klaidinga. A. Lukašenkos režimui taikomos sankcijos turėtų būti griežtos, nes, be kitų priežasčių, ši šalis yra tiesioginė Europos kaimynė. Iš tokių šalių turėtume reikalauti tokių pat standartų kaip ir iš Europos Sąjungos valstybių narių. Ypač norėčiau, kad Europos Komisija remtų nepriklausomą žiniasklaidą, pvz., „TV Belsat“, „Radio Racyja“ ir kitą. Jos yra svarbios kaip Baltarusijos piliečiams prieinamos informacijos sklaidimo priemonė.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Pone pirmininke, su prezidentiniais rinkimais susiję įvykiai Baltarusijoje dar kartą pakeitė Europos viešąją nuomonę. Po santykinai ramaus laikotarpio prezidentas A. Lukašenka vėl naudoja jėgą prieš opozicijos aktyvistus. Jis vėl parodė gėdingiausius savo diktatūros bruožus. Brutalus susidorojimas su taikios demonstracijos dalyviais ir opozicijos lyderių bei opozicijos rinkimų kandidatų suėmimai yra aiškus žmogaus teisių pažeidimas ir rodo, kad atsisakoma priemonių, kuriomis siekiama gerinti santykius su Europos demokratinėmis šalimis.

Todėl visiškai pritariu Parlamento rezoliucijai, kuria reikalaujama nedelsiant paleisti politinius kalinius ir pakartoti rinkimus. Smerkiu prezidento A. Lukašenkos diktatūrinius veiksmus. Tikiu, kad Europos institucijų spaudimas padės susilpninti represijas prieš Baltarusijos piliečius. Taip pat pritariu visoms priemonėms, kuriomis remiamas pilietinės visuomenės vystymas švelninant vizų politiką, skiriant stipendijas studentams ir akademiniam personalui ir teikiant finansavimą nepriklausomoms organizacijoms bei žiniasklaidai.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Pone pirmininke, nėra jokių abejonių, kad Baltarusija Europai kelia nerimą ir reikėtų naudotis kiekviena proga kritikuoti šį režimą, kuris, laimei, yra paskutinė komunistinė diktatūra. Danijoje sakoma, kad gyvenantiems stikliniuose namuose nederėtų mėtyti akmenis ir todėl galbūt verta įvertinti, kokia Baltarusijos pozicija ES atžvilgiu. Na, ES valdo Komisija, sudaryta iš pareigūnų, visiškai neturinčių tautos palaikymo, ir pasiūlymus gali teikti tik ši iš asmenų, kurių nepalaiko joks populiarus judėjimas, sudaryta Komisija, kuriai nereikia niekam atsiskaityti ir kuri neturi piliečių įgaliojimų. Kai tokie pasiūlymai būna pateikti ir priimti, kas yra tie milžinišką politinę įtaką turintys asmenys, galiausiai nusprendžiantys, koku būdu ES teisės aktai bus įgyvendinami valstybėse narėse? Vėlgi tai asmenys, kurie nebuvo išrinkti demokratiniu būdu, tai patogiai ir jaukiai įsitaisę ir nuo tikrovės nutolę teisėjai. Tą patį galima pasakyti apie šį Parlamentą, kurio didžioji dauguma patogiai įsitaisiusi stikliniuose rūmuose, į kuriuos pateko, visiškai niekam neturinti atsakyti ir nesuvokianti, koks didžiulis susirūpinimas, priešinimasis ir jaudulys vyrauja tarp Europos piliečių. Jei ES vertinsime atsižvelgdami į Baltarusijos poziciją, galime pamatyti daug bauginančių panašumų su diktatūra, su kuria bandome kovoti.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pone pirmininke, pritariau šiai rezoliucijai žinodamas, kad padėtis Baltarusijoje yra labai savita. Susiduriame su nuožmiu prieš žmogaus teisių gynėjus nukreiptų represijų suaktyvėjimu. Vis dėlto atrodo, kad visa tai vyksta dėl kai kurių Europos Sąjungos valstybių narių neatsakingos politikos, akivaizdu, kad buvo visiškai nebūtina demonstruoti A. Lukašenkos patikimumą Europai ir Europos Sąjungai, kaip tai padarė S. Berlusconi, aplankydamas Baltarusiją, Lietuvos prezidentė D. Grybauskaitė ir Vokietijos bei Lenkijos užsienio reikalų ministrai. Šiandien turime kovoti už pilietines laisves Baltarusijoje, tačiau tai turėtume daryti vengdami skatinti Baltarusiją bendradarbiauti su Rusija, nes tai irgi labai svarbu.

Pranešimas: Derk Jan Eppink (A7-0374/2010)

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Pone pirmininke, daugelio valstybių narių patirtis rodo, kad praėjus šešeriems metams po Tarybos reglamento Nr. 1/2003 vis dar nėra teigiamų pokyčių, susijusių su nuosekliu konkurencijos taisyklių taikymu.

Priimdami sprendimus dėl ginčų, nacionaliniai teismai nesinaudoja galimybe konkrečiu atveju prašyti Europos Komisijos informacijos ar nuomonės ir teise kreiptis į Europos Teisingumo Teismą ir pateikti preliminarų klausimą, o Komisija neišnaudoja teisės imtis veiksmų kaip *amicus curiae*. Praktikoje matomos akivaizdžios problemos, susijusios su teisminėmis procedūromis šioje srityje, įskaitant esminius nukrypimus nuo nusistovėjusios Europos teismų praktikos. Todėl raginu Komisiją atkreipti dėmesį į nacionalinių teismų sprendimus ir imtis šiam tikslui pasiekti reikalingų priemonių. Šis raginimas buvo įtrauktas į konkurencijos politikos ataskaitą ir pritariu galutiniam pranešimo tekstui.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Pone pirmininke, nekyla abejonių, kad Europos konkurencingumas patiria didelį spaudimą. Turime kelti klausimą, ar valstybės narės tikrai

nori imtis veiksmų šioje srityje. Tačiau vienas dalykas aiškus – sukūrėme valiutą, bendrą valiutą, kurios pasekmės visos Pietų Europos ekonomikai pražūtingos. Viena tokios padėties priežasčių tai, kad dauguma šių valstybių nespėja ir visiškai nesugebėjo įgyvendinti reformų, kurios būtinos, jei norime ateityje atsilaikyti prieš Kinijos, Indijos, Pietų Amerikos ir kitų valstybių konkurenciją. Tačiau neišmanoma pasiekti susitarimo netgi tose srityse, kurias norėtume laikyti lengvai įveikiamomis, nesudėtingomis sritimis. Vienas pavyzdžių – aiški iniciatyva dėl bendro Europos patento. Baisu, kad šioje srityje, kuri yra vien tik formalumas, nesugebėjome pasiekti susitarimo. Tai rodo, kokia neveiksminga yra ES. Srityje, kurią labai lengvai galima paversti itin naudinga, leidome, kad kalbų skirtumai sutrukdytų mums pasiekti susitarimą. Iš tiesų tai greičiausiai labai daug pasako apie netinkamus standartus, kuriais grindžiamas šis bendradarbiavimas.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, teigiamai vertinu Komisijos parodytą lankstumą rengiant laikinąsias valstybės pagalbos priemones, kurios buvo sukurtos reaguojant į finansų ir ekonomikos krizę. Taip pat pritariu, kad geras sumanymas atlikti išsamų priimtų sprendimų vertinimą, siekiant užtikrinti vienodas konkurencijos sąlygas visoje Europos Sąjungoje.

Pritariu raginimui, kad Komisija užtikrintų, jog bankai atlygintų už milžinišką valstybės pagalbą ir taip būtų užtikrinta sąžininga konkurencija vidaus rinkoje. Buvau viena tų, kurie kritikavo suteiktas milžiniškas pagalbos sumas, naudojant mokesčių mokėtojų pinigus. Manau, viešosios lėšos turėjo būti skirtos augimui skatinti.

Tikiuosi, kad tai paskutinis kartas, kai mokesčių mokėtojų santaupos naudojamos bankų akcininkų ir neatsakingų valdytojų naudai, ir bus įdiegti nauji kontrolės elementai, kurie užkirs kelią tam, kad spekuliacijos vėl darytų žalą ekonomikai.

Teigiamai vertinu norą remti paramos panaudojimą visuotinės svarbos projektams, ypač susijusiems su atsinaujinančia energija, skatinti.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pone pirmininke, džiaugiasi galėdamas pritarti šiai rezoliucijai.

Manau, kad viena pagrindinių Europos Sąjungos funkcijų yra visiems, ypač MVĮ ir, žinoma, vartotojams, užtikrinti sąžiningą konkurenciją.

Jau seniai įtarinėjama, kad žmonės išnaudoja rinką ir šiuo metu mano valstybėje žmonėms nerimą kelia vienodas ir sistemingas kainų, pvz., benzino ir dyzelino, augimas visose degalinėse visoje šalyje.

Labai panašiai ūkininkai jau seniai įtarinėja, kad naudojami karteliniai susitarimai, ypač kai dėl menkiausios priežasties staigiai ir bendrai sumažinamos galvijų kainos.

Be abejo, matėme, kaip Europos Teismas priėmė telekomunikacijų bendrovėms nepalankų sprendimą dėl tarptinklinio ryšio kainų Europoje.

Taigi privalome visada būti budrūs ir pasirengę imtis griežtų ir skubių veiksmų, kai tik atsiranda nesąžininga konkurencija.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pone pirmininke, tai svarbus pranešimas, kurį parengė didelę patirtį šioje srityje turintis asmuo. Manau, reikia labai aiškiai pasakyti, kad Europos Sąjunga nusipelno būti atviresnė ir konkurencingesnė. Neturėtume to bijoti. Tai skatina Europos vystymąsi, kai – kalbant atvirai – atsiliegame nuo Amerikos ir Azijos. Tokios rūšies rezoliucija skatinamas Europos ekonomikos efektyvumas ir būtent dėl to tokia rezoliucija svarbi ir reikalinga ir todėl balsavau už jos patvirtinimą.

Pranešimas: Michael Gahler (A7-0377/2010)

Hannu Takkula (ALDE). –(FI)Pone pirmininke, norėčiau padėkoti pranešėjui M. Gahleriui už šį puikų pranešimą. Jame puikiai atsižvelgiama į Europos Sąjungos Tolimosios Šiaurės poreikius ir ten reikalingą tvarų vystymąsi. Kadangi pats esu iš šiaurinės dalies, man buvo labai malonu sekti šį procesą. Manau, pranešime pakankamai atsižvelgiama į su klimato kaita ir pragyvenimu susijusius klausimus. Pavyzdžiui, pranešime nagrinėjamas elnių auginimo, kuris yra labai svarbus šio regiono pragyvenimo šaltinis, klausimas. M. Gahlerio pranešime taip pat puikiai įvertintas vienintelių Europos čiabuvių, samių, aspektas.

Ypač norėčiau pagirti M. Gahlerį ir jam padėkoti už tai, kad atkreipė dėmesį į mano pateiktą pakeitimą dėl Arkties informacijos centro įsteigimo Laplandijos universitete ir paminėjo šį centrą pranešime. Tai labai svarbu. Džiaugiuosi, kad šiuo klausimu suomiajai bendradarbiauja su įvairiomis partijomis. Čia kalbama apie Suomijos šiaurinės srities ir visos šiaurinės Europos ateitį, kurioje norime matyti tvarų vystymąsi.

Pranešimas: Traian Ungureanu (A7-0378/2010)

Kristian Vigenin, S&D frakcijos vardu. –(BG) Europos Parlamento Socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcija mano, kad pranešimas dėl Juodosios jūros yra svarbus ir pateiktas laiku, nes jame įvertinami ligšioliniai pasiekimai Juodosios jūros regione ir pateikiama nemažai rekomendacijų, ką Europos Sąjunga dar gali nuveikti šiuo klausimu.

Manome, kad partnerių, kurių bendradarbiavimo lygis su Europos Sąjunga yra labai skirtingas, politiką derinti sudėtinga, tačiau įmanoma. Taip reikėtų pabandyti sujungti mūsų pastangas politiniu lygmeniu, atsižvelgiant į tai, kad trys valstybės yra Europos Sąjungos valstybės narės, viena strateginė partnerė, kitos dalyvauja Rytų partnerystėje, o Turkija yra kandidatė į valstybes nares.

Kadangi Europos Sąjunga nesugebėjo aktyviau dalyvauti regiono veikloje, bent iki šiol buvo atimta galimybė vystyti ir panaudoti didelį potencialą, taigi dabar turėtume pasakyti, kad Juodosios jūros sinergija, kuri jau nuo pat pradžių buvo vertinama kaip nepakankamai plataus užmojo Europos Sąjungos iniciatyva, turi būti išplėsta ir paversta tinkama Juodosios jūros strategija.

Jau turime bendro veikimo modelių, kuriuos galima sėkmingai taikyti, žinoma, su sąlyga, kad juos pritaikysime regionui. Geras pavyzdys – Juodosios jūros strategija, kuri sėkmingai veikia makrolygiu vystant regioninį bendradarbiavimą.

Manome, kad kai kurių veiksmų – nors ne visi jie įtraukti į pranešimą – reikia imtis jau dabar. Pirmiausia, atsižvelgdami į šiuo metu atliekamą kaimynystės politikos persvarstymą, turime praktiškai apsvarstyti didesnio Juodosios jūros sinergijos ir Rytų partnerystės suderinamumo galimybes, nes beveik visos Rytų partnerystės valstybės, išskyrus Baltarusiją, dalyvauja Juodosios jūros sinergijoje.

Antras aspektas susijęs su būtinybe stiprinti politinį dialogą ministerijų ir parlamentų lygmeniu, taip pat turėtume stengtis ir siekti didesnio Dunojaus strategijos ir būsimų Juodosios jūros regiono iniciatyvų suderinamumo. Visais šiais veiksmais turėtų būti sukurta strategija, kuriai kitoje biudžeto programoje būtų numatyta atskira biudžeto eilutė.

Andrzej Grzyb (PPE). –(PL)Pone pirmininke, dabar patvirtinta T. Ungureanu rezoliucija dėl Juodosios jūros politikos tapimo visaverte strategija nusipelno visapusiškos paramos. Šio regiono politinę svarbą Europos Sąjungai rodo tai, kad Bulgarija ir Rumunija yra ES

valstybės narės, Rytų partnerystė – specialūs santykiai su Rytų partnerystės valstybėmis ir Rusija – ir su kitomis regiono valstybėmis vykdomos derybos dėl narystės ES. Juodosios jūros regionas tapo svarbus energijos išteklių tranzito ir daug žadančių ir Europos Sąjungai svarbių projektų, pvz., dujų tiekimo įvairinimui strategiškai svarbaus projekto „Nabucco“, regionas. Visapusiškai pritariu T. Ungureanu, kuri sveikinu su šiuo pranešimu, nuomonei, kad strategija turi būti užtikrintas visų regiono subjektų, o ne tik didžiausių valstybių pripažinimas ir kad ji turėtų atitikti kitas strategijas, pvz., Viduržemio jūros regiono strategiją.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Pone pirmininke, 2007 m. Rumunijai ir Bulgarijai tapus valstybėmis narėmis, dalis Juodosios jūros tapo Europos Sąjungos vidaus jūra. Regionas yra išimtinai svarbus strategiškai ir jame būtina didinti mūsų dalyvavimą. Dėl to labai svarbu, kad Europos Parlamentas parengtų naują strategiją ir būtų skirta finansinių ir žmogiškųjų išteklių numatant atskirą eilutę ES biudžete. Nauja strategija turėtų padėti užtikrinti Juodosios jūros regiono taiką, stabilumą ir gerovę, taip pat ES energetinį saugumą. Dar didesnis prioritetas turėtų būti skirtas tiekimo maršrutams ir ištekliams, ir norėčiau pabrėžti planuojamo suskystintų gamtinių dujų terminalų vystymo Juodosios jūros uostuose svarbą. Regioną kertančiais tranzitiniais maršrutais taip pat galėtų būti smarkiai pagerintas tiekimas į ES. Tolesnis Juodosios jūros regiono valstybių bendradarbiavimo didinimas yra gyvybiškai svarbus ypač ES reikšmingų projektų – „Nabucco“ dujotiekio, Adrijos jūros dujotiekio ir Europos naftotiekio – sėkmei. Dėl šios priežasties balsavau už pranešimą.

Pasiūlymai dėl rezoliucijų: (RC-B7-0044/2010)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Pone pirmininke, kaip ir Baltarusijos atveju, norėjau nurodyti priežastis, dėl kurių balsavau už ES Juodosios jūros strategiją. Pirmiausia noriu pasakyti, kad mano kolega Traian Ungureanu pasirinko labai tinkamą laiką parengti pranešimą savo iniciatyva, nes Europos Sąjunga stiprina savo regioninę politiką rengdama strategijas pakrančių regionams, pvz., Baltijos jūros regionui, Tolimosios Šiaurės regionui ir, šiuo atveju, Juodosios jūros regionui.

Taip pat noriu pasakyti, kad esu labai patenkintas, jog mano pateikti pakeitimai buvo įtraukti į rezoliucijos tekstą. Šiais pakeitimais pabrėžiamas poreikis šiame regione sukurti NVO tinklą, skatinti tarpkultūrinio ir įvairių religijų dialogo vystymo programas ir iniciatyvas, pvz., Juodosios jūros regiono universitetų tinklą. Mano nuomone, visos šios priemonės yra geri pavyzdžiai, kaip pilietinės visuomenės tarpusavio veikla gali sukurti teigiamas sinergijas regione.

Galiausiai norėjau pabrėžti ne tik tai, kad reikia rasti tinkamą ekonomikos vystymo ir aplinkos apsaugos pusiausvyrą, bet ir tai, kad būtina visapusiškai įgyvendinti Juodosios jūros apsaugos nuo taršos konvenciją. Tikiuosi, kad ši šiandien Parlamente patvirtinta iniciatyva sulauks tinkamo Tarybos dėmesio, kuri šiam klausimui Europos darbotvarkėje turėtų suteikti pirmenybę.

Rašytiniai paaiškinimai dėl balsavimo

Pranešimas: Ana Gomes (A7-0368/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į Libijos geografinę padėtį ir ekonomines ES ir Libijos sąsajas, ES ir Libijos strateginės partnerystės siekis yra naudingas abiem šalims. Nepaisant to, negalime pamiršti, kad šioje valstybėje veikia diktatoriškas režimas, nepakankamai laikomasi žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių. Nepaisant to, kad

daugelis valstybių narių aiškiai suinteresuotos siekti pagrindų susitarimo su Libija, ES negali pamiršti savo ginamų pagrindinių vertybių ir vadovautis vien tik ekonominiais interesais. Partnerystės reikia tam, kad šalyje būtų įgyvendintos teisinės su žmogaus teisėmis susijusios reformos ir sudarytos sąlygos įvairinti šalies ekonomiką, atsižvelgiant į jau pasiektą pažangą, pvz., branduolinės programos atsisakymą ir netgi tarptautinius išsipareigojimus, kuriuos valstybė prisiėmė dėl žmogaus teisių, nepaisant JT taikomų sankcijų.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją dėl derybų dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo. Libijoje vis dar vyrauja autoritarinis režimas, jos gyventojams neužtikrinamos pagrindinės žmogaus teisės ir nuolat vykdomos mirties bausmės. Valstybės institucijos neatskaitingos demokratiškai ir valstybės valdžia naudojama nesilaikant teisinės valstybės principų. Nepaisant to, Libija plečia prekybos ir politinius santykius su ES valstybėmis narėmis ir valstybė strategiškai svarbi ES. Derybos dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo pradėtos 2008 m. lapkričio mėn.

Tačiau plėtojant santykius būtina užtikrinti visapusišką Europos vertybių ir principų laikymąsi ir labai svarbu tvirtai reikalauti, kad siekiant apsaugoti Europos vertybes Taryba ir Komisija imtųsi būtinų veiksmų, pvz., tvirtai rekomenduotų Libijai ratifikuoti ir įgyvendinti 1951 m. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių ir jos 1967 m. protokolą; reikalauti, kad Libijos valdžia pasirašytų supratimo memorandumą, kuriuo JT pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biurui būtų leidžiama teisėtai būti šalyje; reikalauti, kad Libija priimtų mirties bausmės moratoriumą ir t. t.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Teigiamai vertinu duotus išsipareigojimus pagal pagrindų susitarimą, dėl kurio dabar deramasi, nes šis susitarimas apima įvairius klausimus nuo politinio dialogo stiprinimo iki migracijos valdymo, nuo prekybinių ir ekonominių santykių plėtojimo iki energetinio saugumo ir didesnio bendradarbiavimo įvairiuose sektoriuose. Manau, kad pagrindų susitarimas yra galimybė sustiprinti politinį Libijos ir ES dialogą. Norėčiau pabrėžti pagrindų susitarimo svarbą, nes jis apima pagalbą institucinių gebėjimų formavimui, taip stiprinant pilietinę visuomenę, ir juo remiamas modernizavimas, skatinamas demokratinių reformų vykdymas ir nepriklausomo socialinio bendravimo kūrimas ir teisinė valstybė bei remiamos kitos pastangos, skirtos sudaryti sąlygas verslui, akademinėms institucijoms, NVO ir kitiems Libijos suinteresuotiesiems subjektams.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Europos ir Libijos partnerystė jau vyksta tikrovėje. Libija turi daugiausia patvirtintų naftos išteklių Afrikoje ir užima trečią vietą pagal į ES importuojamų energetikos produktų (naftos ir dujų) kiekį Europoje. Be to, ES yra Libijos didžiausia prekybos partnerė (70 proc. visos Libijos prekybos 2009 m.). Europa turi pripažinti, kad atsižvelgiant į Libijoje esantį islamistinį ekstremizmą ir regiono padėties stabilizavimą Libijai tenka svarbus vaidmuo siekiant užtikrinti regioninę ir pasaulinę saugumą.

Todėl reikia teigiamai vertinti partnerystės pagrindų susitarimo derybas, tačiau kaip aiškiai nurodyta pranešime, negalima pamiršti tam tikrų, mano nuomone, esminių klausimų: pažangaus režimo demokratizavimo, didesnės pagarbos žmogaus teisėms, ypač visų formų laisvėms; pažangių baudžiamosios teisės sistemos pokyčių, siekiant atsisakyti mirties bausmės; Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijos patvirtinimo; ir 1951 m. Ženevos konvencijos ratifikavimo.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjungos ir Libijos derybų pradžia yra galimybė sudaryti geresnes abiejų šalių ekonominio vystymosi sąlygas ir kartu paskatinti

rintus su pagarba žmogaus teisėms, pasauline taika ir stabilumu ir kova su klimato kaita susijusius pokyčius Viduržemio jūros regione ir Afrikoje. Libijoje gyvena 6 milijonai gyventojų, iš kurių 2 milijonai užsieniečiai. Libija turi daugiausia patvirtintų naftos išteklių Afrikoje ir užima trečią vietą pagal į ES importuojamų energetikos produktų (naftos ir dujų) kiekį Europoje. ES yra pagrindinė Libijos prekybos partnerė, 2009 m. prekyba su ja sudarė beveik 70 proc. visos šalies prekybos. Partnerystės pagrindų susitarimas su ES turi būti vertinamas kaip galimybė parodyti žmoniškųjų vertybių ir demokratijos privalumus skatinant tvarų ir įvairiapusį vystymąsi. Kaip pabrėžiama šiame pranešime, šio proceso negalima atskirti nuo pagrindinių ES vertybių, pvz., kovos su mirties bausme ir mažumų, imigrantų ir pabėgėlių diskriminavimu, visuomenės sveikatos skatinimo ir demokratiškesnės politikos poreikio.

Lorenzo Fontana (EFD), raštu. – (IT) Vienas iš Europos Sąjungos Viduržemio jūros regionui skirtos politikos prioritetų yra pagrindų susitarimo, skirto skatinti bendradarbiavimą kovojant su neteisėta imigracija ir siekti žmogaus teisėmis pagrįsto politinio dialogo, įgyvendinimas. Nors galutiniame tekste yra keletas netikslumų, manau, turėtume jam pritarti, tikėdamiesi, kad tai paskatins vyriausybę Tripolyje dėti daugiau pastangų kovojant su prekyba žmonėmis regione ir įvertinti padėtį, taip pat tapti atsakinga partnere kitose, pvz., saugumo ir energetikos, srityse.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Libija yra šalis, kurioje reikia įdėti labai daug darbo. Diktatūra, žmogaus teisių ignoravimas, migracijos politikos nebuvimas ir prastai išvystytos sveikatos paslaugos – tai tik kelios problemos, su kuriomis kiekvieną dieną susiduria libiečiai ir Libijoje gyvenantys užsieniečiai. Vis dėlto galimybės, gausūs gamtiniai ištekliai ir šio Afrikos regiono kultūros paveldas sudaro sąlygas Libijai siekti ekonominės plėtros, gerinti ten gyvenančių žmonių gyvenimo kokybę ir atverti šalį tarptautinėms rinkoms. Sudarius tinkamas sąlygas ES ir Libijos susitarimui, t. y. įtikinus Libijos valdžią nutraukti veiksmus, kuriais pažeidžiamos žmogaus teisės, pakeisti migracijos politiką ir priiimti teisinę atsakomybę, bus gauta abipusė nauda ir paskatintas regiono vystymasis.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Šiandien patvirtintame pranešime yra, Europos Parlamento nuomone, būtinų pasiūlymų, reikalingų norint užbaigti Europos Sąjungos ir Libijos derybas dėl bendradarbiavimo susitarimo sudarymo. Pagrindų susitarimo sudarymas būtų puiki galimybė imtis svarbių klausimų, pvz., politinių santykių, imigracijos ir saugumo, energetikos, visuomenės sveikatos, vystymosi, prekybos, kovos su klimato kaita, energetikos ir kultūros srityse. Be to, toks susitarimas būtų svarbus žingsnis siekiant bendresnio tikslo pagerinti Europos Sąjungos Viduržemio jūros regiono ir Afrikos santykius. Būdamas Europos Parlamento nariu iš Italijos, turiu pabrėžti istorines ir ekonomines priežastis, lėmusias daugelį metų trunkančius teigiamus Italijos santykius su Libija. Be to, turiu pabrėžti ES ir Libijos bendradarbiavimo stiprinimo svarbą ir galvoje turiu bendradarbiavimą ne tik ekonomiais klausimais, bet ir siekiant žmogaus teisių apsaugos. Tikiuosi, kad Europos Sąjunga gali imtis svarbiausio vaidmens dėl migrantų priėmimo ir kovos su prekyba žmonėmis.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Šis pranešimas stebina savo prieštaravimais. Pranešime teigiamai vertinamos derybos dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo, siekiant vėliau Libiją įtraukti į Europos Viduržemio jūros regiono laisvosios prekybos erdvę (angl. EMFTA), kurią eurokratai kuria pastaruosius 15 metų. Tačiau pranešime taip pat vardijami įvairūs žmogaus teisių ir demokratijos pažeidimai, daromi vyraujant vadinamajam autoritariniam režimui. Kartu išlaikoma bendra pozicija prieš Kubą. Taip taikomi dvejopi standartai. Šiandieninei Europos Sąjungai būtina sąlyga prekybai

yra ne žmogaus teisių laikymasis ir demokratija, o rinkos ekonomikos ir laisvos, iškreiptos konkurencijos sukūrimas. Kaip matyti iš pavėluotos Europos Sąjungos reakcijos į padėtį Tunise, Europos Sąjunga remia niekingą imperializmą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visi žinome, kad Libijoje vyrauja diktatoriškas režimas ir sistemingai pažeidinėjamos tarptautinės konvencijos dėl pagrindinių teisių ir laisvių. Nepaisant šių faktų, Libija plečia savo prekybos ir politinius santykius su daugeliu ES valstybių narių. Libija atlieka ES partnerės vaidmenį Viduržemio jūros regione ir Afrikoje sprendžiant daugelį saugumui ir stabilumui poveikį darančių klausimų, visų pirma migracijos, visuomenės sveikatos, plėtros, prekybos ir ekonominių santykių, klimato kaitos, energetikos ir kultūros paveldo srityse. Todėl pagrindų susitarimas, dėl kurio deramasi, yra svarbus, tačiau negalima pamiršti tam tikrų pagrindinių klausimų: pažangaus režimo demokratizavimo, pagarbos žmogaus teisėms, baudžiamosios teisės sistemos pokyčių, pirmiausia siekiant atsisakyti mirties bausmės, ir 1951 m. Ženevos konvencijos ratifikavimo.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Atsižvelgiant į Europos Sąjungos ir Libijos santykių sudėtingumą ir svarbą Europai, juos reikia apsvarstyti objektyviai. Be abejo, itin svarbus žmogaus teisių laikymasis ir būtent dėl to Briuseliui reikia raginti Libiją ratifikuoti 1951 m. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių ir primygtinai raginti paskelbti moratoriumą mirties bausmei. Tačiau privalome atsižvelgti ir į tai, kad Libija yra svarbi nelegalios masinės imigracijos iš Afrikos į Europą tranzito šalis. Dėl šios priežasties nebus jokios naudos, jei bus bendrai atmetas readmisijos susitarimas su Tripoliu, kaip nurodyta Užsienio reikalų komiteto pranešime.

Jei su Libija neturėsime readmisijos susitarimo, dar labiau išaugs spaudimas Europai, kaip galutiniam imigrantų kelionės tikslui. Kadangi nelegali masinė imigracija yra gyvybiškai svarbus klausimas Europos kaip istorinio vieneto išlikimui, patartina ES jos santykių su Tripoliu srityje laikytis atsiskyrimo politikos ir įtraukti Libiją į savo migracijos kontroliavimo strategijas.

Cristiana Muscardini (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už pasiūlymą dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai dėl derybų dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo. Visapusiškai pritariu A. Gomes pranešime pateiktiems svarbiausiems teiginiams, t. y. reikalavimui, kad Libija priimtų mirties bausmės moratoriumą, ratifikuotų Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių, aktyviai kovotų su prekybos žmonėmis veikla, užtikrintų sąžiningus susitarimus nelegaliems migrantams ir patvirtintų šiuolaikiškus prieglobsčio įstatymus.

Norėčiau pridėti, kad kelis kartus prašėme prieš sudarant pagrindų susitarimą leisti Europos institucijoms patikrinti tikrąsias sąlygas pabėgėlių stovyklose Libijoje. Parlamentas turėtų imtis skubių veiksmų ir ryžtingiau kelti šį klausimą. Nei aš, nei mano kolegos Parlamento nariai negalėsime pritarti pagrindų susitarimui, jei nebus įgyvendinti šiandien patvirtintame pranešime A. Gomes pateikti reikalavimai.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Dabartinės Europos Sąjungos ir Libijos derybos, kuriomis siekiama užbaigti pagrindų susitarimą, skirtą skatinti politinius ir ekonominius valstybių narių ir šios Magrebo šalys santykius, yra labai svarbios strategiškai Europos Sąjungos tarptautinių santykių požiūriu. Todėl balsavau už Europos Parlamento rekomendaciją Tarybai. Pagrindinis susitarimo tikslas – gerinti Libijos gyventojų politinio, socialinio ir ekonominio gyvenimo sąlygas skatinant pagrindines teises – susitarimo pagrindą. Susitarimu bus siekiama panaikinti Libijos trūkumus geriau saugant žmogaus ir demokratijos teises ir plėtojant komercinį bendradarbiavimą bei sukuriant griežtas bendras nelegalios migracijos kontrolės priemones.

Frédérique Ries (ALDE), raštu. – (FR) Deja, ES ir Libijos derybų tolesnė eiga, kaip mūsų santykių stiprinimo priemonė, yra palaikoma. Tačiau tai yra tas pats, kas pasirašyti tuščią čekį. Mūsų energetiniu saugumu, mūsų komerciniais ir ekonominiais interesais ir mūsų bendradarbiavimu dėl migracinių srautų suvaldymo jokia būdu negalima slėpti nuolatinės nepagarbos, kurią Libijos valdžios institucijos ir pulkininkas M. Gaddafi rodo pačioms pagrindinėms žmogaus teisėms. Pulkininkas M. Gaddafi yra jau 41 metus valdžioje esantis diktatorius, kuris prieš keletą dienų pareiškė, kad apgailestauja dėl savo kolegos Z. Beno Ali iš Tuniso pasitraukimo. Tai – represinis režimas, kurį apibūdina mirties bausmės (506 bausmės 2009 m. kovo mėn., 50 proc. aukų užsieniečiai), egzekucijos, fizinės bausmės, neteisėtas kalinimas ir nežmoniškas elgesys su migrantais, kertančiais šalies teritoriją, kad pakliūtų į Europą.

Mūsų rezoliucijoje šis punktas ypač pabrėžiamas primenant, kad visoje bendroje migracijos politikoje turi būti nustatytos griežtesnės priemonės migrantų ir kitų pagrindinių laisvių apsaugai. Be to, visi readmisijos susitarimai su šia šalimi turėtų automatiškai neapimti asmenų, kurie prašo prieglobsčio, pabėgėlių ar asmenų, kuriems reikalinga apsauga, ir turėtų būti vengiama kolektyvinių asmenų išsiuntimų.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Daugiau nei keturiasdešimt metų Libijoje viešpatavo diktatoriškas režimas, kai valdžia priklauso vienam žmogui – pulkininkui M. Gaddafi, ilgiausiai valdžiusiam Afrikos ir arabų vadovui. Libijos gyventojai turi galimybę nemokamai įgyti išsilavinimą ir naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis, gauti subsidijuojamą būstą, pasinaudoti socialinėms reikmėms paskirstomomis iš naftos gautomis pajamomis. Tačiau, nepaisant BVP augimo tempo, Libijos plėtros rodikliai atsilieka nuo kitų naftos turtingų valstybių rodiklių: Libijos ekonomika yra viena iš tų ekonomikų regione, kurioms ypač trūksta įvairovės, o užsienio investicijos priklauso nuo nenusipėjamo šalies vadovo sprendimų valios.

Libijos gyventojai neturi galimybės naudotis pagrindinėmis žmogaus teisėmis ir laisvėmis nepaisant to, kad jų valstybė yra prisiėmusi konkrečius tarptautinius išipareigojimus gerbti žmogaus teises, buvo neseniai išrinkta į Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybą ir yra ratifikavusi keletą teisiškai privalomų tarptautinių dokumentų. Šalyje nuolat vykdoma mirties bausmė.

Galiausiai Libijos svarba strateginiu požiūriu ir daugelis dėl jos kylančių problemų pabrėžia būtinybę nustatyti išsamią ES politiką Libijos atžvilgiu. ES būtina palaikyti ryšius su Libija dėl labai daug dalykų. Šis pagrindų susitarimas taip pat turi būti svarbi teisinės valstybės principo, pagarbos žmogaus teisėms, migrantų ir pabėgėlių apsaugos ir tvaraus Libijos vystymosi skatinimo priemonė.

Licia Ronzulli (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už šią rezoliuciją, nes manau, kad ji gali padėti Libijos gyventojams gerinti savo gyvenimo sąlygas, kurioms dažnai įtaką daro pagarbos žmogaus teisėms ir pačioms pagrindinėms laisvėms trūkumas.

ES ir Libijos bendradarbiavimas gali tapti lemiamu veiksmu išnaudojant šalies, kuri šiuo metu turi susidoroti su labai sudėtinga padėtimi, galimybes. Kaliniai dažnai kankinami, patiria fizinės bausmės, pvz., plakimą rykštėmis, mušimą, elektros šoką ir tyčinį medicinines pagalbos nesuteikimą. Libijoje nėra prieglobsčio įstatymų ir dėl to teisiškai nepripažįstama, kad reikia užtikrinti pabėgėlių apsaugą.

Be viso to, už daugelį nusikaltimų vis dar taikoma mirties bausmė, o mirties bausmės Libijos teismai skiria nesilaikydami tarptautinių standartų dėl teisės į sąžiningą teismą. Europos

Sąjunga privalo kuo greičiau užbaigti pagrindų susitarimą. Tai bus pirmas tinkamas Libijos ir ES susitarimas ir jis duos tikros naudos vietos gyventojams jų pagrindinių teisių ir geresnių politinių, socialinių ir ekonominių sąlygų požiūriu.

Debora Serracchiani (S&D), raštu. – (IT) Šiandieninis balsavimas dėl ES ir Libijos pagrindų susitarimo yra sudėtingų derybų, ypač dėl migrantų problemų, rezultatas. Libijoje ypač pavojinga padėtis, susijusi su pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų žmogaus teisėmis. Jie nepripažįstami teisiškai ir nėra jokios jų apsaugos sistemos. Tikiuosi, kad bus apsaugotos tokių asmenų pagrindinės žmogaus teisės ir jų teisė į prieglobstį.

Libija neratifikavo 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvencijos ir 1967 m. protokolo dėl pabėgėlių statuso ir šiuo metu neketina to padaryti. Tačiau 1981 m. Libija ratifikavo 1969 m. Afrikos Sąjungos konvenciją dėl pabėgėlių Afrikoje problemų konkrečių aspektų. Todėl Libija yra įsipareigojusi laikytis migrantų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, negražinimo principo, tokie migrantai turi būti nustatomi pagal ne mažiau griežtesnius kriterijus, nei nustatyti Ženevos konvencijoje.

Pagal tarptautinę teisę asmenys iš tokių valstybių kaip Somalis, Sudanas, Eritrėja ir Etiopija turi teisę į humanitarinę apsaugą ir politinį prieglobstį, ir tikiuosi, kad Libijos valdžios institucijos sutiks bendradarbiauti su JT pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro biuru.

Pasiūlymai dėl rezoliucijų: (RC-B7-0039/2010)

Laima Liucija Andrikienė (PPE), raštu. – Balsavau už šią svarbią rezoliuciją, nes privalome kuo griežčiau pasmerkti neseniai įvairiose šalyse – Egipte, Pakistane, Irake ir visose kitose – įvykdytus išpuolius prieš krikščionių bendruomenes.

Krikščionių bendruomenės įvairiose Artimųjų Rytų musulmonų šalyse gyvena nuo ankstyvųjų krikščionybės laikų. Todėl visiškai nepriimtina, kad po šimtmečius trukusio takaus gyvenimo kartu krikščionys būtų priversti bėgti iš šių šalių ar būti uždaryti į getus. Tai dar viena priežastis tęsti mūsų kovą su islamo fundamentalistais, kurie iškraipo tikrovę ir mūsų pasaulinę kovą su terorizmu vaizduoja kaip prieš musulmonų pasaulį nukreiptus veiksmus. Būtent islamo fundamentalistai siekia religijų ir civilizacijų karo.

Todėl privalome padaryti viską, ką galime, kad sustabdytume šiuos religinius fanatikus ir atskirtume juos jų pačių visuomenėse. Privalome tai daryti bendradarbiaudami su nuosaikių pažiūrų musulmonų visuomenės atstovais. Todėl turėtume teigiamai vertinti smarkias visuomenės reakcijas tam tikrose musulmoniškose šalyse, pvz., Egipte, kur plačioji visuomenė griežtai pasmerkė teroristinius išpuolius prieš krikščionis ir pareikalavo imtis veiksmų prieš už tuos išpuolius atsakingus asmenis.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Mus visus labai sukrėtė neseniai įvykdytas teroristinis išpuolis prieš sirų katalikų katedrą Bagdade. Šis išpuolis papildė grėsmingų įvykių, padarytų religijos pagrindų, sąrašą. Tai labai opi tema. Europos liaudies partija (krikščionys demokratai) tvirtai remia pasaulietinius principus ir yra už visų Europos religijų, taip pat ir islamo, gerbimą. Atsižvelgdami į tai, negalime likti abejingi krikščionių bendruomenių likimui visame pasaulyje. Visos religijos turi būti vienodai gerbiamos ir todėl pritariu šiai Europos Parlamento rezoliucijai. Visi Parlamento smerkiami įvykiai nutiko musulmoniškose šalyse, kuriose ypatingas dėmesys turi būti skiriamas krikščionių padėčiai. Taigi turime visi dėti pastangas siekdami užtikrinti pagarbą įvairiems religiniams įsitikinimams ir manau, kad šiame tekste laikomasi šios nuostatos.

Dominique Baudis (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl krikščionių padėties atsižvelgiant į religijos laisvę, kuria smerkiami mirtini išpuoliai prieš krikščionis Rytuose. Pastarųjų mėnesių išpuoliai prieš krikščionis tapo didele tragedija nuo jų nukentėjusiesiems, ypač Bagdade ir Aleksandrijoje, ir kitiems to paties tikėjimo asmenims. Krikščionys Rytuose gyvena jau 2 000 metų; jie savo šalies istorijos dalis. Tačiau šiandien jie masiškai bėga iš šio regiono. Dėl tokios priverstinės tremties minėtos šalys praranda didelę savo žmoniškųjų išteklių dalį. Artimųjų Rytų regionai visada pasižymėjo religinių mažumų įvairove ir bendru gyvenimu. Šiuos išpuolius surengę teroristai bando išprovokuoti Rytų ir Vakarų konfliktą, kiršindami musulmonišką pasaulį ir krikščionišką pasaulį. Visa tai klastingai suplanuota. Krikščionys Irake ir Egipte gali jaustis palikti likimo valiai ir išduoti. Svarbu, kad Egipto ir Irako valdžios institucijos surastų ir griežtai nubaustų šių žudynių kaltininkus.

Mara Bizzotto (EFD), raštu. – (IT) Šis Parlamentas pagaliau galėjo balsuoti dėl plataus masto rezoliucijos dėl krikščionių padėties visame pasaulyje; šiandien iš patikimų duomenų žinome, kad krikščionių bendruomenė yra viena iš labiausiai pasaulyje kenčiančių dėl nuolatinio socialinio ir teisinio persekiojimo ir diskriminacijos naštos ir nelaimės. Europa privalo iš esmės padidinti savo pastangas viso pasaulio krikščionių apsaugos srityje. Jei tik panorėtų, Europa turi priemonių tam pasiekti. Tikimasi, kad ši rezoliucija taps atskaitos tašku, nuo kurio Europos Sąjungos įstaigos ims keisti savo požiūrį, ypač diplomatinio ir prekybos klausimais, į vykdomus dvišalius dialogus su daug – tiesą pasakius, per daug – šalių, kurios toleruoja antikrikščioniškus persekiojimus ar net prisideda prie krikščionybės baimės kūrimo. Pasirašydama prekybos, ekonomikos ir bendradarbiavimo susitarimus su trečiosiomis šalimis, ES privalo ryžtingai užtikrinti išlygų, susijusių su žmogaus teisėmis, įgyvendinimą, iki šiol ji to nedarė. Nebepriimtina stebėti, kaip šalys, kuriose diskriminuojami ir persekiojami krikščionys, ir ES pasirašo svarbius iš esmės žmogaus teisių pagarba grindžiamus susitarimus. Taigi pareiškiu, kad balsuoju už šią rezoliuciją.

Antonio Cancian (PPE), raštu. – (IT) Pritariu pasiūlymui dėl rezoliucijos dėl krikščionių padėties atsižvelgiant į religijos laisvę, kadangi Europa vykdydama savo politiką neturėtų ignoruoti per pastaruosius keletą mėnesių padažnėjusio smurto.

Europai nereikia būti pernelyg atsargiai ir bijoti pareikšti savo paramą krikščionių bendruomenių teisei Artimuosiuose Rytuose ir visame pasaulyje laisvai išpažinti savo tikėjimą ir religiją. Dialogas ir abipusė pagarba yra neatimamos Europos Sąjungos vertybės ir labai svarbu, kad vyriausioji įgaliotinė Catherine Ashton palaikytų tokią poziciją ir ją ryžtingai gintų mūsų dvišalių santykių su kitomis šalimis srityje.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Sveikinu Europos Sąjungą, nes ji pakartotinai pareiškė savo įsipareigojimą saugoti minties, sąžinės ir religijos laisves. Vyriausybės turi pareigą užtikrinti šias laisves visame pasaulyje; kadangi žmogaus teisių, demokratijos ir pilietinių laisvių vystymas yra bendras pagrindas, kuriuo remdamasi Europos Sąjunga kuria ryšius su trečiosiomis šalimis, ir jis buvo numatytas ES ir trečiųjų šalių susitarimuose taikomoje demokratinėje išlygoje.

David Casa (PPE), raštu. – Pastaraisiais mėnesiais visi matėme sunkią koptų krikščionių padėtį Egipte. Tokie smurto protrūkiai turėtų būti besąlygiškai pasmerkti. Turėtų būti smerkiamas ne tik nepakantumas krikščionims, tačiau ir bet koks nepakantumas asmens naudojimuisi religijos laisve. Manau, kad ši rezoliucija gerai suderinta ir dėl to balsavau už ją.

Lara Comi (PPE), raštu. – (IT) Džiaugiuosi, kad Europos Parlamentas aptarė ir patvirtino rezoliuciją, kurioje smerkiami neseniai prieš krikščionis įvykdyti išpuoliai. Religijos laisvė yra viena iš pagrindinių žmogaus teisių; ji visuotinai pripažįstama nacionalinėse konstitucijose ir tarptautinėse konvencijose. Tai, kad visame pasaulyje įvairiuose nacionaliniuose ir tarptautiniuose valdymo lygmenyse yra labai daug įvairių standartų, rodo, kad vieningai sutariama dėl religijos laisvės svarbos. Tačiau vien teisės aktų nepakanka. Tai pamatas veiksmingoms politikos kryptims formuoti. Per praėjusius 50 metų dėl globalizacijos proceso suartėjo tolimos civilizacijos. Siekiant užtikrinti, kad toks suartėjimas nevirstu konfliktu, nepakanka vien tik pasmerkti neseniai įvykdytų išpuolių. Turime dar kartą patvirtinti savo įsipareigojimą kurti tokią politiką, kuria būtų skatinamas religinis pliuralizmas, ir užtikrinti, kad skirtingos grupės išmoktų būti tolerantiškos viena kitai. Ne tik fundamentalizmas kelia grėsmę. Šiandien religijos laisvei grėsmę kelia plačiai paplitęs sekuliarizmas, kuriuo stengiamasi iš viešojo gyvenimo pašalinti asmens dvasinį pasaulį. Religijos laisvė apima visas religijas; ji netgi apima ateistus. Taip yra todėl, kad jei pritariame religijos laisvei, privalome pritarti ir priešingam dalykui, kitaip tariant, laisvei neišpažinti jokios religijos.

Corina Crețu (S&D), raštu. – (RO) Padaugėjęs išpuolių prieš krikščionis, reikia bendros pozicijos dėl jų saugumo. Siekiant padidinti religinę toleranciją, atitinkamos vyriausybės privalo užtikrinti, kad atsakingi asmenys būtų nustatyti ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn ir teisiami vykdant tinkamą procesą. Krikščionims turi būti suteikta apsauga remiantis vienodos pagarbos visoms religinėms grupėms principu.

Kadangi pagarba žmogaus teisėms ir pilietinėms laisvėms, įskaitant religijos ar įsitikinimų laisvę, yra pagrindiniai Europos Sąjungos principai ir tikslai, taip pat santykių su trečiosiomis šalimis bendras pagrindas, ji privalo dar kartą patvirtinti savo paramą visoms iniciatyvoms, kurių tikslas skatinti dialogą ir abipusę religinių ir kitų bendruomenių pagarbą.

Galiausiai religinės institucijos taip pat raginamos skatinti toleranciją ir imtis iniciatyvos kovojant su neapykanta ir smurtiniu bei ekstremistiniu radikalėjimu.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Buvau vienas pirmųjų šios rezoliucijos rėmėjų, kurioje, mano manymu, pakankamai laiku ir teisingai apibūdinama padėtis, su kuria krikščionių mažumos susiduria kai kuriose Artimųjų Rytų valstybėse. Viena kilniausių Europos Parlamento su išorės veiksmais susijusių funkcijų yra vertybių, kuriomis tikime, saugojimas ir skatinimas: šiuo atveju konkrečiai kalbame apie minties, sąžinės ir religijos laisves. Šioms laisvėms kilo rimtas pavojus dėl nepriimtinių religinių nekaltus žmones, kartais masiškai, žudžiusių fanatikų išpuolių ir tai, mano nuomone, nežmoniška ir nesuvokiama.

Tikiuosi, kad šia rezoliucija, kuriai pritaria visos parlamentinės frakcijos, bus suteikta galimybė susijusių valstybių visuomenės nariams, aukščiausiems vyriausybės pareigūnams ir viešojo administravimo subjektams geriau suvokti visapusiško pagrindinių laisvių laikymosi jų šalyse ir žudikų bei sumanytojų atidavimo teismui svarbą. Šie aspektai labai svarbūs norint skatinti įvairių religijų ir tarpkultūrinį dialogą šalių viduje ir bendruomenėse, kurios, nors ir gyvendamos skirtinguose žemynuose, turi daug bendrų vertybių ir požiūrių.

Philippe de Villiers (EFD), raštu. – (FR) 2011 m. krikščionių bendruomenė yra labiausiai persekiojama pasaulyje; laimei, Europos valstybės narės tai pastebėjo ir ėmėsi veiksmų.

Sąžininga ir būtina smerkti išpuolius, tačiau to nepakanka – rezoliucijoje nėra abipusiškumo principo.

Be to, ES neryžtingai pasmerkus Turkijos veiksmus Kipro teritorijoje, kurią okupavo armija, deja, nebus imtasi veiksmų, kurių tikėjosi Prancūzijos žmonės – derybų dėl stojimo nutraukimo su Turkija – ir nebus imtasi jokio paskatinimo.

Pritariu šiai rezoliucijai, remdamas visus pasaulyje žudomus krikščionis, tačiau apgailestauju dėl tam tikrų trūkumų ir nenuoseklumo.

Diogo Feio (PPE), *raštu.* – (PT) Visame pasaulyje daugėja išpuolių prieš krikščionis. Reikia griežtai pasmerkti šį apgailėtiną faktą, ypač atsižvelgiant į tai, kad krikščionybė moko taikos ir žmonių tarpusavio supratimo, nežiūrint, ar jie žydai ir graikai, kaip sakė šv. Paulius. Grėsmė keliamą religijos laisvei ir šimtmečius gyvuojančių bendruomenių taikai. Jos taikiai gyveno įsikūrusios greta kitų religijų, ir dabar nukentėjo nuo beatodairiško smurto vien dėl to, kad tiki Kristumi. Tačiau klausimas daug sudėtingesnis. Be minėtų vykdomų išpuolių, krikščioniškas tikėjimas ir manifestacija puolami pačioje Europoje, dažnai prisidengiant apgaulingomis pasaulietiško ir valstybių bei institucijų neutralumo sąvokomis. Šiuo požiūriu privalau pasmerkti neseniai įvykdytus išpuolius prieš katalikiškų mišių laikymą Barselonoje ir raginu Ispanijos vyriausybę ir Europos institucijas pasmerkti vis stiprėjančią krikščionybės baime persmelktą atmosferą ir su ja kovoti. Atsisakantieji savo šaknų mažai nusipelno kitų pagarbos.

José Manuel Fernandes (PPE), *raštu.* – (PT) Visi turi teisę į religijos, sąžinės ir minties laisvę. Šia teise suteikiama laisvė praktikuoti norimą religiją ar laikytis tam tikro tikėjimo atskirai ar kartu su kitais asmenimis, viešai ar privačiai, per maldas, ritualus, praktiką ir mokymą. Statistikoje, susijusioje su religijos laisve, nurodoma, kad dauguma smurtinių religinių išpuolių įvykdoma prieš krikščionis. Tiesą pasakius, gerai žinoma, kad neseniai buvo nužudyta daug nekaltų žmonių per kruvinus išpuolius prieš krikščionių bendruomenes Nigerijoje, Aleksandrijoje, Filipinuose, Irake ir Sirijoje. Be to, Irano vyriausybė ėmė aktyviau vykdyti prieš krikščionis nukreiptą kampaniją Islamo Respublikoje. Vietname irgi griežtai malšinami katalikų bažnyčios ir kitų religinių bendruomenių veiksmai. Be šių išpuolių pasmerkimo ir vyriausybių raginimo užtikrinti religijos, sąžinės ir minties laisvę, Taryba, Komisija ir ES vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai privalo didesnę dėmesį skirti religijos laisvės klausimui ir imtis konkrečių ir skubių priemonių, įskaitant priemones prieš šalis, kurios tyčia nesaugo religijų.

Carlo Fidanza (PPE), *raštu.* – (IT) Rezoliucijoje, dėl kurios šiandien balsavome, reiškiamas didelis susirūpinimas dėl netolerancijos krikščionims ir represijų bei smurto prieš juos gausėjimo. Manau, labai svarbu pasmerkti pastaruosius įvykius tolimose šalyse, kuriose gyvena krikščioniškų bendruomenės. Įvykiai Egipte, Nigerijoje, Pakistane, Filipinuose, Kipre, Irane ir Irake tampa dar rimtesni, kai pagalvoji, kad religija naudojama vien tik siekiant išlaikyti valdžią. Per savo vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai Europos Sąjunga tarptautinių santykių srityje religijos ar įsitikinimų laisvės klausimui ir religinių bendruomenių, įskaitant krikščionis, saugumui turėtų skirti pirmenybę. Tokia pirmenybė turėtų būti matoma tarptautiniuose susitarimuose ir pranešimuose dėl žmogaus teisių. Esu įsitikinęs, kad religijos laisvė turi būti ginama iš visų jėgų, netgi taikant dideles sankcijas toms šalims, kurios nesilaiko šio pagrindinio principo.

Lorenzo Fontana (EFD), *raštu.* – (IT) Kaip teigiama rezoliucijoje, demokratijos skatinimas ir pagarba žmogaus teisėms turi būti vieni svarbiausių Europos Sąjungos tikslų. Pastaraisiais metais matėme, kaip išaugo smurtas prieš krikščionių mažumas visame pasaulyje, ypač tose šalyse, kuriose vyrauja islamo religija. Nebegalima ilgiau to toleruoti. Pritariu šiai rezoliucijai tikėdamasis, kad Europos institucijos griežčiau kovos su religine netolerancija

ir panaudos visas turimas priemones, kad užtikrintų visame pasaulyje išsibarsčiusių milijonų krikščionių saugumą ir tikėjimo laisvę.

Eija-Riitta Korhola (PPE), raštu. – (FI) Kitą savaitę minėsime Holokausto aukų atminimo dieną ir prisiminsime buvusius įvykius ir Aušvicą. Gerai, kad mūsų patvirtintoje rezoliucijoje kalbama apie dabartį, apie šiandienius kankinius. Svarbiausias dalykas – religijos laisvė turi būti taikoma visoms religijoms.

Nors atskirai keliame klausimą dėl krikščionių patiriamo persekiojimo, tai nereiškia, kad esame šališki. Taip yra todėl, kad ši didžiausia nuo persekiojimų kenčianti grupė dažniausiai labai lengvai pamirštama Europoje. Atėjo laikas atkurti teisingumą, nes žinome, kad praėjusiam amžiuje dėl savo tikėjimo mirė daugiau krikščionių nei per prieš tai buvusius 1900 metų. Iš dabar nužudytų asmenų dėl religijos 75 proc. yra krikščionys.

Organizacija „Open Doors International“ nurodė 10 pasaulio valstybių, kuriose krikščionys susiduria su didžiausiu smurtu. Tai Šiaurės Korėja, Iranas, Saudo Arabija, Somalis, Maldivai, Afganistanas, Jemenas, Mauritanija, Laosas ir Uzbekistanas, tačiau sąrašą galima tęsti. Maždaug 100 mln. krikščionių kasdien patiria smurtą dėl savo religijos.

Akivaizdu, kad mūsų patvirtinta rezoliucija turėtų duoti kokių nors konkrečių rezultatų. Europos išorės veikslių tarnyba privalo parodyti pasiryžimą ir imtis spresti religijos laisvės trūkumo problemas. Į mūsų užsienio politikos susitarimus su trečiosiomis šalimis reikia įtraukti išlygą, susijusią su religijos laisve ir abipusiškumo principu. Atsižvelgiant į žmogaus teisių skatinimą, labai svarbu kalbėti apie religijos laisvę, nes žmogaus teisės yra kiekvienos valstybės išbandymas: kalbos ir išraiškos laisvė ir asociacijos laisvė yra svarbiausi žmogaus teisių aspektai.

Elisabeth Köstinger (PPE), raštu. – (DE) Pastaraisiais metais 75 proc. religinio pobūdžio teroristinių išpuolių buvo nukreipti prieš krikščionis. Ypač padaugėjo išpuolių per pastaruosius kelis mėnesius, įskaitant tiesioginius išpuolius prieš bažnyčias vykstant mišioms. Nepriimtina, kad XXI amžiuje religinės bendruomenės turi bijoti laisvai išpažinti savo tikėjimą. Religijos laisvės principas turi būti taikomas visiems visame pasaulyje. Todėl pritariu pasiūlymui parengti strategiją, kuria iš tikrųjų būtų užtikrinta teisė laisvai praktikuoti savo religiją.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Atsižvelgdamas į savo krikščioniškas šaknis smerkiu bet kokius smurto veiksmus, nukreiptus prieš krikščionis ir kitas viso pasaulio religines bendruomenes. Be to, smerkiu bet kokią tikinčiųjų diskriminaciją ir prieš juos nukreiptą netoleranciją religijos ir tikėjimo pagrindu. Manau, kad minties, sąžinės ir religijos laisvė yra pagrindinė žmogaus teisė, kurią tikimės apsaugoti taikydami šią rezoliuciją.

David Martin (S&D), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją, kurioje griežtai smerkiami visi smurto prieš krikščionis ir kitas religines bendruomenes aktai ir visų formų tikinčiųjų, tikėjimo atsisakiusiųjų ir netikinčiųjų diskriminacija ir netolerancija jų atžvilgiu. Šioje rezoliucijoje pabrėžiama, kad minties, sąžinės ir religijos laisvė yra pagrindinė žmogaus teisė ir joje išreiškiamas susirūpinimas dėl pastarųjų metų krikščionių bėgimo iš įvairių šalių, ypač Artimųjų Rytų šalių.

Raginu valstybių, kuriose išpuolių prieš religines grupes pasitaiko labai dažnai, valdžios institucijas imtis atsakomybės siekiant užtikrinti visoms religinėms grupėms normalią ir viešą religijos praktiką, sustiprinti pastangas suteikti patikimą ir veiksmingą religinių grupių apsaugą jų šalyse, taip pat užtikrinti asmeninį saugumą ir fizinę religinių grupių narių

neliečiamybę šalyje, taip įvykdant įsipareigojimus, kuriuos jos tarptautiniu mastu jau yra prisiėmusios.

Kyriakos Mavronikolas (S&D), raštu. – (EL) Būdami socialistai, remiame žmogaus teises kaip vieną pagrindinių mūsų politikos kryptį. Religijos teisės yra neatskiriama šios politikos sritis ir todėl pritariame jų stiprinimui. Kalėdų įvykiai, kai okupacinės pajėgos Rizokarpaso mieste okupuotame Kipre nutraukė mišias, buvo pasibjaurėtini. Turkijos okupuotame Kipre Turkija ir jos okupacinė kariuomenė vykdo valstybinį terorizmą prieš krikščionis ortodoksus, ypač prieš nedidelį skaičių ten likusių graikų kilmės kipriečių.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Prancūzijos Respublikos sekuliarizmo koncepcija yra bažnyčios ir valstybės atskyrimas. Tai užtikrina sąžinės ir tikėjimo laisvę. Religinis smurtas glūdi dogmatizme ir yra būdingas visoms religijoms. Todėl turime apsaugoti žmones nuo šių religijų vykdomo smurto. Nepaisant netiesioginių nuorodų į nusikalstamą „civilizacijų susidūrimo“ teoriją ir į nepagrįstus katalikų bažnyčios reikalavimus, šiuo tekstu reikalaujama religijos laisvės visame pasaulyje ir tikinčių asmenų apsaugos nuo fanatizmo. Balsuosiu už šį tekstą parodydamas užuojautą ir įsitikinimą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Turime ryžtingai pasmerkti įvairius išpuolius prieš krikščioniškas bendruomenes visame pasaulyje, ypač Afrikoje, Azijoje ir Artimuosiuose Rytuose. Toks netolerancijos, represijų ir smurto veiksmų plitimas, nukreiptas prieš tas bendruomenes, mums visiems turi kelti susirūpinimą. Susijusių šalių valdžios institucijos padarė viską, kad nustatytų šių išpuolių prieš krikščionių bendruomenes sumanytojus ir vykdytojus. Už šiuos ir kitus prieš krikščionis nukreiptus smurtinius veiksmus atsakingi asmenys turi būti patraukti baudžiamojon atsakomybėn ir tinkamai teisiami.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Siekiant užtikrinti religijos laisvę neužtenka menkų Europos Sąjungos pastangų. Ypač islamo šalyse manoma, kad normalu engti, o kartais ir žudyti krikščionis. Nepaisant tokios sukreciančios padėties, ES, t. y. bendruomenė, kurioje puoselėjamos didingos vertybės, laikosi mandagaus tylėjimo politikos. Apskritai atrodo, kad Briuselio politinis elitas, kuris ir taip abejingas Europos krikščioniškoms šaknims, visai pamiršo krikščionių padėtį islamo šalyse. Užtuot reikalavę nutraukti krikščionių persekiojimą, mes imamės politinio korektiškumo, teikdami pirmenybę ES gyvenančių musulmonų, besimėgaujantių tokia religine laisve, apie kurią dauguma islamo pasaulio krikščionių gali tik svajoti, gerovei.

Ateityje tvarkant ES užsienio reikalus su islamo šalimis krikščionių padėčiai turi būti skiriamas ypatingas dėmesys. ES turi pakankamai būdų ir priemonių krikščionių padėčiai gerinti. Pvz., pagalba vystymuisi ir kitokia finansinė parama turėtų būti teikiama su sąlyga, kad bus užtikrinta krikščionių religijos laisvė. Atitinkamai ir balsavau.

Claudio Morganti (EFD), raštu. – (IT) Šiandien balsavau tvirtai apsisprendęs, kad smurtas prieš krikščionių bendruomenes ir religines mažumas turi būti pasmerktas.

Pagarba žmogaus teisėms ir religijos laisvei turi būti santykių su kitomis šalimis esmė. Asmeniškai mačiau Turkijos įvykdytą Šiaurės Kipro okupaciją, į kurią Europa nereagavo, nors Kipras yra valstybė narė. Okupuotame Kipre sunaikinta dauguma bažnyčių, sudarkytos šventųjų statulos, o Kalėdų dieną dvejose ortodoksų bažnyčiose Turkijos kareiviai neleido laikyti mišių.

Mūsų laisvė, mūsų kultūros išlikimas ir gyvenimo būdas grindžiamas visuotinėmis žmogiškosiomis vertybėmis, o visų lygybei prieš valstybę, lygioms moterų teisėms, demokratijai ir socialiniam teisingumui šiandien kyla pavojus.

Religinė netolerancija tampa vis dažnesniu reiškiniu įvairiose pasaulio dalyse, o baisūs išpuoliai prieš krikščionis Egipte ir Irake per pastarąsias kelias savaites yra naujausias pavojingas uždavinys, kurį iškelė fundamentalistinis terorizmas. Visi Europoje privalome susimąstyti ir imtis veiksmų, kad apsaugotume religijos laisvę.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Dėl pastarųjų išpuolių prieš krikščionių bendruomenes Egipte, Nigerijoje, Irake ir Pakistane Europai būtina imtis priemonių, ES griežtai pasmerkę persekiojimus ir kreipėsi į savo vyriausiąją igalioinę užsienio reikalams ir saugumo politikai. Balsavau už šią rezoliuciją dėl krikščionių padėties atsižvelgiant į jų religijos laisvę, nes bijau, kad esame pasaulinio masto išpuolių prieš krikščionybę liudininkai, kai religinis smurtas naudojamas politiniams tikslams, siekiant sutrukdyti augimą ir vystymąsi, skatinti socialinę neapykantą ir destabilizuoti šalių, kuriose vykdomi tokie išpuoliai, sistemą. Todėl manau, kad Europa kaip pagarbos žmogaus teisėms ir pilietinėms bei demokratinėms laisvėms skatintoja privalo griežtai pasmerkti šiuos žiaurios išpuolius, kuriais pasaulinis gražinimas kelis šimtmečius atgal ir kuriais žlugdomas tarpkultūrinis dialogas, tolerancija, augimas ir socialinė gerovė.

Georgios Papanikolaou (PPE), raštu. – (EL) Balsavau už rezoliuciją dėl krikščionių padėties atsižvelgiant į religijos laisvę. Po 2011 m. sausio 1 d. išpuolio prieš koptų bažnyčios tikinčiuosius Aleksandrijoje (Egiptas) bendroje rezoliucijoje smerkiamas visų formų smurtas prieš piliečius nepaisant, kokiai religinei grupei jie priklauso, ir reiškiamas susirūpinimas dėl daugėjančių religinės agresijos atvejų. Norėčiau Parlamentui priminti, kad Graikija ypač opi šiuo klausimu, nes jai teko gedėti panašaus išpuolio prieš Graikijos turistus, kurį 1996 m. balandžio 18 d. Kaire, Egipte, surengė fanatikai islamistai, aukų.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Europos Sąjunga nuolat reiškė savo įsipareigojimą saugoti minties, sąžinės ir religijos laisves ir pabrėžė, kad vyriausybės privalo užtikrinti šias laisves visame pasaulyje. Žmogaus teisių, demokratijos ir pilietinių laisvių vystymas yra bendras pagrindas, kuriuo remdamasi Europos Sąjunga kuria ryšius su trečiosiomis šalimis, ir jis buvo numatytas ES ir trečiųjų šalių susitarimuose taikomoje demokratinėje išlygoje. Pagal Tarptautinio politinių ir pilietinių teisių pakto 18 straipsnį kiekvienas asmuo turi teisę į minties, sąžinės ir religijos laisvę; minties, sąžinės ir religijos laisvė taikoma ne tik tam tikrų religijų šalininkams, bet ir ateistams, agnostikams ir netikintiesiems.

Taigi smerkiame neseniai įvairiose šalyse įvykdytus išpuolius prieš krikščionių bendruomenes ir reiškiamo solidarumą su aukų šeimomis; reiškiamo didelį susirūpinimą dėl netolerancijos krikščionių bendruomenėms ir represijų prieš jas gausėjimo, taip pat įvykdytų smurto išpuolių, ypač Afrikos, Azijos ir Artimųjų Rytų šalyse.

Oreste Rossi (EFD), raštu. – (IT) Diskutuojame apie krikščionių persekiojimą visame pasaulyje, bet kol kalbame apie Irake, Egipte, Filipinuose, Indijoje ir kitur vykdytą smurtą, toliau ignoruojame tai, kas nutiko netoli mūsų. Kalbu apie turkų armijos 1974 m. įvykdytą trečdalis Kipro teritorijos okupaciją.

Ši karinė okupacija vis dar tęsiasi. 38 tūkst. Turkijos karių yra dislokuoti Šiaurės Kipro Turkijos Respublikoje, o sala sienomis ir tvoromis, skiriančiomis net miestus bei kaimus, padalyta į dvi dalis. Bėgant metams buvo sistemingai sunaikinta 520 krikščionių bažnyčių ir vienuolynų ir jų vietoje pastatyti minaretai. Tų bažnyčių meno kūriniai sudeginti, išniekinti arba išplėsti; kapavietės sunaikintos, o krikščionių vyskupams draudžiama aukoti mišias. Kalėdų dieną Turkijos policijos pareigūnai neleido aukoti mišių Karpasijos Šv. Synesios bažnyčioje vietovėje Rizokarpaso ir Šventosios Trejybės bažnyčioje. Tačiau labiausiai

neįtikėtina tai, kad daugelis Parlamento narių gina krikščionis visame pasaulyje ir kartu pritaria Turkijos įstojimui į ES.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *raštu.* – (PL) Vis dažniau girdime apie krikščionių persekiojimą. Tarptautinių organizacijų pateikta statistika pasibaisėtina – kiekvienais metais visame pasaulyje nužudoma maždaug 1 50 000 krikščionių. Negalime likti abejingi tokiam nesiskaitymui su žmogaus gyvybe. Būdamą pagrindinių demokratinių vertybių ir žmogaus teisių sergėtoja, Europos Sąjunga turėtų atidžiau stebėti padėtį trečiosiose šalyse, visų pirma Artimuosiuose Rytuose. Mūsų pastangos turėtų būti nedviprasmiškos ir ryžtingesnės. Religijos laisvė yra pagrindinė žmogaus teisė ir diskriminacija religijos pagrindu ir smurtas nesuderinami su mūsų vertybėmis. Gerbdami šias teises rodome pavyzdį kitoms šalims, tačiau turėtume lygiai taip pat veiksmingai reikalauti tokios pačios pagarbos iš kitų. Žmogaus teisės yra visuotinos ir turėtų būti visur gerbiamos, ir turėtume ryžtingai reaguoti į bet koki nepakantumo pasireiškimą, ypač į nepakantumą religijai. Europos Sąjunga savo dispozicijoje turi tinkamų priemonių, kurios mums padėtų priversti tų šalių vyriausybes, su kuriomis palaikome politinius arba prekybinius santykius, deramai elgtis ir gerbti pilietines laisves, įskaitant religijos laisvę. Musulmoniškose šalyse, taip pat tokiose šalyse kaip Kinija, Indija ir Nepalas bažnyčios ir koplyčios nebaudžiamai deginamos, žmonės išmetami į gatvę, kankinami ar net nužudomi, o moterys verčiamos darytis abortus. Siekiant tinkamų ekonominių santykių prie derybų stalo apie šiuos dalykus nekalbama. Europa nebegali tylėti.

Dominique Vlasto (PPE), *raštu.* – (FR) Visa širdimi pritariu šiai rezoliucijai, kuria griežtai smerkiami vis dažnėjantys išpuoliai prieš krikščionių bendruomenes. Negalime pasyviai stebėti šių barbariškų veiksmų, jais reiškia neapykanta ir nepakantumas. Smerkiu smurtą ir žmonių žudymą, dėl kurių daug šeimų ir viso pasaulio krikščioniškos bendruomenės gedi. Puolant šias bendruomenes griaunamos mūsų pagrindinės teisės. Pagarba religijų įvairovei ir religijos laisvei yra visuotinis principas, kuris turi būti puoselėjamas. Šie prisidengus kažkokiu ekstremistiniu praėjusių amžių tamsumu atlikti išpuoliai skirti įbauginimui ir galiausiai tiesioginis pavojus kyla būtent tokių senų bendruomenių išlikimui. ES privalo parodyti solidarumą su nukentėjusiais ir privalo remti valdžios institucijas, kurios yra įsipareigojusios persekioti nusikaltėlius. Šis reikalavimas turi būti tiek pat svarbus mūsų santykių su mūsų partneriais srityje, kaip ir išlygos dėl žmogaus teisių. Pakantumas ir taika glaudžiai susiję ir, kaip visada, pritaris Europos Sąjungos veiksmams siekiant visame pasaulyje užtikrinti pagarbą mūsų vertybėms, laisvėms ir teisėms ir jų skatinimą.

Angelika Werthmann (NI), *raštu.* – (DE) Reikia pritarti šiai bendrai rezoliucijai, kadangi 2010 m. visame pasaulyje išaugo išpuolių skaičius prieš krikščionių bendruomenes. Europos Sąjungoje religijos laisvė ir žodžio laisvė yra mūsų europinės tapatybės požymis. Be to, šiuo požiūriu labai svarbus vaidmuo tenka krikščionybei, kuri kartu yra reikšminga europinės kultūros dalis. Europos Sąjungoje religijos laisvė nustatyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 10 straipsnyje, Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 18 straipsnyje ir Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 9 straipsnyje.

Pasiūlymai dėl rezoliucijų: (RC-B7-0044/2010)

Mara Bizzotto (EFD), *raštu.* – (IT) Europos Sąjunga privalo panaudoti visas savo galias santykių su Baltarusija, t. y. paskutiniu režimu Europoje ir anachronišku politinio valstybės smurto pavyzdžiu, kuris visiškai nesuderinamas su minimaliais vakarietiškais demokratijos ir laisvės standartais, srityje. Šioje rezoliucijoje Europa dar kartą pabrėžia, kad griežtai smerkia su praėjusiais rinkimais susijusius įvykius ir dar kartą pasmerkia dešimtmečius

Baltarusijoje vykstančius reiškinius, t. y. informacijos cenzūrą, disidentų suėmimus ir kalinimą bei kitus veiksmus, kuriuos siekdama įgyvendinti smerktina Minsko diktatūra imasi kasdien tikrinti pilietinę visuomenę. Visa širdimi balsuoju už bendrą rezoliuciją.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už rezoliuciją dėl padėties Baltarusijoje. Minske, už dalyvavimą gruodžio 19 d. demonstracijoje, buvo sulaikyti daugiau kaip 700 asmenų, kurių dauguma, atlikę trumpas administracines bausmes, buvo paleisti, o 24 opozicijos aktyvistai ir žurnalistai, įskaitant šešis kandidatus į prezidentus, apkaltinti kursčius masinius neramumus su smurtiniais išpuoliais ir ginkluotu pasipriešinimu, gali būti nuteisti kalėti iki 15 metų. Smerktinas brutalus policijos ir KGB tarnybų jėgos panaudojimas prieš protestuotojus rinkimų dieną. Toks elgesys šiurkščiai pažeidžia pagrindinius demokratijos principus, kaip antai susirinkimo laisvę ir saviraiškos laisvę, bei žmogaus teises. Atsižvelgiant į dabartinę situaciją Baltarusijoje, raginčiau Europos Komisiją ir toliau teikti finansinę paramą Vilniuje (Lietuvoje) įsteigtam Europos humanitariniam universitetui (EHU), skirti daugiau stipendijų Baltarusijos studentams, persekiojamiems už jų pilietinę veiklą ir pašalintiems iš universitetų, ir prisidėti prie paramos organizacijai „Solidarumas su Baltarusija“.

David Casa (PPE), raštu. – Per pastaruosius mėnesius padėtis Baltarusijoje pablogėjo ir šiuo metu kelia didelį susirūpinimą. Buvo matyti, kad įvykę rinkimai jokių būdu neatitinka laisvų ir sąžiningų rinkimų reikalavimų demokratiškoje šalyje. Būtina pasmerkti kandidatų į prezidentus areštą ir tebesitęsiantį sulaikymą ir smurtą prieš protestuotojus. ES turėtų imtis visų savo kompetencijoje turimų priemonių ir parodyti, kad tokie įvykiai taip lengvai nesibaigs, o viena iš galimų priemonių – apsvarstyti ekonomines sankcijas prieš Baltarusiją. Dėl šių priežasčių nusprendžiau pritarti šiam bendram pasiūlymui dėl rezoliucijos.

Corina Crețu (S&D), raštu. – (RO) Apgailestaujame dėl Baltarusijos valdžios institucijų sprendimo nutraukti ESBO biuro veiklą. Buvo pareikalauta nedelsiant panaikinti šį sprendimą.

Lygiai taip pat smerktini veiksmai rinkimų dieną blokuoti daugelį pagrindinių interneto svetainių. Dabartiniai Baltarusijos žiniasklaidos teisės aktai neatitinka tarptautinių standartų, todėl Baltarusijos valdžios institucijos raginamos juos persvarstyti ir keisti.

Įvertinus Baltarusijos politinę padėtį, buvo pastebėti rimti pažeidimai demokratinių teisių ir reguliavimo srityje. Dėl to privalome pasmerkti prieš taikius protestuotojus, demokratinės opozicijos lyderius, taip pat prieš daugybę pilietinės visuomenės aktyvistų, žurnalistų, mokytojų ir studentų nukreiptus represinius veiksmus.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Nuogaustaudamas, tačiau kartu su tam tikra viltimi stebiu Baltarusijoje vyraujančią politinę ir socialinę padėtį. Todėl besąlygiškai pritariu šiai bendrai rezoliucijai, kurią pasirašė penkios parlamentinės frakcijos, išskyrus Europos vieningųjų kairiųjų jungtinę frakciją / Šiaurės šalių žaliuosius kairiuosius. Tačiau norėčiau ne tik išreikšti nusivylimą dėl šioje rezoliucijoje teisingai aprašytų įvykių, bet ir pabrėžti joje nurodytas konkrečias priemones, kurias Taryba ir Komisija turėtų nedelsdamos įgyvendinti praktiškai: ekonominių sankcijų taikymą; visos per Tarptautinį valiutos fondą, Europos investicijų banką ir Tarptautinį rekonstrukcijos ir plėtros banką suteiktos finansinės paramos išaldymą; Baltarusijos pilietinės visuomenės pastangų rėmimą visomis galimomis priemonėmis, siekiant sukurti laisvesnę ir demokratiškesnę visuomenę; vizų išdavimo pagrindiniams Baltarusijos lyderiams, taip pat ir aukšto rango pareigūnams draudimo atnaujinimą; Baltarusijos dalyvavimo Rytų partnerystės veikloje, kai Budapešte bus surengtas Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimas, sustabdymą; ir galiausiai intensyvesnę darbą

rengiant derybų gaires dėl vizų režimo supaprastinimo ir readmisijos susitarimų, siekiant gerinti tautų tarpusavio ryšius.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Baltarusija vienintelė pasaulio šalis, kurioje vis dar veikia policija, vadinama KGB. Šis paprastas faktas rodo ten veikiančio režimo tipą. Baltarusijos piliečiai reikalauja ir nusipelno veiksmingų pereinamųjų, kuriomis būtų gerinamos jų gyvenimo sąlygos, veiksmingai skatinama demokratija ir jiems suteikiama visiška politinio apsisprendimo laisvė. Tikiuosi, demokratinės šalys supras, kad Baltarusijos režimu nesugebama skatinti savo šalies demokratijos vystymo, ir atvirai pasipriešins Baltarusijos persekiojimo priemonėms bei metodams.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Remiantis Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) parlamentinės asamblėjos ir ESBO Demokratiškos institucijų ir žmogaus teisių biuro preliminariais rezultatais ir išvadomis, 2010 m. gruodžio 19 d. prezidentiniai rinkimai neatitiko tarptautinių laisvų, sąžiningų ir skaidrių rinkimų standartų. Todėl netrukus turi būti surengti nauji laisvi ir demokratiniai rinkimai, kurie atitiktų ESBO standartus.

Be to, žiaurus policijos ir Baltarusijos Respublikos Valstybės saugumo agentūros jėgos panaudojimas prieš demonstracijas rinkimų dieną yra nepriimtinas. Privalau pareikšti didelį susirūpinimą dėl Baltarusijos valdžios institucijų mėginimų į našlaičių namus atiduoti Danilą Sannikovą, kandidato į prezidentus Andrei Sannikovo ir Irinos Khalip, tyrimą atliekančios žurnalistės, kurie abu nuo gruodžio 19 d. rinkimų yra kalėjime, trejų metų sūnų.

Taip pat turi būti pasmerktos visos persekiojimo priemonės, o Baltarusijos valdžios institucijos turi būti raginamos nedelsiant nutraukti bet kokią pilietinių aktyvistų persekiojimą, bauginimą ir grasinimą jiems.

Manau, kad Taryba, Komisija ir ES vyriausioji įgaliotinė privalo persvarstyti su Baltarusija susijusią ES politiką, įskaitant galimybę taikyti jai konkrečias ekonomines sankcijas ir išaldyti visą makrofinansinę pagalbą.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Nepaisant to, kaip vertiname įvykius Baltarusijoje, negalime prisidėti prie šių nepriimtinių, nukreiptų prieš šios šalies nepriklausomybę ir nacionalinį suverenitetą veiksnių, kuriais raginama tiesiogiai kištis į jos vidaus reikalus ir daryti įtaką įvykiams, kuriuos spręsti turi tik baltarusiai ir šalies valdžios institucijos, stengiantis šalies ir jos valdžios institucijų požiūrį derinti prie Europos Sąjungos interesų.

Rezoliucijoje raginama imtis įvairių nepriimtinių veiksnių, kurių tikslas Minske sukurti ES interesams palankų režimą. Pažvelkime į porą pavyzdžių:

– rezoliucijoje Komisija raginama finansinėmis ir politinėmis priemonėmis remti Baltarusijos pilietinės visuomenės, nepriklausomos žiniasklaidos (įskaitant televiziją „Belsat“, radijo stotis „Europos radijas Baltarusijai“ ir „Radio racyja“ ir kt.) ir nevyriausybinių organizacijų Baltarusijoje pastangas propaguoti demokratiją ir oponuoti režimui;

– rezoliucijoje Europos Komisija raginama parengti NVO, kurias dėl politinių priežasčių atsisakyta įregistruoti Baltarusijoje, registracijos sistema siekiant suteikti joms galimybę gauti naudos iš ES įgyvendinamų programų.

Todėl nebalsavome už šią rezoliuciją.

Sandra Kalniete (PPE), raštu. – (LV) Europos Sąjunga privalo aiškiai paskelbti savo poziciją dėl įvykių Baltarusijoje. Privalome pasmerkti represijas prieš opoziciją ir prezidento rinkimų rezultatų klastojimą. Laisvė yra viena pagrindinių Europos Sąjungos vertybių ir sėkmingai plėtoti bendradarbiavimą galime tik su tomis valstybėmis, kurios gerbia šias vertybes. Būtent todėl politinių kalinių paleidimas yra viena iš būtinų sąlygų, reikalingų siekiant atkurti Europos Sąjungos ir Baltarusijos dialogą. Šiuo pareiškimu Europos Parlamentas Baltarusijos vyriausybei turi tvirtai pareikšti, kad mes norime bendradarbiauti, tačiau niekada negalėsime dėl ekonominių interesų ignoruoti asmenų politinės laisvės ar prezidento rinkimų rezultatų klastojimo, ypač todėl, kad daugiau nei prieš 20 metų nemaža šio Parlamento narių dalis patys kovojo už laisvę. Prieš Baltarusijos režimą turi būti taikomos sankcijos, tačiau jos neturi daryti įtakos Baltarusijos žmonėms, kuriems turime sudaryti sąlygas patekti į Europą.

Europos universitetai privalo priimti Baltarusijos jaunimą, kuris dėl savo politinės veiklos metamas iš universitetų ir kuris niekada nebegalės gauti išsilavinimo A. Lukashenko vadovaujamoje Baltarusijoje. Privalome sustiprinti savo bendradarbiavimą su pilietinės visuomenės atstovais Baltarusijoje, paremti jų kovą ir su jais pasidalyti patirtimi. Esu įsitikinusi, kad Baltarusijos žmonės nusipelno demokratiškos valstybės, kurioje būtų gerbiamos žmogaus teisės, vykėtų sąžiningi rinkimai ir vyrėtų žodžio laisvė. Jei Baltarusijos vyriausybė nori su mumis bendradarbiauti, tada ji privalės laikytis šių sąlygų.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE), raštu. – (LV) Nepriimtina, kad šalia mūsų, Baltarusijoje, politiniu ir NVO lygmeniu brutaliai malšinamas demokratijos skelbimas. Pritariau šiai rezoliucijai, nes manau, kad autoritarinio režimo Baltarusijoje opozicijai būtina Vakarų sąjungininkų parama. Tai galimybė Europos Sąjungai plėtoti bendrą užsienio politiką ir ginti vertybes, kurias ji paprastai puoselėja. Be to, Europos Sąjunga privalo nustatyti sankcijas autoritarinei Baltarusijos vyriausybei ir demokratiniam Baltarusijos judėjimui suteikti moralinę ir finansinę paramą.

Tunne Kelam (PPE), raštu. – Balsavau už bendrą rezoliuciją dėl Baltarusijos ir buvau vienas jos iniciatorių PPE frakcijos vardu. Rezoliucijoje aiškiai ir nedviprasmiškai nagrinėjama tragiška Baltarusijos padėtis, kurią lėmė jos diktatoriaus A. Lukashenko veiksmai nuo 2010 m. gruodžio 19 d. Taigi norėčiau pabrėžti 15 dalį, kurioje ES valstybės narės raginamos nesilpninti ES veiksmų dvišalėmis iniciatyvomis, kurios galėtų pakenkti Europos užsienio politikos patikimumui ir veiksmingumui. Be to, atsisakymas rengti 2014 m. Pasaulio ledo ritulio čempionatą Minske, mano manymu, yra vienas veiksmingiausių svertų, kuriais siūloma daryti įtaką Baltarusijos valdžios institucijoms, kad jos atsisakytų savo represijų politikos.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Europos Sąjungos prioritetams visada buvo humanitarinė politika ir pagrindinių žmogaus teisių apsauga. Tokios tradicijos, dėl kurių šiandien ES tenka svarbiausias vaidmuo pasauliniu lygmeniu ir pagal kurias ES skleidžia demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir teisėtumui principus už savo teritorijos ribų, mums sudaro sąlygas suprasti pasiūlymo dėl bendros rezoliucijos, kuria siekiama paraginti Baltarusiją gerbti visas tarptautinės teisės ir žmogaus teisių srityse padarytas pastangas, priežastis. Deja, gerai žinomi per rinkimus gruodžio 19 d. nutikę įvykiai. Per juos policijos ir slaptųjų tarnybų agentai žiauriai susidorojo su visuomenės demonstracijomis, kuriose buvo reiškiamas nepasitenkinimas dėl daug akivaizdžių balsų klastojimo atvejų. Po tokių nepriimtinių veiksmų, veikdamas pagal ankstesnius savo Pirmininko J. Buzeko pareiškimus, Europos Parlamentas ragina Europos Sąjungą Baltarusijai taikyti griežtas sankcijas ir pradėti

išorinių ir nešališkų institucijų atliekama tyrimą, kad būtų atkurti įvykiai ir nustatyta, kas už juos atsakingas.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), raštu. – (PL) Buvusio socialistinio bloko valstybės labai gerai supranta politinę padėtį Baltarusijoje – asmens laisvės ir spaudos ir žiniasklaidos laisvės apribojimai, nedemokratiška vyriausybės sistema. Atsižvelgdamas į dabartinius po prezidento rinkimų Baltarusijoje įvykusius įvykius, norėčiau atkreipti dėmesį į žingsnius, kuriuos šiuo klausimu vykdys Europos Parlamentas kartu su Komisija ir Taryba. Pagaliau turime kalbėti apie priemones, skirtas padėti Baltarusijos demokratijai ir ieškoti veiksmingų būdų persvarstyti ES politiką atsižvelgiant į A. Lukashenko režimą. Esant dabartinei padėčiai, privalome daryti spaudimą Minskui ir reikalauti paleisti politinius kalinius ir nutraukti žurnalistų persekiojimą. Būtent todėl balsavau už rezoliucijos patvirtinimą. Ačiū.

David Martin (S&D), raštu. – Padėtis Baltarusijoje yra netoleruotina ir pritariu savo kolegoms, smerkdamas brutalią policijos ir KGB tarnybų jėgos panaudojimą prieš protestuotojus rinkimų dieną, ypač brutalią išpuolį prieš V. Nekliajevą, nes daugeliu atvejų šiurkščiai pažeisti pagrindiniai demokratiniai principai, kaip antai susirinkimo laisvė ir saviraiškos laisvė, taip pat žmogaus teisės, ir esu susirūpinęs dėl Baltarusijos valdžios institucijų mėginimų į našlaičių namus atiduoti Danilą Sannikovą, kandidato į prezidentus Andrei Sannikovo ir Irinos Khalip, tyrimą atliekančios žurnalistės, kurie abu nuo gruodžio 19 d. rinkimų yra kalėjime, trejų metų sūnų. Pritariu raginimui Komisijai finansinėmis ir politinėmis priemonėmis remti Baltarusijos pilietinės visuomenės pastangas propaguoti demokratiją ir oponuoti režimui.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), raštu. – (CS) Neturėtume tiesiog elgtis impulsyviai ir sumažinti geresnio dialogo galimybę. Įvedus griežtas sankcijas, dėl jų poveikio gali būti sukurtos kliūtys ir šalis taptų dar labiau izoliuota. Galutinis rezultatas būtų toks, kad greičiausiai didžiausią poveikį pajustų kiti asmenys, o ne tie, kuriems taikytos sankcijos. Reikėtų intensyviai tęsti ir nuolat persvarstyti ES ir Baltarusijos bendravimą, panaudojant visas diplomatijos galimybes. Siekiant efektyvumo, reikėtų sukurti kitokios rūšies dialogą, vykdomą kitokia forma ir kitais lygmenimis, ir naudoti suderintą, o ne vienpusį vertinimą. Tačiau kertiniu akmeniu turėtų būti iki šiol įgytos ES ir Baltarusijos ryšių patirties įvertinimas, kuriuo remiantis būtų galima įtraukti tokią patirtį į strateginį planą, kuriame aiškiai apibrėžta ES užsienio politika šios valstybės atžvilgiu.

Ilguoju laikotarpiu dėl to pagerėtų santykiai ir būtų pradėti nauji bendradarbiavimo projektai, kuriais būtų prisidėta prie tolesnio šios šalies vystymo ir jos suvereniteto išsaugojimo. Šiuo požiūriu labai svarbi gali būti Rytų partnerystė.

Clemente Mastella (PPE), raštu. – (IT) Šio Parlamento diskusijose rastas bendras sutarimas, kad Europai reikia griežtai reaguoti į po prezidento rinkimų Baltarusijoje įvykusius įvykius.

Asmeniškai manau, kad turėtų būti patvirtintas suderintas metodas: nors, viena, Europa nori Baltarusijos vyriausybei daryti tam tikrą spaudimą, antra, ji negali visiškai nutraukti bendradarbiavimo su Minsko valdžios institucijomis, nepritariant jų politikai. Tokiu metodu, tiesą pasakius, tik būtų padaryta žalos Baltarusijos žmonėms. Būtent todėl mums reikia ir toliau remti visas priemones, kuriomis skatinama pilietinė visuomenė, apsaugoma opozicija, nepriklausoma žiniasklaida ir nevyriausybinių organizacijų.

Taigi atrodo, kad nereikėtų visiškai nutraukti Europos Sąjungos ir Baltarusijos bendradarbiavimo priemonių, nes vien tik jomis gali būti prisidėta prie šalies gerovės ir

jos socialinio ir demokratinio augimo. Todėl manau, kad reikėtų išlaikyti „kritinį dialogą“, kurį jau sukūrė 27 ES valstybės narės, siekiant įtikinti Baltarusiją, kad ji turi ryžtingiau artėti prie Europos standartų, susijusių su pagarba demokratijai ir žmogaus teisių apsaugai.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Baltarusijos įvykiai turi kelti nerimą visiems, kurie tiki demokratija ir teisine valstybe. Šios šalies piliečiai gyvena esant režimui, kai negerbiamos žmogaus teisės ir naudojama itin žiauri politinės policijos jėga. ES privalo prisidėti prie visų pastangų, kuriomis siekiama šį režimą padaryti demokratiškesnį ir pagerinti ten gyvenančių žmonių padėtį. Būtina nutraukti Baltarusijoje vis dar vykstančias represijas.

Louis Michel (ALDE), raštu. – (FR) Galime tik pasmerkti policijos ir KGB panaudotą jėgą ir smurtą rinkimų dieną. Buvo suimta ir įkalinta daugiau nei 600 žmonių. Suėmimai, kratos ir nauji įkalinimai buvo tęsiami dar kelias dienas. Toks nepriimtinas elgesys su opozicija mums turėtų kelti didelį susirūpinimą. Visi suimti dėl politinių priežasčių turi būti nedelsiant paleisti. Opozicija, demokratinės jėgos ar pilietinės visuomenės atstovai nebegali būti daugiau persekiojami.

Tokia valdžios institucijų pozicija nesuprantama ir dėl to, kad ji prieštarauja pozicijai, kurios buvo laikomasi vykdant rinkimų kampaniją, kai matėme, jog atsirado pliuralistinių jėgų, susiformavo tikroji opozicija ir aktyvi pilietinė visuomenė. ES nepripažino oficialių rinkimų rezultatų. Nepriklausomai nuo to, ar bus imtasi priemonių prieš vyriausybę, ar ne, tokiomis priemonėmis negalima padaryti žalos žmonėms, NVO ar pilietinei visuomenei. Dėl tinkamų priemonių turės nuspręsti 2011 m. sausio 31 d. Užsienio reikalų taryba.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Žiniasklaidoje yra nuomonių, kad naujas sankcijų, kurios daugiau nei prieš dvejus metus buvo sušvelnintos, taikymas Baltarusijos prezidentui A. Lukashenko prilygtų pripažinimui, kad mūsų ilgalaikės pastangos atkurti draugiškus santykius nepavyko. Tiesą pasakius, tokios pastangos nuėjo perniek jau anksčiau, pvz., per prezidento rinkimus, ar dar anksčiau, ir akivaizdu, kad tokios pastangos nebeveikė, kai Minske buvo uždaryti ESBO biurai, o Vokietija ir Lenkija apkaltintos bandymu destabilizuoti padėtį.

Tačiau daugeliu atveju rezoliucijoje laikomasi per griežtos pozicijos ir dėl to galima kritikuoti tekstą, kuris iš esmės yra geras. Pvz., raginimas uždrausti visiems teisėsaugos pareigūnams patekti į ES neduos norimo rezultato. 2014 m. Pasaulio ledo ritulio čempionato atšaukimas irgi būtų panašus perteklinės parodomosios diplomatijos pavyzdys. Dėl šios priežasties balsuojant susilaikiau.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), raštu. – (LT) Pritariu esminei ES politikos Baltarusijos atžvilgiu peržiūrai jau artimiausioje Užsienio reikalų taryboje. Manau, kad Baltarusijai, kaip bendrą sieną su ES turinčiai valstybei, ir situacijai joje turi būti skiriamas nuolatinis dėmesys ne tik Europos Parlamente ir Komisijoje, bet ir ministrų bei vadovų lygyje. Vieningas ES veikimas šios šalies atžvilgiu galėtų būti užtikrintas paskiriant ES koordinatorių Baltarusijos klausimais. Remiu nuostatą, kad ES turėtų iššaldyti vizų išdavimo draudimą papildytam Baltarusijos valdžios atstovų sąrašui, bet tuo pačiu kiek įmanoma labiau atverti paprastų Baltarusijos piliečių kontaktus ir keliones ES. Tuo keliu eina ir Lietuva, pasirašiusi palengvinto pasienio judėjimo susitarimą su Baltarusija, bei išduodama nemokamas vizas Baltarusijos piliečiams. Taip pat palaikau siekį nustatyti „jautriuosius taškus“ ir apsispręsti dėl tikslinių sankcijų taikymo, tuo pačiu nukreipiant ir pritaikant ES paramą Baltarusijos pilietinei visuomenei. Kviečiu Komisiją ieškoti būdų kaip padidinti nepriklausomos informacijos prieigą Baltarusijos gyventojams. Europos humanitarinis universitetas Vilniuje yra vienas sėkmingiausių tęstinių vystomojo bendradarbiavimo

projektų Baltarusijos atžvilgiu. Esant tokiai vidaus situacijai Baltarusijoje, kai ilgam laikui buvo užkirsti visi keliai vystytis kritiškam, sąmoningam ir laisvam piliečiui, EHU tampa ne tik laisvos baltarusiškos minties sala, bet ir būsimų Baltarusijos lyderių kalve. Todėl natūralu ir sveikintina, kad ES parama šiam Universitetui ne tik būtų išlaikoma, bet ir padidinta.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Pasiūlyme dėl rezoliucijos kai kurie reikalavimai perdėti, pvz., vizų apribojimas valstybės pareigūnams ir teisėsaugos sistemos atstovams. Be to, ketinama boikotuoti 2014 m. Pasaulio ledo ritulio čempionatą. Todėl balsuojant susilaikiau.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Po 2010 m. gruodžio 19 d. prezidento rinkimų, pasibaigusių pakartotiniu prezidento A. Lukashenko išrinkimu, policija žiauriai numalšino surengtas protesto demonstracijas. Daug demonstrantų ir opozicijos lyderių buvo suimti ir jiems gresia griežti nuosprendžiai. Europos Sąjunga negali nesikišti ir stebėti, kas vyksta: visi privalome sutelkti savo dėmesį į tai, kad būtų užtikrintas šių per įvykius po rinkimų suimtų asmenų paleidimas. Viena priežasčių, dėl kurių balsavau už bendrą rezoliuciją, yra noras pritarti paramos Baltarusijai teikimui, kad ji dalyvautų bendradarbiavimo su Europos Sąjunga procese. Mano nuomone, turime skubiai ir praktiškai spręsti šį klausimą, suderintai taikydami metodą, kuriuo aktyviai remiama pilietinė visuomenė ir apsaugomi opozicijos nariai ir jų šeimos. Mano balsas už šia rezoliuciją taip pat grindžiamas tuo, kad reikia – dėl to tvirtai sutariama ES – įtikinti Baltarusiją, jog ji privalo priartėti prie Europos standartų, susijusių su pagarba demokratijai ir žmogaus teisių apsauga.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Šioje rezoliucijoje Parlamentas aiškiai pareiškia, kad atsižvelgdamas į ESBO parlamentinės asamblėjos ir ESBO Demokratinių institucijų ir žmogaus teisių biuro vertinimo preliminarinius rezultatus ir išvadas mano, jog 2010 m. gruodžio 19 d. prezidento rinkimai neatitiko tarptautinių laisvų, sąžiningų ir skaidrių rinkimų standartų; mano, kad šis balsavimas – dar viena praleista galimybė pereiti prie demokratijos Baltarusijoje, ir turėdamas mintyje daugybę rimtų pažeidimų, apie kuriuos pranešė ESBO Demokratinių institucijų ir žmogaus teisių biuras, ragina laisvės ir demokratijos sąlygomis surengti naujus rinkimus, kurie atitiktų ESBO standartus.

Parlamentas taip pat smerkia brutalių policijos ir KGB tarnybų jėgos panaudojimą prieš protestuotojus rinkimų dieną, ypač piktinasi brutaliu išpuoliu prieš V. Nekliajevą, nes šiais atvejais šiurkščiai pažeisti pagrindiniai demokratiniai principai, kaip antai susirinkimo laisvė ir saviraiškos laisvė, taip pat žmogaus teisės, ir yra susirūpinęs dėl Baltarusijos valdžios institucijų mėginimų į našlaičių namus atiduoti Danilą Sannikovą, kandidato į prezidentus Andrei Sannikovo ir Irinos Khalip, tyrimą atliekančios žurnalistės, kurie abu nuo gruodžio 19 d. rinkimų yra kalėjime, trejų metų sūnų.

Rafał Trzaskowski (PPE), raštu. – (PL) Tapo akivaizdu, kad ES politika Baltarusijos atžvilgiu, t. y. dialogo ir ištiestos rankos politika, yra neveiksminga. Todėl atėjo laikas sudėtingiems, tačiau ryžtingiems sprendimams, kurie, viena, reikš sankcijas prieš režimą, tačiau, antra, bus atviri Baltarusijos visuomenei, nes be jos paramos Baltarusijoje nebus įgyvendinami reikalingi pokyčiai.

Pranešimas: Derk Jan Eppink (A7-0374/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Teigiamai vertinu šį pranešimą, nes Komisija reagavo į krizę ir kartu taikė konkurencijos politikos priemones. Pritariu, kad Parlamentas atliktų savo, kaip bendro įstatymų leidėjo, vaidmenį konkurencijos politikos srityje, ir

kadangi tai neįmanoma, raginu Komisiją išsamiai informuoti Parlamentą apie tolesnę darbą su jo pateiktomis rekomendacijomis ir pagrįsti bet kokius nukrypimus nuo jų. Apgailėtina, kad vis dar neįmanoma pagerinti konkurencijos sąlygų bendrojoje rinkoje, kad jos taptų palankesnės mažosioms ir vidutinėms įmonėms.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), raštu. – (LT) Balsavau už šią rezoliuciją dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos. Pritariu pranešėjo nuomonei, jog Parlamentui tapus vienu iš teisės aktų leidėjų, jis turėtų aktyviau dalyvauti formuojant konkurencijos politikos nuostatas. Tam, kad šis tikslas būtų pasiektas, reikia, kad Parlamentas bent jau būtų nuolat informuojamas apie bet kokias šios srities iniciatyvas. Neabejoju, jog aktyvus Parlamento vaidmuo ES konkurencijos politikos formavime įneš didelį indėlį į sėkmingą konkurencijos politikos taikymą ir neribojamą vidaus rinkos veikimą, o tai yra pagrindinės sąlygos tvariam Europos Sąjungos ekonomikos augimui.

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Vienu iš Europos Sąjungos sutarties principų nustatyta, kad valstybės narės turi vykdyti ekonomikos politiką, laikydamosi atviros rinkos ekonomikos, paremtos sąžininga konkurencija, principų. Konkurencijos politikos tikslas – sukurti tikrą konkurenciją bendrojoje rinkoje, naudojant priemones, susijusias su rinkos struktūromis ir jos subjektų elgesiu. Laisva konkurencija skatina naujoves, mažina gamybos išlaidas ir didina ekonomikos efektyvumą, taigi didina Europos ekonomikos konkurencingumą lygį. Pranešime nagrinėjama antimonopolinė politika ir valstybės pagalbos kontrolės politika. Pranešime taip pat nagrinėjamos taisyklės ir procedūros, skirtos kovoti su antikonglomeraciniais bendrovių veiksmais ir užkirsti kelią vyriausybėms teikti valstybės pagalbą, kuria būtų iškraipoma konkurencija vidaus rinkoje.

Balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad konkurencijos politika yra itin svarbi priemonė, kurią pasitelkusi ES gali kurti dinamišką, veiksmingą ir novatorišką vidaus rinką, konkuruoti pasauliniu lygmeniu ir įveikti finansų krizę. Vartotojai daugiausiai naudos gauna tada, kai veiksmingai taikoma konkurencijos politika.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Kiekvienais metais Europos Komisijos Konkurencijos generalinis direktoratas paskelbia savo ataskaitą dėl ES konkurencijos politikos. Europos Komisijai suteikti platūs įgaliojimai šioje srityje, kad ji galėtų užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą. 2009 m. vyravo sunkios krizės sąlygos, į kurias, prižiūredama įmonių veiklą, turėjo atsižvelgti Komisija. Balsavau už Parlamento rezoliuciją, nes joje kreipiamasi į Europos Komisiją, kad ji užtikrintų didesnę Europos Parlamento narių dalyvavimą su šia politikos kryptimi susijusių sprendimų priėmimo procese, kad didesnis dėmesys būtų skiriamas visuotinės svarbos paslaugoms ir kad Komisijos tarnybos didesnę dėmesį skirtų finansų sektoriuje veikiančių įmonių veiklai.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), raštu. – (FR) Jei dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos būtų vykęs elektroninis balsavimas, būčiau susilaukęs. Tiesą pasakius, šioje ataskaitoje buvo tam tikrų teigiamų dalykų (konkurencijos politikos įvertinimas, vartotojų teisės, naujovės ir didesnis MVĮ vaidmuo), tačiau smerkiu bendrą požiūrį, kurio laikantis parengta ši ataskaita, t. y. nepagrįstą įtarimą dėl valstybės pagalbos, apie kurią *a priori* manoma, kad ji prieštarauja konkurencijos politikai, ir būdus, kuriais remiamas ankstyvas tam tikrų ekonomikos sektorių, ypač geležinkelių sektoriaus, liberalizavimas, kuris man atrodo netinkamas.

Privalome pakeisti tokį požiūrį ir vėl pasiekti, kad pagrindiniu mūsų rūpesčiu taptų piliečiai. Ypač viešųjų paslaugų srityje galime matyti, kad valstybės pagalbos taisyklės netinka

uždaviniams, kuriuos vykdo viešosios tarnybos, todėl reikėtų perrašyti tas taisykles, ypač pabrėžiant piliečių poreikius ir socialinę sanglaudą.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už šį pranešimą dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos. Europos Komisija sparčiai reagavo kilus ekonominei ir finansinei krizei, tad buvo veiksmingai pritaikytos konkurencijos politikos priemonės. Norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad Europos Parlamentui tapus vienu iš teisės aktų leidėjų, jis turėtų aktyviau dalyvauti formuojant konkurencijos politikos nuostatas. Be to, Parlamentas privalo nuolat būti informuojamas apie bet kokias šios srities iniciatyvas. Europos Sąjungos konkurencijos politika grindžiama atviros rinkos principais ir vienodos veiklos sąlygomis visuose sektoriuose – tai kertinis sėkmingos vidaus rinkos elementas ir išankstinė tvarių ir žiniomis grįstų darbo vietų kūrimo sąlyga. Norėčiau pabrėžti, kad būtina parengti aiškias mažoms ir vidutinio dydžio įmonėms (MVI) palankias ir naudingas konkurencijos taisykles, nes sėkmingas konkurencijos politikos taikymas ir neribojamas vidaus rinkos veikimas yra pagrindinės sąlygos tvariam Europos Sąjungos ekonomikos augimui. Raginčiau Komisiją skirti daugiau dėmesio, siekiant užtikrinti sąžiningą konkurenciją vidaus rinkoje ir vienodos pasitraukimo iš rinkos sąlygos.

David Casa (PPE), raštu. – Būtina pastebėti, kad dėl išimtinių aplinkybių, kurios susidarė dėl finansų krizės, reikėjo neišvengiamai lanksčiau vykdyti ES konkurencijos politiką. Nepaisant to, būtina suprasti, kad politika grindžiama atvirų rinkų ir vienodų veiklos sąlygų užtikrinimo principais. Tai būtinos sėkmingai veikiančios vidaus rinkos sąlygos. Mano nuomone, pranešime tinkamai nagrinėjami susirūpinimą keliantys klausimai, atsiradę dėl krizės. Pranešime taip pat sėkmingai nurodomas kelias, kuriuo mums geriausia žengti į priekį. Todėl nusprendžiau balsuoti už pranešimą.

Corina Crețu (S&D), raštu. – (RO) Konkurencijos politikos ataskaita yra svarbus dokumentas, kuriame pabrėžiama, kad per krizę turime užtikrinti finansinį stabilumą ir atkurti kreditų srautus, ypač privalome užtikrinti, kad būtų sukurtos visos sąlygos ir tikrinimo ir kontrolės priemonės, skirtos veiksmingam rinkų veikimui.

Vis dėlto esant tokioms aplinkybėms, kai reikia, turi būti lanksčiai taikomos konkurencijos taisyklės, nepažeidžiant principų, kuriais grindžiamos šios srities politikos kryptys. Negalime pamiršti, kad per krizę girdėjome nemažai raginančiųjų taikyti protekcionistines politikos kryptis, kuriomis krizė būtų tik dar labiau padidinta ir pratęsta.

Konkurencijos politika yra itin svarbi priemonė, kurią pasitelkusi ES gali kurti dinamišką, veiksmingą ir novatorišką vidaus rinką ir konkuruoti pasauliniu lygmeniu. Būtent todėl sveikintini pranešime teikiami pastebėjimai ir rekomendacijos dėl šios srities sektoriaus politikos ir dėl valstybės pagalbos apimties ir tikslo.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) ES konkurencijos politika yra ne tik pagrindinė politika, kuria iš tiesų remiama Europos teisinė sistema, bet ir sėkmingos vidaus rinkos ir tvarios ir konkurencingos ekonomikos pagrindas. Būtent todėl, mano manymu, svarbu, kad Komisija informuotų Parlamentą apie šios politikos vystymą ir taikymą. Kaip visi žinome, 2009-ieji buvo neįprasti metai dėl daugelio priežasčių. Tai buvo kiti metai po banko „Lehman Brothers“ žlugimo (2008 m. rugsėjo mėn.), tai reiškia, kad buvo taikomos įvairios išskirtinės priemonės konkurencijai, ypač valstybės pagalbai, buvo paskelbti keturi komunikatai, susiję su finansų sektoriumi ir kitiems sektoriams skirtomis laikinomis priemonėmis. Todėl manau, kad yra būtina atlikti išsamų tyrimą dėl šių priemonių įvairių valstybių ekonomikai ir finansams padaryto poveikio ir nustatyti jų veiksmingumą, kad būtų galima padaryti reikalingas išvadas.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Šioje rezoliucijoje dėl 2009 m. konkurencijos politikos iš pasaulinės perspektyvos žvelgiama į visą valstybės pagalbą transporto sektoriuje ES, kuris labai svarbus rinkos be sienų veikimui ir laisvam asmenų, prekių ir paslaugų judėjimui.

Dėl praėjusių kelių metų ekonomikos krizės bankrutavo didelė dalis verslo ir būtina patvirtinti reguliavimo priemonės, skirtas užkirsti kelią šios veiklos iškraipymui, t. y. reguliuojant paramą sektoriui. Be to, periferinėse ES valstybėse išaugo išlaidos šioje srityje ir reikėjo lešų sumažinti tokios padėties pasekmes.

Todėl teigiamai vertinu šios rezoliucijos patvirtinimą ir rinkos stebėsenos priemonių rinkinio sukūrimą, ekologinį susirūpinimą dėl CO₂ teršalų išmetimo ir mokslinių tyrimų iniciatyvas, skirtas pagerinti konkurencingumą Europoje, t. y. rekomendaciją, kad Komisija ir valstybės narės pasiektų 3 proc. investicijų tikslą šioje srityje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Nepriimtina, kad didėjant ekonomikos ir finansų krizei Europos Parlamentas tvirtina pranešimą dėl 2009 m. konkurencijos politikos, kuriame ginama konkurencija ir reikalaujama imtis naujų liberalizavimo priemonių, ypač geležinkelių sektoriuje, teigiant, kad būtina sukurti bendrąją geležinkelių rinką atveriant nacionalines keleivinio transporto rinkas. Panašios pozicijos laikomasi ir farmacinio sektoriaus klausimu, kur Komisija raginama paspartinti bendrosios farmacijos produktų rinkos sukūrimą, taip pat pokyčius telekomunikacijų sektoriuje ir pan.

Taigi turime pranešimą, kuriuo ketinama išplėsti liberalizavimą ir jį taikyti pagrindiniuose sektoriuose, kad būtų pagerintos žmonių gyvenimo sąlygos, tačiau negalvojama apie pasekmes užimtumui, kainoms ir žmonių gyvenimui. Vienintelis interesas – ekonominių ir finansinių grupių pelnai, o tik retkarčiais minimoms mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurioms dėl neoliberalios Europos Sąjungos politikos taikymo keliamas pavojus. Šioje politikoje visada pamirštama, kad esant vadinamajai laisvai konkurencijai paprasčiausiai sudaromos sąlygos didelėms bendrovėms sužlugdyti mažas, o pasekmes patiria darbuotojai, vartotojai ir smulkūs verslininkai.

Todėl balsavome prieš šį pranešimą.

Juozas Imbrasas (EFD), raštu. – (LT) Balsavau už šią rezoliuciją, kadangi skatinant protekcionizmą ir nesilaikant konkurencijos taisyklių finansų krizė Europoje tik pagilėtų ir užsitęstų. Konkurencijos politika yra itin svarbi priemonė, kurią pasitelkusi ES gali turėti dinamišką, veiksmingą ir novatorišką vidaus rinką, konkuruoti pasauliniu lygmeniu ir įveikti finansų krizę. Konkurencija energijos sektoriuje, žemės ūkio gamyboje ir kituose sektoriuose vis dar turi trūkumų, todėl Parlamentui tapus vienu iš teisės aktų leidėjų, jis turėtų aktyviau dalyvauti formuojant konkurencijos politikos nuostatas. Aktyvus Parlamento vaidmuo ES konkurencijos politikos formavime įneš didelį indėlį į sėkmingą konkurencijos politikos taikymą ir vidaus rinkos veikimą, o tai yra pagrindinės sąlygos ir prielaidos tvariam ES ekonomikos augimui.

Iliana Ivanova (PPE), raštu. – (BG) Dėl pranešimo dėl 2009 m. konkurencijos politikos noriu dar kartą pabrėžti tolesnių veiksmų svarbą, siekiant įvertinti suteiktos valstybės pagalbos efektyvumą. Europos bendrosios rinkos požiūriu svarbu, kad Komisija atliktų išsamią valstybės pagalbos priemonės, kurios buvo imtasi reaguojant į krizę, pasekmių analizę ir kad būtų įvertinti sveikos konkurencijos ir vienodų veiklos sąlygų ES, finansų reformos ir darbo vietų kūrimo aspektai.

Privalome nepamiršti, kad valstybės pagalbos teikimo priemonių persvarstymas buvo pradėtas tik dėl vienos priežasties, t. y. siekiant padėti valstybių narių ekonomikai atsigausti po krizės. Stebėdama valstybės pagalbos teikimo pasekmes, Komisija turi įsitikinti, kad priemonės, kurių imamasi, neviršija pradinio tikslo, nes ES konkurencijos politikos esmė – dalyvavimas bendrojoje rinkoje vienodomis sąlygomis.

Bogusław Liberadzki (S&D), raštu. – (PL) Balsavome dėl nepaprastai svarbaus dokumento dėl ES konkurencijos politikos. Konkurencija būtina geram ekonomikos veikimui. Reikėtų kalbėti apie pasaulinę ir Europos Sąjungos vidaus konkurenciją. Atsižvelgdami į pasaulinę konkurenciją, privalome sutelkti dėmesį į, *inter alia*, veikiančius dėsnius rinkoje ir į konkurencingų gamintojų ne iš Europos Sąjungos sąnaudas. Tai ypač susiję su Kinijos ir Korėjos gamintojais. Teigiamai vertinu raginimą užbaigti bendrąją geležinkelių rinką visoje Europoje. Laikantis sveikos konkurencijos principų galima prisidėti prie geležinkelių atgaivinimo ir šios transporto rūšies dalies padidinimo visoje transporto rinkoje. Taip galėtume priartėti prie idėjos sukurti Europos geležinkelių sistemą, panašią į kelių ar aviacijos sistemas.

Petru Constantin Luhan (PPE), raštu. – (RO) 2009-ieji buvo sudėtingi metai Europos Sąjungai – ir ne tik jai vienai – dėl ypač didelės finansų ir ekonomikos krizės. Neigiami krizės padariniai smarkiai paveikė ekonomiką, verslo aplinką ir netgi sprendimų priėmėjus. Sprendimų priėmėjai stengėsi parengti politiką, kuria būtų sumažintas krizės poveikis realiajai ekonomikai, o Europos Komisija kartu su valstybėmis narėmis ir centriniais bankais sunkiai dirbo siekdamas stabilizuoti finansų sistemą. Šių metų pranešime ypatingas dėmesys skiriamas šiems klausimams ir su pasitenkinimu pažymimas skubus Komisijos reagavimas ir sėkmingas jos darbas taikant konkurencijos politikos priemones. Balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad Europos Sąjungai reikia tvirtos konkurencijos politikos, grindžiamos laisvos rinkos ir sąžiningos konkurencijos visuose sektoriuose principu, ir tokia politika lems sėkmingą vidaus rinką ir sudarys palankias sąlygas tvarių, žiniomis grįstų darbo vietų kūrimui.

David Martin (S&D), raštu. – Balsavau už šį pranešimą ir ypač noriu atkreipti dėmesį į 105 dalį, kurioje Komisija raginama užbaigti kurti bendrąją geležinkelių rinką. Visapusiškai pritariu šiam raginimui.

Clemente Mastella (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už šį pranešimą, nes jame vėl teigiamai vertinant veiksmus, kurių šiais metais ėmėsi Komisija, tvirtai pritariama aktyvesniam Parlamento vaidmeniui formuojant konkurencijos politikos principus. Todėl prašome, kad būtų skirtas „bendro teisės aktų leidėjo“ vaidmuo ir kad Parlamentas būtų nuolat informuojamas apie bet kokias šios srities iniciatyvas. Norime pabrėžti, kad ES konkurencijos politika grindžiama atvirų rinkų principais ir kad vienodos veiklos sąlygos taikomos visuose sektoriuose – tai esminis sėkmingos vidaus rinkos aspektas ir išankstinė tvarių darbo vietų kūrimo sąlyga. Todėl pabrėžiame savo raginimus, kad visos ES politikos sritys būtų nuosekliai derinamos su 2020 m. ES augimo ir darbo vietų kūrimo strategijoje nustatytais prioritetais. Būtina parengti aiškias mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI), kurios lemia mūsų ekonomikos augimą, palankias ir naudingas konkurencijos taisykles. Be to, raginame valstybes nares laiku pateikti išsamias ataskaitas dėl taisyklių įgyvendinimo ir veiksmingumo ir taip aktyviai bendradarbiauti su Komisija tobulinant ir vertinant laikinąsias taisykles, parengtas siekiant spręsti finansų ir ekonomikos krizės problemą.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Šis pranešimas – odė laisvai ir neiškraipytai konkurencijai, kuri laikoma geriausia finansų krizės išėjimi. Tiesą pasakius, yra visiškai

priešingai. Konkurencija yra priežastis, o ne išeitis. Šiame pranešime teikiami absurdiški įsitikinimai. Balsuosiu prieš jį.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos analizė rodo, kad 2008 m. prasidėjusi ekonomikos krizė galėjo padaryti poveikį pačiai politikai, ypač dėl to, kad valstybės narės įvairiais būdais teikė pagalbą savo pačių ekonomikai. Atėjo laikas ištirti tokios pagalbos pasekmes vidaus rinkai ir nustatyti, ar dėl to buvo iškraipyta laisva konkurencija. Negalime pamiršti, kad ES konkurencijos politika grindžiama atvirų rinkų principais ir visuose sektoriuose taikomu veiksnių planu; tai pagrindinis sėkmingos vidaus rinkos aspektas ir išankstinė tvarių ir žiniomis grįstų darbo vietų kūrimo sąlyga.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Finansų rinkas sudrebinusi finansų ir ekonomikos krizė padarė poveikį ir konkurencijos politikai. Toks poveikis akivaizdžiai matomas iš augančių biudžeto deficitų ir didėjančios valstybės skolos daugelyje valstybių narių, dėl kurios lėtėja ekonomikos atsigavimas, ir iš valstybės pagalbos, kuri buvo teikiama reaguojant į krizę.

Dėl vyriausybės garantijų atsirado įvairių padarinių ir iškreipimų, pvz., sumažėjo privačių paskolų plitimas, taip pat padarytas poveikis su pensijų fondais susijusiai strategijai. Europos konkurencijos politika turėtų vidaus rinką padaryti konkurencingą pasauliniu lygmeniu. Mažai abejonių, kad šioje srityje reikėtų laikytis suderinto metodo. Tačiau nereikėtų imtis grėsmės kėlimo suverenitetui. Todėl balsavau prieš šį pranešimą.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už D. Eppinko pranešimą dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos, nes konkurencijos politika labai svarbi priemonė kovojant su ekonomikos krizės padariniais. 2009 m. po finansų sektoriaus atsigavimo Komisija įveikė – ir vis dar atlieka – konkurencijos požiūriu svarbų uždavinių prižiūrėti, kaip bankai atlygina už suteiktą valstybės pagalbą, skirtą atgaivinti ekonomiką. Pirmiausia reikia paremti mažąsias ir vidutines įmones (MVĮ). Kadangi MVĮ apskritai tenka didžiausias vaidmuo Europos ekonomikoje dėl jų turimų didelių naujovių galimybių, MVĮ reikia aiškių, sąžiningų ir nediskriminuojančių konkurencijos taisyklių, kad būtų palengvinti tarptautiniai sandoriai ir pasinaudota ES rinka, veiksmingai išnaudojant SEPA (bendrą mokėjimų eurais erdvę).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Iš esmės pritarėme siūlomam pranešimui, tačiau praradome keletą svarbių balsų dėl ekologinio apmokestinimo. Vis dėlto kalbant bendrai tekstas buvo pakankamai geras, kad galiausiai jį paremtume (nors, tiesą pasakius, be entuziazmo).

Licia Ronzulli (PPE), raštu. – (IT) Tampa vis akivaizdžiau – kartu atsižvelgiant į Komisijos 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitą – kad konkurencijos politika yra itin svarbi priemonė, kurią pasitelkusi ES gali kurti dinamišką, veiksmingą ir novatorišką vidaus rinką, konkuruoti pasauliniu lygmeniu ir įveikti finansų krizę.

Šiuo požiūriu Europos Parlamentas privalo imtis aktyvesnio vaidmens ir didinti savo dalyvavimą visose Komisijos iniciatyvose šioje srityje, nes Komisija yra vienintelė kompetentinga ES masto konkurencijos institucija. Pranešime pabrėžiama, kad mažosios ir vidutinės įmonės itin svarbios visai Europos ekonomikai, pabrėžiamas didelės mažųjų ir vidutinių įmonių naujovių galimybės ir pakartojamas ankstesnis raginimas, kad Komisija patvirtintų naujas iniciatyvas, kuriose būtų atkreipiamas dėmesys į sąžiningas ir nediskriminuojamas konkurencijos sąlygas MVĮ.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) Norime, kad vidaus rinka būtų dinamiška, veiksminga ir novatoriška. Konkurencijos politika yra tinkama priemonė šiam tikslui pasiekti. Kito laikotarpio prioritetas – užtikrinti tvarų augimą, didinant užimtumo lygį, dėl kurio padidės mūsų konkurencingumas. Taip bus prisidėta prie Europos Sąjungos pasaulinės padėties gerinimo ir mums sudarytos sąlygos įveikti krizę, tačiau, svarbiausia, tai pagerins piliečių gyvenimo kokybę. Jei prekių ir paslaugų rinkoje konkurencija veikia tinkamai, vartotojui galime užtikrinti geresnę kokybę, mažesnes kainas ir didesnę pasirinkimą. Ypač privalome nepamiršti mažųjų ir vidutinių įmonių, kurios ne tik sukuria darbo vietas daugumai mūsų piliečių, bet ir turi dideles naujovių galimybes. Todėl labai svarbu sukurti sąžiningas ir nediskriminuojamas konkurencijos sąlygas MVI ir parengti aiškias ir skaidrias konkurencijos taisykles. Komisijai sugebėjus veiksmingai panaudoti konkurencijos politikos priemones, atsirado galimybė stabilizuoti ekonomiką ir sušvelninti ekonomikos krizės poveikį verslui ir vartotojams. 2009-ieji buvo metai, per kuriuos būtinai reikėjo pagalbos, norint išlaikyti bendrosios rinkos vientisumą ir konkurencingumą. Valstybės pagalbos politika yra esminis konkurencijos politikos elementas, nes ją taikant galima užtikrinti vienodas sąlygas visiems verslininkams, veikiantiems bendrojoje rinkoje. Tačiau tokią pagalbą reikėtų prižiūrėti, kad ji nedarytų žalos rinkos veikimui.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Išanalizavę Europos Komisijos parengtą 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitą galime daryti išvadas apie šios Europos politikos privalumus. Europos laisvos konkurencijos politika yra viena svarbiausių Europos integracijos politikos krypčių. Pagrindinis siekis – sukurti vidaus rinką, kurioje jos ekonominės veiklos vykdytojai galėtų laisvai pradėti ir vykdyti savo veiklą. Kaip teigiama šiame dokumente, manau, būtina turėti aiškias konkurencijos taisykles, kad iš tiesų būtų galima kurti mažąsias ir vidutines įmones (MVI). Šiuo metu Europos Sąjungai vienas sudėtingiausių ekonomikos ir finansų krizės laikotarpių per visą jos istoriją ir MVI veikla yra itin svarbi ekonomikos atgaivinimui. Džiaugiuosi matydamas, kad vystoma didesnė konkurencijos politikos ir vartotojų apsaugos politikos sinergija. Tačiau apgailestauju, kad vis dar vyksta nesąžininga konkurencija energetikos rinkoje, ir pritariu šiandien balsavimui pateiktame dokumente nurodytam raginimui, kad Europos Komisija atidžiai stebėtų, kaip valstybės narės įgyvendina trečiąjį energetikos liberalizavimo paketą.

Derek Vaughan (S&D), raštu. – Visapusiškai pritariu šioje rezoliucijoje esančiam raginimui konkurencijos politikoje nustatyti griežtesnes taisykles. Kompensacijomis asmenims ir įmonėms, ES antik konkurencinių įstatymų pažeidimų atveju, bendrovės ir asmenys bus sustabdyti nuo tokių įstatymų pažeidinėjimo. Pasiūlymas gerai suderintas ir jame raginama parengti įvairias priemones, kuriomis asmenys būtų atgrasomi nuo taisyklių pažeidinėjimo, įskaitant individualią atsakomybę, įmonių skaidrumą ir atskaitomybę, teisę į gynybą ir tinkamą procesą. Esu patenkintas, kad pasiūlyme nenuėita taip toli, kaip JAV, kur dėl nustatyto baudų lygio buvo padaryta pernelyg didelė žala ir dėl to prarasta darbo vietų.

Pranešimas: Michael Gahler (A7-0377/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Balsuoju už šį pranešimą atsižvelgdamas į faktą, kad trys ES valstybės narės yra Arkties tarybos narės, o Islandija dalyvauja derybose dėl narystės. ES atlieka svarbų vaidmenį šiame regione ir jau pasidalijo patirtimi bei žiniomis daugelyje sričių, taip pat ir tokių išskirtinių kaip žūklė. Be to, tam tikros politikos kryptys, pvz., aplinkos ir klimato kaitos moksliniai tyrimai, nemažai priklauso nuo ES. Taip pat būtina atsižvelgti ir į tai, kad kai kurie Arkties partneriai jau yra pagrindiniai energijos, žaliavų ir žuvies į Europą tiekėjai. Jų turimų išteklių įvairovė ir alternatyvių energijos išteklių

potencialas gali būti plėtojamas tik remiantis ekosisteminio požiūrio ir integruotais valdymo planais. Be to, naujų prekybos maršrutų plėtra gali būti naudinga Europos ekonomikai, turint omenyje privilegijuotą Europos padėtį teikti paslaugas, tarkim, pasinaudojant „Galileo“ sistema, teikti pasaulinės vietos nustatymo sistemos paslaugą.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), raštu. – (LT) Balsavau už šią rezoliuciją dėl tvarios ES politikos Tolumojoje Šiaurėje. Pritariu, jog būtina vieninga, suderinta ES politika, skirta Arkties regionui, ir turinti aiškiai nustatytus ES prioritetus, galimus iššūkius ir strategiją, atsižvelgiant į Arkties atsinaujinančius ir neatsinaujinančius išteklius, klimato kaitos poveikį regionui bei skirtingą geopolitinį Arkties vertinimą plačiu mastu. Arkties regionas yra jautrus regionas, kuriame klimato kaitos poveikis ypač pastebimas ir jis turi rimtų pasekmių kituose pasaulio regionuose. Taigi geriausia Arkties regiono apsauga yra ilgalaikis ir plataus užmojo pasaulinis susitarimas klimato klausimu, tačiau dėl spartaus Arkties regiono atšilimo būtina ieškoti ir kitų galimų trumpalaikių priemonių, kurios padėtų apriboti Arkties regiono atšilimą. Tai itin svarbu turint omenyje augantį susidomėjimą išteklių eksploatavimu Arktuje. Taip pat negalima pamiršti ir vietos gyventojų, kurių ekonomika didžiąja dalimi priklauso nuo tausaus gamtinių išteklių naudojimo, ir todėl klimato kaitos ir jos poveikio mažinimas ir vietos gyventojų teisė į neužterštą gamtinę aplinką taip pat yra žmogaus teisių klausimai.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Maždaug penktadalis neatrastų pasaulio angliavandenilių išteklių slypi Arkties regione. Šis regionas taip pat yra labai svarbus jūrų transporto maršrutas visame pasaulyje. Taigi šių susisiekimo maršrutų prieinamumas ir saugumas yra labai didelės svarbos. Net jei Europos Sąjunga neturi tiesioginės pakrantės su šiuo regionu, nėra abejonių, kad europiečiams labai didelę įtaką daro tai, kas vyksta Arktuje. Štai kodėl balsavau už šią rezoliuciją, kuria remiama Tolumosios Šiaurės strategija. Europos Sąjunga privalo atlikti savo vaidmenį kaip pasaulio jėga gindama tiek savo interesus regione, tiek visuotinės gamtos išteklių ir aplinkos problemų, kurios tikrai iškilis, geros valdysenos poreikį. Šia proga buvo aiškiai paminėtas Islandijos vaidmuo, kurį šioje srityje galėtų atlikti jos prisijungimas.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už pranešimą dėl tvarios ES politikos tolumojoje šiaurėje, nes klimato kaita yra pagrindinė pokyčių Arkties regione ir kitur varomoji jėga. Sutariama, kad Arkties regionas yra regionas, kuriame klimato kaitos ir taršos, kurios priežastys glūdi pramoninėse ar besivystančiose pasaulio dalyse, poveikis juntamas anksčiausiai ir yra didžiausias. Šią problemą reikia spręsti pasauliniu mastu, nes jos priežastys yra už Arkties regiono ribų ir savo ruožtu ji taip pat turės poveikį visam pasauliui. ES jau yra mokslinių tyrimų ir aplinkos bei klimato kaitos politikos tarptautinė lyderė ir šį vaidmenį atliks ateityje. Atsižvelgiant į tai ir primenant ES bei jos valstybių narių įnašą į mokslinius tyrimus, finansavimą, jos poveikį priimant ES teisės aktus dėl aplinkos, klimato, žuvininkystės ir kitų klausimų, taip pat bendradarbiavimo žemėlapių sudarymo ir jūrų saugumo, ekonominio vystymo ir panašiais klausimais galimybes ateityje, galima daryti išvadą, kad ES gali labai prisidėti prie tvaraus Arkties regiono vystymo. Šis regionas bus labai svarbus prie klimato kaitos prisitaikančiam ir su augančio gyventojų skaičiaus bei išteklių stygiaus problemomis susiduriančiam pasauliui.

Corina Crețu (S&D), raštu. – (RO) Klimato kaitos poveikis Arkties regionui yra didesnis negu bet kuriam kitam regionui. Privalome kovoti su kaitos padariniais, turinčiais įtakos įvairioms sritims – nuo aplinkos ir klimato iki laivybos maršrutų geopolitikos ir išteklių tiekimo saugumo.

Kadangi augant naujoms ekonomikoms padidėja gamtos išteklių, energijos ir mineralų poreikis, ES turi suprantamą poreikį užtikrinti išteklių ir energijos, reikalingų Europos gyventojams ir pramonės šakoms, tiekimo saugumą.

Kalbant apie geopolitinę padėtį, ji labai pasikeis, jei Islandijos derybos dėl narystės ES bus sėkmingos. Islandijos įstojimas taip pat sustiprintų ES įtaką regione.

ES gali labai daug prisidėti prie tvaraus Arkties regiono, kuris bus be galo svarbus pasauliui prisitaikant prie klimato kaitos, susiduriant su didėjančiu gyventojų skaičiumi ir išteklių stygiumi, vystymosi.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Trys valstybės narės – Danija, Švedija ir Suomija – yra Arkties tarybos, kurioje ES dalyvauja stebėtojo teisėmis, dalis. Atsižvelgiant į tai, kad 40 proc. pasaulio jūros prekybos vykdo ES valstybės narės, svarbu užtikrinti naujų pasaulio laivybos maršrutų per Arkties regioną saugumą, ypač ES valstybių narių saugumą. Kaip ir šio pranešimo autorius, manau, kad bendradarbiavimas siekiant apsaugoti pažeidžiamą Arkties regiono aplinką, jo gyventojų interesus ir regiono vystymąsi yra labai palankiai sveikintinas.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į dabartinius kovos su klimato kaita prioritetus, Arkties regiono apsauga ir rėmimas yra labai svarbūs ne tik aplinkos, bet ir ekonominės plėtros, pasaulinio stabilumo bei saugumo atžvilgiu. Jo atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir žuvų išteklių potencialas ypač svarbus, todėl būtina tausiai naudoti šio regiono gamtos išteklius.

Vis dėlto neturime nuvertinti šio regiono vietos gyventojų interesų šiame procese. Šia prasme Europos Sąjunga gali ir turi imtis pagrindinio vaidmens saugant vietos bendruomenių kultūrą, kalbą, papročius ir gyvenimo sąlygas. Be viso to bet kokiai intervencinei strategijai, kuria siekiama apsaugoti ypač svarbų pasaulio gyventojų ir planetos ateičiai regioną, kils grėsmė. Pabrėžčiau geriausių sąlygų užtikrinimo moksliniams tyrimams svarbą.

Juozas Imbrasas (EFD), raštu. – (LT) Balsavau už šią rezoliuciją dėl tvarios ES politikos Tolimojoje Šiaurėje. Arkties regionas dėl klimato kaitos poveikio, kuris labiausiai skatina tolesnį vystymą, sulaukia vis didesnio dėmesio. Europai ne tik tenka tam tikra atsakomybė kaip vienai iš pagrindinių teršėjų ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetėjų, bet ji taip pat turi ypatingų interesų Arkties regione, nes jai teks spręsti pasekmių, kylančių dėl regione vykstančių pokyčių, klausimą pradedant aplinkos ir klimato kaitos problemomis ir baigiant laivybos maršrutų geopolitikos bei išteklių tiekimo saugumo klausimais. Būtina formuluoti Europos Sąjungos politiką Arkties regiono atžvilgiu labai konkrečiais ir visa apimančiais pasiūlymais: nuo vietos gyventojų įtraukimo į dialogą, stabilumo ir saugumo regione iki būsimų projektų aplinkosaugos ir klimato kaitos aspektų. Vietos gyventojai turi teisę į neužterštą gamtinę aplinką.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Arkties vandenyno regionas tampa vis svarbesnis ne tik Europos žemynui, bet ir visam pasauliui. Tolimojoje šiaurėje vykstanti klimato kaita turės didžiulę įtaką visai žmonijai. Neabejotinai svarbu sutelkti pastangas į mokslinius tyrimus ir sudaryti kovos su šiais pokyčiais planą. Arkties regionas taip pat yra angliavandenilių išteklių šaltinis ir atsinaujinančiosios energijos – vėjo ar vandens energijos gamybos potencialas.

Kitas ekonominiu požiūriu svarbus išteklius yra žuvis, kurios turi didelę reikšmę kalbant apie apsirūpinimą maistu.. Taip pat negalime pamiršti jūrų transporto maršrutų, nes jie

palengvina tarptautinę prekybą ir pagerina daugelio įmonių veiklą. Europos Sąjunga gali ir turi prisidėti visose šiose srityse, padėdama vykdyti regiono plėtrą ir nustatydama naujus standartus mūsų planetos aplinkai apsaugoti.

Elisabeth Köstinger (PPE), raštu. – (DE) Tolimojoje Šiaurėje gausu gamtos bei energijos išteklių ir ji atvers naujus jūros maršrutus, kuriais galės naudotis Europos Sąjunga. Ten esantys mineraliniai ištekliai yra vertingi ir tokiais turi būti laikomi. Išgaunant žaliavas, svarbu, kad ekologinė sistema nebūtų per daug pažeista. Vietos žmonėms taip pat reikia specialios apsaugos ir dėmesio. Arkties regionas yra pasaulio paveldo teritorija ir tokiu turi būti laikomas. Taigi mūsų dėmesys turi būti skirtas šio paveldo išsaugojimui, o ne išteklių gavybai. Palaikau savo kolegos Parlamento nario M. Gahlerio pranešimą dėl tvarios ES politikos Tolimojoje Šiaurėje.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Kaip teigiama M. Gahlerio pranešime, „sunkumai, su kuriais susiduria Arkties regionas, yra pasaulinio masto, todėl reikia įtraukti visus svarbius veikėjus“. Arkties regiono problemai dabar labiau negu bet kada reikia mūsų nuolatinio dėmesio dėl klimato kaitos padarinių paskatintų nerimą keliančių problemų. Geopolitikos požiūriu Arkties regionas yra labai svarbus regionas, jame yra penktadalį neatrastų pasaulio angliavandenilių išteklių. Tai, kad trys ES valstybės narės – Danija, Suomija ir Švedija yra Arkties regiono šalys, paaiškina Europos Sąjungos suinteresuotumą siekiant užtikrinti, kad kur kas labiau negu dabar būtų atsižvelgiama į aplinkos veiksnius. Europos Sąjunga visada kovojo už aplinką ir įdėjo daug pastangų siekdama ją apsaugoti prevencinėmis priemonėmis. Šios dienos balsavimo šiame Parlamente rezultatu ES dar kartą rimtai patvirtina savo poziciją.

David Martin (S&D), raštu. – Palankiai vertinu ES politikos Tolimojoje Šiaurėje pasiūlymą, tačiau kad ir kokia būtų ta politika, turi būti atsižvelgiama į būtinybę apsaugoti pažeidžiamą Arkties regiono aplinką ir pabrėžiama bendro stabilumo ir taikos regione svarba. Turėtų būti pabrėžiama, jog ES turi vykdyti politiką, užtikrinsiančią, kad priemonėmis, skirtomis atkreipti dėmesį į aplinkos problemas, saugant ir vystant Arkties regioną būtų atsižvelgta į regiono gyventojų, įskaitant jo čiabuvių, interesus. Taip pat turėtų būti pabrėžiamas Komisijos Komunikato ir politikos dokumentų Arkties regiono valstybėse požiūrio, analizės ir prioritetų panašumas ir poreikis dalyvauti politikoje, kuria paisoma tausaus Arkties regiono, kuris savo ruožtu tiekia Europai svarbius išteklius ir yra pagrindinis regiono gyventojų pajamų šaltinis, sausumos ir jūros atsinaujinančiųjų ir neatsinaujinančiųjų gamtos išteklių valdymo ir naudojimo.

Véronique Mathieu (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už pranešimą dėl tvarios ES politikos Tolimojoje Šiaurėje, kuria pabrėžiama būtinybė plėtoti dialogą su Arkties regiono vietos bendruomenėmis, kad būtų galima geriau suprasti jų gyvenimo sąlygas ir kultūrą. Ši mintis, kuri tekste pakartota daugelį kartų, yra esminė. Europos Sąjungos interesai privalo atspindėti vietos gyventojų interesus apsaugoti ir vystyti Arkties regioną. Raginame imtis konkrečių priemonių siekiant išsaugoti šių žmonių kultūrą, kalbą ir papročius, tuos dalykus, kuriems reikia nuolatinio jų atstovų ir ES institucijų dialogo. Raginame Europos Komisiją apsaugoti vietos gyventojų interesus derantis dėl prekybos susitarimų. Todėl apgailestauju dėl Europos reglamento, kuriame uždraudžiami ruonių produktai, jis tausaus išteklių valdymo požiūriu prieštarauja Arkties regiono bendruomenių kultūros ir papročių interesams. Šis reglamentas, kurį teisėtai ginčija Kanada ir Norvegija, kenkia Europos Sąjungos interesams Arkties regione ir, mano manymu, turėtų būti panaikintas.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Šiuo pranešimu skatinama tausiai naudoti Arkties regiono išteklius, tačiau sumažinama bet kokia naftos ir dujų bendrovių atsakomybė šiuo atžvilgiu. Jame nepaisoma aplinkosaugininkų pastabų dėl šiame regione vykdomo plėšikavimo, o tai labai svarbu žmonijos išlikimui. Dar blogiau, jame nesvarstoma apriboti investicijų neatsinaujinančiųjų išteklių naudojimo Tolimojoje Šiaurėje srityje atsinaujinančiosios energijos mokslinių tyrimų labui. Šiuo pranešimu įteisunami nusikaltimai aplinkai. Balsuosiu „prieš“.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Nėra abejonų, kad tarp ES ir Arkties regiono yra ryšys, nes Danija, Suomija ir Švedija yra arktinės šalys, o tiek Suomijos, tiek Švedijos dalis yra už šiaurės poliaračio. Atsižvelgiant į ES ir jos valstybių narių indėlį į mokslinius tyrimus bei finansavimą, jos poveikį taikant ES teisės aktus dėl aplinkos, klimato, žūklės ir panašių klausimų, taip pat bendradarbiavimo galimybes ateityje saugios laivybos plėtojimo ir kartografijos, ekonominės plėtros ir panašiais klausimais, galima daryti išvadą, kad ES nemažai prisidės prie tvaraus Arkties regiono vystymo. Šis regionas bus labai svarbus pasauliui, turinčiam prisitaikyti prie klimato kaitos, didėjančio gyventojų skaičiaus ir išteklių stygiaus.

Louis Michel (ALDE), raštu. – (FR) Arkties regionas pritraukia vis daugiau dėmesio dėl klimato kaitos, pagrindinio jo vystymosi veiksnio, padarinių. Europos Sąjunga labai daug prisideda prie klimato kaitos ir dėl to privalo atlikti pagrindinį vaidmenį kovojant su šiuo reiškiniu. Atsižvelgiant į didėjančią gamtos išteklių poreikį, ypač ES, Arkties regionas pateikia svarbią ir įvairiapusę energijos tiekimo (dujos, atsinaujinantieji energijos ištekliai), žaliavų ir žuvų išteklių galimybę. ES privalo vykdyti politiką, kuria būtų paisoma tausaus gamtos išteklių valdymo ir naudojimo regione atsižvelgiant į aplinką, saugumą ir organizuotumą. Islandijos paraiška dėl narystės ES pabrėžia būtinybę plėtoti Europos lygmeniu koordinuojamą Arkties regiono politiką. Europos Sąjunga atsakinga už tai, kad būtų rasta tinkama pusiausvyra tarp aplinkos problemų ir lenktynių dėl gamtos išteklių naudojimo, ir už tai, kad būtų atkreiptas dėmesys į Arkties regiono gyventojų interesus.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Nesuskaičiuojami Arkties regiono mineraliniai ištekliai pavertė šią teritoriją karštų ginčų objektu. Apytiksliai skaičiuojama, kad po ledu vien nepanaudotos naftos yra 90 mlrd. barelių. Neišvengiamai nuogaustaujama, kad, remiantis visų bendrovių, praėjusiais metais Meksikos įlankoje sukėlusią naftos katastrofą, biosaugos protokolu, dabar leidžiama išgauti išteklius šioje pažeidžiamoje gamtos teritorijoje, kur sąlygos yra kur kas sudėtingesnės negu įlankoje. Pagaliau dalykas tas, kad Arkties regionas jau yra galutinė pasaulio išmetamo gyvsidabrio saugykla. Atsižvelgiant į visuotinį klimato atšilimą ir laukiamas pasekmes, tai yra problema, kurią sunku pervertinti. Balsavau už šį pranešimą, nes jame pakankamai atsižvelgiama į visus susijusius veiksnius.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Klimato kaita, pastaraisiais metais paveikusi Arkties regioną, pabrėžia atsakomybę, kurią dėl šios svarbios ir skubaus sprendimo reikalaujančios padėties turėtų prisiimti Europos Sąjunga. Šie padariniai Arkties regione yra didesni negu kituose regionuose; kylantis jūros lygis ir klimato kaita yra tiesiog ES nuolat išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų pasekmė. Manau, kad mano balsas už tvarią politiką Tolimojoje Šiaurėje yra labai svarbus. Reikia apginti ir apsaugoti šį regioną, nes jis priverstas susidurti su pražūtingomis pasekmėmis aplinkai, kurios tiesiogiai priklauso ne nuo jo paties teritorijos, o labiau nuo pramoninių Europos šalių. Todėl šią problemą reikia spręsti pasaulio mastu, nes jos priežastys glūdi už Arkties regiono ribų, o problema savo ruožtu daro poveikį visam pasauliui. Be to, regione gausu gamtos išteklių – energijos šaltinių ir mineralų, o ES suinteresuota užtikrinti tiekimo, reikalingo Europos gyventojams ir

pramonės šakoms, saugumą. Dėl šios priežasties Arkties regionas yra vienas pagrindinių energijos, žaliavų, taip pat žuvies tiekėjų Europai.

Teresa Riera Madurell (S&D), raštu. – (ES) Šiandien patvirtintas Parlamento pranešimas dėl Tolimosios Šiaurės labai daug prisideda prie Europos politikos dėl Arkties regiono gairių nustatymo. Klimato kaita ir su tuo susijęs ledo dangos tirpsimas yra pokyčių regione ir Arkties regiono valstybių, puolusių apibrėžti strategijas, kuriomis siekiama spręsti kylančias galimybes, dėmesio priežastis. Tiksliau sakant, tirpstanti ledo danga atveria naujas galimybes kurti naujus laivybos maršrutus ir naudoti gamtos išteklius. Palaikiau šį pranešimą, nes juo pabrėžiama ES atsakomybė klimato kaitos procese, dėl kurio keičiasi Arkties regiono vaizdas, taip pat būtinybė imtis atitinkamų veiksmų šiam procesui sušvelninti.

Be to, šiuo pranešimu pripažįstamas teisėtas ES interesus atlikti su naujuoju etapu susijusį vaidmenį ir pabrėžiama būtinybė jo gyventojams, ypač vietos bendruomenėms, pasinaudoti kylančiomis galimybėmis remiant tvarų vystymąsi šiame regione. Taip pat svarbu paminėti, kad šiuo pranešimu, visų pirma, parodoma būtinybė laikytis tarptautinių su bet kokiais veiksmis, kurių imamasi Arkties regione, susijusių teisės aktų ir, antra, vadovautis bendradarbiavimu pagrįstu požiūriu valdant šį regioną.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Arkties regionas sulaukia vis daugiau dėmesio dėl klimato kaitos, pagrindinės pokyčių priežasties, padarinių. Ten jų poveikis yra didesnio masto negu kituose pasaulio regionuose. Tuo pat metu tie pokyčiai dėl kylančio jūros lygio, viena vertus, turi įtakos ir kitiems pasaulio regionams, antra vertus, sukelia pasekmių gretimų regionų klimatui. Taigi Europa, būdama viena pagrindinių teršėjų ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetėjų, ne tik prisiima tam tikrą atsakomybę, bet ir konkrečiai domisi Arkties regionu, nes ji turės įveikti ten vykstančių pokyčių sukeltus padarinius pradedant aplinkos ir klimato kaitos klausimais ir baigiant laivybos maršrutų geopolitika bei gamtos išteklių tiekimo saugumu.

Licia Ronzulli (PPE), raštu. – (IT) Palaikiau šį susitarimą, nes klimato kaita ir pasaulio pramoninių regionų keliami tarša, deja, jau kurį laiką pasiekia ir Arkties regioną. Šis regionas dažnai apibūdinamas kaip neliestas, deja, taip jau nebėra daugelį metų. Skirtingai nuo Antarkties, Arkties regionas yra apgyvendintas ir jo gamtos ištekliai naudojami, kaip dažnai būna, darant žalą aplinkai.

1996 m., bandant pažaboti šį reiškinių, buvo sukurta Arkties taryba, skirta aplinkai šiame regione saugoti. Tarp jos narių yra ir trys ES valstybės narės – Švedija, Danija ir Suomija. Augant šalių ekonomikoms reikės vis daugiau išteklių, o Arkties regionas turtingas jų. Šiame regione gausu energijos, mineralų, žuvų išteklių, dujų, naftos, vėjo ir vandenyno bangų gaminamos energijos, kas neapsaugota nuo spekuliacijos.

Pranešimas: Traian Ungureanu (A7-0378/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Balsuoju už pranešimą dėl ES Juodosios jūros strategijos. Pirmiausia taip darau dėl Komisijos siūlymo, be kitų svarbių priemonių, kurti strategiją, skirtą gana dideliems tikslams nustatyti ir sektorių partnerystei sudaryti siekiant palengvinti bendrus projektus. Antra priežastis yra ta, kad pranešėjas pabrėžia būtinybę atnaujinti ES veiklos Juodosios jūros regione vertinimą. Paskutinė priežastis yra ta, kad pastebimas didelis šios strategijos finansavimo suskaidymas, nes ji yra finansuojama iš įvairių priemonių. Siekiant nutraukti tokį suskaidymą, siūloma, kad ši strategija turėtų atskirą finansavimo eilutę.

Taip pat sutinku su šia pranešime pateiktomis rekomendacijomis skatinti stipresnę politikos programą, įskaitant integruotą ES požiūrį į šį regioną, kurį reikia sustiprinti įgyvendinant konkrečių veiksmų planą ir pasitelkiant atitinkamus žmogiškuosius ir finansinius išteklius.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), raštu. – (LT) Balsavau už šią rezoliuciją dėl ES Juodosios jūros strategijos. Pritariu pranešėjo nuomonei, jog turint mintyje Juodosios jūros regiono svarbą ES ir gana menkus Juodosios jūros sinergijos rezultatus, reikėtų imtis strategijos siekiant padidinti ES veiksmų regione darnumą ir matomumą ir kad ES Juodosios jūros strategija turėtų būti neatskiriama platesnės ES užsienio ir saugumo politikos vizijos dalis. Praėjus trims metams po Juodosios jūros sinergijos sukūrimo atlikta dabartinės padėties analizė visų pirma rodo aiškų, suprantamą ir atnaujinto Juodosios jūros sinergijos įdiegimo rezultatų vaizdą trūkumą. Todėl įgyvendinant ES Juodosios jūros strategiją turėtų būti sukurta stipresnė politikos sistema ir skatinamas ES dalyvavimas Juodosios jūros regione. Palaikau nuomonę, jog svarbiausi Juodosios jūros strategijos tikslai turi būti taikos erdvės sukūrimas, Juodosios jūros stabilumas ir klestėjimas, taip pat ES energijos apsaugos užtikrinimas. Dėl to, į prioritetinius veiksmus turi įeiti saugumas, geras valdymas, energija, transportas, aplinkos apsauga, socialinė, ekonominė ir žmogaus raida. Labai svarbu į Juodosios jūros saugumo dimensiją įtraukti ryžtingus veiksmus, kuriais būtų siekiama sustiprinti demokratiją, gerą valdymą ir valstybės pajėgumus.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Europos Sąjunga Vakarų Europos gyventojams jau suteikė 50 metų taikos ir stabilumo. Vis dėlto neturime pamiršti, kad mūsų kaimyninės šalys ir toliau kamuojamos didelių neramumų. Europos Sąjunga privalo jautriai reaguoti į šią padėtį ir duoti naują impulsą savo Juodosios jūros regiono strategijai. Šioje rezoliucijoje duodamas toks atsakas ir todėl balsavau už ją. Ja skiriama nauja biudžeto eilutė, kuria remiantis pirmenybė bus teikiama nedideliams vystymo projektams ir tarpvalstybiniam bendradarbiavimui finansuoti, stiprinami žmogiškieji išteklių. „Ankstyvojo perspėjimo sistema“ bus naudojama kaip konfliktų prevencijos ir pasitikėjimo stiprinimo priemonė užkertant kelią regione bet kokiam smurto išplitimui. Pagaliau rezoliucijoje atkreipiamas dėmesys į pratęstą Rusijos Juodosios jūros laivynui nuomą Kryme ir nerimą, kurį ji kelia.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už pranešimą dėl ES Juodosios jūros strategijos. Strateginė Juodosios jūros regiono svarba ES buvo pripažinta 2007 m. po Rumunijos ir Bulgarijos įstojimo į ES. Kadangi šio regiono, strategiškai išsidėsčiusio Europos, Artimųjų Rytų ir Centrinės Azijos sankirtoje, plėtra pradėjo tiesiogiai įtakoti ES vidaus reikalus, ES pripažino poreikį numatyti didesnę dalyvavimą šiame regione. Tai paskatino ES pradėti naujo politinio požiūrio, vadinamo Juodosios jūros sinergija, taikymą regionui. Juodosios jūros sinergijos tikslas yra plėtoti regioninį bendradarbiavimą tarp ES ir regiono, taip pat ir bendradarbiavimą pačiame regione. Deja, įgyvendinant strategiją buvo pasiekta daug mažiau rezultatų, kai tuo tarpu tokių elementų kaip stabilumas, demokratija ir geras valdymas srityje pasiektas mažesnis progresas dėl pablogėjusios demokratijos Juodosios jūros šalyse ir dėl Rusijos bei Gruzijos karo 2008 m. Be to, regione dar išlikusios šios problemos: užsitęsę konfliktai, militarizacijos ir ginklų paplitimo tendencija, jūros stebėjimas, neteisėta prekyba ir tarpvalstybiniai nusikaltimai. Manau, jog, norint veiksmingai įgyvendinti šią strategiją, reikia sukurti reguliarių ataskaitų, kontrolės, vertinimo ir tolesnių veiksmų mechanizmus. Be to, svarbiausi Juodosios jūros strategijos tikslai turi būti taikos erdvės sukūrimas, Juodosios jūros stabilumas ir klestėjimas, taip pat ES energijos apsaugos užtikrinimas. Dėl to, į prioritetinius veiksmus turi įeiti saugumas, geras valdymas, energija, transportas, aplinkos apsauga, socialinė, ekonominė ir žmogaus raida.

Jan Březina (PPE), raštu. – (CS) Balsavau už T. Ungureanu pranešimą, nes tvirtai manau, kad ES nedelsiant reikia tvarios ir aiškios Juodosios jūros regiono strategijos. Strategija turėtų būti glaudžiai susijusi su Europos kaimynystės politika, prie kurios formavimo nemažai prisidėjo 2009 m. pirmąjį pusmetį ES pirmininkavusi Čekijos Respublika. Pagrindinis ES Juodosios jūros strategijos prioritetas turėtų būti energijos tiekimo ES saugumas bei susijusi pagalba energetikos projektams, kurie yra svarbūs ES ir kuriais siekiama įvairinti dujų tiekimą ES. EURONEST parlamentinės asamblėjos įkūrimas taip pat labai svarbus ir nedelsiant reikalingas siekiant užtikrinti ES energetikos saugumą.

Be kitų projektų, kuriuos turėtų padėti įgyvendinti Juodosios jūros strategija, įtraukčiau „Nabucco“ projektą, „South Stream“ dujotiekio projektą, projektą, skirtą suskystintosioms gamtinėms dujoms tiekti į Europą, ir suskystintųjų dujų terminalų Juodosios jūros uostuose statybą, taip pat paneuropinį Konstancos–Triesto naftos tiekimo vamzdyną. Komisija neturėtų atidėlioti susitarimų su galima šalimi tiekėja „Nabucco“ dujotiekiais ir turėtų pasirašyti juos iki 2011 m. pabaigos. Energetikos infrastruktūros priemonių pakete, kurį Komisija ketina pateikti artimoje ateityje, didelis dėmesys turėtų būtų skiriamas pirmiau minėtiems energetikos projektams Juodosios jūros regione. Galiausiai reikia pabrėžti didžiulį atsinaujinančiųjų energijos šaltinių Juodosios jūros regione potencialą, kuris gali reikšmingai prisidėti prie ES ir viso pasaulio energetikos saugumo ateityje.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Juodoji jūra skalauja dalies ES teritoriją ir geografiniu požiūriu daugiausia priklauso Europai. Be to, nepaisant 2007 m. Komisijos komunikato *Juodosios jūros sinergija: nauja regioninio bendradarbiavimo iniciatyva* po to greitai buvo imtasi priemonių veiksmingai Juodosios jūros ateičiai skirtai strategijai įgyvendinti.

Taigi palankiai vertinu šią iniciatyvą ir šio pranešimo priėmimą, labai jį palaikau tikėdamasis, kad ką tik Europos Parlamento priimtos rekomendacijos bus priimtos ir Komisijos, Tarybos bei mūsų kaimynų rytuose, su kuriais dalijamės Juodosios jūros valdymu, būtent klausimais, kurie susiję su „išaldytais“ konfliktais, uždarytomis sienomis ir (arba) nepakankama sienų kontrole, energijos transportavimu, saugumu ir apsauga. Tik išsprendus šias problemas bus galima pasiekti dviejų šiame pranešime pateiktų pagrindinių tikslų: 1) taikos, demokratijos, stabilumo ir klestėjimo šiame regione ir 2) ES energetikos saugumo.

Diane Dodds (NI), raštu. – Drauge su Žuvininkystės komitetu palankiai vertinu šį siūlymą ir kartu pateiktą pranešimą. Abiejuose pranešimuose minima „Juodosios jūros sinergija“. Kalbant apie Pietryčių Europą, viena iš sinergijos apibrėžčių reiškia grupės gebėjimą veikti geriau negu netgi geriausias paskiras jos narys. Akivaizdžiai šiame Parlamente esama bendros nuomonės, kad geriausias paskiras Juodosios jūros sinergijos narys yra ES. Norėčiau jus perspėti dėl šio įsitikinimo, žinoma, susijusio su žuvininkyste. Bendra žuvininkystės politika žlugo. Savo kolegoms iš Juodosios jūros regiono pasakyčiau: mokykitės iš bendros žuvininkystės politikos klaidų, išnagrinėkite pasekmes, kurias dabartinis režimas sukėlė mažiems žuvininkystės ūkiams šiaurės rytų Atlanto vandenyne, ir paklauskite, ar tai yra tai, ko siekiame Juodosios jūros atžvilgiu? Juodosios jūros strategija turi būti pagrįsta šio regiono unikalumu. Kaip matome, idėjos, kurios tinka vienoje Europos dalyje, netiks kitoje.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Konfliktas, į kurį įsivėlė Rusija ir Gruzija, parodo galimą Juodosios jūros regionui kenkiantį nestabilumą, visiškai pateisindamas Europos Sąjungos strategijos, kuria siekiama spręsti konkrečias problemas, iškilusias būtent dėl tos pasaulio dalies, patvirtinimą. Nepaisant vis dar esančios įtampos, tai taip pat yra regionas, kuris gali turėti stabilesnę ir labiau subalansuotą ateitį, ir Europos Sąjunga gali atlikti svarbų vaidmenį šiame stabilizavimo procese. Šiuo atžvilgiu svarbu ne tik nustatyti tikslus, bet ir pirmiausia

numatyti atsakinguosius už Europos strategijos įgyvendinimą, pasitelkiant žmogiškuosius, techninius ir finansinius išteklius, kurie reikalingi jiems kuo geriau atlikti savo darbą. Atsižvelgiant į geografinę padėtį, istoriją ir konkrečias žinias apie regioną, Rumunija, Bulgarija ir Graikija galėtų vertingai prisidėti užtikrindamos, kad, remiantis strategija, kurią reikia parengti, būtų galima pasiekti taikos, saugumo, demokratijos, geros valdysenos ir ekonominės, socialinės plėtros bei žmonių tobulėjimo skatinimo tikslų.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Juodosios jūros svarba Europos Sąjungai, kaip ir šį regioną veikiančios nestabilumo problemos, yra gerai žinoma. Kalbant apie ES valstybes nares – Bulgariją, Graikiją ir Rumuniją – kartu su Turkija ir buvusio sovietinio bloko valstybėmis, įskaitant Rusiją, Juodoji jūra yra labai svarbi energijos tiekimui ir dujų tiekimo įvairinimui. Tai strateginis tiltas, jungiantis Europą su Kaspijos jūros regionu, Vidurine Azija ir Artimaisiais Rytai, taip pat Pietryčių Azija ir Kinija. Be daugybės skirtumų ir konkurencijos, glaudūs istoriniai ir kultūriniai ryšiai, kaip ir kultūrų bei religijų dialogas, yra ypač svarbūs. Atsižvelgiant į tai, reikalingas didesnis ES įsipareigojimas ir didesnis dalykiškumas rengiant priemones, skirtas padėti stabilizuoti ir atgaivinti šį regioną vykdant procesą, kuris turi apimti visas susijusias šalis.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Nieko naujo iš šio pranešimo nepaaiškėja. Strategijos ir tikslai yra tokie patys kaip ir tie, kurie sudaro vadinamąją ilgalaikę ES išorės politiką: regiono gamtos išteklių, ypač naftos ir gamtinių dujų, valdymas (nuo ko ES yra priklausoma), užtikrinant sklandų jų tiekimą, be to, bandant užtikrinti patekimą prie jos rinkų ir darbuotojų išnaudojimą.

Mechanizmai šiems tikslams pasiekti taip pat yra tie patys: kišimasis ir pasikartojantys bandymai varžyti šių šalių nacionalinį suverenumą pasitelkiant tarptautines kampanijas, kontroliuojamas pagrindinių naujienų agentūrų, ir ES lėšomis finansuojamas nevyriausybinės organizacijos; postūmis militarizmo ir ginklavimosi varžybų link, kaip dabartinio Gruzijos perginklavimo atveju; žmonių šiose šalyse paieška, o pastarieji mainais į naudą sau arba interesus, kuriems tarnauja, gina ES ir Jungtinių Amerikos Valstijų, taip pat jų ekonominių grupių interesus pritardami NATO plėtrai ir leisdami regione įrengti JAV karines bazines, kurios buvo naudojamos kaip NATO karinių pajėgų siuntimo į Afganistaną platforma.

Žinoma, tai nėra kelias be staigmenų: imperializmas, ar tai būtų JAV, ar ES, susiduria su atkakliu pasipriešinimu žmonių, kurie tiek čia, tiek tose šalyse vienijasi siekdami istorijos tėkmėje išvengti tokio žingsnio atgal.

Lorenzo Fontana (EFD), raštu. – (IT) Nors T. Ungureanu atliko puikų darbą, nemanau, kad reikalinga nauja biudžeto eilutė, skirta Juodosios jūros regionui. Europos Sąjunga turi daug prioritetų, todėl bet kokias naujas investicijas reikia atidžiai įvertinti, net jei kalbame apie svarbiausius energetikai regionus. Dėl šios priežasties pareiškiu, kad balsuoju prieš pirmiau minėtą pranešimą.

Elisabetta Gardini (PPE), raštu. – (IT) Šio pranešimo 39 pastraipoje atkreipiamas dėmesys į tranzito įvairinimą. Joje konkrečiai minima strateginė projekto „Nabucco“ svarba.

Pripažindama šio projekto svarbą, norėčiau pabrėžti, jog kitiems projektams pietiniame koridoriuje (Turkijos, Graikijos ir Italijos dujotiekiui, Adrijos jūros dujotiekiui ir „White Stream“) reikia teikti tokią pačią svarbą. Taip pat norėčiau dar kartą patvirtinti itin svarbų „South Stream“ vaidmenį padedant siekti įvairinimo tikslo.

Be to, be pirmiau minėto Konstancos–Triesto dujotiekio, taip pat turėtume paminėti itin svarbų Samsuno – Džeichano naftotiekio atliekamą vaidmenį, kurį G. Oettinger pripažino kaip pagrindinį mažinant eismą Bosforo sąsiauryje, vadinasi, ir aplinkos nelaimių Juodojoje jūroje riziką (Odesos konferencija, 2010 m. liepos 27 d.).

Tik atsižvelgdami į visas galimas trasas, o ne į kai kurias iš jų, pagaliau galėsime pasiekti energijos šaltinių įvairinimo tikslą ir užtikrinti Europos energetinę nepriklausomybę.

Juozas Imbrasas (EFD), raštu. – (LT) Balsavau už šią rezoliuciją dėl ES Juodosios jūros strategijos. Strateginė Juodosios jūros regiono svarba ES buvo pripažinta 2007 m. po Rumunijos ir Bulgarijos įstojimo į ES. Europos, Artimųjų Rytų ir Centrinės Azijos plėtra pradėjo tiesiogiai įtakoti ES vidaus reikalus, ES pripažino poreikį numatyti didesnę dalyvavimą šiame regione. Tai paskatino ES pradėti naujo politinio požiūrio, vadinamo Juodosios jūros sinergija, taikymą regionui. Juodosios jūros sinergijos tikslas yra plėtoti regioninę bendradarbiavimą tarp ES ir regiono, taip pat ir bendradarbiavimą pačiame regione. Pritariu nuomonei, jog svarbiausi Juodosios jūros strategijos tikslai turi būti taikos erdvės sukūrimas, Juodosios jūros stabilumas ir klestėjimas, taip pat ES energijos apsaugos užtikrinimas. Dėl to, į prioritetinius veiksmus turi įeiti saugumas, geras valdymas, energija, transportas, aplinkos apsauga, socialinė, ekonominė ir žmogaus raida. Juodosios jūros saugumo dimensija turi apimti ryžtingus veiksmus, kuriais būtų siekiama sustiprinti demokratiją, gerą valdymą ir valstybės pajėgumus. Galiausiai, Juodosios jūros ekonominė, socialinė ir žmogaus raida Juodosios jūros regione yra svarbi prielaida siekiant paversti Juodąją jūrą stabilia ir klestinčia erdve.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Juodosios jūros regionas yra strateginis Europos regionas. Taigi, bendradarbiavimo stiprinimas įvairiais lygmenimis yra Europos Sąjungos interesas. Tam, kad šios priemonės būtų veiksmingos, jos turi būti nuoseklios ir jomis turi būti atsižvelgta į paskirų šalių padėties skirtumus. Taip pat reikėtų pasirūpinti užtikrinti, kad duotume ne tik mes. Juodosios jūros baseino šalys turi daug ką mums pasiūlyti, pradedant energijos ištekliais ir gamtos turtais. Pritariu pranešėjo nuogastavimams dėl aiškios strategijos šių šalių atžvilgiu trūkumo. Esant tokiai padėčiai, didelį vaidmenį galėtų atlikti Bulgarija ir Rumunija, kurios jau yra Europos Sąjungos dalis. Tai reiškia, kad jos geriausiai supranta regiono politiką. Paskutinis klausimas yra Turkija, ir mes tikrai neturėtume jos pamiršti, nes, priešingai nei Europa, tai yra šalis, kuri vystosi pašėlusiu tempu. Turėtume rūpintis šia partneryste.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Juodosios jūros regionas yra ypač svarbus Europos Sąjungai kaip strateginis tiltas, jungiantis Europą su Vidurine Azija ir Artimaisiais Rytai. Jei prie šių grynai geografinių aplinkybių pridėsime tai, kad daugelis šalių šiame regione yra ir Europos Sąjungos valstybės narės, geriau suprasime, kodėl daugelį metų Europa stengiasi sustiprinti santykius su šio regiono šalimis. T. Ungureanu pranešime tiek Komisija, tiek Europos išorės veiksmų tarnyba raginamos nustatyti glaudesnių Europos Sąjungos ir Juodosios jūros regiono bendradarbiavimo santykių strategiją. Vis dėlto, siekiant išlaikyti veiksmingą veiklos koordinavimą ir atsakomybės pasidalijimą, tokiems santykiams turėtų būti taikoma griežta kontrolė. Iš tikrųjų manau, kad tokios svarbios partnerystės sėkmė tam tikru mastu priklauso nuo taikaus dabartinių konfliktų sprendimo. Galiausiai norėčiau pabrėžti tą pranešimo dalį, kurioje Europos Sąjunga raginama skatinti Juodosios jūros regiono institucijoms stiprinti skirtas strategijas, nes manau, kad gerbiant demokratiją reikia palaikyti tokius santykius.

Marian-Jean Marinescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad jis labai svarbus Juodosios jūros regionui ir ES. Diskusijos dėl Juodosios jūros sinergijos prasidėjo 2007 m. Dunojaus strategijos pasiūlymas buvo parengtas 2006 m. Dunojaus strategija bus baigta pirmąjį šių metų pusmetį. Puiku, kad dabar diskutuojame apie Juodąją jūrą, tačiau manau, kad užbaigti šią diskusiją reikia turint konkretų pasiūlymą. Juodosios jūros regionas gali prisidėti prie Dunojaus regiono vystymo. O Dunojaus regionas prisideda prie Juodosios jūros regiono vystymo. Abu regionai tarpusavyje susiję. Dėl šios priežasties manau, kad reikėtų svarstyti bendrą požiūrį šiuo klausimu. Energijos ištekliai yra klausimas, kuris galėtų duoti greitą rezultatą. Nauji energijos šaltiniai iš Kaspijos jūros, taip pat naujos trasos gali turėti įtakos Juodosios jūros regiono ir netiesiogiai Dunojaus regiono vystymuisi. Svarbiausias projektas šiuo atžvilgiu yra „Nabucco“ dujotiekis. Būtent dėl šios priežasties manau, kad šiam projektui baigti reikalinga Europos Sąjungos parama.

David Martin (S&D), raštu. – Balsavau už šį pranešimą, nes jame pabrėžiama, kad pagrindinis tikslas, kurio ES ir valstybės narės siekia savo ES Juodosios jūros regiono strategija, turėtų būti sukurti taikos, demokratijos, gerovės ir stabilumo regioną, kuriame būtų gerbiamos žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės, kuris užtikrintų ES energetinį saugumą ir kuriame būtų laikomasi nuostatos, kad geras valdymas, teisinės valstybės principo įgyvendinimas, pagarbos žmogaus teisėms skatinimas, migracijos valdymas, energetikos, transporto, aplinkos ir ekonominė bei socialinė plėtra turi būti prioritetiniai veiksmai.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) ES Juodosios jūros strategija skirta tik „Nabucco“ dujotiekio plėtrai ir laisvosios prekybos zonai, kuri užtikrintų jo energetinį saugumą ir dominavimą regione, sukurti. Kova su dabartine ekologine nelaime, kaip ir regiono žmonių socialiniai ir ekonominiai interesai, nustumti į antrą planą. Šis tekstas yra imperialistinis manifestas. Jame yra avantiūristiškai nusiteikusios Gruzijos vyriausybės, kurios antidemokratinė praktika čia neminama, pasitelkiamos propagandos argumentų: propaganda ir grėsmės. Tai provokuojantis tekstas, ir aš balsuosiu „prieš“.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Strateginiu požiūriu Juodosios jūros regionas Europos Sąjungai labai svarbus dėl savo geografinės padėties, jis apima tris Europos Sąjungos valstybes nares – Graikiją, Rumuniją ir Bulgariją – ir kelius svarbius partnerius, įskaitant Rusiją ir Turkiją. Kita vertus, nerimas dėl saugumo ir energijos tiekimo ir skatina aktyvesnio Europos Sąjungos ir šio regiono šalių dalyvavimo poreikį. Taigi sutinku su pagrindiniais šiame pranešime pateiktais klausimais: taikos, demokratijos ir stabilumo užtikrinimu Juodosios jūros regione ir rūpinimusi Europos Sąjungos energetiniu saugumu. Tolesni Europos Sąjungos ir Juodosios jūros regiono santykiai, be abejo, bus labai svarbūs, nes šalys gali turėti iš to naudos ir bendradarbiauti veiksmingiau.

Louis Michel (ALDE), raštu. – (FR) Šiuo metu strateginė Juodosios jūros regiono svarba yra aiškiai nustatyta. Kalbant apie naująją ES ribą, įstojus Bulgarijai ir Rumunijai, tai yra akivaizdi geostrateginė erdvė. ES siekia nuolat ir tiesiogiai į ją nors įsitraukti. Turkija, Gruzija ir Ukraina kelis kartus pareiškė norą tapti ES narėmis. Komisija atsakė 2007 m. paskelbdama Komunikatą dėl Juodosios jūros sinergijos. Užtikrindamas stabilumą regione, komunikatas atitinka šalių pareiškėjų, kurios siekia tiek euroatlantinio įsitvirtinimo, tiek tvirtesnio bendradarbiavimo, poreikius. ES privalo ir toliau žengti šiuo keliu. Ji turėtų sustiprinti savo įsitraukimą į Juodosios jūros regioną, kad aiškiai įrodytų savo „švelniosios galios“ diplomatiją. Taip ES užtikrins, kad būtų sukurta taikos, stabilumo ir gerovės erdvė, taip pat energijos tiekimo ES saugumą.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Pranešimas dėl ES Juodosios jūros strategijos yra labai svarbus ir dėl šios priežasties yra tikrai labai išsamus. Tolesnė Juodosios jūros regiono sinergijos plėtra svarbi ne tik dėl energetikos strategijos. Mums reikia naujų impulsų ekonominei erdvei ir naujoms verslo iniciatyvoms Juodosios jūros regione modernizuoti. Ypač svarbu, kad gamtinių dujų tiekimas Europai būtų saugus. Vis dėlto, kad ir kokios būtų ES pastangos, neturėtų būti užmiršami Rusijos interesai.

Rusija išlieka labai svarbi strateginė partnerė, jei Juodosios jūros regionui reikia užtikrinti taiką ir sėkmingą plėtrą. Reiškama kritika dėl užsitęsusio Rusijos Juodosios jūros laivyno dislokavimo yra nereikalinga provokacija. Vis dėlto balsavau už šį pranešimą.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – (RO) Kita priežastis, kodėl svarbus šis pranešimas, yra ta, kad jame minima Juodosios jūros svarba, siejama su gamtos ištekliais ir ekologijos būkle šiame regione. Neturėtų būti ignoruojama tai, kad neseniai buvo atkreiptas dėmesys į precedento neturintį padidėjusį žuvų gaišimą Juodojoje jūroje. Didžiausi taršos šaltiniai, turintys įtakos jūros biologinei įvairovei, yra Dniepro, Dono, Dniestro ir Dunojaus upės (kurios kiekvienais metais į Juodąją jūrą išmeta 60 tūkst. tonų fosforo ir 340 tonų neorganinio azoto). Kiti veiksniai, lemiantys Juodosios jūros naikinimą, yra pernelyg intensyvi žvejyba ir atliekų medžiagos. Ekspertų grupė nustatė, kad dėl vandenilio sulfido povandeninis gyvenimas Juodojoje jūroje visiškai išnyks apytikriai po 30 metų. Manau, kad šiems klausimams turėtų būti skiriama kuo didesnė svarba Europos darbotvarkėje.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) 2007 m. buvo pripažinta Juodosios jūros regiono svarba Europos Sąjungai. Rumunijai ir Bulgarijai įstojus į ES Juodosios jūros dalis tapo ES vidaus vandenimis. Kadangi pokyčiai šiame regione, geopolitikos požiūriu esančiame tarp Europos, Artimųjų Rytų ir Vidurinės Azijos, taip pat turi poveikį ES vidaus reikalams, šiame regione reikia veikti aktyviau. Tikslas yra plėtoti bendradarbiavimą tarp ES ir regiono, taip pat regione. Juodosios jūros regioną siekiama paversti stabilumo, saugumo, demokratijos ir gerovės regionu. Be to, rengiami bendri projektai, pvz., Juodosios jūros regiono pilietinės visuomenės forumo kūrimas, siekiant stiprinti akademinis ir studentų ryšius bei steigti Europos studijų Juodosios jūros regione institutą. Dėl šios priežasties balsavau už šį pranešimą.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Juodosios jūros regionas yra svarbus regionas Europos Sąjungai, regionas, kuriam reikalingas integruotas požiūris ir didesnis ES veiksmų matomumas ateityje. Reikia, kad regione būtų įgyvendinamos demokratinės priemonės, daugiausia skirtos saugumui, stabilumui ir taikai užtikrinti, taip pat gerovei didinti. Taip pat strategijos tikslas yra užtikrinti ES energetinį saugumą. Juodosios jūros makroregiono, o paskui ir Dunojaus regiono strategijos formavimo požiūriu 2007 m. Europos Komisijos pateiktas pasiūlymas, pavadintas „Juodosios jūros sinergija – nauja regioninio bendradarbiavimo iniciatyva“ (jame regionas pripažįstamas strateginiu ES), yra geriausias būdas pirmiau minėtiems klausimams spręsti. Deja, Juodosios jūros sinergijos rezultatai iki šiol gana riboti. Be to, trūksta aiškios ir išsamios informacijos apie dabartinio įgyvendinimo rezultatus, žvelgiant į juos vis labiau kritikuojama, kad ES neturi aiškios vizijos ir kad strategija yra pernelyg suskaidyta. Taigi, kaip teigia pranešėjas, remiantis Juodosios jūros sinergijos privalumais, ES Juodosios jūros strategijoje turėtų būti vadovaujama griežtesnėmis politinėmis nuostatomis ir skatinamas ES dalyvavimas Juodosios jūros regione. Lygiai taip pat kaip ES Baltijos jūros regiono ir Dunojaus regiono strategijos atveju, įgyvendinimo sėkmė priklausys nuo deramo dialogo visais regioninio bendradarbiavimo lygmenimis, nes šis dialogas paskatins pasiūlymus dėl atitinkamų reguliarių ataskaitų rengimo, stebėjimo, vertinimo ir tolesnės veiklos mechanizmų.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Juodosios jūros regiono svarba pripažįstama nuo 2007 m.: Rumunijai ir Bulgarijai įstojus į ES, Juodosios jūros regionas pradėjo turėti tiesioginę įtaką Europos sąjungos vidaus reikalams, dėl ko reikalingas aktyvesnis ES dalyvavimas šiame rajone. Mano nuomone, strategijos, skirtos aktyvesniam ES ir regiono bendradarbiavimui plėtoti, įgyvendinimas yra tikslas, kurį Europos Sąjunga turėtų kuo greičiau nusistatyti. Iniciatyva, vadinama Juodosios jūros sinergija, galėtų paversti šį regioną stabilumo, saugumo, demokratijos ir gerovės regionu. Palaikydamas šį Parlamentą, daviau savo pritarimą – balsuodamas „už“ – kad paremčiau Juodosios jūros sinergijos kūrimą ir įgyvendinimą. Tikiu, kad ekonominė, socialinė ir kultūrinė regiono plėtra gali būti skatinama gerbiant žmogaus teises ir pagrindines laisves, toliau regione liberalizuojant prekybą ir stiprinant prekybą. Reikšdamas savo paramą ir atsižvelgdamas į plėtrą bei didesnę valstybių narių integraciją, palaikau Juodosios jūros regiono augimą ir vystymą įgyvendinant veiksmų planą, kuriame nustatyti aiškūs tikslai ir pavyzdinės iniciatyvos.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Raginame Komisiją ir Europos išorės veiksmų tarnybą sukurti Juodosios jūros regiono strategiją ir kartu atlikti Europos kaimynystės politikos peržiūrą, taip nustatant integruotą ir nuoseklų ES požiūrį su išsamiu veiksmų planu, aiškiais tikslais, pavyzdinėmis iniciatyvomis ir gairėmis, skirtą atkreipti dėmesį į regiono problemas ir galimybes. Manome, kad strategija padės veiksmingai koordinuoti veiklą ir paskirstyti užduotis. Taip pat EP dar kartą ragina Komisiją ir Europos išorės veiksmų tarnybą reguliariai prižiūrėti strategijos įgyvendinimą, nustatant konkrečią stebėjimo, vertinimo, tolesnių veiksmų įgyvendinimo ir atskaitų rengimo tvarką, ir reikalauja, kad pagrindinių šio proceso etapų metu būtų konsultuojamasi su atitinkamais Europos Parlamento komitetais.

Licia Ronzulli (PPE), raštu. – (IT) 2007 m. Rumunijai ir Bulgarijai įstojus į Europos Sąjungą, kai kurios Juodosios jūros pakrančių dalys tapo Europos dalimi. Tais pačiais metais buvo sukurta nauja Europos politika, vadinamoji Juodosios jūros sinergija, kuria siekiama skatinti stabilumą, saugumą, demokratiją ir gerovę regione.

Jau 2008 m. Europos Parlamentas pareiškė paramą sinergijos kūrimui ir taip pat paprašė detaliau išdėstyti regiono veiksmų planą pateikiant keletą konkrečių siektinų tikslų. Deja, kol kas šis projektas, atrodo, nėra sėkmingai įgyvendinamas iš dalies dėl nepakankamo gautų lėšų matomumo. Todėl tam reikia kuo greičiau numatyti atskirą biudžeto eilutę. Reikėtų nustatyti aiškias taisykles, pagal kurias skiriama lėšų, kad galima būtų susitelkti į regiono reikalavimus ir konkrečias jo ypatybes.

Mums reikia labiau įtraukti vietos valdžios institucijas, verslo bendruomenes ir toje teritorijoje esančias nevyriausybinės organizacijas. Reikia stiprinti ekonominio ir socialinio augimo Juodosios jūros regione potencialą, pradedant tokiomis sritimis kaip mokymasis visą gyvenimą ir švietimo pritaikymas prie darbo rinkos reikalavimų, taip pat planuojant regionų prekybos strategiją, kuri padėtų padidinti tarptautinės prekybos apimtis.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), raštu. – Strateginė Juodosios jūros regiono svarba energetikai, prekybai ir transportui kartais gali skatinti manyti, jog aplinkos reikalai yra nustumti į šoną. 2007 m. savo komunikate dėl Juodosios jūros sinergijos Komisija pareiškė, kad „Bendrijos prisijungimas prie Konvencijos dėl Juodosios jūros apsaugos nuo taršos yra prioritetas“. 2008 m. Komisija patvirtino, kad tai buvo „tikrinimas, ar paisoma sąlygų, nustatytų stojant į Europos bendriją“. Šios konvencijos svarba dar kartą patvirtinta pranešime, dėl kurio šiandien balsavome, ir norėčiau pakartoti, kad Komisija turi tęsti darbą iki visiško ES prisijungimo prie jos. Vadovaudamiesi šiuo požiūriu privalome

dirbti su kitais partneriais siekdami užtikrinti visišką aplinkos apsaugos priemonių, kurios žūtbut reikalingos šiam regionui, įgyvendinimą.

Csanád Szegeđi (NI), raštu. – (HU) Manau, kad šis pranešimas, kuriuo, remiantis atitinkama ES strategija, siekiama vystyti Juodosios jūros regioną, vertas palaikymo. Manau, svarbu, kad ES parengtų veiksmų dėl Juodosios jūros sinergijos planą. Pasiiekti taiką ir stabilumą regione, mano nuomone, yra prioritetas, tačiau taip pat ne mažiau svarbu „Nabucco“ projektu užtikrinti energetinį saugumą.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Juodosios jūros regionas yra labai strategiškai svarbus Europos Sąjungai. Šią svarbą lemia jo geografinė padėtis, nes ji apima tris Europos Sąjungos valstybes nares, būtent Graikiją, Rumuniją ir Bulgariją, šalį kandidatę Turkiją ir šešis partnerius, įskaitant Rusiją. Be to, dėl su saugumu ir energijos tiekimu susijusių problemų reikia, kad Europos Sąjunga siektų aktyvesnio dalyvavimo ir didesnių išsipareigojimų palaikydama santykius su šio regiono šalimis. Taigi pritariu dokumente, dėl kurio šiandien balsuojama, pateiktiems klausimams, kurie patenka į dvi kategorijas: užtikrinti taiką, demokratiją ir stabilumą Juodosios jūros regione ir garantuoti Europos Sąjungos energijos tiekimo saugumą. Manau, regioniniu požiūriu svarbu kurti bendras sąveikas ir plėsti bendradarbiavimą sudarant veiksmingesnę partnerystę transporto bei energetikos srityse ir siekiant didesnio tiekimo kanalų ir šaltinių įvairinimo. Europos Sąjungos ir Juodosios jūros regiono dialogo stiprinimas neabejotinai bus naudingas, nes abi šalys turės naudoti iš veiksmingesnio bendradarbiavimo.

Angelika Werthmann (NI), raštu. – (DE) Palaikiau pranešimą dėl ES Juodosios jūros regiono strategijos. Priemonės, kurių anksčiau buvo imtasi rytiniame Europos Viduržemio jūros regione, nebuvo koordinuotos, o pasiekti rezultatai nebuvo reikšmingi. Daugelį metų Juodosios jūros regionas žinomas dėl dvišalio konflikto. Atsižvelgdama į tai, kad dvi ES valstybės narės ribojasi su Juodąja jūra ir dėl to regionas tapo vienu iš tiesioginių Europos Sąjungos kaimynų, Europos Sąjunga turi labiau dalyvauti plėtojant regioninį dialogą, kad būtų skatinamas politinis stabilumas regione. Bendradarbiavimas kuriant regionines struktūras taip pat pagerins aplinkos būklę, kuri šiuo metu kelia didelį nerimą. ES turi teikti aktyvią paramą, kad galėtų daryti įtaką ekonominės plėtros ir aplinkos apsaugos pusiausvyrai. Galų gale Europa taip pat turi interesų, kuriuos ji puoselėja Juodosios jūros regione. Šis regionas yra neatsiejama ES energetikos strategijos dalis, todėl ši nauja strategija reiškia geresnės energetikos strategijos įgyvendinimą ir suteiks sinergijos bei tęstinumo mūsų darbui Europos lygmeniu.

9. Balsavimo pataisymai ir ketinimai (žr. protokolą)

(Posėdis sustabdytas 13.10 val. ir atnaujintas 15.00 val.)

PIRMININKAVO: LIBOR ROUČEK

Pirmininko pavaduotojas

10. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas (žr. protokolą)

11. Diskusijos dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės pažeidimo atvejų (diskusijos)

11.1. Pakistanas: Pandžabo gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymas

Pirmininkas. Kitas klausimas – diskusija dėl septynių pasiūlymų rezoliucijos dėl Pakistano ⁽¹⁾.

Marietje Schaake, *autorė.* – Pone pirmininke, pagrindinė Pakistane vykstanti kova ir ekstremizmas, kurį matėme, ypač užgaulūs šventvagystės teisės aktai, turi būti nutraukti ir panaikinti. Visi šie dalykai skatina baimės bei nepakantumo ir blogiausiais atvejais – ekstremizmo dvasią.

Kova su ekstremizmu nėra lengva užduotis, todėl Pakistano vyriausybei ir tiems gyventojams, kurie sutinka, kad nepakantumas ir ekstremizmas yra nepriimtini, reikia mūsų paramos. Turime ir toliau naikinti terorizmą.

Gubernatorius S. Taseer vien dėl nepakantumo buvo žiauriai nužudytas jo paties apsaugos būrio kareivio, žmogaus, kuris turėjo jį ginti. Jo duktė Shehrbano parašė laišką, kuris buvo publikuotas *The New York Times*; laišką norėčiau pacituoti, nes manau, kad ji pateikia esmę ir jos žodžius labai tinka vartoti jos tėvo atminimui.

Apie nusikaltimo vykdytoją ji sako: „Ponas Qadri ir jo rėmėjai tą dieną galbūt nukirto didžiulį ažuolą, tačiau jie baisiai klysta, jei mano, kad jiems pasisekė nutildyti mano tėvo balsą arba milijonus kaip jo balsų, kurie tiki pasaulietine Pakistano įkūrėjo Mohammedo Ali Jinnah vizija.“ Ji tęsia: „Yra žmonių, kurie sako, kad mano tėvo mirtis buvo paskutinė vinis į pakantaus Pakistano karstą. Kad tie liberalūs Pakistano balsai dabar bus nutildyti. Mes palaidojome didvyrį, tačiau ne drąsą, kurios jis įkvėpė kitiems.“

Kiti, netgi konservatyvūs politikai vadovavosi šventvagystės teisės aktų pasmerkimu. Turime tai palaikyti čia, Europos Parlamente. Gubernatoriaus S. Taseero duktė išvyko į Smitho koledžą ir studijavo Europos politiką ir žmogaus teises, tačiau per daug žmonių Pakistane ugdoma religinėse mokyklose medresėse. Turime įsitikinti, kad jaunoji karta turi galimybių ir mokosi, kaip kartu gyventi skirtingoje visuomenėje, kuri yra Pakistanas.

Tomasz Piotr Poręba, *autorius.* – (PL) Pone pirmininke, kelias savaites po to, kai valdančioji koalicija Pakistane buvo ties žlugimo riba, šalį sukrėtė šūviai vidury dienos į Pandžabo gubernatorių. Salmaan Taseer buvo turtingiausias ir tankiausiai apgyvendintos šalies provincijos gubernatorius, taip pat svarbus valdančiosios partijos politikas. Jis mirė, nes turėjo moralinės jėgos ir drąsos pareikalauti krikščionės moters Asios Bibi, kuri už šventvagystę buvo nubausta mirties bausme, paleidimo. Jo nužudymas, įvykdytas vieno iš jo paties apsauginių kareivių ir paskatintas musulmonų ekstremistų, nėra tik dar vienas išpuolis prieš aukštą Pakistano politiką ir ypač žemo saugumo lygio ten įrodymas. Iš esmės tai yra vis labiau matomo šalies – Pakistano – smukimo padėties, kuriai esant dalis ginkluotųjų pajėgų, teismų ir politinio elito tiek slaptai, tiek atvirai remia nuolaidų politiką islamo politinių ir religinių ekstremistų atžvilgiu, link įrodymas.

Vakar šiame Parlamente diskutavome krikščionių persekiojimo klausimu. Šiandien šiuo klausimu priėmėme rezoliuciją. Man atrodo, kad veiklos taikymo sritis sudaro galimybę C. Ashton ir jos tarnybai taikyti diplomatinį ir politinį spaudimą Pakistano valdžios institucijoms, kad jos pagaliau pradėtų kovoti su religiniu ekstremizmu.

(1) Žr. protokolą

Eija-Riitta Korhola, *autorė.* – Pone pirmininke, žinia, kad gubernatorius S. Taseer buvo nužudytas, šokiravo, tačiau, deja, nestebino. Aš asmeniškai pažinojau Benazir Bhutto, o ministras Shahbaz Bhatti tapo mano geru draugu. Jų, iškalbingų ir matomų šventvagystės teisės aktų ir ekstremistų grupuočių piktnaudžiavimo jais kritikų, nepaprasta drąsa yra tai, kas juos visus tris vienija.

Pakistano vyriausybė iš tikrųjų ėmėsi kelių svarbių žingsnių, siekdama pagerinti mažumų teises, pvz., skirdama minimalią viešųjų darbų kvotą. Vyriausybė taip pat sudarė komitetą, kuris turėtų peržiūrėti visus diskriminacinius teisės aktus, įskaitant šventvagystės įstatymą. Vis dėlto darbas dar nebaigtas. Nepaisant kelių svarbių veiksmų, kol teisinė spraga, tokia kaip ta dabartiniuose šventvagystės teisės aktuose, yra tokia didelė, kad leidžia teroristams ir ekstremistams primesti savo darbotvarkę, sunku patikėti tikru įsipareigojimu stiprinti demokratiją.

Tikiuosi, kad šia rezoliucija galime išreikšti savo nuolatinį solidarumą su Pakistano vyriausybe kovojant su terorizmu ir ekstremizmo plitimu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *autorė.* – (PL) Pone pirmininke, lygiai prieš aštuonis mėnesius, gegužės 20 d., Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl religinės laisvės Pakistano Islamo Respublikoje. Šiandien šis klausimas dėl religiniu požiūriu grindžiamos mirties bausmės, paskelbtos 45 metų Asiai Bibi, ir Pandžabo gubernatoriaus Salmaano Taseero, kuris viešai kalbėjo ją gindamas, nužudymas vėl aptariamas mūsų Parlamente.

Pasirodo, kad padėtis, kurią apibūdinome prieš aštuonis mėnesius, ne tik nepagerėjo, tačiau tapo dar blogesnė. Šiandien Pakistane galima prarasti gyvybę tiek dėl vadinamosios religinės šventvagystės, tiek dėl žodžio laisvės, šiuo atveju – viešo pareiškimo apie teismo nuosprendį. S. Taseero nužudymas parodo, su kokia keblia padėtimi susiduriame. Religiniu pagrindu Pakistanas taip stipriai pasidalijęs, kad žmonės miršta abiejose pusėse – ir krikščionių, ir musulmonų, įskaitant vietos elito atstovus. Viešas pritarimas Pakistano baudžiamojo kodekso, visų pirma 295 skirsnio C dalies, kuri už šventvagystę numato mirties bausmę, pakeitimui irgi gali grasinti mirtimi.

Vis dėlto turime reikalauti drąsos iš Pakistano politikų, ypač iš opozicijos, pvz., Pakistano musulmonų lygos, kuri trukdo vyriausybei pakeisti kodeksą. Taip pat galime paremti Mažumų reikalų ministerijos veiklą ir padėti vyriausybės Ministrui Pirmininkui R. Gillani tokiais klausimais kaip, pvz., žurnalistikos ir žiniasklaidos pranešimų kokybės bei mokomosios medžiagos mokyklose gerinimas. Šiandien Europos Parlamentas nesikiša į Pakistano vidaus reikalus, tik ragina atkreipti dėmesį į 1973 m. Pakistano Konstitucijos 20 straipsnį ir jame įtvirtintą religijos laisvę.

Marie-Christine Vergiat, *autorė.* – (FR) Pone pirmininke, norėčiau pradėti kalbą pasakydama, kad su dideliu susidomėjimu perskaičiau bendrą rezoliuciją dėl Pakistano ir ypač dėl gubernatoriaus S. Taseero nužudymo. Joje yra keistas prieštaravimas šįryt priimtai rezoliucijai dėl krikščionių mažumų.

Visi mes čia esame įsipareigoję, bent taip tikiuosi, ginti žodžio, sąžinės ir religijos laisvę. Mes vienodai turėtume būti susirūpinę dėl visų tų, kurie dėl savo religinio pasirinkimo, įskaitant atvejus, kai nusprendžia keisti religiją, taip pat kai netiki Dievą, tapo persekiojimo aukomis.

Norėdami kovoti su bet kokios rūšies fundamentalizmu, visas šio fundamentalizmo aukas turime vertinti vienodai. Nė viena religija nėra arba niekada nebuvo apsaugota nuo to, ką

pavadinsiu netoleruotiniais nuokrypiais. Tiesiog prisiminkime masines Amerikos indėnų, ypač Karibų ir Lotynų Amerikos regione, žudynes. Prisiminkime liūdną kryžiaus žygių, inkvizicijos ir katalikų bei protestantų religinių karų laikotarpį. Prisiminkime antisemitizmą, kuris XX a. turėjo žiaurių padarinių ir kuris daugiau ar mažiau slapta gyvas daugelyje ES šalių.

Kiekviena religija turi savą fundamentalizmo formą ir pirmosios tokio fundamentalizmo aukos dažnai yra tų pačių religijų nuosaikieji. Šiuo požiūriu Pandžabo gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymas yra klasikinis pavyzdys. Šis žmogus buvo nužudytas, nes buvo tolerancijos pavyzdys ir išdrįso pasmerkti jo šalyje galiojančius šventvagystės teisės aktus ir tam tikrų ekstremistų grupuočių piktnaudžiaujamą šių aktų taikymą, kaip Asios Bibi atveju: krikščionė pagal Pakistano baudžiamąjį kodeksą buvo nuteista mirties bausme už šventvagystę.

Dar labiau nepriimtinas fanatikų grupių vykdomas gubernatoriaus žudiko garbinimas. Nepamirškime, kad šventvagystės įstatymas pirmiausia taikomas musulmonams, kad jis daro įtaką visoms religinėms mažumoms, pirmiausia moterims, taip pat profesinių sąjungų aktyvistams, žurnalistams ir teisininkams, ir kad iš visų šių grupių žmonių dažnai atimamos jų pagrindinės laisvės, jei apskritai jie nebūna priversti slapstytis.

Taigi dabar pats laikas Komisijai ir Išorės veikslių tarnybai pakeisti savo politiką. Norėčiau, kad jūs, ponios Komisijos nare, pateiktumėte tikslų susitarimo su Tunisu ir susitarimo su Pakistanu dėl demokratijos ir žmogaus teisių vertinimą, norėčiau, kad Tunisas būtų pamoka mums ir pamoka jums.

Jean Lambert, *autorius*. – Pone pirmininke, manau, visi iš mūsų norėtų pareikšti užuojautą Pandžabo gubernatoriaus Salmaano Taseero, paskirto Pakistano vyriausybės, šeimai ir draugams. Šiandien čia prisimename jo neabejotiną paramą Asiai Bibi – jis žinojo šią poziciją esant prieštarą ir tikrai labai pavojingą.

Tikrai esame susikrimtę dėl jo nužudymo ir dėl dalies Pakistano gyventojų reakcijos į tai, tačiau neturėtume pamiršti ir to, kad daugelis jo gedėjo ir tai darė viešai tarsi atlikdami viešą aktą. Tai yra elgesys, kurį turėtume pagirti, kaip ir veiksmus, kurių žiniasklaidą kontroliuojanti institucija ėmėsi prieš tam tikrą žiniasklaidos priemonę, susijusią su įtariamų žudikų skelbimu.

Vis dėlto, kaip žinome, šventvagystės įstatymas Pakistane kelia grėsmę šalies gyventojų: musulmonų, krikščionių ir kitų – gyvybei, kaip jau minėjo daugelis kalbėtojų šią popietę. Suprantame, kad Pakistanas yra nauja demokratija, kad jis susiduria su konfliktais prie savo sienų, kad jį neseniai ištiko katastrofa dėl potvynio, o šią savaitę žemės drebėjimas. Žinome, kad vyriausybė kovoja, tačiau taip pat pripažįstame, kad jai reikia mūsų paramos, susijusios su demokratijos plėtojimu Pakistane ne tik politinėje kovoje su ekstremizmu ir siekiant visuotinių žmogaus teisių; mūsų, demokratiškų parlamentarų, vaidmuo yra paremti visus tuos, kurie dirba siekdami teigiamų pokyčių, ir pasakyti jiems, kad kiti juos pasmerktų.

Mes taip pat reikalaujame Pakistano vyriausybės veiksmų ne tik panaikinant ribojančias sąlygas dėl Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto, kuris buvo ratifikuotas su daugeliu išlygų, beje, mes to pareikalavome savo pastarojo delegacijos vizito į Pakistaną metu. Norime, kad vyriausybė ir toliau dėtų pastangas siekdama pakeisti šventvagystės įstatymą, nes tai yra teisės aktas, kuriuo labiau piktnaudžiaujama negu tinkamai naudojama.

Tunne Kelam, *PPE frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, mes visi griežtai smerkiame žiaurų Pandžabo gubernatoriaus nužudymą, įvykdytą sausio 4 d. Šis nužudymas įvykdytas ta

dingstimi, kad S. Taseer pasipriešino žinomam šventvagystės įstatymui, kuris buvo teisinis kitų religinių grupių persekiojimo ir slopinimo pagrindas.

Reikšdami susirūpinimą dėl didėjančios ekstremistų įtakos Pakistane, mes taip pat suprantame, kad nuosaikieji musulmonai ir Pakistano vyriausybė, kurios įtakingas narys buvo S. Taseer, patyrė didelį praradimą, ir reiškiamo jai savo užuojautą.

Esame susirūpinę, kad jauni teisininkai liaupsino samdytą žudiką, tačiau taip pat norėtume atkreipti dėmesį į tai, jog didžioji Pakistano visuomenės dauguma šį nužudymą pasmerkė. Svarbu, kad įtakingos religinės institucijos reikalautų šventvagystės įstatymo pakeitimo, ir tai taip pat yra mūsų reikalavimas. Linkime Pakistano valdžios institucijoms sėkmės stiprinant savo šalyje kovos su ekstremizmu pastangas.

Mitro Repo, *S&D frakcijos vardu.* – (FI) Pone pirmininke, Salmaano Taseero nužudymas iš esmės atspindi Pakistano visuomenėje vyraujančią religinį nepakantumą. S. Taseer buvo vienas iš tų retų žmonių, kuris išdrįso pasisakyti prieš Pakistano šventvagystės teisės aktą. Jis prašė prezidento Asiai Bibi, krikščionei, nuteistai už šventvagystę mirties bausme, suteikti malonę, taip pat aplankė ją kalėjime. Neteisybei pasipriešinusio piliečio likimas šių dienų Pakistane yra žiaurus ir negailestingas. Ar Asios Bibi likimas bus toks pat, jei jai bus suteikta malonė? Ar jie ją taip pat nužudys?

Galime paklausti, ar tokia valstybė kaip Pakistanas turėtų naudotis Europos Sąjungos teikiamomis prekybos privilegijomis. Tuo metu, kai ES diskutuoja dėl reglamento, kuriuo dėl ekstremaliosios situacijos Pakistanui nustatomos autonominės prekybos lengvatos, Parlamentas turėtų parodyti pagarbą žmogaus teisėms, kaip pagrindiniam veiksniai.

Kristiina Ojuland, *ALDE frakcijos vardu.* – Pone pirmininke, gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymas yra ne tik privati tragedija, bet ir demokratijos Pakistane tragedija.

Visi apgailėtini incidentai ir atvejai, išdėstyti rezoliucijoje, yra bauginantis Pakistano visuomenės nenoro artėti sekuliarizmo link ir religinio ekstremizmo didėjimo ženklas.

Kaip Pakistanas gali netgi vadinti save demokratija, kai Konstitucijos suteikta religijos laisvė visiškai ignoruojama, taikant šventvagystės teisės aktus, kuriems taip priešinosi velionis Salmaan Taseer.

Norėčiau, kad Europos Sąjunga apsvarstytų tokių nežmoniškų teisės aktų taikymo pasekmes kalbant apie santykius su Pakistanu. Pakistanas, panaikindamas šventvagystės teisės aktus ir tais teisės aktais grindžiamas bausmes, turėtų naudoti daugeliu aspektų. Taip pat tikėčiausi, kad Pakistano vyriausybė sustiprins priemones, kurių imamasi kovojant su žiaurus ekstremizmo plitimu.

Smurtas sukelia smurtą ir aš esu visiškai įsitikinusi, kad Pakistanas negali sau leisti įsivelti į visuotinę pilietinę karą su ekstremistų grupuotėmis, tokiomis kaip Talibanas.

Ryszard Czarnecki, *ECR frakcijos vardu.* – (PL) Pone pirmininke, dar kartą kalbame apie Pakistaną ir dar kartą susiduriame su problema ir politiniu nužudymu. Šiuo klausimu iš tikrųjų kalbame dar kartą. Prieš kelis mėnesius buvo diskutuojama Pakistano rezoliucija. Problema ir vėl iškilo, ir ji yra gana kebli. Man atrodo, būtina čia pakalbėti apie nepriimtą pakantumą, rodomą tų musulmonų imamų, kurie Pakistane, pvz., Pešavare, viešai skatina žudymus nusikaltėliams siūlydami, pvz., atsilyginti finansiškai. Tokių atvejų buvo, o Pakistano valdžios institucijos į jas nereagavo. Reikia aiškiai pasakyti, kad jų neveikimas ir reakcijos stoka turi tam tikrą prasmę, tai reiškia, kad jie dalinasi atsakomybę už šiuos dalykus.

William (The Earl of) Dartmouth, *EFD frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, asmeniškai pareiškiu, kad mudu, eidami trečiąją dešimtį su Salmaan Taseeru praleidome labai daug laiko. Iš tikrųjų, mes buvome draugai. Salmaan rašė man į Parlamentą norėdamas pakviesti mane, kaip jo asmeninį svečią, paviešėti gubernatoriaus rezidencijoje Pandžabe. Tas laiškas pasiekė po gubernatoriaus S. Taseero nužudymo.

Salmaan buvo žavingas, charizmatiškas ir labai protingas žmogus. Jis taip pat buvo labai gabus ir veiksmingai vykdė savo pareigas. Jis geriausiai atstovavo Pakistano tradicijai: buvo dievobaimingas musulmonas, tačiau jokių būdu ne fundamentalistas. Kaip buvo minėta, Salmaan stipriai palaikė krikščionę moterį, nuteistą remiantis šventvagystės teisės aktais. Už tą paramą Salmaan sumokėjo gyvybę. Tai buvo politinė žmogžudystė.

Pakistanas yra ne tik didelė besivystanti valstybė. Tai šalis, turinti daugiau negu 20 branduolinių galvučių. Atvykau čia šiandien pirmiausia pareikšti savo gilaus liūdesio, taip pat turiu pareikšti ir savo susirūpinimą – visų mūsų susirūpinimą – dėl Pakistano.

Thomas Mann (PPE). – *(DE)* Pone pirmininke, smurtinė Pandžabo gubernatoriaus Salmaano Taseero, kuris visada buvo religinės tolerancijos šalininkas, mirtis sustiprina ekstremistines pajėgas pasaulio akyse. Po šio žiauraus įvykio dešimtys tūkstančių žmonių dalyvavo demonstracijose gatvėse ne protestuodami prieš žmogžudystę, o palaikydami ją įvykdžiusį asmenį. S. Taseer ryžtingai pasisakė prieš šventvagystės teisės aktus, kurie šventvagiams numato mirties bausmę. Visai neseniai, kaip kai kurie mano kolegos Parlamento nariai jau minėjo, krikščionė Asia Bibi buvo nuteista mirties bausme už neva pranašo Mahometo įžeidimą.

Kaip nuosaikus PPP politinės partijos narys, Salmaan Taseer buvo vienas tvirčiausiai pasisakiusių prieš ekstremizmą. Jo mirtis susilpnino vyriausybę, kuri, pasitraukus koalicijos partneriui, jau kovoja už politinį išlikimą. Tik 3 mln. iš 160 mln. Pakistano gyventojų yra krikščionys. Koks likimas laukia šios visada taikios mažumos?

Europa čia privalo įsikišti, ir Delegacija ryšiams su Pietryčių Azijos šalimis, kurios pirmininko pavaduotojas esu, toliau teiks visapusišką paramą judėjimui už žmogaus teises. Šis nužudymas privalo būti kruopščiai ištirtas, o jo kaltininkas ir žmonės, esantys už jo, turi būti atiduoti į teismą.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – *(LT)* Pone pirmininke, taip, padėtis Pakistane itin sudėtinga ir dėl vidaus, ir dėl išorės sąlygų, todėl tokie įvykiai kaip politinė žmogžudystė, paremta religiniais motyvais, ir dar tokio svarbaus asmens, be abejo, iškart sudrebina visą šalį ir visą visuomenę. Po tokių sukrėtimų įvykiai šalyje gali pakrypti pavojinga linkme – religinio fanatizmo stiprėjimo linkme, žmogaus teisių apribojimo linkme. Mūsų rezoliucija turėtų padėti tam, kad vis dėlto būtų kitokia įvykių eiga, kad ir šitoje situacijoje vis dėlto Pakistano vyriausybė rastų jėgų eiti žmogaus teisių stiprinimo keliu ir priešintis religiniam fanatizmui. Ir tokie žingsniai iš mūsų pusės turi būti labai remiami. Ir, be abejo, teisėjų nepriklausomumas, teisėjų apsauga itin sudėtingose bylose dėl šventvagystės.

Csaba Sógor (PPE). – *(HU)* Pone pirmininke, kelis kartus išreiškiau savo tvirtą paramą, kai reikėjo imtis ryžtingų veiksmų ginant žmogaus teises ES palaikant santykius su trečiosiomis šalimis. Reaguodamas į Pakistano įvykius, aš ir vėl darau tą patį, nes tokia pozicija perteikia žinią, kad Europa neatsisako tų, kurie, palaikydami toleranciją, religijos laisvę ir vienodą požiūrį į mažumas, pakelia balsą. Mes puikiai žinome, kad krikščionys yra persekiojami daugelyje šalių. Ne tik Pakistane būtų reikalingi tokie lyderiai kaip velionis Salmaan Taseer. Dėl šios priežasties Europos Sąjunga turi pasinaudoti kiekviena proga per

Europos išorės veikslių tarnybą vieningai parodyti savo bendrų vertybių svarbą. Religijos laisvė yra viena tokių bendrų vertybių. Jei nepasisakysime prieš žiaurumą, vykdomą krikščionių ar kitų religinių mažumų atžvilgiu, taip pat negalėsime rimtai išpažinti savo pačių tikėjimo.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, Europa negali likti bejėgė stebėdama tai, kas vyksta Pakistane. Pandžabo gubernatoriaus S. Taseero nužudymas yra tragiškas ir pasibaisėtinas veiksmas esant padėčiai, kuri pastaraisiais mėnesiais dar labiau pablogėjo.

Pasidalijimas tarp krikščionių ir musulmonų tampa vis aiškesnis, tačiau šventvagystės įstatymas vis dar yra daugelio teisės aktų, kuriais pažeidžiamos pagrindinės laisvės, pagrindas. Kiekvienas, kuris priešinasi arba tiesiog išreiškia savo nepritarimą šiai nuostatai, kaip tai padarė Pandžabo gubernatorius, yra nutildomas.

Gubernatorius žuvo todėl, kad buvo nuosaikus, žuvo dėl savo nuosaikių pažiūrų, dėl savo drąsos reikšti pasipriešinimą šiam ir kitiems pagrindines laisves pažeidžiantiems teisės aktams. Štai kodėl Europos nesugebėjimas imtis aiškių ir ryžtingų veikslių kelia pavojų, kad bus palikti tie, kurie drąsiai kovoja už tai, ką turėtume ypač remti.

Pino Arlacchi (S&D). – Pone pirmininke, tik keli kritikos žodžiai dėl to, kaip kai kurie Europos visuomenės, taip pat kai kurie šio Parlamento sluoksniai vertina Pakistaną ir jo kovą su terorizmu.

Manau, kad Pakistanas per daug puolamas ir kad nepaisoma pastangų, kurias Pakistano vyriausybė ir pilietinė visuomenė deda kovodami su ekstremizmu. Kiekvienam turėtų būti visiškai aišku, kad 90 proc. arba dar daugiau Pakistano gyventojų pasisako prieš terorizmą ir kad už tai jie moka labai didelę kainą.

Didžioji dauguma žmonių, taip pat patys iškiliausi tikėjimo mokslininkai pasmerkė gubernatoriaus Salmaano Taseero žūtį. Nuosaikieji musulmonai ir visos valdžios institucijos taip pat patyrė didelę netektį ir kiekvienas turėtų tai pripažinti.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Pone pirmininke, religijos laisvė yra viena pagrindinių žmogaus teisių. Vis dėlto visame pasaulyje ji pažeidžiama beveik kasdien. Tai ne kas kita kaip negailestingas nepakantumas.

Šventvagystės įstatymu grįžtama į karinės diktatūros, Pakistane galiojusios devintajame dešimtmetyje, laikus. Nepriimtina, kad teisės aktas būtų naudojamas religinėms mažumoms persekioti ir daugybei žmonių kasmet nubauti mirties bausme. ES turi veikti ryžtingai ir nuosekliai siekdama įtikinti Pakistano valdžios institucijas panaikinti šį žiaurų teisės aktą.

Charles Tannock (ECR). – Pone pirmininke, kai gubernatorius Salmaan Taseer buvo palaidotas, man atrodė, tarsi kartu su juo būtų buvusi palaidota bet kokia nuosaikaus, stabilaus Pakistano viltis. Šį bjaurų atsidavusio ir išsilavinusio visuomenės tarno nužudymą paskatino Pakistano drakoniškų šventvagystės teisės aktų reformavimo palaikymas. Visų pirma jis gynė krikščionę moterį, kuri dabar laukia mirties bausmės įvykdymo, – ar patikėsite tuo – nuteistą apšmeižus islamą.

Mes šiame Parlamente jau seniai raginame reformuoti arba atsisakyti šių apgailėtinių šventvagystės teisės aktų, kurie dažnai pasitelkiami prieš Pakistano religines mažumas. Šis nužudymas pabrėžia didėjančią Pakistano visuomenės radikalizmą. Jinnah, jei šiandien būtų gyvas, būtų sukrėstas.

Nedaug pagrindinės krypties politikų išdrįso sekti S. Taseero pavyzdžiu ir pasiūlyti šventvagystės teisės aktų reformą, o dabar dar mažiau galės tai padaryti. Jie bijos. Vietoj to įtūžę radikalai ir fanatikai – įskaitant, bijau, vadovaujančius teisininkus, – garbino žudiką ir reikalavo jo paleidimo. Jie, atrodo, laimi idėjų mūšį Pakistane. Taigi vidaus terorizmas klesti, ir šį reiškinį vėl pamatėme praėjusią savaitę.

Ar ES dabar gali palaikyti strateginius santykius su tokia nestabilia šalimi, ypač žinant mūsų suteiktas dideles prekybos lengvatas ir pagalbą?

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, kalbame apie dvigubą tragediją: pirma, egzekuciją nekaltam žmogui, antra, atliktą to, kuris turėjo jį saugoti, jo asmens sargybinių. Visų pirma gerai suprantu ir užjaučiu šeimą, nes vos prieš savaitę turėjome panašios patirties, tik skirtingomis aplinkybėmis: graži 27 metų mergina iš Airijos per savo medaus mėnesį Mauricijoje buvo nužudyta savo miegamajame, nes užklupo darbuotojus, plėšikaujančius jos kambaryje. Jie ją pasmaugė, įmetė į vonią ir bandė imituoti, jog tai – savizudybė. Aplinkybės skirtingos, tačiau rezultatas toks pat: miręs nekaltas žmogus.

Be to, prieš kelias savaites buvau Amerikoje kaip Delegacijos ryšiams su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis narys ir ten susitikome su Pakistano užsienio reikalų ministru. Jis man pasirodė kaip labai nuosaikus, nuovokus, nešališkas žmogus. Jis pabrėžė, kad religija susijusi su tolerancija, ir mes turėtume stengtis perduoti šią žinią ekstremistams ir fundamentalistams.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pone pirmininke, kalbant apie Pandžabo gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymą ypač kelia nerimą šio žiauraus akto aplinkybės.

Tai, kad ši žmogžudystė buvo įvykdyta nebyliai pritariant dvasiniam Pakistano lyderiams ir kad vietos teisininkai palaiko žudiką, reiškia, jog nužudymas religinio nepakantumo pagrindu Pakistano visuomenės yra toleruojamas. Pakistano teisės aktai dėl šventvagystės leidžia persekioti religines mažumas grasinant mirties bausme, kaip nutiko penkių vaikų motinai Asiai Bibi, kuri savo bausmės laukia kalėjime.

Todėl tikrai negalime likti abejingi tam, kas vyksta. Mūsų spaudimas Pakistano administracijai yra visiškai teisėtas ir panašaus atsako tikiuosi iš visų laisvų ir demokratiščių pasaulio jėgų. Negalime šiandien – trečiajame tūkstantmetyje – toleruoti iš viduramžių atėjusio žiauraus engėjų, priekabiaujančių dėl religijos, elgesio.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pirmiausia noriu atkreipti dėmesį, kad padėtis Pakistane yra gana nerami ne tik šiuo atveju, bet ir apskritai. Pakistano problemas reikia vertinti ne kaip kažką labai tolimo, nes visi per daug gerai žinome, kad Vidurio Azijos regione kylančios problemos, ar jos būtų ekonominės, etninės problemos, ar netgi tai būtų emigracijos klausimai, anksčiau ar vėliau išplis Europos Sąjungoje. Taigi kyla labai realus poreikis atkreipti dėmesį į Pakistano problemas. Pakistaną vargina dvi problemos: pirma, nuolatiniai išpuoliai iš Afganistano ir Indijos, antra, problema, kuri mums šiame posėdyje yra svarbiausia, tai – musulmonai ekstremistai, kurių auka taip pat tapo Salmaan Taseer. Dėl šios priežasties prašau Europos Parlamentą, kad užtikrintume Pakistanui savo paramą ir kad ši padėtis kuo greičiau įgytų patenkinamą baigtį.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Pone pirmininke, gubernatoriaus Salmaano Taseero, pasisakiusio už pakantumą ir mažumų Pakistane teises, nužudymas – tai sukrečiantis žmogaus teisių pažeidimas. Už naudojimąsi žodžio laisvės ir religijos teise Pakistane pagal įstatymą baudžiama įkalnimu arba netgi mirtimi. Salmaan Taseer sumokėjo savo gyvybę gindamas ne tik religijos laisvę, bet ir kitų gyvenimus bei laisves. Privalome palaikyti tuos,

kurie drąsiai kovoja ir dėl žmogaus teisių bei demokratijos rizikuoja savo gyvybe. Raginame Pakistano valdžios institucijas nubausti nusikaltėlius bei jų bendrininkus ir atsisakyti šventvagystės teisės aktų.

Gerard Batten (EFD). – Pone pirmininke, gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymas yra tikrai žiaurus ir tragiškas nusikaltimas. Akivaizdu, kad jis buvo nužudytas islamo ekstremisto, nes pasisakė už šventvagystės įstatymo pakeitimą. Ši žmogžudystė yra tragedija Pakistanui, tačiau ką ji reiškia Vakarams?

Užuot darę viską, ką galime, kad kovotume su islamo fundamentalizmu, vis giliau įleidžiančiu šaknis Europoje, mes jį sušvelniname ir pritaikome savo naudai. Šariato teisės aktai dabar pripažįstami kai kuriuose Jungtinės Karalystės teismuose. Esama miestų regionų, kuriuose *de facto* galioja šariato teisės aktai. Europa, sukūrusi Renesanso, Šviečiamąjį amžių, Pramonės revoliuciją ir šiuolaikinio mokslo amžiaus stebuklus, dabar abejingai stebi VI a. ideologiją.

Valdžios institucijos bijo jai pasipriešinti dėl kai kurių islamo šalių politinio korektiškumo ir ekonominės galios. Tokiose šalyse kaip Pakistanas turime palaikyti nuosaikius ir pažangius elementus, tačiau pirmiausia privalome tvirtai pareikšti, kad šių dienų liberalioje Vakarų demokratijoje šariato įstatymams ir islamo fundamentalizmui vietos nėra.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau pasakyti, kad smerkiu žiaurų Pandžabo provincijos gubernatoriaus nužudymą. Pakistano politiniame gyvenime jis buvo žymus veikėjas, kuris buvo pastebėtas už savo drąsią kovą su ekstremizmu, nepakantumu ir fanatizmu. Prieš septynis mėnesius šiuose rūmuose palaikiau mintį, kad reikia nedelsiant patikslinti nuostatas dėl religinių nusikaltimų vadinamuosiuose šventvagystės teisės aktuose.

Norėčiau priminti jums, kad šių teisės aktų skatinamos piktnaudžiavimo galimybės sukuria nepakantumo atmosferą, kuri skatina smurtą religiniu pagrindu, taip pat religinių mažumų diskriminaciją, bauginimus ir persekiojimą. Asios Bibi atvejis, kuris realiai baigėsi gubernatoriaus S. Taseero nužudymu, šia prasme yra simbolinis. Manau, kad Pakistano valdžios institucijos, imdamosi veiksmų, privalo parodyti savo viešą išipareigojimą kovoti su ekstremizmu šalyje panaikindamos šventvagystės teisės aktus. Todėl norėčiau pakartoti proto balsams Pakistane skirtą raginimą, kurio ėmėsi velionio Pandžabo gubernatoriaus duktė Shehrbano Taseer.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Pone pirmininke, pradėti norėčiau pareikšdamas užuojautą Pakistano gyventojams ir liūdesį dėl tokio svarbaus politikos veikėjo kaip Salmaan Taseer netekties.

Esu susirūpinęs, kad tam tikrų įsitikinimų žmonės ir religinės grupės, įskaitant krikščionius, šalyje toliau persekiojami; štai žinomas moters, kuri, nuteista pagal šariato šventvagystės įstatymą, dabar laukia mirties bausmės įvykdymo, atvejis. Faktas, kad islamistų ekstremistų grupuočių vis dar esama net Pakistano saugumo tarnybose, neprisideda prie šalies stabilumo ir neabejotinai kenkia tikėjimui, kad šalis bus valdoma pagal teisinės valstybės principus. Tikiuosi, kad reformos procesas šalyje bus tęsiamas, ta proga norėčiau paraginti visas politines jėgas, įskaitant religines institucijas, teikti didesnę paramą nuosaikumui, pakantumui ir abipusei bendruomenių pagarbai.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Pakistanas yra pažeidžiama šalis daugeliu požiūrių. Ji pažeidžiama politiškai, nes vyriausybė nėra pakankamai stipri, kad veiksmingai įgyvendintų savo nuosaikią politinio ir ekonominio stabilizavimo politiką, ir kariuomenės

vykdomas ekstremistų puolimas pasienio regionuose iš esmės sukelia pasipriešinimo didėjimą. Ji pažeidžiama ekonomiškai, nes pasaulio finansų krizė ir siaubingi potvyniai šalyje sustabdė jos vystymąsi keleriems metams. Ji pažeidžiama socialiniu požiūriu, nes dešimtmečius socialinės struktūros nebuvo plėtojamos taip, kad suteiktų galimybę didesniems visuomenės sluoksniams dalyvauti ekonominėje plėtroje.

Mes Europos Sąjungoje privalome su tenykšte politine klase pradėti dialogą, kuris skatintų pripažinimą, kad pagrindiniai ekonominiai ir socialiniai pokyčiai būtini žmonėms pasiūlyti perspektyvas, jiems žadančias daugiau nei tik ekstremizmo ir fundamentalizmo alternatyvą.

Bernd Posselt (PPE). – (DE)Pone pirmininke, antireliginiai jakobinų, nacistų ir komunistų režimai Europoje buvo didžiausios neapykantos kupini ir žiauriausi antireliginiai režimai. Dėl šios priežasties nemanau, kad M. C. Vergiat naudinga taip smarkiai pulti religijas. Vis dėlto religijomis dažnai piktnaudžiaujama ideologiniais tikslais, o šitai yra tai, su kuo turime kovoti. Taip atsitinka, pvz., Pakistane.

Kita vertus, turime nepamiršti, kad Pakistanas buvo sukurtas remiantis religiniu matu, kai buvo padalinta Indija. Tai šalis, kuri neturi istorijos, tačiau traukdamasi iš šio regiono Didžiosios Britanijos kolonijinė valdžia ją įkūrė kaip musulmonų šalį. Štai kodėl turime neužmiršti, kad tai yra musulmonų valstybė. Vis dėlto privalome reikalauti, kad šią šalį vienytų tolerancija ir kad būtų puoselėjama religinė laisvė. Su krikščionimis turi būti elgiamasi su dar didesne pagarba nei buvo iki šiol, ir ES turi parodyti didesnę jėgą stiprindama savo, kaip šios grupės gynėjos, vaidmenį. Galiausiai jei Europa nestos ginti pasaulio krikščionių, tada kas tą padarys?

Sari Essayah (PPE). – (FI)Pone pirmininke, ne vienas iš mūsų čia minėjo, kad Salmaan Taseer buvo tas žmogus, kuris gynė pažeidžiamas moteris ir religinių mažumų atstovus ne tik žodžiais, bet ir veiksmais. Jis apskritai kovojo prieš neteisybę. S. Taseer buvo demokratinės valstybės rėmėjas ir pasisakė prieš žiaurius Pakistano šventvagystės teisės aktus, teigdamas, kad jie buvo priimti žmonių ir todėl gali būti jų keičiami.

Ne vienas čia jau kalbėjo, kaip energingai jis gynė nuteistą mirties bausme krikščionę moterį ir bandė panaikinti jos bausmę. Visi šie veiksmai vardan teisingumo buvo jo pražūtis. ES turėtų palaikyti reformų siekiančias Pakistano jėgas, nes ne visi Pakistane remia fundamentalistus. Todėl, įgyvendindama savo užsienio politiką, ES turėtų išmintingai apsvarstyti savo poziciją dėl padėties Pakistane.

Štefan Füle, *Komisijos narys.* – Pone pirmininke, ši diskusija yra dar vienas įrodymas, kad Europos Sąjunga yra sukręsta žiauraus Salmaano Taseero, Pandžabo provincijos gubernatoriaus, nužudymo sausio 4 d. Islamabade. Vyriausioji įgaliotinė C. Ashton savo sausio 4 d. pareiškimе griežtai pasmerkė šį nužudymą. Ji paragino Pakistano valdžios institucijas imtis priemonių, kad šio nusikaltimo kaltininkai stotų prieš teisumą. Šis nužudymas dar labiau pribloškia todėl, kad, remiantis turimais pranešimais, yra siejamas su S. Taseero atvirai reikšta krikščionės Asios Bibi, kuri nuteista mirties bausme pateikus abejotinus šventvagystės kaltinimus, gynyba.

Reikėtų pažymėti, kad 2010 m. lapkričio 12 d. vyriausioji įgaliotinė C. Ashton pareiškė didelį susirūpinimą dėl Asiai Bibi skirtos mirties bausmės. Ji ragino Pakistaną panaikinti mirties bausmę ir gerbti žmogaus teises, kaip tą garantuoja tarptautinės konvencijos, kurių dalyvė yra ir Pakistanas.

Europos Sąjunga su Pakistano vyriausybe ne kartą kėlė užsitęsusio šventvagystės teisės aktų taikymo klausimą kaip šio žmogaus teisių dialogo dalį. Mes suvokiame, kad dabartinė

šventvagystės teisės aktų forma sudaro sąlygas piktnaudžiauti jais ir jie dažnai taikomi prieš religines mažumas. Mes taip pat žinome, kad neteisingi kaltinimai buvo naudojami kaip įrankis privatiems ginčams spręsti arba siekiant asmeninės naudos.

Ankstesnės priemonės, kurių ėmėsi Pakistano vyriausybė, paskatino mus pabandyti pakeisti daugiau ar mažiau prieštarigus teisės aktų aspektus. Idealiu atveju šventvagystės teisės aktai, be abejo, būtų visiškai panaikinti. Gaila, kad S. Taseero nužudymo byloje visuomenė plačiai remia žudiką. Esame susirūpinę, kad islamo religinio vadovo sprendimai buvo priimti ne tik prieš S. Taseerą, bet ir prieš kitus visuomenės veikėjus, pasisakančius už šventvagystės teisės aktų reformą. Nebaudžiamai kurstyti neapykantą ir smurtą neturėtų būti leidžiama.

Pakistano vyriausybė turi pareigą ginti savo piliečius ir, tikimės, padaryti viską, kad užtikrintų jų saugumą. Nuogąstaujama, kad S. Taseero nužudymas atspindi ekstremizmo ir nepakantumo Pakistane augimą. Turime rimtai žiūrėti į esamą padėtį ir kruopščiai apsvarstyti, kaip reaguoti žinant, kad vyriausybė ir, kalbant apskritai, valstybių demokratinės institucijos toliau susiduria su bauginančiais sunkumais. Leiskite man čia labai aiškiai pasakyti: nėra kito pasirinkimo kaip tiktai toliau stiprinti demokratinės ir pažangias jėgas Pakistano pilietinėje visuomenėje.

Pakistano Konstitucija aiškiai gina mažumų teises, ir vyriausybė turi atitinkamai kovoti su ekstremizmu ne tik pasienio regionuose, bet ir Pakistano miestų gatvėse. Mums palaikant vystomąją bendradarbiavimą reikia ir toliau daug dėmesio skirti švietimui, dar daugiau reikia nuveikti skatinant pakantumą švietimo sistemoje, ypač mažumų atžvilgiu. Puikiai žinome, kad žmonių, priklausančių religinėms mažumoms Pakistane, padėtis yra pažeidžiama; tai susiję ne tik su krikščionimis, bet ir su hinduizmo sekėjais, šiitais, ahmadžiais ir kitais. Europos Sąjunga turi ginti jų bendrą, o ne kurios nors konkrečios grupės arba religijos interesą, nes tai atsidurtų rankose tų, kurie nori sustiprinti pasidalijimą tarp krikščionių ir musulmonų.

Mes ir toliau telksime dėmesį į būtinybę visiškai apsaugoti kiekvieno asmens teisę į religinę laisvę Pakistane arba kitur.

Pirmininkas. – Diskusija baigta.

Balsavimas įvyks netrukus.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), raštu. – Norėčiau pareikšti didžiulį pasipiktinimą dėl Pandžabo provincijos gubernatoriaus Salmaano Taseero nužudymo, įvykdyto 2011 m. sausio 4 d. už tai, kad jis pasisakė prieš Pakistano šventvagystės teisės aktus. Remiantis Vakarų visuomenės vertybėmis, žmogžudystė čia laikoma pačiu didžiausiu nusikaltimu. Todėl sunku suprasti, kaip kažkas gali įvykdyti žmogžudystę iš keršto. Sąžinės laisvė ir religijos laisvė yra tokios pat svarbios kaip žodžio laisvė, kuri gali paskatinti su šiomis laisvėmis susijusius konfliktus. Vis dėlto bet kokia valdžios institucijų pateikta apibrėžtis, kas turi būti laikoma šventvagyste, yra nepriimtinas žodžio laisvės apribojimas. Šiuolaikinė visuomenė turėtų teisingai apsvarstyti visas neužgausiai išsakomas asmenines nuomones. Be to, jei Pakistanas turi tapti tolerantiška visuomene, tokie barbariški aktai, paskatinti religinio fundamentalizmo, turi būti pasmerkti. Šis įvykis yra dar vienas priminimas, kad kai kuriuose pasaulio regionuose vis dar nėra žodžio laisvės. Žvelgiant į šalies istoriją, Salmaan Taseer elgėsi labai drąsiai pasisakydamas prieš šventvagystės teisės aktus ir už žodžio laisvę. Tenka apgailestauti, kad tai jam galiausiai kainavo gyvybę.

11.2. Brazilija: Cesare Battisti ekstradicija

Pirmininkas. – Kitas klausimas – diskusijos dėl šešių pasiūlymų dėl rezoliucijų dėl Brazilijos: Cesare Battisti ekstradicija ⁽²⁾.

Mara Bizzotto, *autorė.* – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, tarptautinėje teisėje politiniu pabėgėliu laikomas asmuo, esantis ne savo gimtojoje šalyje iš baimės būti persekiojamas dėl rasės, tikėjimo, pilietybės, priklausymo tam tikrai socialinei grupei ar politinių pažiūrų.

Cesare Battisti nėra politinis pabėgėlis. Nepaisant daugelį metų Prancūzijos jam teiktos priedangos kalbame apie masiškai žudantį žmogžudį, įvykdžiusį ir įsakiusį įvykdyti keturias žmogžudystes ir prisidengusį politine kova, kad išvengtų laisvės atėmimo iki gyvos galvos. Gėdinga, kad tokia kilni šalis kaip Brazilija gali atsisakyti perduoti nenubaustą nusikaltėlį suteikdama jam politinio pabėgėlio statusą. Italijos institucijos ir visų pirma aukų artimieji primygtinai reikalauja atiduoti šį nusikaltėlį teisingumui.

Susidūrusi su arogantišku prezidento L. I. Lulos atsisakymu perduoti nusikaltėlį, ES negali nusigręžti nuo Italijos vyriausybės. Europa turi ir privalo pasinaudoti visomis turimomis diplomatinėmis priemonėmis siekdama užtikrinti C. Battisti perdavimą Italijai, net jeigu tektų pagrasinti bendradarbiavimo sutarčių su Brazilija vykdymo sustabdymu.

Anneli Jäätteenmäki, *autorė.* – (FI) Pone pirmininke, pagarba nepriklausomam teismui ir jo sprendimų teisėtumui – viena iš teisinės valstybės ir demokratinės visuomenės prielaidų. Kiekvienas asmuo nusipelno turėti teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, o nepriklausomo teismo sprendimo reikia paisyti.

Šiuo atveju Brazilijos Aukščiausiasis Teismas nutarė leisti išduoti C. Battisti. Visi sprendimai prašyti ekstradicijos Italijoje priimti tinkama teisine tvarka. Europos Žmogaus Teisių Teismas atmetė apeliacinį skundą. Kitaip tariant, ši byla baigta.

Dabar Brazilijos institucijos privalo užtikrinti įstatymo vykdymą ir išduoti C. Battisti. Mano frakcija tikisi, kad Europos išorės veikslių tarnyba padarys viską, kad užtikrintų teismų sistemos ir teisinės valstybės viršenybę.

Raül Romeva i Rueda, *autorius.* – (ES) Pone pirmininke, tiesa ta, kad aš neketinu slėpti, ką galvoju šiuo klausimu ir apie šią padėtį, nes išties manau, kad susidūrėme su svarbia problema. Ši problema liečia ir Italiją, ir Braziliją, ir manau, kad yra daug forumų, kuriuose turime ją spręsti. Tačiau nesu įsitikinęs, kad forumas, skirtas rezoliucijoms dėl žmogaus teisių pažeidimų visame pasaulyje aptarti, tam tinka.

Sakau tai su didžiausia pagarba ir nuo pat pradžių reiškiau visišką solidarumą su visomis terorizmo aukomis visame pasaulyje, taip pat ir šioje šalyje. Sakau tai norėdamas paraginti bendrai pagalvoti apie tai, kaip tokios problemos galų gale tampa diskusijų objektu per ketvirtadienio popietės sesiją, kai, pabrėžiu, šiuo atveju esame susidūrę su *sub judice* padėtimi, o rezoliucija jau priimta.

Mūsų frakcijai sunku pritarti dėl šios padėties, todėl jaučiu pareigą susilaikyti. Ketiname susilaikyti, pabrėžiu, ne todėl, kad turinys ar problema nėra verti svarstymų, o todėl, kad manome, jog tam netinkamas laikas ir vieta.

(2) Žr. protokolą.

Roberta Angelilli, *autorė*. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šia rezoliucija kreipiamės į Europos institucijas, kad atlikdamos diplomatinės funkcijas jos patvirtintų teisingumo ir teisėtumo teises.

Šiandien Europos Parlamentas garsiai ir aiškiai prašo, kad ES pagrindinių teisių chartija būtų laikoma ne tik dokumentų rinkiniu, o į piliečius būtų žvelgiama ne tik kaip į bendros rinkos vartotojus, bet ir kaip į neperleidžiamų ir nediskutuotinių pagrindinių teisių turėtojus. Cesare Battisti, beprasmiškose skerdynėse nužudžiusio keturis padorius darbščius žmones matant jų šeimoms ir vaikams, aukų artimieji vakar atvyko čia vedami pasitikėjimo.

Pone Komisijos nary, su užsidegimu ir tikėjimu įstatymo galia pasikliauname, kad visi atliks savo darbą, ir šiomis paskutinėmis sekundėmis norėčiau paprašyti savo kolegų Parlamento narių skirti minutę aukoms atminti.

David-Maria Sassoli, *autorius*. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šiandien šiame Parlamente susirinkome, kad prisimintume, jog Europos Parlamentas ir demokratinės institucijos privalo apsaugoti bei paremti terorizmo aukų artimuosius ir pademonstruoti teisingumą, kurio reikalauja Europos visuomenė.

Savo pateiktoje rezoliucijoje, dėl kurios netrukus balsuosime, nurodėme, kad Brazilijos ir Europos Sąjungos santykiai grindžiami abipusiu teisės normų bei pagrindinių teisių pripažinimu ir paisymu. Todėl nekyla klausimų dėl mūsų draugiškų santykių su Brazilija.

Norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad Italijoje kaltinamasis Cesare Battisti pripažintas kaltu dėl keturių žmogžudysčių. Nors C. Battisti pabėgo, per jo bylos nagrinėjimą, kuris vyko dalyvaujant jo advokatui, buvo teisiškai patikinta, kad byla perėjo visas galimas Italijos teisingumo sistemos pakopas, išnaudotos visos bylos nagrinėjimo galimybės ir kad jis nuteistas laisvės atėmimu iki gyvos galvos.

Pone pirmininke, net Prancūzija, į kurią pirmiau buvo pabėgęs Cesare Battisti, 2004 m. nusprendė patenkinti Italijos ekstradicijos prašymą, pripažindama jo nusikaltimus ir atitinkamus nuosprendžius, nes Cesare Battisti – nusikaltėlis, kuris turi būti atiduotas teisingumui. Prieštarinę Brazilijos elgesį sunku suprasti, ir ne tik todėl, kad Brazilijos institucijos oficialiai nepripažino jo politiniu pabėgėliu, o tai viena iš priežasčių sustabdyti dvišalės Italijos ir Brazilijos ekstradicijos sutarties vykdymą.

Štai kodėl Aukščiausiojo Teismo sprendimas aukų šeimoms ir plačiajai visuomenei buvo nesuprantamas. Pone pirmininke, atstovaujame teises užtikrinančiai Europai, Europai, užtikrinančiai teises visiems. Aukos turi teisę žinoti, kad kalti dėl tokių baisių nusikaltimų atliks skirtą bausmę kalėjime savo šalyje.

Ryszard Czarnecki, *autorius*. – (PL) Pone pirmininke, nesu nei italas, nei brazilas, esu Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ir nenoriu, kad Europos Sąjunga prarastų saiko jausmą ir taptų Europos Sąjunga, kurioje nusikaltėlis naudojasi tokiomis pat teisėmis, kaip ir nusikaltimų aukos ir jų šeimos. Tai nepriimtina. Tai tam tikrų elementarių, sakyčiau, netgi žmogiškųjų, o ne europietiškių normų klausimas. Regis, kalbėdamas kaip tas, kuris nėra labai artimai su tuo susijęs ir kuris, manau, gali šią padėtį vertinti šaltai ir objektyviai, galiu šiuo klausimu pasakyti, kad čia iš tiesų atsirado mūsų mokesčių mokėtojams ir rinkėjams nesuvokiamas disbalansas. Manau, Brazilijos Aukščiausiojo Teismo sprendimas yra nesuprantamas ir bus nesuprantamas tiems, kurie jį nagrinės.

Mario Mauro, *PPE frakcijos vardu*. – (IT) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, pone R. Romeva i Rueda, vakar Parlamente vykusioje jaudinančioje spaudos konferencijoje

aukų, kurias Cesare Battisti nužudė iš anksto nesirinkdamas, artimieji kalbėjo teisingai ir oriai, siekdami dar kartą pabrėžti šią problemą tragiškų įvykių fone.

Tai ne keršto klausimas, bet teisingumą reikia vykdyti. Ir kadangi teisingumą reikia vykdyti, Cesare Battisti turi būti perduotas, o kadangi C. Battisti turi būti perduotas, tikimės, kad šia rezoliucija Parlamentas gali autoritetingai ir įtikinamai garsiau pareikšti: tai ne keršto klausimas, bet teisingumą reikia vykdyti.

Europos Sąjunga – politinis projektas, kuriame sujungėme savo vertybes ir idealus, kad galutinai įveiktume ideologijų jėgą, totalitarines ideologijas, savavališką smurtą ir neribotą terorizmo blogį. Kad dabar įgyvendintume šį projektą, dar kartą tvirtai prašome siekti ne keršto, bet teisingumo vykdymo.

Gianluca Susta, *S&D frakcijos vardu.* – (IT) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, pernelyg dažnai nutinka taip, kad kai kurių šalių intelektualai arba didelius įgaliojimus turinčios institucijos atsisako suprasti Italijos terorizmo reiškinių, keldami abejonių dėl mūsų teismų sistemos patikimumo.

Kadangi tai teisinis pagrindas atsisakymui išduoti Cesare Battisti, galime jį tik atmesti. Cesare Battisti, kaip neaiškios praeities asmuo, atėjo iš to laiko, kai tūkstančiai jaunuolių, dauguma kurių jautėsi beviltiškai vieniši, pasirinko ginkluotą kovą kaip politinės kovos būdą, galų gale atstumiančią utopišką svajonę, kuria jie tikėjo, paversdami nusikaltimu. Kitos šalys išgyveno panašias tragedijas, tačiau nė viena jų iki šiol nesuteikė šių nelaimių veikėjams progos pasitaisyti, kaip tai padarė Italija, kuri kovodama su terorizmu išties sustiprino tautos vienybės jausmą.

Todėl, palaikydami aukų artimuosius, prašome, kad Cesare Battisti stotų prieš Italijos teismų sistemą, kuri žinos, kaip parodyti (o tai ji jau parodė šimtuose kitų buvusių teroristų, kurie jau integravosi į socialinį ir civilinį gyvenimą, bylų), kad būti nubaustam taip pat reiškia pasitaisyti, kaip teisinę vakarų civilizaciją mokė italas Cesare Beccaria, o ne įbauginti ar imtis brutalumo, kaip baiminasi Brazilijos institucijos.

Ilda Figueiredo, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (PT) Pone pirmininke, sprendžiame problemą, kuri nėra išties neatidėliotina, o išties neatidėliotinių klausimų, pvz., Kolumbijos profsąjungos narių įkalinimas ir nužudymas, represijos ir mirtys Hondūre arba tragiška padėtis Izraelio okupuotose Palestinos teritorijose, netrūksta.

Jeigu norite kalbėti apie Braziliją, labiausiai reikėtų pademonstruoti savo solidarumą su žmonėmis, nukentėjusiais nuo audrų, praūžusių Rio de Žaneiro valstijoje, ypač Nova Friburgo, Petropolis ir Terezopolio miestuose, dėl kurių daugiau nei 700 žmonių žuvo, daugiau nei 13 000 žmonių neteko namų ir buvo padaryta nepamatuojama žala.

Apgailėtina, kad Europos Parlamentas nepareikšė nuomonės dėl šios tragedijos ir nepaprašė Europos Komisijos aktyviai parodyti Brazilijos prezidentei savo solidarumą ir pasirengimą suteikti bet kokią pagalbą. Todėl šiame Parlamente sveikiname naująją Brazilijos prezidentę Dilmą Rousef laimėjus rinkimus. Savo solidarumą ir apgailestavimą dėl tragiškų audrų padarinių reiškiamo Brazilijos Kongresui, nuo šios tragedijos nukentėjusioms šeimoms ir visai Brazilijos tautai.

Dėl čia pateiktos rezoliucijos, primygtinai reikalaujame paisyti teisėtų Brazilijos, kur laikomas Cesare Battisti, institucijų sprendimų ir laukti teisėtų Brazilijos institucijų sprendimų nedarant spaudimo Parlamente. Todėl siūlau atsiimti pasiūlymą, kad išvengtume apgailėtino sprendimo.

(Kalbėtojas sutiko atsakyti į klausimą, pateikiamą pakeliant mėlynąją kortelę pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį.)

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kolegei, sakiusiai, kad yra daug kitų aktualių spręstinių klausimų ir pan., norėčiau atsakyti, kad priešingai nei daugelis kitų problemų, kurios labai aiškiai nusipelno mūsų dėmesio, šis neatidėliotinas klausimas liečia ne tik ne Europos Sąjungos šalį, bet ir Europos Sąjungos šalį, be to, kalbame apie nužudytus ar suluošintus Europos Sąjungos piliečius.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, jau sakiau ir dabar pakartosiu, kad tai nėra išties neatidėliotinas klausimas. Žinome, kad teisėtos Brazilijos institucijos sprendžia šią bylą ir kad Italijos pilietis laikomas Brazilijoje. Todėl sakome, kad šis Parlamentas neturi daryti spaudimo teisėtoms Brazilijos institucijoms. Turime laukti sprendimų, kuriuos jos priims nustatyta tvarka. Dėl aktualių klausimų, tai jų turime daugybę, tarp jų ir solidarumo su audrų Brazilijoje, nusinešusių daugiau nei 700 gyvybių, aukomis.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, noriu užduoti I. Figueiredo paprastą klausimą. Ar nemanote, kad 30 metų (daug metų praėjo nuo tų žmonių nužudymo) nėra pakankamai daug pagaliau pareikalauti neatidėliojant vykdyti teisingumą?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, kaip jau minėjome ir dabar pakartojame, pone pirmininke, tai klausimas, kaip šią problemą svarstome. Ją svarstome tada, kai turėtume svarstyti neatidėliotinus klausimus. Net iš R. Angelilli teiginių aišku, kad ją buvo galima aptarti kitu metu ir vis dar bus galima aptarti vėliau, ir svarstyti ne dabar ir ne kaip neatidėliotinę klausimą. Neatidėliotinas buvo solidarumas dėl 700 žmonių, žuvusių per paskutines kelias dienas Brazilijoje praūžus audroms.

Fiorello Provera, EFD frakcijos vardu. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Cesare Battisti ne romantiškas herojus, kaip kai kurie jį apibūdino, bet praeityje apiplėšimą įvykdęs negailestingas žudikas, kuris pripažintas kaltu dėl keturių žmonių nužudymo šūviu į sprandą.

Jis neteisėtai pasinaudojo F. Mitterrando politinio prieglobsčio doktrina, jį gynė ir idealizavo kai kurie kairieji prancūzų inteligentai. Pabėgusį į Braziliją nuo repatriacijos ir kalėjimo, C. Battisti išgelbėjo klaidingas prezidento L. I. Lulos sprendimas, kuris tikriausiai buvo priimtas dėl politinių priežasčių, neatsižvelgiant į aukų ir jų artimųjų kančias.

Ponia I. Figueiredo, Parlamentas ne tik prašo Brazilijos institucijų ir Komisijos laikytis teisės normų ir dvišalių sutarčių, bet ir siekia patvirtinti principą, kad jokia ideologija negali pateisinti žudiko veiksmų ir jokia šalis negali jam užtikrinti nebaudžiamumo.

Neturime pamiršti, kad moralinė kompensacija aukoms atliekant bausmę yra etinė vertybė. Tai socialinės sutarties, kuri yra visų civilizuotų ar siekiančių tokiomis būti bendruomenių ramstis, pagrindas.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, praėjus 31 metams po Cesare Battisti ir jo gaujos įvykdytų žiaurių žmogžudysčių aukų kraujo praliejimo niekas nepamiršta.

Aukų artimųjų, kurie vakar kalbėjo Strasbūre vykusioje spaudos konferencijoje, skausmas tikras to įrodymas. Iš tiesų būtent C. Mastella, buvęs Italijos vyriausybės teisingumo

ministras, dėjo dideles pastangas, kad instituciniais veiksmais C. Battisti byla būtų galutinai išspręsta.

Šiandien kartu su aukų artimaisiais, Italijos piliečiais ir visa šalimi Europos Parlamentas, bendruoju pasiūlymu dėl rezoliucijos reiškiantis ypatingą vienybę, tvirtai prašo kitos šalies, kuri yra Europos ir Italijos bičiulė, nedelsiant išduoti Cesare Battisti, nusikaltėlį ir teroristą, galutiniais teismo sprendimais pripažintą kaltu, kad šis sudėtingas, skausmingas ir per ilgai užsitęsęs etapas pagaliau baigtųsi.

Carlo Fidanza (PPE). – *(IT)* Pone pirmininke, ponios ir ponai, „Pats jis buvo geras sukčius arba smulkus nusikaltėlis, bet sumanus ir jis, kaip ir aš, manė, kad gali tapti politiku. Labiausiai emociškai ir fiziškai nuo jo gaujos nusikaltimų nukentėję žmonės niekada neprašė keršto, jie net ir dabar civilizuoti prašo tiesos ir teisingumo. Ne todėl, kad tai laisvės atėmimas iki gyvos galvos, bet todėl, kad sprendimas priimtas, ir tam, kad būtų atsižvelgta į bausmę, skirtą pagal mūsų teisinės sistemos normas, ir kad ji būtų vykdoma.“ Tai Arrigo Cavallinos, kuris užverbavo Cesare Battisti kalėjime šiam atliekant bausmę už apiplėšimą, žodžiai apie C. Battisti, jo nusikaltimus ir aukų šeimas.

Tai tikroji viso šio reikalo esmė: jis buvo paprastas nusikaltėlis, pasijutęs teroristu, buvo nuteistas laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausme už keturių negalinčių apsiginti žmonių nužudymą ir įsakymą juos nužudyti, slapstėsi pirma Meksikoje, po to Prancūzijoje, o dabar Brazilijoje ir yra ginamas tarptautinės paramos tinklo kaip romantiškas revoliucionierius, o ne negailestingas žmogžudys.

Štai kodėl Cesare Battisti perdavimas Italijai yra ne vien tik paskutinis ilgos tariamai politinio persekiojimo, kuriuo kai kurie intelektualai mus vis dar nori priversti patikėti, istorijos veiksmas, bet teisėtas Europos Sąjungos valstybės narės (neminint jau to, kad ji – viena ES valstybių narių steigėjų) reikalavimas laikytis tarptautinių sutarčių ir gerbti jos teismų sistemą.

(Plojimai)

Charles Tannock (ECR). – Pone pirmininke, prieštarauju jūsų sprendimui pagal procedūrą „prašau žodžio“ leisti kalbėti tik tiems, kurie nekalbėjo per diskusijas dėl Pakistano. Tai visiškai kitokios diskusijos kitu klausimu. Iki šiol vyko portugalakalbių ir italakalbių diskusijos. Puiku, bet gal ir kitos šalys bei kitos delegacijos iš kitų frakcijų taip pat norėtų pareikšti savo nuomonę.

Pirmininkas. – Visiškai sutinku, kad tai visai kitokios diskusijos, tačiau tam turime dvi minutes, todėl galiu suteikti žodį dviem žmonėms. Kaip elgtumėtės jūs, būdami mano vietoje? Noriu būti teisingas visiems, kurie nekalbėjo pirmiau, teisingas kiekvienos frakcijos atstovams. Iš esmės kalbėjo tik kolegos iš Italijos, todėl pasirūpinsiu, kad žodis būtų suteiktas daugiausia Parlamento nariams iš kitų šalių.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – *(FI)* Pone pirmininke, tam tikra prasme suprantu kai kurių savo kolegų nusivylimą dėl rezoliucijos dėl Cesare Battisti skubumo.

Gruodžio mėn. pabaigoje po to, kai prezidentas L. I. Lula da Silva priėmė sprendimą neišduoti C. Battisti, S. Berlusconi paskelbė atšauksiąs savo ambasadorių Brazilijoje ir kovosiąs, kad C. Battisti būtų išduotas Italijai. Tai neabejotinai tos pačios kovos dalis.

Tačiau tai nesušvelnina C. Battisti nusikaltimų. Jis slapstosi nuo Italijos teismų jau 30 metų ir todėl iki šiol išvengė laisvės atėmimo iki gyvos galvos už žmogžudystę. ES ir Brazilijos

santykiai grindžiami pasitikėjimu tiek, kiek laikomasi demokratijos, teisės normų ir gerbiamos žmogaus teisės. Nusikaltėlio prilyginimas politiniam pabėgėliui nepriimtinas.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Pone pirmininke, manau, kad visų pirma turi būti paisoma teismų nepriklausomumo – pagrindinės Europos Sąjungos ir Brazilijos normos. Esu tvirtai įsitikinusi, kad puikius abiejų šalių santykius ir ekonomikos, ir politikos srityse sutvirtins ir glaudus bendradarbiavimas sprendžiant teisinius klausimus, todėl Cesare Battisti, kuris nuteistas laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausme už keturias žmogžudystes ir kitus nusikaltimus, atliks bausmę pagal jam taikomą teisę.

Brazilija ir Italija yra sudariusios dvišalę ekstradicijos sutartį. Turime pareikalauti, kad Brazilija laikytųsi šios sutarties. Kadangi diskusija yra aukšto lygio politinio pobūdžio, manau, kad reikia pradėti dialogą šiame lygmenyje su naująja Brazilijos vadove.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, mane stebina, kad ketvirtadienio popietę čia susirinko tiek Parlamento narių. Posėdžiuose dalyvauju kiekvieną ketvirtadienio popietę, ir toks staigus susidomėjimas su žmogaus teisėmis susijusiais klausimais man atrodo neįprastas.

Tai būtų sveikintina, jeigu ne faktas, kad posėdyje daugiausia dalyvauja Parlamento nariai iš Italijos, kurie paprastai nesidomi žmogaus teisėmis ir kurie šiuo požiūriu dažnai pirmieji ...

(Protestai)

Gerbiamas kolega, ar norėtumėte paaiškinti savo nuomonę? Tada kalbėkite į mikrofoną, o aš jums atsakysiu. Būtent tai vadinama asmeniniu kaltinimu. Jūs – italas, aš – prancūzė, gerbiu jus kaip italą. Visiems akivaizdu, kad šiaip ar taip Parlamento dauguma – Parlamento nariai iš Italijos, o tai mažų mažiausiai neįprasta ketvirtadienio popietei. Aš pati čia būnu kiekvieną ketvirtadienio popietę, pone! Kiekvieną ketvirtadienio popietę dalyvauju plenariniame posėdyje!

(Šūksmai)

Leiskite man kalbėti! Savo kolegų nepertraukinėju ir nepakenčiu, kai pertraukia mane! Pone pirmininke, ar galiu kalbėti man skirtą laiką?

(Pirmininkas paprašė pranešėją tęsti.)

Be to, pastebėjau, kad apskritai kalbant Parlamento nariai iš Italijos pirmieji, kurie paprašo gerbti jų demokratiją ir nesikišti į Italijos reikalus. Tai faktas. Kad tai suvoktum, reikia tik perskaityti Europos Parlamento diskusijų stenogramas. Čia esame ne tam, kad išsiaiškintume, ar Cesare Battisti kaltas. Žinau ir dabar tai sakau jums, kad italams sunku susitaikyti su „švininių metų“ laikotarpiu. Tikrai žinau. Žinau, kad buvo daug aukų. Taip pat žinau, kad ne visi kalti dėl teroristinių išpuolių buvo teisiami Italijoje. Kartoju: ne visi kalti dėl teroristinių išpuolių buvo teisiami Italijoje!

(Šūksmai)

Ar leisite kalbėti ir nepertraukinėsite? Galima pamanyti, kad esame nacionaliniame parlamente! Europos Parlamente dirbama kitaip! Pone pirmininke, ar galima kalbėti netrukdomai?

(Pirmininkas paprašė pranešėją baigti kalbą.)

Manau, kad ketvirtadienio popietę nėra reikalo kištis į Brazilijos ir Italijos santykius. Čia esame tam, kad būtų užtikrinta teisė į teisingumą, visiškai su tuo sutinku, bet duokime Brazilijos Aukščiausiam Teismui laiko sprendimui priimti. Šiuo metu bylą nagrinėja Brazilijos teismai, Aukščiausiasis Teismas dar turi priimti sprendimą, šiam klausimui netaikoma ...

(Pirmininkas nutraukė pranešėją.)

(Kalbėtojas sutiko atsakyti į klausimą, pateikiamą pakeliant mėlynąją kortelę pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį.)

– (FR) Pone pirmininke, gerbiu savo kolegas, todėl esu pasirengusi atsakyti į klausimą. Labai norėčiau, kad jie būtų tokie pat tolerantiški ir mano atžvilgiu.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, jeigu gerbiate savo kolegas, ponias M.-C. Vergiat, neturėtumėte teigti, kad jūsų kolegos iš Italijos niekada nesidomi žmogaus teisėmis.

Čia dirbu 16 metų. Galite patikrinti duomenis apie mano darbą Parlamente, bet aš tikrai nenuspėčiau jūsų pamokslavimo apie žmogaus teises.

Savo kolegų vardu norėtume paklausti, ar jums ne gėda kelti abejones dėl šių keturių žmonių?

Ar žinote, ką veikė šie žmonės? Tai buvo paprasti žmonės. Vienas buvo apsaugos darbuotojas, antras – mėsininkas, trečias – prekybininkas, o ketvirtas – visuomenės saugumo pajėgų agentas.

Vakar šių žmonių vaikai, kuriems tuo metu buvo nuo 10 iki 15 metų, mums pasakė, kad jie kiekvieną dieną prisimena savo tėvus, gulinčius kraujo klane. Ar tikrai manote, kad dera rietis?

Marie-Christine Vergiat, autorius. – (FR) Pone pirmininke, šį klausimą laikau asmeniniu kaltinimu. Ne, man ne gėda, ponias R. Angelilli, nes savo nuomonę išreiškiau pasakydama, kad „švininių metų“ laikotarpis Italijai buvo sunkus. Aš tikrai manau, kad „švininių metų“ laikotarpis Italijai buvo sunkus! Aš žinau, kiek Italijoje buvo aukų. Šiuo laikotarpiu domėjausi asmeniškai.

Taigi, ne, man ne gėda. Neabejoju dėl aukų; abejoju dėl to, kad Parlamento nariai iš Italijos naudojami ketvirtadienio popietės posėdžiu, skirtu klausimams, susijusiems su žmogaus teisėmis, kad aptartų klausimą, liečiantį tik Italiją ir Braziliją. Manau ir tikiuosi, kad Komisijos narys pasakys tą patį, kad Italijos ir Brazilijos santykiai ne Europos Sąjungos reikalas; tai ne jos vaidmuo. Šie posėdžiai skirti žmogaus teisėms! Be to, ponias R. Angelilli, šiuo klausimu jums nepamokslauju!

Pirmininkas. – Daugiau klausimų pagal mėlynosios kortelės procedūrą nepriimsiu. Išgirdome argumentų ir kontrargumentų. (Dabar kalbės kitas pranešėjas.)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, keliu klausimą dėl tvarkos pagal Darbo tvarkos taisyklių nuostatas dėl darbotvarkės sudarymo. Norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad šis klausimas įtrauktas į darbotvarkę, nes Pirmininkų sueiga priėmė sprendimą, kuris patvirtintas per praėjusį pirmadienį vykusių plenarinį posėdį.

Į darbotvarkę jis įtrauktas ne Parlamento narių iš Italijos pageidavimu. Tai oficialus aktas, kurio pirmiau reikalavo Pirmininkų sueiga, o vėliau visas Parlamentas.

(Plojimai)

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Europos Sąjunga turi iš tiesų užtikrinti, kad būtų laikomasi Brazilijos ir Italijos sutarties, kuria siekiama nustatyti bendradarbiavimo ekstradicijos klausimais sąlygas ir tvarką.

Brazilijos Aukščiausiasis Teismas leido išduoti Cesare Battisti, kuris pripažintas kaltu septyniuose teismo procesuose ir Italijos teismo institucijų galutiniais sprendimais už akių nuteistas laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausme už keturias žmogžudystes. Neįtikėtina, bet kadenciją baigiantis Brazilijos prezidentas atsisakė išduoti Italijai šį nusikaltėlį. Be to, kairiųjų Brazilijos parlamento narių grupė aplankė Cesare Battisti kalėjime ir nusifotografavo, kaip su juo švenčia, tuo pademonstruodami didelę nepagarbą mūsų šaliai.

Europos Sąjunga, palaikanti su Brazilija puikius komercinius ir ekonominius ryšius, gali įsikišti tik tam, kad būtų vykdomas įstatymas ir būtų įgyvendinta aukų artimųjų teisė į teisingumą. Tik vakar Strasbūre aukų artimieji susitiko su Europos Parlamento nariais, kurie nepaisant politinių pažiūrų bent kartą buvo vieningi.

Štefan Füle, Komisijos narys. – Pone pirmininke, Komisijai žinoma apie paskutinį kadenciją baigiančio Brazilijos prezidento sprendimą neišduoti Italijos piliečio C. Battisti, kurį Italijos teismas už akių nuteisė laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausme ir dar keliems laisvės atėmimo terminams.

Atkreipiau dėmesį į jūsų požiūrį šiuo konkrečiu klausimu, o aukoms bei jų šeimoms jaučiu tą patį, ką ir jūs. Tačiau Komisija mano, kad šiuo atveju ji negali kištis. Europos Sąjunga nėra sudariusi ekstradicijos sutarties su Brazilija, ir netgi tokiu atveju ji neturėtų teisės kištis dėl atskirų ekstradicijos klausimų. Teisę priimti sprendimą dėl asmens perdavimo iš vienos ES valstybės narės kitai arba iš vienos ES valstybės narės trečiajai šaliai turi išimtinai teismai.

Italijos ir Brazilijos santykių bendradarbiaujant baudžiamosiose bylose pagrindas – 1989 m. dvišalė ekstradicijos sutartis. Brazilijos institucijos pasinaudojo įstatymų nustatyta diskrecija ir atsisakė išduoti C. Battisti.

Norėčiau aiškiai pridurti: ekstradicijos atveju neabejoju, kad Italija užtikrins aukšto lygio teisingumą, kokio tikimasi iš Europos Sąjungos valstybių narių.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Netrukus vyks balsavimas.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Ana Gomes (S&D), raštu. – (PT) Prieštarauju šiai rezoliucijos iniciatyvai, nes manau, kad Cesare Battisti ekstradicijos klausimo netinka svarstyti per šio Parlamento diskusijas dėl neatidėliotinių „žmogaus teisių, demokratijos ir teisės normų pažeidimo“ atvejų paprasčiausiai todėl, kad tai nėra žmogaus teisių demokratijos ar teisės normų pažeidimo Brazilijoje klausimas, ir todėl, kad tai nėra neatidėliotinas klausimas. Tai teisinis ir politinis Brazilijos ir Italijos ginčas, be to, laukiama Brazilijos Aukščiausiojo Federalinio Teismo sprendimo. Šiuo metu šis Parlamentas turėtų perduoti Brazilijai dar dvi žinias: solidarumo dėl nelaimės, per kurią žuvo daugiau nei 700 žmonių, ir džiaugsmo, kad demokratiškai išrinkta prezidentė Dilma Rousseff. Nėra abejonės, kad Brazilija – demokratiška šalis, kuri per paskutinį dešimtmetį padarė didelę pažangą politikos, pilietinių, socialinių reikalų, ekonomikos ir kultūros srityje ir dėl vyriausybės vykdomų bado panaikinimo ir pašalpų šeimoms programų tapo kovos su skurdu ir badu pavyzdžiu.

Monica Luisa Macovei (PPE), *raštu*. – Būtina puoselėti teisinę valstybę. Nuo to priklauso valstybės institucijų patikimumas. Brazilijos Aukščiausiasis Teismas įgaliojo Brazilijos prezidentą L. I. Lula išsiųsti iš šalies Italijos pilietį Cesare Battisti, kuris, be kitų kaltinimų, nuteistas už keturias žmogžudystes. 2009 m. gruodžio 31 d., paskutinę savo kadencijos dieną, prezidentas L. I. Lula atsisakė išduoti Italijai C. Battisti. Tikiuosi, kad Brazilijos institucijos priims galutinį nepolitišką ir objektyvų sprendimą, sprendimą, kuriuo remiamas teisinės valstybės principas. Teisinė valstybė – Brazilijos ir ES santykių pagrindas. Mūsų sutartys grindžiamos žmogaus teisių ir teisingumo principais. Tikiu, kad šių principų toliau laikysis abi pusės.

11.3. Iranas, ypač Nasrin Sotoudeh byla

Pirmininkas. – Kitas klausimas – diskusijos dėl septynių pasiūlymų dėl rezoliucijų dėl Irano, ypač dėl Nasrin Sotoudeh ⁽³⁾ bylos.

Bastiaan Belder, *autorius*. – (NL) Pone pirmininke, lygiai prieš savaitę žurnale *The Wall Street Journal* buvo išspausdintas įžvalgus Nobelio premijos laureatės Shirin Ebadi straipsnis apie jos draugę, žmogaus teisių srityje dirbančią Irano advokatę Nasrin Sotoudeh, kurią ką tik nuteisė laisvės atėmimo bausme vienuolikai metų. Sh. Ebadi paragino Vakarų daugiau dėmesio skirti N. Sotoudeh bylai ir visiems drąsiems žmogaus teisių gynėjams Irano Islamo Respublikos teritorijoje.

Diskusijos šiame Parlamente – tai atsakas į skubų Sh. Ebadi kreipimąsi. Negalime pamiršti ir nepamiršime nei Nasrin Sotoudeh, nei jos bendražygių, kovojančių už pagrindines teises Irane. Pone pirmininke, ponios ir ponai, tai taip pat ir pranešimo, kurį tikiuosi pristatyti Užsienio reikalų komiteto vardu kovo mėn. vyksiančiame plenariniame posėdyje, žinia, ir tikiuosi, kad jūs visi balsuosite už jį. Tai galingas visos Europos balsas už Irano žmonių teises.

Marietje Schaake, *autorė*. – Pone pirmininke, esame dar kartą priversti kalbėti apie žmogaus teises Irane po to, kai Nasrin Sotoudeh buvo nuteista 11 metų kalėjimo. Jai draudžiama užsiimti advokato praktika, tad vykdykime teisingumą.

Irane teisinės valstybės principas praktikoje nebetaikomas arba neegzistuoja, o teismai labai politizuoti. Žmogaus teisių gynimas dabar laikomas veiksnu prieš nacionalinį saugumą. Nasrin Sotoudeh, advokatė ir dviejų vaikų motina, kaltinama veiksmais prieš nacionalinį saugumą. Be kitų, jį gynė ir Irano bei Nyderlandų pilietę Zahra Bahrami, kuri, esant rimtoms abejonėms dėl teisingo proceso, buvo nuteista mirties bausme dar iki jos pokalbio su Nyderlandų diplomatais.

Nors kovojanti už teisingumą Nasrin Sotoudeh yra ir buvo stipri moteris, regime silpną režimą, kuris tramdo savo piliečius užuot rūpinęsis jų gerove. Vėliau šį mėnesį vyriausioji įgaliotinė C. Ashton lankysis Stambule, kur stengsis įtikinti Irano režimą bendradarbiauti su tarptautine bendruomene branduoliniais klausimais. Ekonominėmis sankcijomis siekiama to paties. Abejoju, ar bus pasiektas pageidaujamas rezultatas iki padarant neproporcingos žalos Irano tautai, kuri dėl to darosi vis labiau priklausoma nuo nenuolaidžios vyriausybės.

Tačiau nors ir esu skeptiškai nusiteikusi dėl ekonominių sankcijų poveikio, esu tikra, kad sankcijos prieš asmenis, atsakingus už žmogaus teisių pažeidimą, pvz., per cenzūrą,

(3) Žr. protokolą.

prievartavimą, kankinimą ir egzekucijas, bus veiksmingas ir būtinas žingsnis, padėsiantis užbaigti nebaudžiamumą ir pagerbti teisingumą, už kurį kovojo Nasrin Sotoudeh. Akivaizdu, kad žmogaus teisės – Irano režimo Achilo kulnas.

Pone pirmininke, turėdama galimybę kalbėti norėčiau paprašyti jūsų paraginti savo kolegas iš Italijos nurimti, nes jie iš tiesų blaško, kai pradeda kalbėtis Parlamento rūmuose jau aptarus jų reikalus.

Pirmininkas. – Kolegos, jūs girdėjote M. Schaake prašymą. Kiti kolegos taip pat prašė jūsų nurimti. Jeigu turite aptarti asmeninius klausimus, tai galite padaryti už durų.

Struan Stevenson, *autorius.* – Pone pirmininke, ketinau šiandien palyginti Irano Islamo Respubliką su nacistine Vokietija, tačiau turiu pasakyti, kad manau, jog daugeliu atžvilgių padėtis gali būti net blogesnė. Šiomet mulos pakorė jau 65 žmones. Dešimt buvo pakarta vakar: iš pradžių jiems buvo skirtos didelės baudos ir konfiskuoti jų namai, o tada kiekvienas jų buvo negailestingai išplaktas ir nutemptas į kartuves. Per pastarąsias keturias savaites buvo pakarti 87 žmonės.

M. Ahmadinejad, kuris neigia holokaustą ir nekenčia žydų, sako noris nušluoti Izraelį nuo žemės paviršiaus ir šiuo metu kuria branduolinius ginklus, kurie leis jam tai padaryti. Jis kartu su A. Khamenei vadovauja negailestingam Irano piliečių malšinimui; korimas, kankinimai, užmėtymas akmenimis, amputacija ir plakimas – įprastas dalykas, o vaikų ir netgi nėščiųjų egzekucijos – kasdienybė. Šią savaitę dviem kaliniams Mašhade amputuotos rankos, dar du buvo nuteisti amputacijai, ir šie nuosprendžiai bus netrukus įvykdyti.

Kiekvienas, kuris mėgina paviešinti šį blogį, iškart tampa taikiniu. Nasrin Sotoudeh to pavyzdys: drąsi advokatė, dirbanti žmogaus teisių srityje ir gynusi daugybę nekaltų žmonių, kuriuos šis fašistinis režimas neteisėtai nuteisė ir jiems įvykdė bausmę. Nežmoniškas nuosprendis dėl 11 metų laisvės atėmimo už tai, kad ji dirbo savo darbą, – įžeidimas žmoniškumui. Tikrieji nusikaltėliai – Teherano tironai ir jie bus patraukti atsakomybėn. Jie mano, kad jų kritika vakaruose – tai tarptautinio sąmokslas, kuriuo siekiama nuversti jų režimą, dalis. Na, aš, pavyzdžiui, šiandien prisijungčiau prie šio projekto. Blogiui neturi būti leista viešpatauti, ir kuo anksčiau Irane bus atkurta laisvė, demokratija, žmoniškumas ir moterų teisės, tuo geriau bus visam pasauliui.

Rosario Crocetta, *autorius.* – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, reikalaujami nedelsiant paleisti Nasrin Sotoudeh, raginame Europos Sąjungą ir jos valstybes nares labiau stengtis, kad Irano piliečiai ir pasaulis būtų išlaisvinti nuo vieno žiauriausių ir autoritariškiausių režimų istorijoje.

Irano Islamo Respublika ne tik kelia grėsmę taikai pasaulyje vykdydama branduolinią projektą, kuris gali sukelti branduolinio karo siaubą, joje taip pat vyksta neteisėti rinkimai, masiškai suimami laisvų rinkimų reikalaujantys žmonės, žudomi prieštaraujantys režimui, nepritariantys režimui prievartaujami ir fiziškai išnaudojami, teismo procesai neteisingi, o juose priimami sprendimai gali būti nuspėjami jau pareiškus kaltinimus, smarkiai diskriminuojamos moterys ir homoseksualai, čia neegzistuoja žodžio laisvė ir asociacijų laisvė. Irano kalinių gyvenimo sąlygos Ašrafo stovykloje, kur jie patiria smurtą ir yra netgi užmėtomi akmenimis, visiškai neįtikėtinos.

Irane kasdien mirties bausme nuteisiami mažiausiai du žmonės, tarp jų ir vaikai, o jų kaltė tik ta, kad jie neįtinka režimui. Teisiniai įrodymai dažnai sukuriami žiauriai ir sumaniai panaudojant žvėriškus kankinimo būdus. Ši kritika neabejotinai nukreipta ne prieš islamą, kuris grindžiamas taika, bet prieš Irano režimą. Nasrin Sotoudeh suėmimas ir kaltinamasis

nuosprendis jos byloje atskleidžia kitokio pobūdžio teismų apgaulę, nes šiuo atveju puolimas ir kaltinamasis nuosprendis yra prieš tautos gynėją, o tai reiškia, kad Irano piliečiai negali net apsiginti.

Cristian Dan Preda, *autorius*. – (RO) Pone pirmininke, kol Iranas galbūt pradeda svarstyti branduolinius klausimus, mes, deja, turime padaryti išvadą, kad šios šalies durys akivaizdžiai užsiveria, kai pradedama kalbėti apie žmogaus teises.

Tai rodo Nasrin Sotoudeh byla. Už tai, kad dirbo savo darbą ir gynė žmogaus teises, jai buvo skirta itin griežta bausmė: 11 metų, jai taip pat draudžiama 20 metų užsiimti advokato praktika ir išvykti iš šalies. Šis nuosprendis priimtas suvaidinus teismo proceso parodiją.

Ši byla nėra vienintelis atvejis. Tai sąmoningos Irano režimo strategijos, kuria siekiama sistemingai nutildyti žmogaus teises ginančius aktyvistus, dalis. Daugybė labai griežtų bausmių skiriama advokatams, dirbantiems žmogaus teisių srityje, todėl turime parodyti solidarumą su šiais drąsiais žmonėmis, kurie, nepaisant grasinimų, kankinimų ir laisvės atėmimo, remia žmogaus teises ir jas gindami imasi veiksmų.

Raül Romeva i Rueda, *autorius*. – Pone pirmininke, turiu pasakyti, didžiai apgailestauju, kad dar kartą turime kalbėti apie Iraną, tačiau tai daryti reikia. Iš tiesų reikia, nes padėtis Irane yra labai problemiška ir dramatiška.

Štai kodėl svarbu, kad šis Parlamentas dar kartą paragintų išlaisvinti visus sąžinės kalinius, tarp jų visus tuos, kuriems per pastaruosius metus neleista užsiimti taikia, kartoju, taikia, politine ir su žmogaus teisėmis susijusia veikla. Šis Parlamentas turi dar kartą paraginti Irano valdžios institucijas gerbti tarptautiniu mastu pripažintas teises į žodžio laisvę ir susirinkimų laisvę, taip pat griežtai pasmerkti ypač griežtą Nasrin Sotoudeh skirtą bausmę ir pagirti ją už drąsą ir įsipareigojimą.

Būtent ir dėl to Parlamentas turi pagalvoti apie N. Sotoudeh, taip pat jos bendražygius, už žmogaus teises kovojančius aktyvistus ir sąžinės kalinius ir pareikalauti nedelsiant ją paleisti. Turime išreikšti susirūpinimą dėl vis dažniau taikomos draudimo išvykti iš Irano bausmės, dėl ko galima daryti logišką išvadą, kad valdžios institucijos tai laiko bausme.

Turime paraginti valdžios institucijas kovoti su žmogaus teisių pažeidėjų, dirbančių saugumo pajėgose, nebaudžiamumu ir dar kartą pareikalauti, kad būtų atliktas nepriklausomas įtarimų dėl neteisminių egzekucijų, įvykdytų po ginčytinų birželio mėn. vykusių prezidento rinkimų, tyrimas ir kad tariami pažeidėjai būtų patraukti atsakomybėn. Akivaizdu, kad turime griežtai pasmerkti sprogdinimo išpuolį Čabahare, ir reiškiamo užuojautą aukų artimiesiems ir sužeistiesiems.

Pagaliau norėčiau pasakyti, kad esame rimtai susirūpinę dėl tam tikrų religinių ir etninių grupių persekiojimo Irane. Atsižvelgdami į pastarojo meto Europos istoriją, turime išreikšti įsitikinimą, kad taikų ir harmoningą socialinį ir politinį vystymąsi galima užtikrinti tik atsižvelgus į kultūrinius ir socialinius skirtingų regionų siekius.

Bogusław Sonik, *PPE frakcijos vardu*. – (PL) Pone pirmininke, Nasrin Sotoudeh davė pagrindo kalboms per Europos Parlamento diskusijas dėl nepakankamos žmogaus teisių apsaugos Irane, kai 2010 m. rugsėjo 4 d. buvo suimta už propagandą prieš valstybę, sąmokslą ir susirinkimą, siekiant veikti prieš nacionalinį saugumą. Ji buvo laikoma suimta keturis mėnesius. Dabar po teismo proceso šiai žymiai žmogaus teisių gynėjai ir atsidavusiai Nobelio premijos laureatės bendražygei Shirin Ebadi skirta 11 metų laisvės atėmimo bausmė, kurią įvykdžius jai 20 metų draudžiama užsiimti advokato praktika ir išvykti iš

Irano. Nepamirškime, kad ilgo laisvės atėmimo bausmės buvo paskelbtos ir kitiems politiniams kaliniams. Už moterų teises kovojančiai 26 metų aktyvistei Shivai Nazar Ahari skirta ketverių metų laisvės atėmimo bausmė ir 74 rimbo kirčiai už tą patį nusikaltimą.

Turime aiškiai pabrėžti, kad nepritariame baisiam pagrindinių žmogaus teisių – asociacijos laisvės, žodžio laisvės, teisės į minties laisvę ir teisės į teisingą bylos nagrinėjimą – pažeidimui. Nasrin Sotoudeh, kuri skyrė savo gyvenimą žmogaus teisių gynimui, nepilnamečių, nuteistų mirties bausme, ir žmonių, apkaltintų sukėlus taikius protestus ir glaudžiai bendradarbiavus su opozicija, gynimui, tapo gyvu žmogaus teisių pažeidimo Irane įrodymu. Europos Sąjunga negali toliau pasyviai stebėti šią nelygią Irano visuomenės kovą su režimu.

Corina Crețu, *S&D frakcijos vardu.* – (RO) Pone pirmininke, mes taip pat pritariame reikalavimams nedelsiant besąlygiškai paleisti Nasrin Sotoudeh ir visus sąžinės kalinius Irane. Po rinkėjų apgavystės, kuri leido M. Ahmadinejado režimui išsaugoti valdžią, tūkstančiai iranietis sumokėjo laisvę už savo drąsą, parodytą protestuojant prieš vis labiau represinį režimą. Po kelių atskirties ir kankinimo mėnesių Nasrin Sotoudeh nubausta 11 metų laisvės atėmimo bausme, nes, būdama advokatė ir žmogaus teisių gynėja, gynė Teherano vyriausybės priešininkus, tarp jų ir Nobelio taikos premijos laureatę.

Kartu su daugybe disidentų blogą elgesį Irano kalėjimuose kenčia ir daugybė žurnalistų ir tinklaraštininkų, išdrįsusių pasinaudoti savo pagrindine laisve kalbėti atvirai. Manau, kad savo išsipareigojimą išlaisvinti šiuos kovotojus už demokratiją Europos Sąjunga turėtų vykdyti tik viešo protesto forma, konkrečių veiksmų taip pat turėtų imtis Europos išorės veiksmų tarnyba, siekdama sutelkti tarptautinę bendruomenę ir kartu daryti didesnę spaudimą, kad baigtųsi šie žmogaus teisių pažeidimai Irane.

Charles Tannock, *ECR frakcijos vardu.* – Pone pirmininke, šis Parlamentas neturėtų pamiršti, kad laisvė diskutuoti ir nesutikti, kuria taip plačiai naudojamės Europoje, daugelyje pasaulio vietų yra nepakankama arba visai neegzistuoja. Ir tai akivaizdžiausia Irane.

Tačiau ir vėl šiame Parlamente diskutuojame dėl pasibaisėtinos padėties žmogaus teisių atžvilgiu šioje islamo respublikoje. Būdama advokatė, Nasrin Sotoudeh padėjo daugeliui opozicijos rėmėjų, kurie buvo sulaikyti ir prie kurių buvo priekabijama prieš 18 mėnesių įvykus suklastotiems prezidento rinkimams. Ji taip pat atstovavo mirties bausme nubaustiems nepilnamečiams, o tai išties didvyriškas darbas šalyje, kuri skubiai vykdo mirties bausmę vaikams. Ji buvo suimta praėjusių metų rugsėjo mėn. apkaltinus ją propagandos skleidimu ir sąmokslu prieš valstybės saugumą. Dabar ji nubausta 11 metų laisvės atėmimo bausme, ir jai uždrausta 20 metų užsiimti advokato praktika.

Ji turi būti nedelsiant ir besąlygiškai paleista. Raginu Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai išreikšti šią nuomonę.

Parlamentas ir Komisija ryžtingai pabrėžė, kad žiaurus ir beveik šlykštus M. Ahmadinejado režimas piktnaudžiauja žmogaus teisėmis. Pats laikas Tarybai iškelti bendras ES vertybes virš atskirų valstybių narių komercinių interesų toje šalyje.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, tai dar viena diskusija dėl žmogaus teisių ir demokratijos pažeidimo Irane. Šįkart svarstoma advokatės, Irane ginančios už žmogaus teises kovojančius aktyvistus, byla.

Išties siekiama rasti problemos ištakas ir ją išspręsti ne tik įkalinant už savo laisves kovojančius žmones, bet tiesiogiai baudžiant juos ginančius asmenis ir taip parodyti vėjo kryptį tiems, kurie nori pasipriešinti M. Ahmadinejado režimui.

Šiandien, pone pirmininke, lažinčiausi, kad po kelių savaičių šiame Parlamente susirinksime svarstyti dar vienos bylos dėl visų pagrindinių teisių pažeidimo Irane. Pažeidimas bus slepiamas po tam tikrais nusikaltėliškais motyvais, kurie būtų juokingi, jei nebūtų tokie tragiški, pvz., prieš nacionalinį saugumą nukreipta veikla arba propaganda prieš režimą, kaip ir byloje, apie kurią diskutuojame šiandien.

Klausiu savęs, pone pirmininke, ar Parlamentui ir toliau reikia delegacijos santykiams su režimu, kuris prieštarauja viskam, kuo grindžiama Europos Sąjunga, palaikyti.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, dar kartą susidūrėme su pasibaisėtina padėtimi Irane. Prieš Kalėdas kalbėjome apie Sakineh Ashtiani, kuri už tariamą neištikimybę buvo nubausta užmėtymu akmenimis, vėliau bausmę sušvelninant pakorimu už tariamą žmogžudystę. Šiandien kalbame apie apgailėtina Nasrin Sotoudeh, kuri buvo nubausta 11 metų laisvės atėmimo bausme už tai, kad dirbo savo darbą, padėtį. Jos lėšos išaldytos, jai neleidžiama susitikti su savo advokatu. Jos vyras suimtas šią savaitę už, cituoju: „melo skleidimą ir viešosios nuomonės griovimą“. Tik pamanykit!

Manau, kad viskas, ką galime padaryti, tai kuo geriau pasinaudoti savo įtaka, kad pamėgintume sustabdyti šią nelemtą beprotybę, ypač blogą elgesį su moterimis, nepagarbą joms. Šie du atvejai – tipiški pavyzdžiai.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Pone pirmininke, žmogaus teisių aktyvistės Nasrin Sotoudeh nuteisimas atspindi, kaip menkai Irane gerbiamos žmogaus teisės. Nuo kontroversiško prezidento M. Ahmadinejado perrinkimo 2009 m. birželio mėn. visi protestai buvo žiauriai numalšinti, tūkstančiai piliečių suimti, o keletas šimtų jau nuteisti.

Griežta 11 metų laisvės atėmimo bausmė Nasrin Sotoudeh skirta dėl to, kad, būdama advokate, ji gynė daugelį režimo priešininkų, suimtų per demonstracijas, vykusias po prezidento rinkimų. Be to, jai buvo priekaištaujama už šiuo laikotarpiu užsienio spaudai duotus interviu. Matome, kad tai tipinė teisės į žodžio laisvės, advokato teisės verstis profesine veikla be jokio spaudimo, prievartos ir kaltinamojo teisės į nešališką bylos nagrinėjimą pažeidimas.

Šiuo atveju norėčiau Komisijai ir Tarybai priminti, kad Europos Sąjungos ir Irano bendradarbiavimas turi prasidėti nuo nuostatos, kad pagarba žmogaus teisėms yra privaloma.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pone pirmininke, tai dar vienas klausimas, kuris kelia Europos visuomenės ir šio Parlamento narių pasipiktinimą. Jeigu akivaizdus žmogaus teisių pažeidimas kartojasi vis toje pačioje šalyje, turime pagalvoti apie tos šalies struktūrą ir atsakomybę. Akivaizdu, kad savų tradicijų ir papročių laikymasis nereiškia, kad kartu priimamos ir tam tikros deklaruotos arba Europos normos; šiuo atveju galvoju apie žmogaus teises. Tai akivaizdu. Gerai, kad Europos Parlamentas ėmėsi svarstyti šį klausimą. Tačiau vis dar neaišku dėl politinio spaudimo, nes tai yra ir buvo klausimas, kurį Europos Parlamentas mini, kai kalbame apie Iraną, ir didelės sėkmės šiuo klausimu nepasiekta. Galbūt reikia pradėti daryti didesnę spaudimą nei šiuo metu.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Pone pirmininke, už žmogaus teises Irane kovojantys aktyvistai ir advokatai buvo ilgai persekiojami ir suimti, o nuosprendis advokatės Nasrin Sotoudeh byloje yra liūdnas šio persekiojimo pavyzdys.

Irano režimas tą patį padarė su aktyviste Shiva Nazar Ahari, advokatu Mohammadu Seifzadehu, advokatu Mohammadu Oliyafariu. Kitiems aktyvistams gresia tas pats.

Represija Irane vis smarkėja, o mūsų pastangos pagerinti padėtį neduoda rezultatų. Vyriausybės veiksmai prieš tuos, kurie turi abejonių dėl režimo, pasiekė tokį lygį, kad turime rimtai pradėti galvoti apie kitokią politiką šios šalies atžvilgiu ir apie kitas galimybes veiksmingiau daryti spaudimą Irano administracijai, kad padėtume Irano tautai laisviau atsikvėpti. Lengva tikrai nebus, bet manau, kad turime pamėginti ir pakeisti padėtį Irane.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pone pirmininke, Nasrin Sotoudeh – viena geriausiai žinomų žmogaus teisių srityje dirbančių advokatų Irane, kuri, be kitų, gynė ir Nobelio taikos premijos laureatę Shirin Ebadi. Jos klientai buvo ir nepilnamečiai, nubausti mirties bausme, ir smurto šeimoje aukos. Vienintelis jos nusikaltimas tas, kad ji vertėsi profesine veikla – gynė tuos, kurie patys negalėjo apsiginti nuo žiauraus Irano režimo.

Dėl neramumų po 2009 m. rinkimų ir jų padarinių Irano institucijos ėmėsi griežtų priemonių prieš žmogaus teisių gynėjus ir aktyvistus. Irano vyriausybė siekia visiems laikams nutildyti opoziciją šalies viduje ir už jos ribų.

Šis Parlamentas kreipėsi tautos vardu, pvz., Ahvaze, ir raštu pateikė bendrą deklaraciją dėl šio klausimo. Keista, kad tarptautinė bendruomenė negali nieko padaryti, kad atsikratytų šio žiauraus režimo.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Pone pirmininke, per paskutines diskusijas dėl žmogaus teisių pažeidimo Irane, vykusias šiame Parlamente vos prieš keturis mėnesius, savo kalboje minėjau, kad penkiems Irano piliečiams kasdien sakoma, jog jiems netrukus bus įvykdyta mirties bausmė ir jie neteks gyvybės. Prie šios tragiškos statistikos reikia pridėti šalies teisingumo sistemos aukas gynusiems Irano advokatams skirtas daugelio metų laisvės atėmimo bausmes. Žodžiai „teisingumo sistema“ tikriausiai turėtų būti rašoma kabutėse. To pavyzdys – 47-erių Nasrin Sotoudeh, kuri buvo suimta rugsėjo 4 d., kankinta ir dabar nubausta 11 metų laisvės atėmimo bausme.

Kiti Irano advokatai taip pat patyrė represiją. Shiva Nazar Ahari, viena iš Korespondentų žmogaus teisių klausimais komiteto steigėjų, nubausta ketverių metų laisvės atėmimo bausme, Mohammad Seifzadeh nubaustas devynerių metų laisvės atėmimo bausme, jam taip pat uždrausta 10 metų verstis advokato veikla, o Mohammad Oliyafar nubaustas vienu metų laisvės atėmimo bausme tik už tai, kad atstovavo savo klientams teisme. Manau, kad, pasinaudodami vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai derybine pozicija, turėtume siekti, jog žmogaus teisių gynėjų klausimas būtų įtrauktas į derybas su Iranu kaip neatidėliotinas klausimas.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Pone pirmininke, advokatės Nasrin Sotoudeh byla labai rimta. Ji nubausta 11 metų laisvės atėmimo bausme, jai uždrausta 20 metų verstis advokato praktika ir išvykti iš šalies. Ką ji padarė? Ji gynė Nobelio taikos premijos laureatę Shirin Ebadi, kitus aktyvistus, kovojančius už politines ir žmogaus teises, žurnalistus ir mirties bausme nubaustus nepilnamečius.

Nuo 2009 m. laisvės atėmimo bausmė Irane skirta ne mažiau kaip 15 advokatų, dirbančių žmogaus teisių srityje. Tokiomis priemonėmis Iranas pažeidžia pagrindines žmogaus teises

ir pagrindinius JT principus, taikomus advokatams. Raginu Komisiją ir Tarybą įsikišti, kad advokatė Nasrin Sotoudeh būtų nedelsiant paleista.

Štefan Füle, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, Europos Sąjunga ir toliau yra labai susirūpinusi dėl sunkios ir blogėjančios padėties žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių atžvilgiu Irano Islamo Respublikoje. Per pastaruosius dvejus metus sudėtingos sąlygos virto kone neįmanomomis tiems, kurie gina žmogaus teises.

Nasrin Sotoudeh ir daugeliui kitų, kurie kaip ir ji gina teisėtą pagrindinių teisių ir laisvės pagrindą, darbas kalėjime nėra alternatyva. Jos suėmimas turi akivaizdų poveikį: tie iranėčiai, kurie yra pakankamai drąsūs, kad gintų tuos, kuriuos turi ginti pati valstybė, gali būti įbauginami, įkalinami arba gali sulaukti blogesnių padarinių.

Europos Sąjunga aiškiai pareiškė savo nuomonę; 2010 m. vyriausioji įgaliotinė-Komisijos pirmininko pavaduotoja C. Ashton padarė daugiau nei dešimt pareiškimų ir dėl bendros padėties, ir dėl atskirų atvejų. Kartu Europos Sąjunga ėmėsi atsargių demaršų su Irano institucijomis, siekdama gauti patikslinimus ir paaiškinimus bei nusiųsdama aiškią žinią, kad padėtį Irane reikia gerinti. 2011 m. sausio 14 d. vyriausioji įgaliotinė-Komisijos pirmininko pavaduotoja C. Ashton padarė pareiškimą dėl Nasrin Sotoudeh bylos, kuriame minima ir N. Sotoudeh, ir Shiva Nazar Ahari, advokatė ir žurnalistė, kurioms skirta atitinkamai vienuolikos ir ketverių metų laisvės atėmimo bausmė.

Neseniai Irano Islamo Respublika priimta į JT Moterų padėties komisiją. N. Sotoudeh ir Sh. N. Ahari – dvi moterys, iš kurių atimtos tos teisės, už kurias jos kovojo ir kurias gynė. Europos Sąjunga ir toliau primins Irano institucijoms, kad visų pirma jos turi vykdyti tarptautinius įsipareigojimus, kylančius iš daugiašalių susitarimų ir konvencijų, kurias jos pasirašė ir ratifikavo. Pasitelkdami visas turimas priemones, mes ir toliau sieksime didesnio mūsų veiksmų ginant žmogaus teises veiksmingumo. Irano tauta nusipelno ne mažiau.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pone pirmininke, šiame Parlamente turime visiškai nereikalingą darbo grupę, kurios užduotis – rasti būdų, kaip plenarines sesijas padaryti įdomesnes. Ši grupė būtų puikiai ištyrusi šios dienos plenarinį posėdį. Mums reikia tik pakankamai laiko, štai kodėl mums turėtų būti skirta laiko ir ketvirtadienio popietėmis. Be to, mus reikia tinkamo pirmininko, kuris gali protingai taikyti griežtumo ir lankstumo principą. Tai pagyvins plenarinius posėdžius ir padarys juos įdomius.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks netrukus.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Eija-Riitta Korhola (PPE), *raštu*. – (FI) Aktyvių žmogaus teisių gynėjų padėtis Irane dar nebuvo tokia sudėtinga. Be to, skaitome apie didėjančią mirties bausmių skaičių. Nyderlandų pilietei Zahrai Bahrami, pirmiau minėtai mūsų skubiose rezoliucijose, skirta mirties bausmė, o jos advokatei Nasrin Sotoudeh – 11 metų laisvės atėmimo bausmė „už veiksmus prieš nacionalinį saugumą“.

Kaip žinome, skiriamasis Irano teisinės sistemos ženklas – didelė teisingumo ir skaidrumo stoka. Todėl svarbu, kad ES vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai neleistų šaliai išsisukti ir toliau keltų žmogaus teisių klausimus, susijusius su Iranu. Leiskite išvardyti mažiausius reikalavimus: skubiai ir besąlygiškai paleisti žmogaus teisių srityje

dirbančią advokatę N. Sotoudeh bei kitus sąžinės kalinius, pakartotinai persvarstyti Z. Bahrami skirtą mirties bausmę ir į bylos nagrinėjimą įtraukti Nyderlandų institucijas, leisti Raudonojo Kryžiaus atstovams susitikti su kaliniais, taip pat leisti žmogaus teisių organizacijoms atvykti į šalį ir įvertinti padėtį.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), raštu. – (PL) Europos Parlamentas turi reaguoti į žmogaus teisių pažeidimo atvejus. Turime atminti, kad paviešinus konkrečias bylas tarptautinė bendruomenė gali daryti didesnę spaudimą šalims, kurios nesilaiko visuotinai priimtų demokratijos normų. Nasrin Sotoudeh atstovavo Irano aktyvistams, kovojusiems už pilietines ir žmogaus teises nagrinėjant jų bylas ir gynė nepilnamečius, kuriems skirta mirties bausmė. Irano institucijos jos veiklą traktavo kaip „priešiškos propagandos skleidimą“ ir nubaudė ją 11 metų laisvės atėmimo bausme. Gerai, kad jos byla įtraukta į Europos Parlamento plenarinio posėdžio darbotvarkę. Europos Parlamentas neturi būti ignoruojamas, kai ragina paleisti Nasrin Sotoudeh bei kitus sąžinės kalinius ir įsteigti nepriklausomą komisiją, kuri tirtų žmogaus teisių gynėjų persekiojimą.

12. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsavimas.

(Balsavimo rezultatai ir kiti duomenys pateikti protokole)

12.1. Pakistanas: Pandžabo gubernatoriaus Salmaan Taseer nužudymas (B7-0041/2011) (balsavimas)

– Prieš balsavimą:

Marietje Schaake (ALDE). – Pone pirmininke, labai trumpai: naują tekstą 8 dalyje reikėtų pridėti po kreipimosi šios dalies pabaigoje, o 17 dalyje sutarta išbraukti frazę „ratifikuoti visa apimtimi ir be“ ir ją pakeisti žodžiais „atsiimti išlygas“. Tai tik faktiniai teksto pakeitimai.

(Žodiniai pakeitimai priimti)

– Prieš balsavimą dėl 14 dalies:

Charles Tannock (ECR). – Pone pirmininke, norėčiau pakeisti 14 dalį taip: „Dar kartą ragina Pakistano vyriausybę išsamiai peržiūrėti šventvagystės įstatymus ir šiuo metu galiojančią jų taikymo praktiką, įskaitant privalomos mirties bausmės arba įkalinimo iki gyvos galvos, įtvirtintų Pakistano baudžiamojo kodekso 295 C skirsnyje, taikymą kiekvienam asmeniui, kuris pripažįstamas kaltu už šventvagystę įžeidžiant pranašą Muhamedą, siekiant įgyvendinti pataisas, kurias pasiūlė federalinis mažumų reikalų ministras“.

(Žodinis pakeitimas priimtas)

12.2. Brazilija: Cesare Battisti ekstradicija (B7-0042/2011) (balsavimas)

12.3. Iranas, ypač Nasrin Sotoudeh byla (B7-0043/2011) (balsavimas)

13. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

14. Tarybos pozicija pirmojo svarstymo metu (žr. protokolą)

15. Sprendimai dėl kai kurių dokumentų (žr. protokolą)

16. Į registrą įrašyti rašytiniai pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnis) (žr. protokolą)

17. Posėdžio metu priimtų tekstų perdavimas (žr. protokolą)

Robert Sturdy (ECR). – Pone pirmininke, ką tik įvyko du vardiniai balsavimai. Šįryt iki pietų vyko tik du vardiniai balsavimai. Šiame Parlamente nustatyta, kad Parlamento narys turi balsuoti per 50 proc. laiko ir 50 proc. vardinio balsavimo, kad gautų visą dienos užmokestį. Ar taip yra šiuo atveju?

Pirmininkas. – Teisingai. Turite dalyvauti posėdyje 50 proc. viso laiko.

18. Kitų posėdžių kalendorinis planas (žr. protokolą)

19. Posėdžio pabaiga

Pirmininkas. – Skelbiu, kad ši Europos Parlamento sesija atidedama.

(Posėdis baigtas 17.00 val.)

PRIEDAS (Atsakymai raštu)

KLAUSIMAI TARYBAI (Tik Europos Sąjungos Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė yra atsakinga už šiuos atsakymus)

Klausimas Nr. 1, kurį pateikė Bernd Posselt (H-0618/10)

Tema: Kalbų ir kultūrų įvairovė

Kokia Tarybos nuomonė apie ES politiką, skirtą kalbų ir kultūrų įvairovei skatinti, ypač tradicinių etninių grupių ir mažumų atžvilgiu?

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(EN) Formuodama politiką, kartu su Europos Komisija ir Europos Parlamentu, Taryba nuosekliai skatina kultūros ir kalbų įvairovę bei kultūrų dialogą. Ši politika yra puoselėjama:

Europos Sąjungos sutartyje, kurios 3 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje išdėstyta, kad ES „gerbia turtingą savo kultūros ir kalbų įvairovę“.

Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo, kurios 167 straipsnyje nustatyta, kad ES „prisideda prie valstybių narių kultūrų klestėjimo, gerbdama jų nacionalinę ir regioninę įvairovę...“. Be to, ES „į kultūros aspektus atsižvelgia imdamasi veiksmų pagal kitas Sutarčių nuostatas, visų pirma siekdama gerbti ir skatinti savo kultūrų įvairovę“.

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, kurios 22 straipsnyje nustatyta, kad ES „gerbia kultūrų, religijų ir kalbų įvairovę“.

UNESCO konvencijoje dėl kultūrų raiškos įvairovės apsaugos ir skatinimo, kurią ratifikavo Europos Sąjunga. Pagal vieną iš pagrindinių šios konvencijos principų „kultūrų raiškos įvairovės apsauga ir skatinimas yra susiję su <...> pagarba [visoms kultūroms], įskaitant mažumoms priklausančių asmenų <...> kultūrą“.

Savo 2007 m. rezoliucijoje dėl Europos kultūros darbotvarkės ⁽⁴⁾ Taryba patvirtino tris strateginius tikslus, vienas iš jų – kultūros įvairovės ir kultūrų dialogo skatinimas.

Nuo 2002 m. šis tikslas yra prioritetas Tarybos darbo planuose kultūros srityje. Naujausiame patvirtintame 2011–2014 m. darbo plane ⁽⁵⁾ pirmą kartą kultūros įvairovės ir kultūrų dialogo klausimus spręs valstybių narių ekspertų darbo grupė.

Taryba paskelbė 2008-uosius Europos kultūrų dialogo metais. Savo sprendime dėl tokio paskyrimo ⁽⁶⁾ Taryba pabrėžė, kad kultūrų dialogas yra svarbus daugelio Europos Sąjungos politikos ir priemonių aspektas, pvz., jaunimo, sporto, pilietybės, darbo vietų kūrimo ir

(4) 2007 m. lapkričio 16 d. Tarybos rezoliucija dėl Europos kultūros darbotvarkės (OL C 287, 2007 11 29, p. 1).

(5) Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų išvados dėl darbo plano kultūros srityje 2011–2014 m. (OL C 325, 2010 12 2, p. 1).

(6) 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1983/2006/EB dėl Europos kultūrų dialogo metų (2008) (OL L 412, 2006 12 30, p. 44).

socialinių reikalų, kovos su rasizmu ir ksenofobija, kovos su diskriminacija ir socialine atskirtimi, garso ir vaizdo politikos ir imigrantų prieglobsčio ir integracijos politikos srityse.

Taryba taip pat pažymi, kad kultūrų dialogas gali padėti suartinti žmones ir tautas, padėti siekiant išvengti konfliktų bei susitaikymo procese, ypač regionuose, kurių politinė padėtis nestabili ⁽⁷⁾.

*
* *

Klausimas Nr. 2, kurį pateikė Jim Higgins (H-0620/10)

Tema: Vengrijos pirmininkavimas ES

Kaip ES pirmininkaujanti Vengrija ketina pasiekti atsinaujinančios energijos šaltinių padidinimo tikslą ir ar ji mano, kad 2020 m. ES strategija yra pakankamai ryžtinga? Ar pirmininkaujanti šalis tiki, kad 2020 m. ES strategijoje numatyti tikslai yra realūs? Kaip pirmininkaujanti Vengrija užtikrins tai, kad Europa ir toliau eis teisingu keliu link atsinaujinančios energijos šaltinių padidinimo?

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(EN) Siekiant atsinaujinančios energijos šaltinių tikslo, kuris yra ilgalaikė užduotis, vadovaujama Direktyva dėl skatinimo naudoti energiją iš atsinaujinančiųjų šaltinių ⁽⁸⁾. Visos valstybės narės turėjo įgyvendinti šią direktyvą iki praeitų metų gruodžio mėn. Joje nustatytos įpareigojančios užduotys dėl suvartojamos energijos iš atsinaujinančiųjų energijos šaltinių dalies, kurias reikia įgyvendinti iki 2020 m., kad bendrai visa Europos Sąjunga pasiektų 20 proc. energijos iš atsinaujinančiųjų energijos šaltinių tikslą, kuris buvo dar kartą patvirtintas strategijoje „Europa 2020“.

Dėl šių užduočių buvo kruopščiai deramasi, kad būtų geriausiai išnaudotas kiekvienos valstybės narės potencialas, todėl užsibrėžti labai aukšti tikslai. Išties, tie nacionalinių užduočių tikslai yra tokie aukšti, kad kai kurios valstybės narės nesugebės jų pasiekti, jei neišnaudos visų pagal šią direktyvą sukurtų valstybių narių bei trečiųjų šalių tarpusavio bendradarbiavimo mechanizmų. Tuo pat metu šios užduotys atrodo tikroviškos, ir ne tik dėl minėtų bendradarbiavimo mechanizmų, bet ir dėl galimybės valstybėms narėms toliau vykdyti savo nacionalinius projektus atsinaujinantiesiems energijos šaltiniams skatinti.

Ši direktyva yra ne tik ES instrumentas, kuriuo galėtų būti prisidedama ir kuriuo bus prisidedama prie Europos siekio naudoti daugiau energijos iš atsinaujinančiųjų šaltinių. Kai kurios iniciatyvos energijai iš atsinaujinančiųjų šaltinių išgauti jau yra įgyvendintos, pvz., didelis Europos energetikos programos ekonomikai gaivinti ⁽⁹⁾ indėlis į vėjo energijos

(7) Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų išvadų dėl kultūrų įvairovės ir dialogo skatinimo Europos Sąjungos ir jos valstybių narių išorės santykių srityje projektas, 16211/08.

(8) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, kuria pakeistos ir vėliau panaikintos direktyvos 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL L 140, 2009 6 5, p. 16).

(9) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 663/2009 dėl ekonomikos gaivinimo, teikiant Bendrijos finansinę paramą energetikos srities projektams, programos sukūrimo (OL L 200, 2009 7 31, p. 31).

gamybą atviroje jūroje. 2011 m. prioritetas taip pat bus skiriamas pagrindiniams atsinaujinančios energijos perdavimo keliams vystyti ir tinklams pritaikyti, panaudojant išmaniuosius elektros tinklus ir išmaniuosius skaitiklius (dalis ES strategijos „Energetika 2020“⁽¹⁰⁾).

Ir galiausiai, bet ne mažiau svarbu yra tai, kad toliau bus skatinamas veiksmingas energijos vartojimas taikant peržiūrėtą Efektyvesnio energijos vartojimo veiksmų planą, ir tai yra pirmininkaujanti Vengrijos prioritetas.

*
* *

Klausimas Nr. 3 , kurį pateikė Georgios Papanikolaou (H-0622/10)

Tema: Naujosios Tarybai pirmininkaujanti valstybės narė nelegalios imigracijos srities programa

Tarybai pirmininkaujanti Vengrijos programoje ypač kalbama apie nelegalios imigracijos problemą ir apie poreikį ją spręsti. Be to, atsižvelgiant į Vengrijos geografinę padėtį, daug dėmesio skiriama kaimynystės politikos priemonių (pagal kai kurias iš jų siekiama geresnio ES ir trečiųjų šalių bendradarbiavimo kovojant su nelegalia imigracija) atgaivinimui.

Kokiu pagrindu ir kokiomis konkrečiomis politikos priemonėmis naujoji Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė ketina prisidėti prie kovos su nelegalia imigracija pastangų?

Ar ji ketina skatinti vykdyti bendradarbiavimo su kaimyninėmis šalimis, iš kurių atvyksta daug imigrantų, politiką ir jei taip, tai kokiu būdu?

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(EN) Trijų pirmininkausiančių valstybių narių grupės programoje pirmenybė skiriama kovai su neteisėta imigracija, ir pirmininkaujanti Vengrija ketina remtis pirmininkavusių Belgijos ir Ispanijos patirtimi šioje srityje, laikydamosi Stokholmo programoje⁽¹¹⁾ nustatytų tikslų, kurioje veiksminga veikla prieš neteisėtą imigraciją yra įvardyta kaip būtina kuriant bendrą imigracijos politiką. Stokholmo programoje kaip būtinas gerai valdomos migracijos Europos Sąjungoje elementas taip pat nurodoma veiksminga ir tvari grąžinimo politika.

Readmisijos susitarimų klausimu pirmininkaujanti Vengrija atidžiai stebės vykstančių derybų pažangą, ypač su Turkija, Maroku ir Žaliojo Kyšulio Respublika, ir rengsis derybų pradžiai su Baltarusija. Šiuo tikslu ir siekdama apibrėžti atnaujintą ir darnią readmisijos strategiją, pirmininkaujanti valstybė narė skirs dėmesį būsimam readmisijos sutarčių įvertinimui, kurį vykdys Komisija.

Vengrijos pirmininkavimo programoje pagrindinis klausimas neteisėtos imigracijos srityje bus praktinio valstybių narių bendradarbiavimo skatinimas, ypatingą dėmesį skiriant veiksmingam Grąžinimo direktyvos įgyvendinimui. Šiuo klausimu bus toliau vykdomas Belgijai pirmininkaujant pradėtas darbas dėl savo noru grįžtančių trečiųjų šalių piliečių

⁽¹⁰⁾ „Energetika 2020“: konkurencingos, tvarios ir saugios energetikos strategija; 16096/10; (COM (2010) 693).

⁽¹¹⁾ OL C 115, 2010 5 4, p. 1.

sausumos tranzito palengvinimo, kad būtų suteiktos žmoniškos sąlygos neteisėtiems imigrantams, kurie savo noru grįžta į gimtąsias šalis.

Be to, į pirmininkaujančios valstybės darbotvarkę įtrauktas ir klausimas dėl neteisėtai esančių trečiųjų šalių piliečių, kuriems galioja negražinimo principas.

Galiausiai pirmininkaujanti Vengrija skirs dėmesį statistinių duomenų apie neteisėtą migraciją rinkimui visoje ES. Būtina matyti bendrą visų šioje srityje surinktų duomenų vaizdą ir leisti jais naudotis valstybėms narėms, ES institucijoms ir agentūroms.

Galų gale visais aspektais bus tęsiamas darbas dėl Bendro požiūrio į migraciją⁽¹²⁾. Europai reikia visuotinio požiūrio į migracijos politiką, kuri turėtų būti naudinga visuomenei namuose ir priimančioje šalyje, ir, žinoma, patiems migrantams. Pirmininkaujanti šalis tiki, kad visuotinį požiūrį reikia suderinti ir pagal temas (įskaitant teisėtą migraciją, kovą su neteisėta migracija, migracijos skatinimą ir plėtrą), ir geografiniu požiūriu. Pirmininkaujanti Vengrija skiria daug svarbos tolesniam Prahos proceso plėtojimui – partnerysčių migracijos srityje kūrimui⁽¹³⁾ – nukreiptam į kaimynines rytų ir pietryčių valstybes. Ji kartu su šio proceso dalyviais tobulina 2009 m. Prahos deklaracijos įgyvendinimo veiksmų planą, kuriame būtų nustatytos konkrečios užduotys ir veiksmai, kurių reikia Deklaracijoje nustatytiems tikslams įgyvendinti, įskaitant ir tikslus dėl migracijos prevencijos ir kovos su neteisėta migracija. Pirmininkaujanti Vengrija taip pat skirs dėmesį pasiruošimui 2011 m. lapkričio mėn. vyksiančiai 2-ajai Ministrų konferencijai. Būsimos konferencijos tikslas – patvirtinti šį veiksmų planą.

*

* *

Klausimas Nr. 4, kurį pateikė Vilija Blinkevičiūtė (H-0624/10)

Tema: Vaikų aukų apsauga

Tarybos priimtoje Stokholmo programoje įtvirtintos pagrindinės priemonės, apimančios prevenciją, teisėsaugą ir aukų apsaugą kovojant su prekyba žmonėmis. Ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas vaikų apsaugai. Kadangi vaikai yra bene jautriausia visuomenės grandis, turi būti dedamos milžiniškos pastangos.

Vaikais prekiaujama ir priverstiniam darbui, ir siekiant įtraukti juos į nusikalstamas veikas. Be to, vyksta prekyba vaikais nelegalios donorystės tikslais.

Siekdama geriau koordinuoti Europos kovos su prekyba žmonėmis politiką, Taryba priėmė sprendimą paskirti Europos Sąjungos kovos su prekyba žmonėmis koordinatorių. Norėčiau paklausti Tarybos, ar paskirtasis Europos Sąjungos kovos su prekyba žmonėmis koordinatorius bus atsakingas ir už tai, kad būtų kovojama su prekyba vaikais? Kokių konkrečių priemonių imsis paskirtasis koordinatorius vaikų aukų apsaugos klausimu?

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(12) Tarybos dok. 15811/09.

(13) Tarybos dok. 15876/10.

(EN) Klausime minimas kovos su prekyba žmonėmis koordinatorius yra Komisijos tarnautojas, kurį neseniai paskyrė Komisija. Taigi, Taryba yra nekompetentinga atsakyti į šį klausimą.

*

* *

Klausimas Nr. 5, kurį pateikė Nikolaos Chountis (H-0635/10)

Tema: Būtinybė teikti neatidėliotiną pagalbą Haičiui

Katastrofiškas žemės drebėjimas, įvykęs 2010 m. sausio mėn. Haiityje, nusinešė tūkstančių žmonių gyvybes ir dėl to šios šalies, kuri jau ir prieš žemės drebėjimą buvo viena iš skurdžiausių pasaulio valstybių, ekonominis ir socialinis gyvenimas tapo nebepakeliamas. Kaip pranešė pagalbos organizacijos, net ir dabar, praėjus daugeliui mėnesių po žemės drebėjimo, dar ne visos aukos ištrauktos iš griuvusių ir todėl gyventojų higienos ir kitos gyvenimo sąlygos tapo labai sunkios, taip pat visose srityse buvo jaučiamas humanitarinės pagalbos stygius. Žuvusiųjų per šį žemės drebėjimą sąrašas dėl tūkstančių nenustatytų aukų vis ilgėja. Remiantis JT Humanitarinių reikalų koordinavimo biuro informacija, pažadai teikti pagalbą kaip paprastai neatitinka faktiškai suteiktos pagalbos.

Ar Taryba galėtų pasakyti, kokių pagalbos priemonių ES suteikė Haičiui ir kokios priemonės iki šiol buvo įgyvendintos? Kokių Taryba planuoja imtis papildomų priemonių, kad padėtų milijonams bejėgių Haičio gyventojų, kurių priešingu atveju laukia mirtis?

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(EN) Kaip gerbiamas Parlamento narys jau žino, ES viena iš pirmųjų reagavo į 2010 m. sausio 12 d. žemės drebėjimo padarinius ir į choleros epidemijos protrūkį spalio mėn. pabaigoje. Bendradarbiaudamos su tarptautiniais partneriais ES ir jos valstybės narės nedelsdamos ėmėsi veiksmų, kad padėtų aukoms, suteikdamos joms skubią humanitarinę pagalbą ir pasitelkdamos humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos ekspertus.

Tarptautinėje Haičio atstatymo donorų konferencijoje, kuri buvo surengta 2010 m. kovo 31 d. Niujorke, ES pristatė bendrą įsipareigojimą skirti 1,235 mlrd. EUR iš 5,3 mlrd. USD, kuriuos per 18 mėnesių įsipareigojo paaukoti visi tarptautiniai donoriai – taigi, ES tapo pagrindine Haičio donore. Po šios konferencijos iš ES biudžeto papildomai skirta 62 mln. EUR, taigi, iš ES biudžeto iš viso skirta 522 mln. EUR. Iki šiol Komisija paskirstė 322 mln. EUR, iš kurių už 115,4 mln. EUR jau sudarytos sutartys, o 62 mln. EUR jau išmokėti. Be to, nuo žemės drebėjimo Komisija per bendrąją paramą biudžetui jau išmokėjo 57,8 mln. EUR sumą, leisdama Haičio vyriausybei toliau finansuoti būtinas išlaidas, ypač švietimui, sveikatai ir saugumui⁽¹⁴⁾. Be to, remdamos ilgalaikį Haičio atstatymo planą ir atsižvelgdamos į bendrą ES požiūrį, susiejantį pagalbą su rehabilitacija ir plėtra, ES ir valstybės narės kartu su Haičio vyriausybe šiuo metu vykdo paskutinį bendrų prioritetų nustatymo etapą, kad 2011 m. pradžioje patvirtintų bendrą programavimo dokumentą.

(14) Vykdomo veiksmo padėtis 2010 m. lapkričio 24 d., remiantis Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos generalinio direktorato informacija.

Reaguodama į choleros epidemiją, Komisija sutelkė 12 mln. EUR vietoje dirbantiems DG ECHO partneriams remti, prisidėdama prie dosnios valstybių narių finansinės ir materialios paramos. Dėl prastėjančios padėties Haiityje Komisija pasiūlė biudžeto valdžios institucijoms papildyti jos humanitarinės pagalbos dydį papildomais 10 mln. EUR, perkeliant asignavimus 2010 m. ES biudžeto humanitarinės pagalbos dalyje.

*
* *

Klausimas Nr. 6 , kurį pateikė Gay Mitchell (H-0644/10)

Tema: Palestinos valstybės pripažinimas

Kiek dėmesio skyrė Taryba Palestinos valstybės pripažinimo klausimui?

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(EN) Atsižvelgdama į Tarybos svarstymus dėl Palestinos valstybės pripažinimo ir prisimindama 1999 m. Berlyno deklaraciją, 2010 m. posėdyje Taryba pakartojo savo pasirengimą, kai bus tinkama, pripažinti Palestinos valstybę.

*
* *

Klausimas Nr. 7 , kurį pateikė Silvia-Adriana Țicău (H-0646/10)

Tema: Europos Sąjungos Dunojaus regiono strategijos priėmimas ir įgyvendinimas

Gruodžio 8 d. Taryba priėmė ES Dunojaus regiono strategiją (angl. EUSDR) ir su ja susijusį veiksmų planą. Šios strategijos pridėtinę vertę sudaro tai, kad valstybės narės gali bendrai pasinaudoti esamu finansavimu, teikdamos didesnę prioritetą strateginiams Dunojaus regiono projektams, taip pat pasinaudoti finansinės perspektyvos laikotarpio vidurio peržiūra ir persvarstyti atitinkamas veiksmų programas, kad galėtų skirti lėšų, reikalingų projektams, kurie yra EUSDR veiksmų plano dalis. Tarybai pirmininkaujanti Vengrija paskelbė, kad šios strategijos priėmimas ir įgyvendinimas yra jos pirmininkavimo laikotarpio prioritetas.

Ar gali Tarybai pirmininkaujanti Vengrija nurodyti, kokias priemones yra numačiusi ES Taryba, siekdama priimti ir įgyvendinti ES Dunojaus regiono strategiją per pirmą 2011 m. pusmetį?

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(EN) ES Dunojaus regiono strategija, kurią valstybių narių prašymu 2010 m. gruodžio 8 d. patvirtino Europos Komisija, yra pateikta kaip komunikatas ⁽¹⁵⁾ ir pridėtas veiksmų

(15) Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui: „Europos Sąjungos Dunojaus regiono strategija“ (COM (2010) 715 galutinis), 18055/10.

planas⁽¹⁶⁾, kuris bus nuolat peržiūrimas. Strategijoje numatytos pakopos ir prioritetinės sritys, kuriose dėmesys skiriamas transporto ir energijos ryšiams, aplinkai, socialinei ir ekonominei plėtrai ir saugumui.

Tarybai pirmininkaujanti Vengrija 2011 m. balandžio mėn. ketina pateikti strategiją Tarybai tvirtinti, o 2011 m. birželio mėn. – Europos Vadovų Tarybai. 2011 m. sausio mėn. Tarybos parengiamieji organai ketina pradėti nagrinėti šią strategiją.

Strategijos įgyvendinimas iš esmės yra Europos Komisijos prerogatyva, ir Komisija iš karto to imsis, kai tik 2011 m. birželio mėn. valstybės narės šią strategiją patvirtins. Per savo pirmininkavimo kadenciją pirmininkaujanti valstybė narė ypatingą dėmesį skirs pradiniam naujos strategijos etapui, palaikydama glaudžius ryšius su institucijomis ir kitomis susijusiomis suinteresuotosiomis šalimis, kad kartu išplėtotų gaires prioritetinių sričių koordinatorių užduotims, susijusioms su pradiniu strategijos įgyvendinimo etapu ir su tuo, kaip turėtų būti koordinuojamos lėšos.

*
* *

Klausimas Nr. 8 , kurį pateikė Liam Aylward (H-0647/10)

Tema: Ūkių saugumas ES

Mirtingumo rodikliai žemės ūkio sektoriuje yra pernelyg dideli. Pavyzdžiui, Airijoje jau šiais metais ūkiuose žuvo 23 žmonės. Tyrimas šiuo klausimu parodė, kad ūkininkų mirties darbo vietoje rizika yra 10 kartų didesnė ir kad daugiau kaip 60 proc. mirties atvejų darbo vietoje tenka ūkininkams, nors jie patys tesudaro tik maždaug 6 proc. visų gyventojų.

Kas gali būti padaryta ES lygmeniu siekiant sumažinti mirčių ir nelaimingų atsitikimų skaičių žemės ūkio sektoriuje?

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(EN) Europos Tarybos direktyva 89/392/EEB dėl priemonių, kuriomis būtų skatinama gerinti darbuotojų saugą ir sveikatą darbo vietose („Pagrindų direktyva“)⁽¹⁷⁾ galioja visiems darbdaviams ir darbuotojams visuose veiklos sektoriuose. Ši direktyva apima ir žemės ūkį, kaip tai konkrečiai nurodyta jos 2 straipsnio 1 dalyje. Remiantis šia direktyva, darbdavys privalo užtikrinti darbuotojų sveikatą ir saugą visais su darbu susijusiais aspektais (5 straipsnio 1 dalis), įskaitant profesinės rizikos prevenciją ir informacijos bei mokymų suteikimą, taip pat reikiamos tvarkos ir priemonių užtikrinimą (6 straipsnio 1 dalis). Darbdavio atsakomybės principui neturi įtakos tai, kad kiekvienas darbuotojas taip pat, kiek tik įmanoma, yra atsakingas už rūpinimąsi savo ir kitų asmenų sauga ir sveikata (4 straipsnio 3 dalis ir 13 straipsnio 1 dalis).

⁽¹⁶⁾ Lydimasis dokumentas prie Komisijos komunikato Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui: „Europos Sąjungos Dunojaus regiono strategija“ (COM (2010) 1489 galutinis), 18055/10 ADD1.

⁽¹⁷⁾ O L L 183, 1989 6 29, p. 1.

Savo išvadose dėl Bendrijos darbuotojų sveikatos ir saugos strategijos (2007–2012 m.)⁽¹⁸⁾ Taryba paragino valstybes nares, be kitų dalykų, užtikrinti geresnę ir veiksmingesnę teisės aktų vykdymą, imtis atitinkamų veiksmų, kad būtų užtikrinta pakankamai išteklių darbo inspekcijoms, ir skirti ypatingą dėmesį naujoms užimtumo tendencijoms, pavyzdžiui, savarankiškai dirbančių asmenų, išorės subjektų paslaugų gausėjimui, darbui pagal subrangos sutartį, darbuotojams migrantams ir komandiruotiems darbuotojams. Tuo pat metu Taryba paragino Komisiją toliau stebėti ir remti teisės aktų įgyvendinimą visose valstybėse narėse.

Kol kitos darbuotojų saugos ir sveikatos srities direktyvos jau galioja, pvz., direktyvos dėl darbo įrangos⁽¹⁹⁾, triukšmo⁽²⁰⁾ ar biologinių medžiagų⁽²¹⁾, Taryba naują tekstą gali nagrinėti tik remdamasi Komisijos pasiūlymu dėl įstatymo galią turinčio akto.

*
* *

Klausimas Nr. 9, kurį pateikė Pat the Cope Gallagher (H-0652/10)

Tema: Lichtenšteinas ir Šengeno zona

Kokia dabartinė protokolo, pagal kurį Lichtenšteinui oficialiai leidžiama prisijungti prie Šengeno zonos, ratifikavimo padėtis?

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(EN) Gerbiamas Parlamento narys yra informuotas, kad Taryba šiuo metu laukia Europos Parlamento sutikimo dėl protokolo⁽²²⁾ sudarymo, kuris leistų Lichtenšteino Kunigaikštystei prisijungti prie Šengeno erdvės.

Nors Europos Parlamente vyko konsultacijos ir 2008 m. liepos 8 d. buvo pritarta protokolo sudarymui, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Europos Parlamentas protokolą turi patvirtinti iš naujo, o Taryba tai padarė 2010 m. gegužės 28 d.⁽²³⁾

*
* *

Klausimas Nr. 10, kurį pateikė Brian Crowley (H-0654/10)

Tema: Tvarus ekonomikos augimas ir darbo vietų kūrimas

Kokių iniciatyvų per ateinančius mėnesius ketina imtis ES pirmininkaujanti valstybė, siekdama remti tvarų ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą Europos Sąjungoje?

⁽¹⁸⁾ Žr. dok. 9353/07.

⁽¹⁹⁾ Direktyva 89/654/EEB, O L L 393, 1989 12 30, p. 1.

⁽²⁰⁾ Direktyva 2003/10/EB, O L L 42, 2003 2 15, p. 38.

⁽²¹⁾ Direktyva 2000/54/EB, O L L 262, 2000 10 17, p. 21.

⁽²²⁾ Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės protokolas dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno acquis, 16462/06.

⁽²³⁾ 6076/1/10.

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(EN) Ekonomikos augimo rėmimas – vienas iš pirmininkaujančios valstybės narės darbo programos pagrindinių punktų būsimam pusmečiui, kuris taps pirmuoju Europos ekonominės politikos koordinavimo pusmečiu. Šiuo atžvilgiu bus imtasi išsames ir nuoseklaus požiūrio į biudžeto, makroekonomikos politiką ir į augimą bei darbo vietų kūrimą orientuotas politikos sritis valstybėse narėse ir ES, kad būtų užtikrintas ir finansinis stabilumas, ir tai, kad visų sričių ekonomikos politika prisidėtų prie stipraus ir tvaraus, darbo vietas kuriančio augimo.

Be to, gruodžio mėn. vykusiam Europos Vadovų Tarybos susitikime dėl strategijos „Europa 2020“⁽²⁴⁾ įgyvendinimo Taryba pristatė pagrindinius tikslus ir iniciatyvas. Jie turėtų atspindėti nacionalines reformų programas ir gali apimti penkis ES pagrindinius tikslus, susijusius su darbo vietų kūrimu, mokslo tyrimais ir plėtra, energetika ir klimato kaita, švietimu ir kova su skurdu ir socialine atskirtimi, taip pat būdą, kuriuo valstybės narės turėtų nustatyti ir vykdyti savo nacionalinius tikslus, įskaitant ir poreikį spartinti reformas, sprendžiant nustatytas augimui trukdančias kliūtis. Valstybės narės iki 2011 m. balandžio mėn. pateiks savo nacionalines reformų programas, remdamos strategijoje „Europa 2020“ nustatytas užduotis ir tikslus ir didžiausią dėmesį skirdamos pagrindinėms augimą skatinančioms struktūrinėms reformoms.

Bendroji rinka, kaip augimo variklis, yra tiesiog būtina Europos konkurencingumui globalizuotoje ekonomikoje. Pirmininkaujanti valstybė skiria didelę reikšmę susitarimui dėl Bendrosios rinkos paketo⁽²⁵⁾.

Ypatingas dėmesys bus skiriamas skatinti jaunų žmonių integraciją į darbo rinką, vadovaujantis dviem pavyzdinėmis strategijos „Europa 2020“ iniciatyvomis, t. y. „Judus jaunimas“ ir „Naujų įgūdžių ir darbo vietų darbotvarkė“, kuriomis siekiama pagerinti jaunų darbuotojų įdarbinimą ir palengvinti perėjimą nuo ugdymo prie įdarbinimo. Pirmininkaujančios Vengrijos darbas šioje srityje bus glaudžiai susietas su jungtine Ispanijos, Belgijos ir Vengrijos programa⁽²⁶⁾, nes jaunimo įdarbinimas yra bendra šiam trejetui rūpima tema.

Be to, remdamasi Naujų įgūdžių ir darbo vietų darbotvarkė⁽²⁷⁾, pirmininkaujanti Vengrija siekia panaudoti griežtesnės politikos galimybes, kad būtų palengvintas darbo vietas kuriantis ekonomikos atsigavimas ir būtų sprendžiama nevienodo užimtumo skirtinguose regionuose problema.

Pirmininkaujanti Vengrija pakvies ministrus kartu apsvarstyti šiuos klausimus neformaliame ministrų, atsakingų už užimtumo politiką, susitikime, kuris įvyks 2011 m. sausio 16–18 d. Godolo mieste.

(24) Žr. dok.17574/1/10.

(25) Žr. dok. 17799/10.

(26) Žr. dok. 16771/09.

(27) Žr. dok. 17066/10.

*

* *

Klausimas Nr. 11 , kurį pateikė Laima Liucija Andrikienė (H-000001/11)**Tema: Prezidento rinkimai Baltarusijoje**

Gruodžio 19 d. prezidento rinkimų Baltarusijoje rezultatai nebuvo didelė staigmena: dabartinis prezidentas Aleksandras Lukašenka perrinktas ketvirtai kadencijai už jį balsavus beveik 80 proc. rinkėjų. Be to, per protesto prieš nedemokratinį rinkimų pobūdį akcijas buvo suimta daugiau nei 600 opozicijos aktyvistų, įskaitant pačius 7 kandidatus į prezidentus. Vykstant susidorojimui su opozicijos aktyvistais A. Lukašenka pareiškė, kad Baltarusijoje daugiau nebus „beprasmiškos demokratijos“.

Ar Taryba galėtų įvertinti šiuos prezidento rinkimus Baltarusijoje? Kaip juos galima palyginti su ankstesniais rinkimais? Kokį poveikį šių rinkimų organizavimo pobūdis turės ES ir Baltarusijos santykiams? Ar esama mūsų ryšių su Baltarusija strategijos?

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(EN) Baltarusijai dar daug reikia nuveikti, kad ji įvykdytų savo rinkimų organizavimo įsipareigojimus ESBO. ES pripažįsta rimtas rinkimų proceso ir balsų skaičiavimo problemas, apie kurias pranešė ESBO rinkimų stebėjimo misija, ir paragino Baltarusijos vyriausybę laikytis savo ESBO duotų įsipareigojimų iš esmės reformuoti rinkimų procesą. ES apgailestauja dėl Baltarusijos vyriausybės sprendimo nutraukti ESBO misijos atstovybės darbą Minske.

ESBO šioje šalyje vykdė vertingą darbą, ypač remdama institucijų stiprinimą ir teisinę valstybę bei palaikydama pilietinės visuomenės plėtrą. ES manymu, šiam procesui iškilo didelė grėsmė.

ES griežtai smerkia bet kokį smurtą ar represijas, ypač jėgos panaudojimą prieš kandidatus į prezidento postą, politinius aktyvistus, pilietinės bendruomenės atstovus, žurnalistus ir demonstrantus. Kelių opozicijos lyderių, įskaitant ir kandidatų į prezidento postą, sumušimas ir įkalinimas yra nepriimtinas. Apskritai šie rinkimai ir jų padariniai rodo esminį Baltarusijos žingsnį atgal demokratinio valdymo ir pagarbos žmogaus teisėms Baltarusijoje atžvilgiu. ES paragino nedelsiant išlaisvinti kandidatus į prezidento postą ir daugiau kaip 600 demonstrantų, kurie buvo įkalinami Baltarusijos prezidento rinkimų išvakarėse.

Pagarba demokratijai ir žmogaus teisėms išlieka pagrindiniu Baltarusijos ir ES santykių gerinimo klausimu. Nepasiekus esminės pažangos šiose srityse, santykiai negali pagerėti. Būtent šiuo pagrindu ES vertins Baltarusijos vyriausybės veiksmus dabartinei padėčiai spręsti ir atsižvelgti į įvykius, kai ji peržiūrės savo santykius su Baltarusija. ES ketina stiprinti savo paramą ir įsipareigojimus Baltarusijos žmonėms ir pilietinės visuomenės atstovams.

*

* *

Klausimas Nr. 12, kurį pateikė Charalampos Angourakis (H-000006/11)**Tema: Naujos Izraelio provokacijos prieš Palestinos žmones**

Izraelio armija ir oro pajėgos pastarosiomis dienomis Gazos ruože sustiprino mirtinus išpuolius, kurie kasdien nusinešdavo vis daugiau gyvybių ir palikdavo vis daugiau sužeistų palestiniečių civilių, kenčiančių nuo okupacijos ir ekonominės blokados, vykdomos Izraelio, kuris neleidžia net žvejams išplaukti į jūrą. Veiksmai, skirti įbauginti Palestinos žmones, ir toliau be atokvėpio buvo vykdomi net per Kalėdas ir Naujuosius Metus, ypač apie žaliąją liniją ir sieną, kurią stato Izraelis, įskaitant bombardavimus Gazos ruožo viduje. Taip pat būtų tikslinga pasmerkti neteisėtą tūkstančių politinių kalinių, tarp kurių yra moterų ir vaikų, jau daugelį metų trunkantį kalinimą Izraelio kalėjimuose nepriimtinais sąlygomis.

Ar Taryba ketina pasmerkti šias naujas Izraelio provokacijas prieš Palestinos žmones ir pripažinti vieningą, suverenią ir nepriklausomą Palestinos valstybę, įsikūrusią nuo 1967 metų okupuotose teritorijose su sostine Rytų Jeruzalėje? Ar Taryba ketina reikalauti nedelsiant paleisti Palestinos politinius kalinius, laikomus Izraelio kalėjimuose?

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(EN) Taryba nuolatos ragina ieškoti dvišalio Izraelio ir Palestinos konflikto sprendimo, pagal kurį Jeruzalė taptų abiejų šių valstybių sostine. Dar 2010 m. gruodžio mėn. Užsienio reikalų taryba pakartojė savo išvadą, kad „skubiai reikalinga pažanga siekiant dvišalio susitarimo Izraelio ir Palestinos konflikte. Mes norime, kad Izraelio Valstybė ir suvereni, nepriklausoma, demokratinė, kaimyninė ir gyvybinga Palestinos valstybė taikiai ir saugiai sugyventų šalia, tad „būtina derybomis rasti būdą išspręsti Jeruzalės, kaip būsimos dviejų valstybių sostinės, statuso klausimą“.

Palestinos belaisvių ir kalinių klausimas buvo pabrėžiamas dvišalio ES ir Izraelio bendravimo procese, pvz., neformaliojoje žmogaus teisių darbo grupėje, kurios paskutinis posėdis įvyko 2010 m. rugsėjo mėn. ir kuriame aktyviai dalyvauja Taryba. Šioje darbo grupėje buvo sprendžiami konkretūs sulaikymo atvejai, ypač kai pagal ES rekomendacijas sulaikytieji galėtų būti laikomi žmogaus teisių gynėjais. Kai kuriuos iš šių atvejų savo pareiškimais į viešumą išskėlė ES vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Catherine Ashton tarnyba. (Pvz., vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai 2010 m. rugpjūčio 24 d. pareiškimas dėl Abdullah Abu Rahma).

Izraelio Gazos ruožo blokados politika sulaukė Tarybos kritikos; Taryba apibūdino šią politiką kaip „nepriimtina ir duodančią priešingų politinių rezultatų“ (2009 m. gruodžio mėn. Tarybos išvados, paminėtos 2010 m. gruodžio mėn. išvadose). Nors daliniai Izraelio vyriausybės žingsniai siekiant palengvinti uždarymo politiką (naujausi 2010 m. gruodžio mėn.) yra žingsniai tinkama kryptimi, dar daug reikia nuveikti.

Kalbant apie Izraelio veiksmus prieš civilius gyventojus, gerbiamas Parlamento narys žino, kad valdžios vykdomas civilių gyventojų persekiojimas, nesvarbu, ar nukreiptas prieš tos, ar kitos valstybės gyventojus, apskritai prieštarauja teisinės valstybės ir demokratijos principams. Aiškinant plačiau, tokie veiksmai yra nesuderinami su pagrindinėmis Europos Sąjungos vertybėmis, ypač su teise į saugų gyvenimą. Būtina kruopščiai ištirti kaltinimus dėl tokių veiksmų ir, jei tokie veiksmai būtų patvirtinti, jie turėtų sulaukti griežtos kritikos.

Įvairių incidentų tarp Izraelio saugumo tarnybų ir palestiniečių bei Izraelio okupacinio režimo politikos atžvilgiu Komisija visada reikalavo gerbti tarptautinę teisę ir abiejose pusėse taikyti tarptautinę humanitarinę teisę. Būtent tokiais principais rėmėsi Užsienio reikalų taryba savo 2009 m. gruodžio mėn. išvadose dėl Vidurio Rytų taikos proceso ir neseniai juos pakartojo 2010 m. gruodžio mėn.

*
* *

Klausimas Nr. 13 , kurį pateikė Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-000008/11)

Tema: Aplinkai padarytos žalos kompensavimo problematika

Vengrija, pradėjusi pirmininkavimą Europos Sąjungai, praėjusiais metais patyrė didelę ekologinę katastrofą – raudonojo šlamo išsiliejimą. Kaip viena iš pagrindinių katastrofos priežasčių buvo nurodyta netinkama objekto priežiūra. ES neteikia valstybėms finansinės pagalbos tyčinės ar aplaidžios žmogaus veiklos sukeltų katastrofų atveju. Kaltininkams esant finansiškai nepajėgiems, valstybės narės pačios dažnai nėra pajėgios vienos pakelti dėl tokios nelaimės susidarantios finansinės naštos.

Ar pirmininkaujanti valstybė nemano, kad reikėtų peržiūrėti ir sugriežtinti teisės normas, reglamentuojančias didelį pavojų aplinkai keliančių objektų projektavimą (visų pirma – poveikio aplinkai vertinimo procesą), priežiūrą ir eksploatavimą? Taip pat, ar nebūtų tikslinga Europos Sąjungoje įsteigti specialų didelį pavojų aplinkai keliančių objektų valdytojų finansuojamą fondą, iš kurio vėliau būtų galima kompensuoti dėl tokių objektų kaltės kilusių ekologinių katastrofų metu padarytą žalą (analogiškai British Petroleum savanoriškai įkurtam fondui, skirtam kompensuoti katastrofos Meksikos įlankoje padarinius)?

Atsakymas

Šis atsakymas, kurį parengė Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir kuris nėra privalomas nei Tarybai, nei jos nariams, nepateiktas žodžiu per klausimų Tarybai valandą 2011 m. sausio mėn. Europos Parlamento mėnesinėje sesijoje Strasbūre.

(EN) Svarbus ES teisės aktų rinkinys, kuris turėtų padėti išvengti tokių nelaimingų atsitikimų kaip Vengrijoje, jau yra sukurtas, tai yra Taršos integruotos prevencijos ir kontrolės ⁽²⁸⁾, ir Kasybos pramonės atliekų tvarkymo ⁽²⁹⁾ teisės aktai. Kalbant apie gaivalines nelaimes, pramoninės nelaimės yra aprašytos Direktyvoje dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą ⁽³⁰⁾, pagal kurią taikomas principas „moka teršėjas“.

Norint visapusiškai įvertinti galiojančių teisės aktų pritaikomumą reikia sulaukti, kol Kolontaro nelaimingą atsitikimą baigs tirti Vengrijos vadžios institucijos ir Europos Komisija. Baigus šį procesą bus galima įvertinti, ar reikia svarstyti tolesnius veiksmus dėl ES aplinkos apsaugos teisės aktų. Bet kokias Komisijos išvadas šiuo atžvilgiu nedelsdama išnagrinės Taryba.

⁽²⁸⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (nauja redakcija) (Tekstas svarbus EEE) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).

⁽²⁹⁾ 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/21/EB dėl kasybos pramonės atliekų tvarkymo ir iš dalies keičianti Direktyvą 2004/35/EB (OL L 102, 2006 4 11, p. 15).

⁽³⁰⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (OL L 143, 2004 4 30, p. 56).

Dėl gerbiamos Parlamento narės pasiūlymo sukurti fondą, iš kurio būtų galima kompensuoti dėl tyčinių veiksmų ar neapdairumo kilusią žalą ir kurį finansuotų su rizika aplinkai susijusius įrenginius naudojantys operatoriai, reikia pažymėti, kad dėl galimų variantų dabartinio nelaimingo atsitikimo atžvilgiu turi spręsti Komisija, įskaitant ir galimybę palikti atsakingiems operatoriams atlyginti visus didelių nelaimingų atsitikimų nuostolius.

Kalbant apie Europos Sąjungos solidarumo fondą, Komisija 2006 m. pasiūlė peržiūrėti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2012/2002 ⁽³¹⁾. Nepaisant to, 2008 m. Taryba specialiosios Audito Rūmų ataskaitos dėl Fondo veikimo atžvilgiu priėmė išvadą, kad fondas ⁽³²⁾ yra valdomas veiksmingai, bet pareiškė nuomonę, kad galima ir reikia pagreitinti valdymo procesus, ir pabrėžė, kad Taryba nemato poreikio dabar peržiūrėti Reglamentą (EB) Nr. 2012/2002 ⁽³³⁾.

*

* *

KLAUSIMAI KOMISIJAI

Klausimas Nr. 21, kurį pateikė Brian Crowley (H-0655/10)

Tema: Spartaus plačiajuosčio ryšio plėtra

Ar galėtų Komisija išsamiai išdėstyti kokių ypatingų veiksmų ketina imtis, remdama spartaus plačiajuosčio ryšio technologijos plėtrą ES valstybėse narėse, įskaitant Airiją?

Atsakymas

(EN) Komisija reiškia tvirtą paramą spartaus plačiajuosčio ryšio plėtrai Europoje. Ji ėmėsi kelių veiksmų šiam tikslui pasiekti.

Plačiajuosčio ryšio infrastruktūrai reikalingos investicijos daugiausia bus gautos iš privataus sektoriaus. Be to, tose srityse, kuriose trūksta verslo argumentų privačioms investicijoms, Komisija ragina valstybes nares remti plačiajuosčio ryšio tinklų plėtrą valstybinėmis ir ES lėšomis.

Vien 2010 m. Komisija įvertino ir patvirtino galimybę beveik 1,8 mlrd. EUR valstybės pagalbos lėšų naudoti plačiajuosčio ryšio plėtrai Europos Sąjungoje. Tai leis šiame sektoriuje sukurti investicijų už 3–3,5 mlrd. EUR ⁽³⁴⁾.

Kalbant apie Airiją, Komisija iki šiol šioje šalyje įvertino ir patvirtino 3 valstybinės pagalbos priemones plačiajuosčiam ryšiui ir leido šiame sektoriuje panaudoti daugiau nei

⁽³¹⁾ 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2012/2002, kuriuo įsteigiamas Europos Sąjungos solidarumo fondas (OL L 311, 2002 11 14, p. 3).

⁽³²⁾ Audito Rūmai, Specialioji ataskaita Nr. 3/2008 „Europos Sąjungos solidarumo fondas: kaip greitai, veiksmingai ir lanksčiai yra reaguojama?“ (OL C 153, 2008 6 18, p. 1).

⁽³³⁾ Tarybos išvados dėl Audito Rūmų specialiosios ataskaitos Nr. 3/2008 dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo, 11194/08.

⁽³⁴⁾ Komisija nuolat skelbia sprendimų dėl valstybės pagalbos plačiajuosčiam ryšiui sąrašą čia:

http://ec.europa.eu/competition/sectors/telecommunications/broadband_decisions.pdf.

250 mln. EUR ⁽³⁵⁾, taip pat bendrą Airijos ir Šiaurės Airijos Kelvino projektą ⁽³⁶⁾, kad povandeniniu kabeliu būtų sukurtas tiesioginis tarptautinis ryšys su Airijos šiaurės vakarų dalimi.

Be to, Komisija glaudžiai bendradarbiauja su Europos investicijų banku, siekdama nustatyti naujoviškus finansavimo sprendimus naujai daugiametei finansinei programai, kuria būtų galima praplėsti investicijų aprėptis, kad pagerinus kreditus ir grąžinimo terminus būtų įtraukti rizikingesni projektai rečiau gyvenamose geografinėse srityse.

Taip pat 2011 m. Komisija vietos ir regiono valdžios institucijoms paskelbs ES lėšų plėtojamos ryšio projektų kūrimo ir rengimo gaires, ir vietos ir regionų valdžios institucijoms patvirtins plėtojamos ryšio investicijų gaires, kad palengvintų visišką ES fondų įsisavinimą. Be to, iki 2013 m. Komisija sustiprins ir pagrįs spartaus plėtojamos ryšio finansavimą ES priemonėmis pagal dabartinę finansinę programą (pvz., ERPF, ERDP, EŽŪFKP, Transeuropinio tinklo, CIP).

*
* *

Klausimas Nr. 24, kurį pateikė Silvia-Adriana Țicău (H-0626/10)

Tema: Programos NAIADES patobulinimas ir pratęsimas

Atsižvelgiant į būsimą Europos integruotos veiksmų programos, skirtos vidaus vandens kelių transportui NAIADES įgyvendinimo vidurio laikotarpio įvertinimą ir į tai, kad ne visos valstybės narės, kurios turi vidaus vandenų kelius, sėkmingai prisijungė prie NAIADES, ar Komisija galėtų nurodyti, kokias priemones svarsto, kad padidintų galimybes naudotis šia programa 2011–2013 m. laikotarpiu, ir kokias priemones numato, kad programa būtų patobulinta ir pratęsta po 2013 m.?

Atsakymas

(EN) Pastaruosius penkerius metus NAIADES veiksmų programa buvo Komisijos vidaus vandenų laivybos politikos įkvėpimo šaltinis ir ja toliau bus remiamasi ateinančius trejetą metų. Visų pirma NAIADES orientuota į teisės, politikos ir koordinavimo priemones, kylančias iš dabartinės politikos ir reglamentavimo sistemos, ja siekiama pagerinti sistemos sąlygas šiam sektoriui ir jo tvirtinimui. Jau dabar išaugo vidaus vandenų transporto dalis tarp kitų rūšių transporto.

Akivaizdu, kad tokia programa negali būti vykdoma vien tik ES lygmeniu, reikalingas ir valstybių narių bei vidaus laivybos sektoriaus įsipareigojimas, reikia ir kad būtų įgyvendinama atitinkama programa nacionaliniu lygmeniu.

NAIADES buvo numatyta kaip vidutinio laikotarpio politikos programa, kuria buvo siekiama geriau panaudoti susijusias finansavimo programas, pvz., TEN-T ir „Marco Polo“. Tačiau NAIADES nėra finansinės paramos programa, turinti savo finansinius išteklius.

Antroji NAIADES pažangos ataskaita, kurioje bus apibendrinti pagrindiniai penkiose prioritetinėse srityse iki šiol pasiekti laimėjimai, bus paskelbta pirmojoje 2011 m. pusėje.

⁽³⁵⁾ Komisijos sprendimai N 284/2005 – 2006 3 8 Airijos regioninė plėtojamos ryšio programa: Metropolitan Area Networks (MANs), N 475/2007 – 2007 9 25 Airijos nacionalinė plėtojamos ryšio schema ir N 607/2009 – 2009 12 4 Kaimo vietovių plėtojamos ryšio schema.

⁽³⁶⁾ 2008 m. spalio 8 d. Komisijos sprendimai dėl N 282/2008 Kelvino projekto ir N 248/2008 Kelvino projekto.

Likusį 2011–2013 m. laikotarpį Komisija ketina tęsti NAIADES įgyvendinimą pagal jau nustatytas kryptis.

Komisija ir po 2013 m. turi užtikrinti ilgalaikę plėtrą ir sėkmingą Europos vidaus vandens transporto programos politikos įgyvendinimą. Todėl ji ketina tinkamu laiku pateikti pasiūlymą pratęsti programą, įterpiančią ją į platesnę strateginės politikos sistemą, kaip apibrėžta būsimoje baltojoje knygoje, ir toliau sėkmingai plėtodama veiklą bei, esant poreikiui, apsvarstydama išmoktas pamokas.

*

* *

Klausimas Nr. 25 , kurį pateikė Marc Tarabella (H-0633/10)

Tema: Oro linijų Reglamento (EB) Nr. 261/2004 dėl oro transporto keleivių apsaugos ir informavimo nesilaikymas

Nuo 2005 m. įsigaliojo Reglamentas (EB) Nr. 261/2004, kurio pagrindinis tikslas apsaugoti ir informuoti oro transporto keleivius. Komisija pati pradėjo informavimo kampanijas, tačiau oro linijos nuolat pažeidžia šio reglamento nuostatas, palikdamos keleivius be galimybės veiksmingai ir sparčiai jas apskusti. Beje, prekyba bilietais internetu tapo sukčiavimu. Reguliarių oro linijų bilietas Briuselis–Strasbūras, kurio plačiai išreklamuota kaina 98 eurai, galiausiai kainuoja 219,60 eurų, net įskaitant papildomą „degalų mokestį“.

Ar Komisija gali nurodyti, kada ir kaip ketina priversti valstybes nares įgyvendinti Reglamentą (EB) Nr. 261/2004 ir įdiegti veiksmingas bei sparčias kompensavimo struktūras?

Atsakymas

(EN) Visų pirma Komisija norėtų priminti, kad tinkamą Reglamento (EB) Nr. 261/2004 dėl oro transporto keleivių teisių taikymą turi užtikrinti paskirtos nacionalinės vykdomą užtikrinančios institucijos. Šios nacionalinės vykdomą užtikrinančios institucijos (NVUI) turi imtis visų pagrįstų priemonių, kad užtikrintų visišką keleivių teisių laikymąsi. Komisija nuolatos stebi šių institucijų veiklą, kad užtikrintų tinkamą ES teisės aktų įgyvendinimą ir jų vykdymo užtikrinimą valstybėse narėse.

Komisija gali patikinti gerbiamą Parlamento narį, kad yra pasirengusi išikišti, jei susiformuotų elgesio modelis, iš kurio būtų matyti, kad valstybė narė nesugeba užtikrinti reglamento vykdymo. Komisija glaudžiai bendradarbiauja su NVUI, kad pagerintų reglamento taikymą, t. y. bendrai interpretuodama, keisdamosi informacija dėl teisės aktų vykdymo, keisdamosi geriausia patirtimi ir toliau derindama darbo priemones, pvz., statistinius duomenis dėl sankcijų ir skundų. 2010 m. Komisija paskatino kelis bendrus NVUI veiksmus prieš pervežėjus, tuo stipriai padėdama užtikrinti, kad netinkama praktika būtų sėkmingai suderintai ištaisyta.

Taip pat Komisija norėtų priminti, kad keleiviai gali pasinaudoti prieinamomis teisių gynimo priemonėmis. Valstybių narių valdžios institucijos taip pat yra atsakingos už keleivių skundų tvarkymą ir privalo pateikti motyvuotą, bet neįpareigojančią nuomonę dėl atskiro keleivio atvejo aplinkybių. Be to, oro transporto keleiviams visada lieka teisė siekti teisių gynimo priemonių teisme. Šiuo atžvilgiu jie gali pasinaudoti Europos smulkių ginčų sprendimo procedūra – supaprastinta, pagreitinta ir pigesne teismine smulkių tarpvalstybinių ginčų sprendimo procedūra. Jiems taip pat turėtų būti naudingas Komisijos darbas kolektyvinio teisių gynimo srityje. Tolesnės Komisijos iniciatyvos vartotojų apsaugos srityje taip pat padės keleiviams. Pavyzdžiui, Komisijos darbo programoje 2011 m.

pabaigoje numatytas būsimo teisės akto pasiūlymas dėl alternatyvių ginčų sprendimo mechanizmų (ADR), už kurių atsako už sveikatos ir vartotojų reikalų politiką atsakingas Komisijos narys, pagerins alternatyvių ginčų mechanizmų naudojimą, kad tai būtų paprastas, pigus ir greitas ginčų teisme sprendimo būdas.

Galiausiai gerbiamas Parlamento narys iškėlė kainų nurodymo bilietų pirkimo procese problemą. Reglamente (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių numatytos tokios kainų skaidrumo taisyklės: visada turi būti nurodoma galutinė mokėtina kaina (įskaitant ir reklamas), kuri turi apimti taikomą oro susisiekimo kainą ir visus taikomus mokesčius, rinkliavas, papildomas rinkliavas ir įmokas, kurių neįmanoma išvengti ir kuriuos galima numatyti skelbiant. Tai apima ir Parlamento nario minėtą vadinamąjį degalų mokestį. Komisija labai atidžiai stebi šį svarbų klausimą glaudžiai bendradarbiaudama su nacionalinėmis valdžios institucijomis, atsakingomis už teisės aktų vykdymą valstybėse narėse. 2011 m. Komisija šį klausimą apžvelgs išsamiau.

*

* *

Klausimas Nr. 26 , kurį pateikė Ismail Ertug (H-0643/10)

Tema: ES finansuojamas tyrimas „Nuo variantų nepriklausoma Dunojaus upės baseino tarp Štraubingo (Straubing) ir Filshofeno (Vilshofen) plėtros galimybių analizė“

Komisijai ir vėl reikėtų užduoti du iš penkių klausimų, kurie anksčiau jau buvo pateikti raštu (P-9178/2010), tačiau kuriuos Energetikos ir transporto generalinis direktoratas visiškai ignoravo.

Ar Komisija mano, kad Filshofeno–Štraubingo stebėtojų grupė negali atlikti ES jai patikėto kritinio ir konstruktyvaus vaidmens užtikrinant sklandų tyrimo įgyvendinimą ir garantuojant skaidrumą bei konsensuą, kadangi tyrimą atlieka bendrovė „Rhein-Main-Donau AG“, kuri pati ekonomiškai suinteresuota vykdyti šiuos darbus?

Ar Komisija žino, kad Vokietijos transporto ministras P. Ramsauer (CSU) ne kartą viešai pasisakė už varianto C 280 įgyvendinimą nepaisant to, kad Vokietijos Federacinė Respublika remiantis sprendimo skirti paramą 3 straipsnio 2.6 dalies nuostatomis privalo užtikrinti nešališką ir objektyvią analizę? Atsakingas Komisijos narys raginamas neignoruoti šio klausimo dar kartą. 33 milijonus kainuojantis tyrimas rizikuoja tapti Žemutinės Bavarijos projekto „Štutgartas 21“ analogu.

Atsakymas

(EN) ES remiamas tyrimas siekiant atlikti nuo variantų nepriklausomą Dunojaus upės baseino tarp Štraubingo ir Filshofeno plėtros galimybių analizę yra ypač svarbus norint nustatyti visuotinai priimtina išeitį iš šios ilgai trunkančios aklavietės. Ši padėtis neleidžia išnaudoti visų vidaus vandens kelių transporto (šioje tarpžemyninės jungties dalyje), kaip ypač tvaraus tiek aplinkosaugos, tiek ir ekonominiu požiūriu vežimo būdo, galimybių.

Teisėta ir tvari vidaus vandens kelių vežimo plėtra padeda mažinti spaudimą dėl vežimo keliais (išlakų, triukšmo, grūsčių) ir konkrečiai šiuo atveju prisideda prie geresnių regionų, ūkių ir žmonių ryšių palei vieną iš pagrindinių gamtinių mūsų žemyno jungčių (rytų ir vakarų, šiaurės ir pietų).

Tarp kitko, reikėtų pabrėžti, kad ekonominė plėtra tinkamai nesirūpinant aplinkos apsaugos realijomis taip pat kelia perdėtą ekonominę riziką, o fundamentalus tvarių ir subalansuotų sprendimų nepripažinimas gali kelti rimtą pavojų aplinkai, pvz., be kita ko, kylanti dėl sąlyginio grįžimo prie senos tvarkos.

Dunojaus Bavarijos ruože tarp dviejų minėtų miestų upės gylio nepakanka, kad ištisus metus galėtų vykti patikima ir ekonomiškai perspektyvi laivyba. Jau dvidešimt metų vidaus vandenų operatoriai ir aplinkos organizacijos diskutuoja, kaip reikėtų pagerinti laivybą Dunojuje.

Aplinkos organizacijos palankiau vertintų vadinamąjį „A variantą“, pagal kurį būtų išsaugota paskutinė laisvai tekanti vidurinės Dunojaus upės sekcijos dalis, apsaugai nuo potvynių sutvirtinant upės krantus.

Transporto operatoriai prieštarauja, teigdami, kad tai yra vienintelė dalis nuo Olandijos sienos Reino upe iki Austrijos sienos Dunojumi, kurioje ištisus metus negali būti užtikrintos reikalingos vidaus vandenų vežimo galimybės. Todėl transporto operatoriai palaiko vadinamąjį variantą „C-280“, pagal kurį ištisus metus būtų užtikrinta 2,80 metro grimzlė, bet reikėtų pastatyti šliuzą.

Siekdama išeiti iš šios aklavietės Vokietijos vyriausybė kartu su Bavarijos federacine žeme pradėjo trejų metų tyrimą, kad išsiaiškintų galimus alternatyvius šių dviejų priešingų variantų sprendimus. Transeuropinio tinklų (TEN-T) koordinatoriaus K. Peijso pasiūlymu abiejų šalių sutarimu 2010 m. sausio mėn. tyrimui stebėti buvo sukurta stebėjimo grupė: ji sudaryta iš devynių įžymių asmenų – keturi iš aplinkosaugos pusės ir keturi iš operatoriaus pusės, pirmininku paskirtas nepriklausomas Hamburgo universiteto profesorius Hans-Joachim Koch.

Nuo grupės subūrimo 2010 m. kovo mėn. ji buvo susitikusi kelis kartus ir tęsia savo darbą. Tikimasi, kad šis tyrimas 2012 m. padės gauti vertingų ir visiškai nešališkų rezultatų, kuriais remdamosi regionų ir nacionalinės valdžios institucijos galės plėtoti ekonominiu ir aplinkos požiūriu tvarią vidaus vandenų transporto sistemą Dunojaus upėje.

Naujausiuose Bavarijos ir Vokietijos spaudos straipsniuose tvirtinama, kad įmonės „Rhein-Main-Donau“ (RMD) dalyvavimas kenkia šio tyrimo skaidrumui ir neutralumui. Stebėjimo grupės pirmininkas informavo Komisiją, kad nėra jokių priežasčių manyti, jog tyrimas vykdomas netinkamai.

Tyrimo tikslas – rasti priimtina sprendimą, kuris nepriklausytų nuo ankstesnio įvertinimo. Pats tyrimas turi atitikti visų šalių interesus, įskaitant ir RMD.

Komisija taip pat žino apie Vokietijos transporto reikalų ministro P. Ramsauerio bei kitų su šiuo klausimu susijusių šalių pareiškimus. Komisijos požiūriu tokie pareiškimai nekenkia teisingiems tyrimo rezultatams, bet prisideda prie diskusijai naudingo skaidrumo.

*
* *

Klausimas Nr. 27 , kurį pateikė Gay Mitchell (H-0645/10)

Tema: Ugnikalnis Islandijoje

Praėjusį balandžio mėn. Europos oro erdvė buvo uždaryta dėl Islandijoje išsiveržusio ugnikalnio. Anot specialistų, ugnikalnio išsiveržimas gali pasikartoti ir padaryti tiek pat žalos.

Kokių priemonių ėmėsi Komisija, kad pasiruoštų tokiam incidentui, jei jis vėl įvyks?

Atsakymas

(EN) Komisija kartu su kitomis priežiūros institucijomis ir šios pramonės suinteresuotosiomis šalimis aktyviai dalyvavo siekdama užtikrinti geresnę pasirengimą ugnikalnių išsiveržimui, todėl dabar Europa yra geriau pasirengusi. Tai rodo sutarta skrydžiams leistina pelenais užterštos oro erdvės koncentracija, geresnė konsultacinės informacijos medžiaga, kurią parengė Vulkaninių pelenų konsultaciniai centrai, patobulintos darbinės procedūros, įsteigta Europos krizių koordinacinė grupė (EACCC), siekiant lengviau suderinti valstybių narių požiūrį. Taigi, jei ateityje pasikartotų tokie atvejai, turėtume sugebėti sumažinti galimų sutrikimų mastą.

Komisija ir toliau tęs savo darbą dėl veiksmų, kurie buvo pasiūlyti jos 2010 m. balandžio 27 d. informaciniame pranešime ir kuriems 2010 m. gegužės 4 d. pritarė Transporto taryba, ir kitą veiklą, kuriai reikalingas Europos indėlis, t. y. Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos (ICAO) ugnikalnių pelenų darbo grupėje.

Ypač reikia sustiprinti mūsų transporto sistemų atsparumą, kad būtų užtikrintas keleivių ir prekių judumas trikdančių įvykių atveju. Paskutiniame 2010 m. gruodžio mėn. Transporto tarybos susitikime už transportą atsakingas komisijos narys S. Kallas paragino ministrus konkrečiai apsvarstyti šį aspektą.

Komisija nuolat teiks ataskaitas Transporto tarybai ir informuos Parlamentą apie tolesnę raidą.

Papildoma informacija apie nuveiktus veiksmus:

- kartu su Europos aviacijos saugos agentūra išplėtotas naujas požiūris. Remiantis šiuo požiūriu užtikrinamas glaudus oro linijų, gamintojų ir valdžios institucijų bendradarbiavimas;
- ICAO paskelbė peržiūrėtą Nenumatytų veiksmų vulkaninių pelenų atveju planą, kuris buvo papildytas rekomendacijomis dėl pavojaus skrydžių saugumui įvertinimo esant žinomai ir prognozuojamai vulkaninių pelenų taršai;
- įsteigta Europos Aviacijos krizių koordinacinė grupė, kuri palengvins krizinę padėtį geriau koordinuodama veiksmus ir taikydama švelninančias priemones;
- Vulkaninių pelenų konsultacinis centras patobulino savo produktus, kad jų leidiniai būtų išsamesni ir dažnesni ir savo ruožtu palengvintų darbinius sprendimų priėmimo procesus;
- Eurokontrolė sukūrė naują priemonę – Interaktyviąją Europos krizių vizualizavimo priemonę oro eismo srautų ir našumų valdymui (angl. „European Crisis Visualisation Interactive Tool for Air Traffic Flow & Capacity Management“ – EVITA). Naudojant šią priemonę bus lengviau dalytis informacija ir priimti sprendimus tarp valstybių narių ir kitų pagrindinių veikėjų.

*

* *

Klausimas Nr. 28 , kurį pateikė Luis de Grandes Pascual (H-0649/10)**Tema: Europos oro erdvės kontrolė**

Vos prieš keletą savaičių ispanų skrydžių vadovai sukėlė rimtų incidentų ir uždarius Ispanijos oro erdvę buvo labai pakenkta piliečiams, įmonėms ir Ispanijos ekonomikai apskritai. Praėjusį balandžio mėnesį taip pat kilo rimtų sutrikimų Europos oro erdvėje Islandijoje išsiveržus ugnikalniui.

Ar Komisija, atsižvelgdama į tokio pobūdžio situacijas ir nedarydama įtakos nacionaliniu lygmeniu priimamoms priemonėms, yra numachiusi gerinti gebėjimus reaguoti Europos mastu, pvz., stiprinti Eurokontrolės galias, skatinti skrydžių vadovų judumą, įsteigti Europos pagalbos grupes arba kurti naujas technologijas oro navigacijos srityje?

Atsakymas

(EN) Europos oro eismo vadybos (OEV) sistemos modernizavimas buvo pastarųjų metų Europos Komisijos tikslas. 2009 m. lapkričio mėn. ES pritaikė antrąjį priemonių paketą, susijusį su Bendru Europos dangumi. Šiame pakete aprėpiami saugos, našumo, ekonominio efektyvumo ir aplinkosaugos klausimai. Neseni įvykiai, pvz., 2010 m. balandžio–gegužės mėn. vulkaninių pelenų debesies sukelta krizė ir Ispanijos oro eismo kontrolierių veiksmai 2010 m. gruodžio 3–4 d., dar kartą parodė, kad būtina pagreitinoti šių priemonių įgyvendinimo procesą.

Todėl Komisija parengė tam tikrus veiksmus, kurių jau buvo imtasi arba ruošiamasi imtis, siekiant padidinti Europos oro eismo vadybos sistemos našumą, pvz.:

- iš karto ištikus vulkaninių pelenų debesies krizei suburti krizių koordinacijos grupę, kad ištikus europinio lygmens krizei būtų geriau koordinuojamos nacionalinės krizės švelninimo priemonės;
- su judumu susiję oro eismo kontrolierių susitarimai;
- 2011 m. pavasarį Eurokontrolę paskirti OEV funkcijų tinklo administratoriumi, sustiprinant šios sistemos, kaip Bendro Europos dangaus techninės priemonės, veikimo galimybes;
- pagerinti oro navigacijos paslaugų veikimą nuo 2012 m. sausio mėn. smarkiai sumažinant įkainius, kuriuos turi mokėti aviacijos pramonė;
- iki 2012 m. gruodžio mėn. įdiegti funkcinis oro erdvės blokus, taip prisidedant prie Europos oro erdvės sujungimo;
- tęsti SESAR programą ir plėtoti susijusias technologijas.

*

* *

Klausimas Nr. 29 , kurį pateikė Ivo Belet (H-0650/10)**Tema: Oro uosto skenerių spinduliavimas**

JAV išreikštas susirūpinimas dėl galimo pavojaus, kylančio oro transportu keliaujantiems keleiviams, dėl viso kūno saugumo skenerių rentgeno spindulių poveikio. Dėl blogai veikiančio skenerio keleiviai gali patirti didelės spinduliuotės poveikį. Todėl reguliari rentgeno prietaisų priežiūra yra privaloma.

Ar Komisija prižiūri viso kūno skenerių įrengimą ir veikimą ES oro uostuose?

Ar Komisija galėtų pateikti oro uostų, kuriuose minėtieji skeneriai pradėti naudoti iki 2010 m. pabaigos, sąrašą?

Ar galėtų Komisija paaiškinti, kokios kontrolės priemonės, susijusios su skenerių priežiūra, taikomos šiandien siekiant apsaugoti keleivius nuo galimos žalos sveikatai atliekant saugumo kontrolę oro uostuose?

Ar Komisija planuoja pasiūlyti iniciatyvą šiuo klausimu?

Atsakymas

(EN) Šiandien nėra sukurta ES teisės aktų dėl nuolatinio kūno skaitytuvų naudojimo ES oro uostuose. Valstybės narės kūno skaitytuvus gali naudoti tik bandymo tikslais ir ribotą laiką, kaip griežtesnę priemonę arba demonstravimui. Todėl šių skaitytuvų naudojimas dar nepatenka į Komisijos patikrinimo programą.

Dėl kūno skaitytuvų poveikio įvertinimo parengimo 2010 m. rudenį Komisija buvo informuota, kad skirtingomis technologijomis pagrįsti kūno skaitytuvai yra arba buvo naudojami šiuose ES oro uostuose: Amsterdamo Šipolio, Londono Hytrau, Mančesterio, Helsinkio, Hamburgo ir Paryžiaus Šarlio de Golio. Remiantis šia informacija rentgeno kūno skaitytuvai šiuo metu naudojami Londono Hytrau ir Mančesterio oro uostuose. Komisija taip pat žino, kad kūno skaitytuvai buvo demonstruojamo Romos Fiumicino, Venecijos, Milano Malpensos, Palermo ir Kopenhagos oro uostuose. Vis dėlto Komisija negavo jokios oficialios informacijos iš atitinkamų Italijos ir Danijos valdžios institucijų.

Kol kas Komisija neturi naujausios apžvalgos dėl tikslų nacionalinių taisyklių, kurios galioja su skaitytuvų priežiūra susijusioms kontrolės priemonėms, kad keleiviai būtų apsaugoti nuo pavojaus sveikatai saugumo patikros punktuose. Vis dėlto galioja ES ir EURATOMO teisės aktuose puoselėjamos sveikatos apsaugos sąlygos.

Konkrečiai rentgeno spindulių įrangos naudojimo atžvilgiu, naudojant kūno skaitytuvus, kaip ir bet kokią kitą jonizuojančią spinduliuotę išskiriančią įrangą, reikia laikytis jų naudojimui nustatytų teisinių nuostatų. Iš tiesų, jonizuojančios spinduliuotės, nors ir labai mažos ir žemomis dozėmis, keliamo ilgalaikio poveikio rizika sveikatai gerai žinoma. Todėl visa įranga turi atitikti Direktyvos 96/29/Euratomas ⁽³⁷⁾ nuostatas, įskaitant ir šių pagrindinių principų taikymą:

įrangos naudojimo pagrįstumas prieš panaudojant pirmą kartą, įvertinant jos ekonominius, socialinius ir kitus pranašumus galimos žalos sveikatai atžvilgiu;

geriausios apsaugos užtikrinimas, siekiant, kad apšvita būtų minimali, tačiau užtikrinanti kokybišką vaizdą, ir atsižvelgiant į ekonominius ir socialinius veiksnius;

apšvitos apribojimas siekiant užtikrinti, kad iš visų susijusių praktikų gautų apšvitos dozių suma neviršytų teisėtų dozės ribų darbuotojams ir plačiajai visuomenei.

Už šių nuostatų laikymąsi visiškai atsako nacionalinės valdžios institucijos.

(37) 1996 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyva 96/29/Euratomas, kurioje išdėstyti pagrindiniai darbuotojų ir plačiosios visuomenės sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės saugos standartai, OL L 159, 1996 6 29.

Tyčinis žmonių švitinimas jonizuojančiais spinduliais ne medicininiais tikslais, įskaitant ir saugumo tikslus, yra specialiai svarstomas esamoje Direktyvos 96/29/Euratom ⁽³⁸⁾ redakcijoje ir kitose direktyvose, t. y. Direktyvoje 97/43/Euratomas ⁽³⁹⁾ dėl medicininės apšvitos.

Šiuo metu Komisija vertina galimą kūno skaitytuvų ES oro uostuose poveikį aptikimo kokybės, pagrindinių teisių ir sveikatos atžvilgiu.

*
* *

Klausimas Nr. 30, kurį pateikė Pat the Cope Gallagher (H-000003/11)

Tema: Transporto sutrikimai Europoje

Ar Komisija gali nurodyti, kokių iniciatyvų ji imsis, kad pagerintų Europos transporto infrastruktūrą, atsižvelgdama į neseniai dėl didelio sniego įvykusius oro transporto sutrikimus?

Atsakymas

(EN) 2010 m. gruodžio mėn. visoje Europoje buvo stipriai sutrikdytas oro ir (šiek tiek mažiau) sausumos transportas. Daugelis mūsų didžiųjų centrų iš dalies neveikė per vieną iš darbingiausių metų savaitgalių – kalėdinių atostogų pradžią. Buvo atšaukta tūkstančiai skrydžių ir dešimtys tūkstančių žmonių užstrigo oro uostuose, jau nekalbant apie dideles bagažo tvarkymo problemas. Komisijos pareiga – sumažinti tokių ekstremalių oro sąlygų poveikį, jei jos kada vėl pasikartotų. Vis dėlto Komisijai malonu pažymėti, kad neįvyko jokių nelaimingų atsitikimų ir buvo užtikrintas saugumas.

Kalbant apie bendrą transporto tinklo krizės atveju pagerinimą, Komisija taip pat planuoja panaudoti esamą darbą, kuris buvo atliktas po 2010 m. balandžio mėn. pelenų debesies krizės: Komisija svarstė būdus, kaip būtų galima užtikrinti, kad operatoriai arba valstybės narės turėtų judumo planus keleiviams ir prekėms, kuriuos galėtų pritaikyti iškilus netikėtai transporto krizei. Šiuo atžvilgiu 2010 m. gruodžio 2 d. Transporto taryboje Komisija valstybėms narėms pateikė klausimų sąrašą.

Visų pirma turime pasimokyti iš to, kas nutiko. Kaip 2010 m. gruodžio mėn. pranešė už transporto reikalus atsakingas Komisijos narys S. Kallas, 2011 m. sausio 19 d. jis susitiks su oro uostų atstovais, kad tiksliai aptartų, kas nutiko ir ką būtų galima padaryti, kad ateityje būtų išvengta panašių situacijų. Be abejo, Komisija yra pasirengusi aptarti bet kokius sprendimus, kurie padėtų išvengti 2010 m. gruodžio mėn. įvykių pasikartojimo.

Komisijos tarnybos taip pat dirbs su valstybių narių valdžios institucijomis. Pasinaudodamos šia proga jos nori pasveikinti tas valstybes nares, kurios pasiūlė pasidalyti savo išvadamis su Komisija ir kurios prireikus parėmė veiksmus ES lygmeniu.

Remdamasis šiomis diskusijomis už transporto reikalus atsakingas Komisijos narys spręs, ar Komisijai reikia siūlyti naujų priemonių. Jei jų reikės, jis nedvejodamas imsis veiksmų. Labai svarbus bus vėliau 2011 m. jo pristatomas oro uostų paketas.

⁽³⁸⁾ http://ec.europa.eu/energy/nuclear/radiation_protection/doc/art31/2010_02_24_opinion_on_bss.pdf.

⁽³⁹⁾ 1997 m. birželio 30 d. Tarybos direktyva 97/43/Euratomas dėl sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės pavojaus, susijusio su asmenų medicinine apšvita, ir panaikinanti Direktyvą 84/466/Euratomas, O L L 180, 1997 7 9.

Komisija ketina remtis kitomis suplanuotomis iniciatyvomis. Būsima Oro linijų keleivių teisių reglamento peržiūra galėtų būti proga pagerinti bendravimą su keleiviais ir sunkioje padėtyje atsidūrusių keleivių nukreipimą kitais keliais, pvz., laikinai sustabdant naktinės komendanto valandos apribojimus.

Komisija išsipareigoja nenuilsdama dirbti, kad pagerintų Europos oro kelionių sistemą ir užtikrintų, jog nė vienas Europos gyventojas daugiau nepatirtų panašių išgyvenimų.

*

* *

Klausimas Nr. 31 , kurį pateikė Licia Ronzulli (H-0627/10)

Tema: Moterų ir vyrų lygybės strategija 2010-2015 m.

Šių metų rugsėjo 21 d. Komisija pristatė Moterų ir vyrų lygybės strategiją 2010–2015 m. Nuomoneje dėl lyčių lygybės politikos ateities po 2010 m. nurodoma, kad, atsižvelgiant į tai, jog nei ES, nei valstybių narių biudžetuose nėra specialių išlaidų kategorijų, kurios būtų susijusios su veiksmais, kuriais skatinama lyčių lygybė, labai sunku siekti šios strategijos tikslų. Kokių priemonių, Komisijos nuomone, reikėtų imtis šiuo klausimu?

Daugumoje valstybių narių vis dar nepakankamai moterų dalyvauja sprendimų priėmimo procesuose ir užima atitinkamas pareigas. Kokių veiksmų Komisija ketina imtis, kad daugiau moterų galėtų užimti su sprendimų priėmimu susijusius postus? Ar dabar ji svarsto konkrečias iniciatyvas, kuriomis būtų siekiama skatinti lyčių lygybę tarp jaunųjų kartų atstovų? Ar, Komisijos manymu, derėtų pasiūlyti finansuoti konkrečią veiklą šia kryptimi, kuri būtų vykdoma, pvz., pagal Europos mokymo programas arba pasitelkiant naujas technologijas?

Atsakymas

FR) Naujoje Komisijos 2010–2015 m. moterų ir vyrų lygybės strategijoje⁽⁴⁰⁾ nustatomos penkios prioritetinės sritys ir svarbiausi veiksmai. Prie strategijos pridedamame dokumente⁽⁴¹⁾ nustatomi veiksmai, kuriuos ateinančiais metais vykdys įvairūs Komisijos departamentai, ypač pagrindinės finansavimo programos, skirtos moterų ir vyrų lygybei skatinti.

Mokymo ir įdarbinimo srityje pagrindinė Europos Sąjungos finansinė priemonė yra Europos socialinis fondas (ESF). Iš šio fondo finansuojama daug veiklos sričių, siekiant skatinti moterų ir vyrų lygybę darbo rinkoje. Be to, savo Komunikate dėl biudžeto peržiūros⁽⁴²⁾ ir penktojoje ataskaitoje „Ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitos išvados. Sanglaudos politikos ateitis“⁽⁴³⁾ Komisija nurodė, kad būtina ištirti, kaip Europos Sąjunga galėtų pasiekti labiau nuspėjamą ESF finansavimą. Taip būtų galima padidinti Europos fondų, skirtų moterų ir vyrų lygybei remti, svarbą.

Lygybė priimant sprendimus yra viena iš penkių prioritetinių veiklos sričių naujojoje Komisijos strategijoje. Veiksmai, kuriuos šioje srityje vykdys įvairūs Komisijos departamentai, taip pat yra išdėstyti prie Strategijos pridedame dokumente.

(40) COM (2010) 491 galutinis.

(41) SEC (2010) 1079 galutinis.

(42) COM (2010) 700 galutinis.

(43) COM (2010) 642 galutinis.

*
* *

Klausimas Nr. 32 , kurį pateikė Seán Kelly (H-0628/10)

Tema: Cukrinių runkelių perdirbimo gamyklos Mallow (Korko grafystė, Airija) uždarymas

Ar po Europos Audito Rūmų pranešimo apie ES cukraus sektoriaus reformą 2005–2006 m., kuriame buvo pabrėžtas faktas, kad sprendimai apie Airijos cukraus sektorių buvo priimti remiantis 2001 m. duomenimis, kurie neatspindi įvykdyto šio sektoriaus restruktūrizavimo, Komisija ketina spręsti šią problemą, ypač kai tai susiję su galimybe padėti atkuriant cukraus sektorių Airijoje bei pvz. skatinti biokuro gamybą, kas padėtų siekiant 2020 m. tikslų?

Atsakymas

(FR) Komisija žino, kad tradicinių pramonės šakų netekimas, pvz., cukraus pramonės praradimas Airijoje, yra skausmingas.

Sprendimą atsisakyti Airijos cukraus kvotų, remdamasi reformos metu turimais duomenimis, priėmė ne Komisija, o Airijos cukraus gamyklos vadovybė, kuri neabejotinai geriausiai galėjo įvertinti būsimą gamyklos produkcijos konkurencingumą šalies cukraus rinkoje po reformos įsigalėjusiomis sąlygomis.

Vis dėlto visos Airijos cukraus gamybos kvotos atsisakymas neturi jokios įtakos galimybei Airijoje iš cukrinių runkelių gaminti biokurą.

*
* *

Klausimas Nr. 33 , kurį pateikė Angelika Niebler (H-0631/10)

Tema: ES finansavimo teikimas Kinijos valstybinėms statybos įmonėms

Lenkijoje šiuo metu yra tiesiama 50 km ilgio magistralės A2 nuo Varšuvos iki Lodzės atkarpa. Šios atkarpos statyba finansuojama iš Europos lėšų (ES struktūrinių fondų), o taip pat iš EIB suteiktos paskolos. Sutartį šios atkarpos statybai Lenkijos valstybinių kelių ir automagistralių generalinė direkcija patikėjo Kinijos statybos įmonei „COVEC“.

Konkurencinėje kovoje su Europos statybinėmis bendrovėmis Kinijos įmonės kainos pasiūlymas buvo daugiau nei pusė karto mažesnis nei konkursą paskelbusios įstaigos kainos vertinimas ir trečdaliu mažesnis nei antros pagal pigumą bendrovės pasiūlymas. Tuo tarpu Kinijos statybų rinka ir toliau lieka uždara beveik visiems konkurentams iš užsienio.

Ar atsižvelgdama į šiuos faktus Komisija gali patvirtinti, kad tarptautinis abipusiškumo principas, kuris sudaro elementarų tarptautinių verslo ryšių derybų pagrindą, ES ir Kinijos atveju yra masiškai pažeidinėjamas? Kokių priemonių Komisija ketina imtis kovojant su šia tendencija?

Bendras atsakymas

(EN) Komisija supranta gerbiamų Parlamento narių susirūpinimą. Panašų susirūpinimą yra išreiškę kiti Parlamento nariai, valstybės narės ir Europos pramonės atstovai.

ES yra plačių užmojų atverti pasaulines viešųjų pirkimų rinkas šalininkė. Dėl šios priežasties ES yra Sutarties dėl viešųjų pirkimų (GPA), kuri atveria viešųjų pirkimų rinkas labiausiai išsivysčiusioms pasaulio valstybėms, šalis. Be to, ES su keliomis prekybos partnerėmis (pvz., su Čile, Meksika, Korėja ir Šveicarija) sudarė laisvosios prekybos sutartis su viešųjų pirkimų skyriumi, kuriomis abipusiu pagrindu atveriamos šių partnerių viešųjų pirkimų rinkos.

Tačiau ES neturi tarptautinių įsipareigojimų viešųjų pirkimų srityje Kinijos atžvilgiu. Todėl Kinija ir jos tiekėjai neturi teisės į vienodas sąlygas su ES GPA partneriais.

Kadangi šiuo metu Kinija derasi dėl prisijungimo prie GPA, ateinančiais metais ši padėtis gali pasikeisti. Prisijungimo proceso atžvilgiu ES prašo Kinijos įsipareigoti nustatyti plačių užmojų rinkos atvėrimo tikslus. Lygiagrečiai su šiomis derybomis Komisija veda intensyvų dialogą su Kinija, siekdama pagerinti Kinijos viešųjų pirkimų reglamentavimo sistemą, kad ji atitiktų GPA.

Be to, Komisija savo komunikatuose „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas“⁽⁴⁴⁾ ir „Prekyba, augimas ir tarptautinė arena“⁽⁴⁵⁾ paskelbė, kad 2011 m. ji pristatys teisinį pasiūlymą, kuriuo bus paaiškinti ES tarptautinių rinkų atvėrimo įsipareigojimai viešųjų pirkimų srityje. Šio pasiūlymo tikslas bus atkurti lygias konkurencijos sąlygas vidaus rinkoje ir užtikrinti didesnę ES įtaką tarptautinėse ES derybose. Juo taip pat bus paaiškinta trečiųjų šalių (ir jų tiekėjų), kurios nepasirašė tarptautinių įsipareigojimų ES atžvilgiu šioje srityje, pozicija ir jis bus pagrįstas abipusiškumo principu. Šiuo metu Komisija vykdo galimų variantų poveikio vertinimą.

*

* *

Klausimas Nr. 35 , kurį pateikė João Ferreira (H-0632/10)

Tema: Pakrančių erozija

Pakrančių erozija – tai reiškinys, kuris kelia vis didesnę grėsmę dideliems Portugalijos pakrantės plotams, kurie driekiasi nuo šiaurės iki pietų. Šio reiškinio priežastys įvairios, iš jų galima paminėti vidutinio vandenyno vandens lygio pakilimą, pakrantės sąnašų sumažėjimą, gamtinės struktūros blogėjimą dėl žmonių veiklos ir įvairius intervencinius veiksmus pakrantės ruože, ir tai kelia grėsmę įvairių regionų gyventojams ir turtui ir dėl jo jau įvyko sunkių nelaimių. Jeigu šis reiškinys nebus sustabdytas ir pakreiptas priešinga linkme, ateityje jis gali padaryti itin didelę žalą ir turėti sunkių ekonominių, socialinių padarinių ir padarinių aplinkai.

Kokių ES lygmens priemonių imamasi siekiant spręsti pakrančių erozijos problemą?

Kaip Komisija ketina įtraukti pakrančių erozijos klausimą į Bendrijos stichinių nelaimių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencijos strategiją? Kokios iniciatyvos plėtojamos?

Kokiomis paramos priemonėmis gali pasinaudoti labiausiai pažeidžiamos valstybės narės?

(44) COM (2010) 608 galutinis/2.

(45) COM (2010) 612 galutinis.

Atsakymas

(EN) Pakrančių erozija turi rimtą poveikį 25 proc. Europos pakrančių ⁽⁴⁶⁾. Tikėtina, kad problema didės dėl klimato kaitos poveikio, pvz., didėjančio vandenynų vandens lygio ir dažnesnių bei intensyvesnių audrų. Be to, intensyvesnė pakrančių plėtra gali trukdyti natūraliems nuosėdų formavimosi procesams arba sustiprinti riziką ištekliams ir gyventojams, kuriems kyla pakrančių erozijos ar potvynių pavojus. Visos Europos tyrimu EUROSION ⁽⁴⁷⁾ buvo nustatytas pakrančių erozijos problemos Europoje mastas ir pateiktos rekomendacijos, atvejų tyrimai ir politikos koncepcijos, kuriomis galima veiksmingiau spręsti pakrančių erozijos problemą. 2010 m. projekte CONSCIENCE ⁽⁴⁸⁾ toliau detalai išdėstomos politikos koncepcijos ir rekomenduojami būdai, kaip jas įgyvendinti. Be to, projektuose ir tyrimuose patvirtinta, kad svarbios finansinės pakrančių apsaugos ir prisitaikymo priemonių išlaidos. Pastebėta, kad geriausia taupi politika yra prevencija ir ankstyvas prisitaikymas prie klimato rizikos ⁽⁴⁹⁾. 2009 m. Komisijos Baltojoje knygoje dėl klimato kaitos ⁽⁵⁰⁾ sprendžiama pakrančių rizikos problema, įskaitant pakrančių eroziją, ir siūlomi veiksmai, kaip padidinti pakrančių ir jūrų sričių atsparumą. Šiuo metu vyksta darbai, kuriais siekiama užtikrinti, kad prisitaikymas pakrančių zonose būtų įtrauktas į Integruotos jūrų politikos programą.

Tyrimo duomenys rodo, kad norint adekvačiai spręsti pakrančių erozijos riziką, reikalingas išsamus ir integruotas požiūris. Pagrindas tokiam integruotam požiūriui pateikiamas 2002 m. Parlamento ir Tarybos rekomendacijoje dėl integruoto pakrančių zonos valdymo (IPZV) ⁽⁵¹⁾ Erozijos rizikai mažinti svarbios ir esamos ES priemonės, pvz., poveikio aplinkai vertinimo direktyvos ⁽⁵²⁾ ir Potvynių direktyva ⁽⁵³⁾. 2010 m. rugsėjo mėn. ES Viduržemio jūros pakrančių zonoms ratifikavo Barselonos konvencijos IPZV protokolą ⁽⁵⁴⁾. Protokole įtrauktos konkrečios išlygos dėl pakrančių erozijos.

Komisija atsižvelgs į pakrančių rizikos problemą IPZV rekomendacijų pažangos stebėjimo poveikio vertinime, kurį numatyta parengti 2011 m. pabaigoje. Turint omenyje, kad erdvės planavimas nurodomas kaip svarbi pakrančių zonų pažeidžiamumo mažinimo priemonė, poveikio vertinime atsižvelgiama į pakrančių valdymą ir jūrinės erdvės planavimą (JEP) ⁽⁵⁵⁾. Komisija toliau remia patirties ir geriausios praktikos mainus įgyvendinant IPZV per iniciatyvą OURCOAST ⁽⁵⁶⁾. Ši iniciatyva suteiks interaktyvią duomenų bazę su mažiausiai 350 atvejų ir rekomendacijų dėl konkrečių temų ir IZPV principų, įskaitant prisitaikymą prie rizikos ir klimato kaitos.

(46) EEA 2006, Kintantis Europos pakrančių zonų veidas.

(47) www.eurion.org.

(48) <http://www.conscience-eu.net/>.

(49) JRC 2009, projektas PESETA; EB 2009, „Prisitaikymo prie klimato kaitos ES pakrančių zonose ekonomika“: http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/climate_change_en.html.

(50) COM (2009) 147.

(51) 2002/413/EB, OL L 148, 2002 6 6.

(52) 85/337/EEB; 2001/42/EB.

(53) 2007/60/EB, OL L 288, 2007 11 6.

(54) 2010/631/ES, OL L 279, 2010 10 23.

(55) COM (2008) 791, COM (2010) 771.

(56) <http://ec.europa.eu/environment/iczm/ourcoast.htm>.

Be to, Komisija vykdo kelias priemones, kad visiškai įgyvendintų ES nelaimių prevencijos programą, kaip siūloma Komunikate dėl stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencijos ⁽⁵⁷⁾, kurią 2009 m. vasario mėn. priėmė ir patobulino Taryba ⁽⁵⁸⁾. Šios programos atžvilgiu Komisija 2010 m. gruodžio 21 d. ⁽⁵⁹⁾ išleido rekomendacinį dokumentą dėl nelaimių valdymui skirto nacionalinio rizikos vertinimo ir gairių nustatymo, kuris buvo sukurtas kartu su valstybių narių valdžios institucijomis. „Nelaimių valdymui skirtos rizikos vertinimo ir gairių nustatymo“ tikslas – padidinti suderinamumą ir palyginamumą tarp valstybėse narėse nacionaliniu lygmeniu atliktų rizikos vertinimų. Neįpareigojančios, įvairių pavojų ir įvairios rizikos požiūriu pagrįstos gairės padeda orientuotis terminologijos, įvairių sektorių ir suinteresuotųjų šalių dalyvavimo klausimuose, jose pateikiami naudingiausi metodai ir koncepcijos.

Papildomai prie Baltosios knygos dėl klimato kaitos Komisija kuria ir Informacinę prisitaikymo agentūrą, kuri turėtų pradėti darbą 2012 m. pradžioje ir apimtų pagrindinius šios politikos sektorius, įskaitant ir pakrančių zonas. Šios informacinės agentūros tikslas – padidinti nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis sprendimus priimančių asmenų žinias, siūlant konsultacijas, priemones ir geriausią praktiką pažeidžiamumui klimato kaitai skirtinguose geografiniuose lygiuose vertinti. Remdamasi Baltosios knygos įgyvendinimu Komisija iki 2013 m. sukurs išsamią ES prisitaikymo strategiją.

Kalbant apie finansavimo galimybes, pagal 2007–2013 m. sanglaudos politiką į gamtinių pavojų rizikos prevenciją bus investuota apie 5,8 mlrd. EUR. Vadovaujantis „pasidalijamojo valdymo“ principu, valstybės narės turi rinktis ir įgyvendinti bendrai finansuojamus projektus pagal atitinkamose veiklos programose nustatytus prioritetus. Pagal šią programą gali būti remiami pakrančių apsaugos veiksmai. Kalbant apie Portugaliją, jos 2007–2013 m. sanglaudos politikos veiklos programomis į rizikos prevenciją planuojama investuoti 513 684 600 EUR. Pagal Atlanto tarptautinę programą remiamas ANCORIM (Atlanto pakrančių rizikos valdymo tinklą) ⁽⁶⁰⁾, kuris apima Portugalijos partnerius.

*

* *

Klausimas Nr. 36, kurį pateikė Nikolaos Chountis (H-0637/10)

Tema: Viešojo transporto bilietų kainų pakilimas

Graikijos, Europos Sąjungos ir Tarptautinio valiutos fondo sudarytame susitarimo memorandume aiškiai nurodomas viešojo transporto bilietų kainų padidėjimas. Pagal spaudoje pateiktą informaciją, bilietų kainos padidės 30–50 proc.

Kadangi Komisija bando skatinti naudoti viešuoju transportu ir kiekvienas bilietų kainos padidėjimas gali turėti rimtų ekonominių pasekmių skurdžiausiems visuomenės sluoksniams, ar Komisija galėtų atsakyti į šiuos klausimus:

Ar Komisija patvirtina faktą, kad viešojo transporto kainų padidinimas bus sunkiai pakeliamas? Ar ji mano, kad yra būtina pridėti šią priemonę, labiausiai paliesiančią

⁽⁵⁷⁾ COM (2009) 82.

⁽⁵⁸⁾ 15394/09, 2009 m. lapkričio 30 d.

⁽⁵⁹⁾ SEC (2010) 1626 galutinis.

⁽⁶⁰⁾ ANCORIM http://atlanticprojects.inescporto.pt/project-area/ancorim/project_view.

pažeidžiamiausias gyventojų grupes, prie visuotinio tiesioginių ir netiesioginių mokesčių padidinimo?

Ar Komisija mano, kad ši priemonė neprieštaruja ES politikai, kuria siekiama skatinti naudojimąsi viešuoju transportu kaip ekonomiškiausiu ir mažiausiai žalingu aplinkai transportu?

Atsakymas

(EN) 2010 m. rudenį atnaujintas susitarimo memorandumas yra viešai prieinamas dokumentas, kurį galima rasti adresu

http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2010/op72_en.htm

Remiantis šiuo susitarimo memorandumu, priemonių dėl viešųjų įmonių imamasi siekiant kovoti su atliekomis ir prastu valstybei priklausančių įmonių valdymu, mažinant jų išlaidas ir gerinant finansinę veiklą. Transporto paslaugos ir tinklai turi būti modernizuoti pagal naudotojų poreikius.

*
* *

Klausimas Nr. 37 , kurį pateikė Philip Claeys (H-0638/10)

Tema: Griežto ES atsako trečiosioms šalims, kurios kliudo sugrįžti prieglobsčio negavusiems prašytojams ir todėl prisideda prie Graikijos prieglobsčio krizės, poreikis

ES bando įveikti nelegaliai gyvenančių užsieniečių problemą, tačiau neseniai įvairios šalys nusprendė prieglobsčio negavusių prašytojų nebesiųsti atgal į Graikiją nepaisant vadinamųjų Dublino nuostatų. Neseniai Graikijoje apsilankę Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto atstovai sužinojo, kad viena iš priežasčių yra ta, jog Alžyro, Maroko, Turkijos, Tuniso ir Pakistano ambasados atsisako per pagrįstą laikotarpį išduoti sugrįžimo dokumentus, todėl nelegalių imigrantų skaičius Graikijoje toliau auga.

Kokių veiksmų imasi ES siekdama užtikrinti, kad šios trečiosios šalys tinkamai saugotų sienas su ES, ir ar ES ateityje susies paramą šioms šalims ir bendradarbiavimą su jomis su sienų stebėjimo ir grąžinimo politika? Ar Komisija pasirengusi į savo vertinimą dėl Turkijai skiriamos paramos taikant Pasirengimo narystei pagalbos priemonę įtraukti Turkijos sienų stebėjimo ir susitarimo su FRONTEX skubaus sudarymo klausimus?

Atsakymas

(EN) Komisija labai gerai žino apie sudėtingą valstybių narių, kurios susiduria su neteisėtos migracijos problema, padėtį.

Ypač Komisija yra susirūpinusi dėl padėties Graikijoje ties jos sausumos siena su Turkija, nes nustatyta, kad šiuo metu šioje vietoje nelegaliai ES išorės sieną peržengia 90 proc. migrantų.

Reikėtų pabrėžti, kad pagal Europos teisės aktų, ypač Šengeno sienų kodekso, reikalavimus visa atsakomybė už išorės sienų kontrolę tenka valstybėms narėms. Todėl Graikija, kaip ir visos kitos valstybės narės, turi dėti visas pastangas, kad įvykdytų šiuos reikalavimus.

Tačiau Europos Sąjunga turi parodyti solidarumą ir padėti valstybėms narėms joms siekiant suvaldyti neteisėtą migraciją.

Todėl ES remia keletą iniciatyvų, pvz., bendras operacijas ir paramą konkrečioms projektams, paskirstant susijusių fondų finansinius išteklius (Išorės sienų fondas, Europos pabėgėlių fondas ir Gražinimo fondas).

2010 m. Graikija buvo pagrindinė FRONTEX vykdomosios veiklos naudos gavėja, kuri priėmė bendras operacijas savo sausumos ir jūros pasienyje, kad padidintų sienų valdymo efektyvumą (įskaitant priežiūrą, patikrinimus ir neteisėtų migrantų atpažinimą, siekiant juos gražinti ir tinkamai atsižvelgiant į galimus jų apsaugos poreikius). Dėl išskirtinio neteisėtos imigracijos spaudimo jos išorės sienoms 2010 m. spalio 24 d. Graikija pareikalavo Skubios pasienio pagalbos būrių pagalbos, ir neilgai trukus buvo priimtas sprendimas šiuos būrius dislokuoti. Skubios pasienio pagalbos būrių dislokavimas jau turėjo atbaidomąjį poveikį ir yra įvertinta, kad sulaikomų Graikijos ir Turkijos pasienį kirtusių neteisėtų imigrantų skaičius iš viso sumažėjo 43 proc.

Kovojant su neteisėta migracija labai svarbu bendradarbiauti su kilmės ir tranzitinėmis šalimis. Todėl Komisija ragina valstybes nares ir FRONTEX plėtoti praktinį bendradarbiavimą su šiomis šalimis.

Konkrečiai tai galėtų būti daroma tokiomis iniciatyvomis kaip informacijos apie neteisėtų migrantų ir jų pagalbininkų modus operandi keitimasis, bendros rizikos analizės kūrimas neteisėtų migrantų judėjimo atžvilgiu, informacinių punktų FRONTEX organizacijoje ir trečiųjų šalių valdžios institucijose paskyrimas, siekiant tęstinio, operatyvinio keitimosi informacija ir bendradarbiavimo, susijusio su neteisėtų imigrantų gražinimu.

Be to, Komisija aktyviai plėtoja tiesioginį dialogą ir bendradarbiavimą su visomis migracijos kilmės ir tranzitinėmis šalimis, kad įtikintų jas dėti daugiau pastangų siekiant užkirsti kelią neteisėtai migracijai ir su ja kovoti ir kad įtikintų jas iš naujo priimti per jų teritoriją perėjusius neteisėtus migrantus.

Kalbant apie gerbiamo Parlamento nario paminėtas šalis, pažymėtina, kad Komisija imasi konkrečių iniciatyvų su visomis šiomis šalimis. Komisija derasi dėl readmisijos sutarties su Maroku ir deda daug pastangų siekdama pradėti readmisijos susitarimo derybas su Alžyru. Ji pasiūlė, kad Tunisas prirtartų su neteisėtų migrantų readmisija susijusių bendradarbiavimo nuostatų įtraukimui į naują ES ir Tuniso veiklos planą, ir 2010 m. gruodžio 1 d. įsigaliojo readmisijos susitarimas su Pakistanu, dėl kurio Komisija Europos Sąjungos vardu sėkmingai susiderėjo.

Šiuo atžvilgiu ypatingas dėmesys skiriamas Turkijai, per kurią iš kilmės šalių Afrikoje ir Azijoje patenka didelė dalis neteisėtų migrantų ir prieglobsčio prašytojų.

Iš Turkijos, kaip iš ES šalies kandidatės, tikimasi ypatingų pastangų gerinant savo politiką ir teisės aktus sienų, migracijos ir prieglobsčio valdymo srityse, taip pat atitinkamų jos valdžios institucijų administracinių gebėjimų, kurie atitiktų Europos Sąjungos standartus. Komisija atidžiai stebi Turkijos pažangą plėtojant savo gebėjimus ir prisidedama prie šių pastangų teikia svarbią finansinę ir techninę pagalbą. Europos Sąjungos vardu Komisija toliau derasi dėl readmisijos sutarties su Turkija, o FRONTEX derasi su Turkijos valdžios institucijomis dėl darbo tvarkos.

*

* *

Klausimas Nr. 38, kurį pateikė Mairead McGuinness (H-0642/10)

Tema: ES ir MERCOSUR derybos

Sudarius Laisvosios prekybos susitarimą su Pietų Amerikos šalių bendrąja rinka gali kilti rimta grėsmė ES žemės ūkio gamybai. Ar Komisija gali nurodyti, kokias kvotas ji stengiasi nustatyti derėdamasi su MERCOSUR?

2006 . Mercosur pateikė dokumentą, kuriame buvo nurodytas prašymas nustatyti 300 000 tonų jautienos tarifinę kvotą ⁽⁶¹⁾ . Komisija savo atsakyme šį prašymą apibūdino, kaip „truputį pakeistą, tačiau vis tiek... žymiai nutolusį nuo dabartinio EK pasiūlymo turinio“ ⁽⁶²⁾ .

Ar Komisija vis dar laikosi pozicijos, kad tokio dydžio kvota per didelė lyginant su ES pasiūlymais? Kaip Komisija rengiasi kvotą, dėl kurios bus galutinai susitarta, apriboti skaičiumi, žymiai mažesniu nei 300 000 tonų? Dėk kokių skaičių nori susitarti Komisija?

Ar Komisija gali pateikti komentarų dėl susirūpinimo, kad MERCOSUR derybose stengsis patekti į didelės vertės ES rinkos dalį? Kokių sušvelninančių priemonių Komisija svarsto imtis, kad būtų galima užkirsti kelią MERCOSUR gamintojams stengtis patekti būtent į šią rinkos dalį?

Atsakymas

(EN) 2010 m. gegužės mėn. buvo atnaujintos derybos su MERCOSUR, ir nors derybininkams pavyko pasiekti pažangos normatyvinėje sutarties dalyje, iki šiol nebuvo diskutuojama dėl prekių patekimo į rinką. Komisija gerai žino, kad yra tam tikrų svarbių opių vietų ES žemės ūkio produktų atžvilgiu, ir atsižvelgs į tai derėdamasi su MERCOSUR. Akivaizdu, kad jautiena yra vienas iš žemės ūkio produktų, kurio klausimas labai opus.

Abi pusės šiuo metu rengia pasiūlymus, kuriais ketinama apsikeisti pirmąjį 2011 m. ketvirtį. ES atžvilgiu akivaizdu, kad teikiant MERCOSUR bet kokią dvišalį pasiūlymą iš ES pasiūlymų, pateiktų Dohos plėtros darbotvarkėje (DPD), bus atsižvelgta į jautriausius produktus, įskaitant jautieną.

Kadangi dar nebuvo diskutuojama apie konkrečius pasiūlymus dėl patekimo į rinką, šiame etape negalima nurodyti, kokie bus MERCOSUR prioritetai specifinių sektorių atžvilgiu.

*

* *

Klausimas Nr. 39, kurį pateikė Anni Podimata (H-0651/10)

Tema: Pasiūlymas sukurti ES kovos su elektroniniu nusikalstamumu centrą

Komisijos komunikate „ES vidaus saugumo strategijos įgyvendinimas. Penki žingsniai kuriant saugesnę Europą“ (COM(2010)0673) siūloma iki 2013 m. sukurti ES kovos su elektroniniu nusikalstamumu centrą.

Kokie bus kovos su elektroniniu nusikalstamumu centro įgaliojimai? Kokie bus centro tikslai ir uždaviniai? Kokių profesinių kvalifikacijų bus reikalaujama įdarbinant darbuotojus?

⁽⁶¹⁾ Dokumentas „Galimo susitarimo elementai“ (angl. „Elements for a Possible Agreement“), kurį MERCOSUR pateikė 2006 m. kovo 21 d. vykusiam ES ir MERCOSUR Briuselis koordinatorių lygmenų posėdyje.

⁽⁶²⁾ Komisijos neoficialusis dokumentas, dėl kurio 2006 m. balandžio 27 d. buvo diskutuojama 133 komitete (Prekybos politikos komitetas) ir kuris buvo pateiktas MERCOSUR.

Kokiomis lėšomis turėtų būti finansuojamas šio centro kūrimas? Kur, Komisijos nuomone, turėtų būti centro būstinė?

Atsakymas

(EN) Komisijos atsakas į augančius elektroninius nusikaltimus yra jos išipareigojimas kurti elektroninių nusikaltimų centrą, išreikštas komunikate: „ES vidaus saugumo strategijos įgyvendinimas. Penki žingsniai kuriant saugesnę Europą“. Taip pat tai yra ir pripažinimas, kad reikia geriau išnaudoti dabartines galimybes nacionaliniu ir Europos lygmenimis, kad būtų veiksmingiau kovojama su elektroniniais nusikaltimais. Komunikate jau nurodyta, kad tarp centro užduočių bus ir užduotis „plėtoti operatyvinius ir analitinius tyrimų ir bendradarbiavimo su tarptautiniais partneriais gebėjimus. Centras pagerins esamų prevencinių ir tyrimo priemonių vertinimą bei stebėjimą, remis teisėsaugos institucijoms ir teismams skirtus mokymus ir informuotumo didinimo priemones, užmegs ryšius su Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūra (ENISA) ir kurs sąveiką su nacionalinėmis ir (arba) vyriausybiniėmis kompiuterinių incidentų tyrimo tarnybomis (CERT). Kovos su elektroniniu nusikalstamumu centras turėtų tapti pagrindiniu Europos kovos su elektroniniu nusikalstamumu centru“⁽⁶³⁾. Šie tikslai atitinka ir 2010 m. balandžio 26 d. „Tarybos išvadas dėl veiksmų plano, skirto Kovos su elektroniniais nusikaltimais suderintai strategijai įgyvendinti“, kuriose Komisijos prašoma parengti šio centro sukūrimo galimybių studiją⁽⁶⁴⁾.

Todėl kalbant apie faktinę informaciją, susijusią su pareigomis, darbuotojais, finansavimu ir faktine būstine, Komisija dar negali jų komentuoti, nes tai bus 2011 m. vykdomos galimybių studijos objektas. Tikimasi, kad vykdant šią galimybių studiją bus plačiai konsultuojamasi su valstybėmis narėmis, susijusiomis agentūromis ir institucijomis, privačiu sektoriumi ir pilietine visuomene.

*

* *

Klausimas Nr. 40 , kurį pateikė Laima Liucija Andrikienė (H-000002/11)

Tema: 2011 m. biudžetas ir išmokos ES ūkininkams

Po užsitęsios procedūros visos ES institucijos pagaliau susitarė dėl 2011 m. ES biudžeto. EP turėjo atsisakyti savo pirminio prašymo padidinti biudžetą daugiau nei 6 proc., palyginti su 2010 m. biudžetu. Pagal galutinį kompromisinį pasiūlymą biudžetas padidintas 2,91 proc. ir iš viso sudaro 126,5 mlrd. eurų, nepaisant to, kad iš šio nedidelio padidinimo turės būti finansuojamos naujos įstaigos, kaip antai Europos išorės veiksmų tarnyba.

Ar Komisija gali smulkiau paaiškinti, kaip šie 2011 m. asignavimai paveiks išmokas Lietuvos ir kitų ES valstybių narių ūkininkams? Ar Komisija galėtų pateikti tikslus skaičius?

Atsakymas

(FR) Komisija norėtų padėkoti gerbiamai Parlamento narei už šį klausimą, kurį svarstant galima atkreipti dėmesį į tai, kad 2010 m. gruodžio mėn. Parlamento ir Tarybos patvirtintas biudžetas neturės įtakos Lietuvos ar kitų Europos Sąjungos valstybių narių ūkininkams.

⁽⁶³⁾ COM (2010) 673 galutinis.

⁽⁶⁴⁾ 3 010-asis Bendrųjų reikalų tarybos posėdis, Liuksemburgas, 2010 m. balandžio 26 d.

Praktiškai į patvirtintą biudžetą įtrauktas 2010 m. spalio 20 d. Komisijos patvirtintas taisomasis raštas. Tame rašte Komisija įtraukė naujausius žemės ūkio išlaidų įvertinimus – rinkų ir tiesioginių išmokų.

Biudžeto projektas buvo rengiamas visoms 27 ES valstybėms narėms bendrai, o ne atskiroms valstybėms narėms. Nepaisant to, Komisija gali informuoti gerbiamą Parlamento narę, kad Lietuvai skirtoje VIPS biudžeto eilutėje įtraukta 262 mln. EUR suma.

*

* *